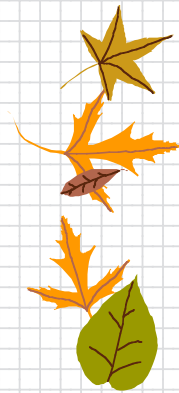

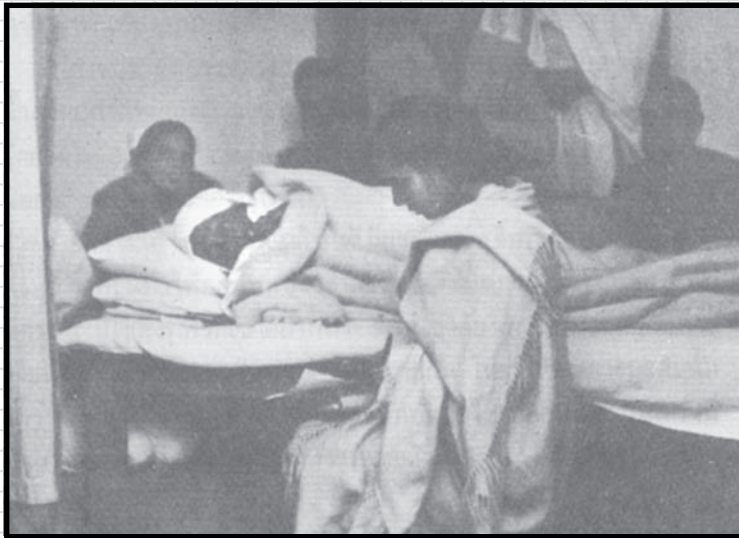
การที่จะบรรลุสัจธรรมอย่างแท้จริงได้นั้น เราจะต้องสามารถรักสรรพชีวิตให้ได้เหมือนกับที่เรารักตนเอง ผู้ที่มีความปรารถนาเช่นนี้จะจำกัดตนเองให้อยู่ในขอบเขตหนึ่งขอบเขตใดของชีวิตไม่ได้ และเพราะศรัทธาปสาทะที่มีต่อสัจธรรมนี้เอง ข้าพเจ้าจึงมาพัวพันการบ้านการเมือง

ข้าพเจ้าพูดโดยมิต้องรีรอและด้วยคารวะในทัศนะของผู้อื่นอย่างเต็มเปี่ยมว่า บรรดาผู้ที่พูดว่าศาสนาไม่เกี่ยวกับการเมืองนั้น เป็นผู้ที่ไม่ทราบความหมายของคำว่า “ศาสนา”

★ มหาตมา คานธี
ที่มหานครลอนดอน
กับการต่อสู้เพื่อเอกราช
ของอินเดีย

เมื่อข้าพเจ้าพบว่าตนเองได้ถูกดึงเข้ามาในแวดวงของการเมืองเสียแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ถามตัวเองว่า การที่จะรักษาตนให้พ้นจากความไม่มีศีลธรรม อสังจะและจากสิ่งที่เรียกกันว่าผลประโยชน์ทางการเมืองนั้น จำเป็นจะต้องทำอย่างไร คำตอบที่ผุดขึ้นในสมองของข้าพเจ้าก็คือ “หากจะรับใช้เพื่อนร่วมชาติด้วยกันซึ่งเราเห็นเขาได้รับความทุกข์ยากอยู่ทุกเมื่อเชิ่วันแล้วไซ้ร์ ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องละทิ้งทรัพย์สินทุกชิ้นโดยสิ้นเชิง”

★ มหาตมา คานธี
กับการอดอาหารครั้ง
สุดท้ายในชีวิต

ข้าพเจ้าพูดกับตนเองต่อไปว่า การเป็นเจ้าของน่าจะเป็นอาชญากรรม
หรือเป็นความผิดอย่างหนึ่ง การขโมยมิใช่หมายความว่าไม่ลักทรัพย์ของผู้อื่น
เท่านั้น แต่การมีไว้หรือรับไว้ซึ่งสิ่งใดที่ตนไม่มีความจำเป็นต้องใช้ ก็หมายถึง
การขโมยด้วยเหมือนกันและการขโมยเป็นหិងกรรมอย่างหนึ่งแน่นอน

เมื่อตัวตน(อัตตา)ลดน้อยลงไป จึงสามารถช่วยผู้อื่นได้มากมายขึ้น

ในทิศทางของการพัฒนามนุษยชาติ พ่อท่านพาทำระบบบุญนิยมในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาบุญนิยม เศรษฐกิจบุญนิยม ชุมชนบุญนิยม หรือแม้แต่ศาสนาบุญนิยมก็ตาม ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้สังคมสามารถมีตัวเลือกเพิ่มขึ้น ดูเหมือนระบบบุญนิยมต่างๆ เหล่านี้จะไม่ก่อให้เกิดปฏิกริยาลบมากกว่าบวกเท่ากับการเมืองบุญนิยม

เพราะที่ผ่านๆมาการเมืองเป็นเรื่องของการแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ มีทั้งกลไกและกลไกที่สกปรก จนต้องกันศาสนาไม่ให้เข้ามาแปดเปื้อนในวงจรรำเนาที่เต็มไปด้วยมลพิษชนิดรุนแรง แต่งานนี้พ่อท่านกลับมีความตั้งใจว่า ตัวท่านเองอายุมากแล้วเจ็ดสิบปีเข้าไปแล้วต่อไปนี้ก็เดินทางไปสู่อหุลุมฝังศพเท่านั้นเอง ดังนั้นในช่วงสุดท้ายของชีวิตเรื่องสำคัญที่ท่านตั้งใจจะกระทำทิ้งเอาไว้ในโลกนี้ก็คือ **การทำการเมืองให้มีคุณธรรมระดับโลกตระ** แม้ว่าตัวท่านเองจะแปดเปื้อนถูกเขาเหยียดหยาม ย่ำยี เป็นหมูเป็นหมา เป็นอรหันต์จิ้งจอกบ้างบอๆอะไรก็แล้วแต่ เพราะท่านแน่ใจมั่นใจถึงสิ่งที่ท่านกระทำ ๒ ประการด้วยกัน คือ

๑. ได้พิจารณาอย่างชัดเจนว่า เราทำงานให้กับสังคมนี้เราทำเพื่อเห็นแก่ตัวเพื่อกอบโกยเอาผลประโยชน์มาเข้าตัวหรือไม่? หรือเรากำลังทำอะไรเลวร้ายไม่ดีไม่งามให้กับสังคมหรือไม่? และก็ไม่ได้ทำงานเพื่อที่จะได้รับค่ายกย่องเชิดชู จนใครจะมาลบหลู่ดูแคลนหรือด่าทอไม่ได้ ใครจะลบหลู่ดูถูกก็ไม่ว่ากัน สำหรับผู้ที่เขายังไม่เข้าใจ แต่ตัวท่านเองมั่นใจและแน่ใจว่า สิ่งที่กำลังทำอยู่นี้ เป็นสิ่งดี เป็นสังฆธรรมที่จะทำให้แก่มนุษยชาติ แม้จะมีใครว่าหลงตัวหลงตนอะไรก็ตามใจไม่มีปัญหา

๒. ท่านมั่นใจในความจริงที่ยืนหยัดยืนยันทามาสามสิบกว่าปี ก็มีผู้รู้ที่เข้าใจได้มาบ้างแล้ว ส่วนหนึ่ง ดังนั้นเมื่อเนื้อหาของสังฆะจะทำให้คนในสังคมมีคุณธรรมคุณภาพในด้านต่างๆของชีวิตดีขึ้น ท่านก็เห็นว่าน่าจะสร้างเนื้อหาของสังฆะให้เพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ แม้ว่าปริมาณคนที่รู้และเข้าใจจะมีเป็นปริมาณน้อยจากที่ต่อกี่แล้วแต่ อาจจะเข้าใจได้แค่ ๑ ใน ๑๐ ส่วนก็เอา แม้คนส่วนใหญ่จะเข้าใจผิดแต่ท่านคิดว่าท่านไม่มีอัตตามากขนาดจะยอมเสียยอมเปลืองตัวให้กับสังคมไม่ได้

พวกเราบางคนประทับใจในวิถีการทำงานของพ่อท่านว่า **คนที่ไม่มีกิเลสอัตตามานะแล้วจะทำอะไรก็ตาม ใครจะด่าว่าเสียดสีนินทาหรือชมเชยอย่างไรก็มีความสบายใจได้ในทุกสถานการณ์และเมื่ออัตตาน้อยลงไปจนถึงไม่มีได้ ชีวิตนี้จึงมีแต่การช่วยมวลมนุษยชาติเท่านั้นเอง โดยไม่มีอะไรเอาวนกลับมาเข้ามาให้กับตน** ซึ่งพ่อท่านเองก็เคยให้โศลกแห่งความสุขเอาไว้ว่า **“ผู้มีความสุขที่สุดก็คือผู้ที่รู้จักตัวเองดีว่าเป็นผู้ให้อย่างจริงที่สุด”**

 คณะผู้จัดทำ

วอภัก สารอโศกฉบับที่แล้ว(ฉบับ ๒๗๓) คอลัมน์บันทึกจากปัจฉาสมณะ หน้า ๒๙ ย่อหน้าที่ ๕ ขอแก้จาก “พิธีกรหญิงคุณณัฐลี ไพร์รัก มากับลูกสาว” แก้เป็น “พิธีกรหญิงคุณพัชรีย์ พรหมช่วย”

สารบัญ

สารอโศก

ปีที่ ๒๔(๒๗) ฉบับที่ ๑๒
เดือนสิงหาคม ๒๕๔๗
จำนวน ๙,๐๐๐ เล่ม

๑	วาทะคานธี
๓	แถลง : เมื่อตัวตน(อัตตา)ลดน้อยลงไป จึงสามารถช่วยผู้อื่นได้มากมายขึ้น
๕	โพธิรักษ์ทาบจำลองฯ
๗	สองนักปราชญ์
๘	เหนือฟ้ายังมีดิน
๑๒	การเมืองใหม่แบบ“บุญนิยม”
๑๔	มหาตมา คานธี ผู้ที่ยิ่งเล็ก...ที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่ยิ่งจน...ที่ยิ่งรวย
๒๔	ลิปทานาที่กับพ่อท่าน (การเมืองบุญนิยม)
๒๙	ทะเลวงปัญหา ทะลุโลกาภิวัดน์
๔๑	จดหมายจากญาติธรรม
๕๐	...	บันทึกจากปัจฉิมสมณะ (ตอน : จริยธรรมกับการเมือง ในบริบทขององค์การบุญนิยม)
๕๐	เรียงวลีกวีธรรม
๕๒	ธรรมะประทับใจ (๑๐๑)
๕๔	จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (นายกรี ปรักมศิลป์)
๕๖	เดินตามรอยพ่อ (น.ส.ทองแก้ว นาวาบุญนิยม)
๕๘	กว่าจะถึงอรหันต์ (พระโสภิตเถระ)
๙๐	รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗)
๑๑๑	สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก
๑๑๔	ได้ร่มอโศก (ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗)
๑๒๔	ไร่บุญนิยมสังคมอันตราย : ดร.เสรี...ขอเถาะ อย่าทำ
๑๒๖	เก็บเล็กผสมน้อย : ไดอารี่ทำสุขภาพย่ำแย่
๑๒๗	น้ำดีจริงหรือ?
๑๒๘	หอมดอกพุทธา : อย่าเอาตนไปเทียบเคียงกับคนอื่น

- * เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
 - * เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
 - * เพื่อเป็นเข็มทิศชี้้นำการปฏิบัติก้าวต่อไป
 - * เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง
- จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม
และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก”
อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เวีรตรีแซมดิน เลิศบุศย์ สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ
๖๗/๑ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ หรือ www.asoke.info,
e-mail : thatfah2520@yahoo.com ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายประสิทธิ์ พินิจพงศ์

โพธิรักษ์ทาบ 'จำลอง' ลง ส.ส. นำพรรคฟ้าดินกู้ภาพพจน์ปท.

ถึงเวลา
มหา ๕ วัน
เข้ามาอกุฏ

พรรคเพื่อฟ้าดินจะทาบทาม “จำลอง ศรีเมือง” ลงสมัคร ส.ส. ในนามพรรค “สมณะโพธิรักษ์” จะไปร้องขอด้วยตัวเอง ซึ่งถึงเวลาที่มหา ๕ วัน จะเข้ามาอกุฏภาพพจน์การเมืองไทยที่เลอะเทอะอยู่ในเวลานี้แล้ว ชูแนวทางรากหญ้าของแท้ด้วยเศรษฐกิจพอเพียงสู่กลุ่มทุนนิยม ลั่นจะเอาธรรมะเข้าไปยุ่งในการเมืองที่วันนี้ไร้คุณธรรม

สมณะโพธิรักษ์ เจ้าสำนักสันติอโศก ในฐานะที่ปรึกษาพรรคเพื่อฟ้าดิน เปิดเผยว่าเขาจะไปทาบทาม พลตรี จำลอง ศรีเมือง ที่ปรึกษาฝ่ายทรัพยากรบุคคลของนายกรัฐมนตรี มาลงสมัคร ส.ส. ในนามพรรค เนื่องจากพรรคต้องสรรหาสมาชิกพรรคที่สังคมรู้จักไปลงสมัคร ส่วนจะได้รับเลือกหรือไม่ ไม่เป็นไร เพราะได้ทำตามหน้าที่แล้ว

“พรรคสนใจท่าน(จำลอง) แต่ดิฉันใจที่พลตรีจำลองเคยประกาศไว้แล้วว่า จะไม่ลงการเมืองอีก ซึ่งอาตมาจะหารือกันอีกครั้ง ให้ท่าน(จำลอง)ตัดสินใจใหม่ แมต่อนี้ท่านจะเป็นประธานบอร์ดศูนย์พัฒนาพลังแผ่นดิน ด้านจริยธรรมของรัฐบาลก็ตาม แต่พรรคเพื่อฟ้าดินเป็นพรรคอุดมคติ เงื่อนไขคุณสมบัติของผู้สมัครก็เยอะมาก และไม่มีภาระเสียง” สมณะโพธิรักษ์กล่าว และว่า พรรคเพื่อฟ้าดินได้ก่อตั้งพรรคมาเป็นเวลา ๓ ปีแล้ว โดยยึดหลักบุญนิยม คือ ไม่รับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆทั้งสิ้น จะเร่งดำเนินการให้เร็วที่สุด เพราะไม่รู้ว่านายกฯจะยุบสภาเมื่อไหร่ หากชักช้าจะดิฉันใจรัฐธรรมนูญ

สมณะโพธิรักษ์ ยอมรับว่าพรรคเพื่อฟ้าดิน เคยมีแนวคิดว่าจะยังไม่ส่งผู้สมัคร ส.ส. ในตอนนี้ เพราะยังไม่พร้อมในเรื่องการทำงานให้ชุมชนที่ยังไม่กว้างขวางเท่าที่ควร ซึ่งเป้าหมายเดิมนั้น พรรคจะส่งผู้สมัคร ส.ส. ในอีก ๒๐-๓๐ ปี ข้างหน้า แบบไม่รับเงินเดือนและผลตอบแทน หากมีการเลือกตั้งขึ้น ประชาชนจะเป็นผู้เสนอผู้สมัคร ส.ส. ขึ้นมาด้วยตัวเอง ว่าต้องการใครไปเป็น ส.ส. แต่เมื่อเราส่ง เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ รองเลขาธิการพรรคได้ไปประชุมกับ กกต. จึงทราบว่าต้องส่งคนลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งหน้าด้วย เราจึงต้องเร่งดำเนินการ มิฉะนั้นอาจถูกยุบพรรคได้

“แนวทางพรรค จะยึดหลักการ ๔ หลักคือ ๑. เศรษฐกิจพึ่งตน ๒. ชุมชนเข้มแข็ง ๓. ประชาธิปไตย ๔. ประเทศมีไท ลดอบายมุข แนวทางการเมืองแบบนี้ พิสูจน์ได้จากชุมชนต่างๆ

ของสันตติโศกทั่วประเทศ ที่ชุมชนไม่มีการใช้เงินเลย ไม่มีการหาเสียง ยกเว้นแต่มีป้ายโฆษณาแนะนำตัวเพียง ๑ แผ่นกลางชุมชนนั้นๆ ซึ่งเป็นนวัตกรรมการเมืองใหม่ของโลก ซึ่งจะสวนทางกับการเมืองปัจจุบัน ขึ้นอยู่กับประชาชนจะตัดสินใจอย่างไร พรรคเพื่อฟ้าดินทำงานเพื่อชุมชนมา ๓ ปีเศษแล้ว เป็นการทำงานแบบจิตภาพ ลดอบายมุข อบรมความคิดพึ่งตัวเอง เกษตรกรรมไร้สารพิษ ไม่ใช่การเมืองแบบเอาเงินไปให้ประชาชน เราทำงานเพื่อให้ประชาชน ในชุมชนรู้ทันยุคบริโภคนิยมและทุนนิยม ที่ขยายไปทั่วโลก ที่ควรรู้ตัว “ไม่ตกเป็นเหยื่อ” สมณะโพธิรักษ์กล่าว

เจ้าสำนักสันตติโศก กล่าวอีกว่า สังคมขณะนี้ขาดภูมิคุ้มกันและปัญญา มีการมอมเมาการบริโภคไปทุกแห่ง หากประชาชนไม่มีปัญญา แม้มีเงินมหาศาลก็ยังตกเป็นเหยื่อนายทุน การพัฒนาประเทศบนค่านิยมบริโภคนิยมในตอนนี้ของสังคมไทย และสังคมโลกเหมือนกับคนติดฝิ่นในอดีต มันไม่สามารถทำให้สังคมดีขึ้นมาได้ ฉะนั้นพรรคเพื่อฟ้าดิน มีแนวทางพัฒนาจิตใจ และความรู้ประชาชน เพื่อสร้างภูมิความรู้ให้ทันกับกระแสโลก พึ่งตัวเองตามแนวทางพระราชดำริในหลวง และไม่ถูกล้วงไส้ ล้วงตับจนหมดไปแบบไม่รู้ตัว

“อาตมาขอยอมเป็นอีแร้งในสังคม เพราะสิ่งต่างๆ ที่อาตมากระทำมาตลอดนั้นกระทำด้วยความจริงใจ ไม่เคยทำอะไรผิด ตั้งใจช่วยสังคมให้พ้นทุกข์ ประชาชนมีศีลธรรม และพึ่งพาตัวเองได้ ทุกวันนี้สังคมเหลวไหล ทั้งกฎหมาย และค่านิยมต่างๆ ถ้าสุดท้ายยืน นายกรัฐมนตรีพูดว่า อย่าเอาธรรมะมายุ่งกับการเมือง แต่อาตมาคิดว่าพฤติกรรมแบบนั้น มันสร้างสรรค์หรือทำลาย ขอให้ใช้สมองน้อยๆ

คิดด้วยว่ามันผิด อาตมาและพรรคจะเอาธรรมะไปยุ่งกับการเมือง เพราะทุกวันนี้การเมืองไม่มีคุณธรรมเลย นี่คือสัจจะ ไม่ใช่โวหาร”

สมณะโพธิรักษ์ กล่าวด้วยว่า การเมืองทุกวันนี้เข้มแข็ง แต่ย่ำแย่และทะเลงทุกวัน เป็นการเมืองทุนนิยม อำนาจนิยม และศักดินาที่ทำลายประเทศ การเมืองตอนนี้มุ่งเน้นความชนะเท่านั้น โดยไม่สนใจสิ่งอื่นๆ ถึงเวลาที่พลตรีจำลอง ควรออกมาสู่ภาพลักษณ์การเมืองไทย ที่ผ่านมานายกรัฐมนตรีไม่ทราบความหวังดีของพลตรีจำลองว่ามีให้ท่านนายกฯมากแค่ไหน พลตรีจำลอง ทำดีที่สุดแล้ว ตอนนี้คน กทม. เลยประชดการเมือง เช่น ไปเลือกนายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ ได้รับคะแนนกว่า ๓ แสนคะแนน ในการเลือกตั้งผู้ว่าฯ กทม.ที่ผ่านมา หากพลตรี จำลอง ได้รับการเลือกตั้งเข้าไป ต้องสู้กับคนอื่นที่หาเสียง และใช้เงิน ๔๐๐ กว่าคน ในสภา ประชาชนจะรู้ว่าของจริงเป็นอย่างไร

“แหม ! มันน่าตื่นเต้น และน่าดู ระหว่างการเมืองที่เป็นจริง ที่เน้นการไปทำงานกับประชาชน ไม่เอาเรื่องอำนาจและไม่ใช้เงิน จะสู้กับการเมืองที่มุ่งแต่อำนาจกับการใช้เงิน อันไหนจะอยู่ได้ อาตมาอยากจะรู้ และอยากเห็น มันคงสนุกน่าดู ที่ผ่านมามีแต่เลิกการเมือง เมื่อเจอของจริง ที่ประชาชนเลือกจริงๆ แล้วจะรู้ เพราะคนอย่างพล.ต.จำลอง นั้นหากมีเลือดโลกเย็นคนสักหน่อย คงสบายไปกว่านี้แล้ว ตำแหน่งอะไรๆ ก็ คงได้มากกว่านี้ อย่าลืมนะ พล.ต.จำลอง เป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่เป็นพันเอก ซึ่งเป็นเลขาธิการนายกฯที่หนุ่มที่สุดของเมืองไทยเป็นคนแรก” สมณะโพธิรักษ์กล่าว

▲ จาก น.ส.พ.กรุงเทพธุรกิจ กรุงเทพการเมือง
ฉบับวันจันทร์ที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗

สองนักปรัชญา

นักปรัชญาอริวรรธน

กำลังกินอาหารมื้อค่ำซึ่งประกอบด้วยขนมปังและถั่วบด

บงเอิญนักปรัชญาอริวรรธน

ผู้ใช้ชีวิตอันสุขสบายยกยอปอขึ้นองค์พระจักรพรรดิมาเห็นเข้า

อริวรรธนรู้สึกสมเพชอริวรรธนมากจึงกล่าวแนะนำว่า

“สหายเอ๋ย เพียงแต่เจ้าเรียนรู้ที่จะยอมสยบต่อองค์จักรพรรดิ

เจ้าก็ไม่ต้องมานั่งกินขนมปังและถั่วบดเช่นนี้”

อริวรรธนได้ยินดังนั้นก็ ยิ้ม แล้วกล่าวตอบว่า

“สหายเอ๋ย หากเจ้าเรียนรู้ที่จะมีชีวิตอยู่ด้วยขนมปังและถั่วบด

เจ้าก็จะเป็นอิสระจากองค์จักรพรรดิ”

● (จากหนังสือคิดปัญญา สีสาวจิต แปลโดย
สุพรรณภา วงศ์ไวยสุวรรณ สภาอานันท์ หน้า ๗๕)

เดชะฟ้ายังมืดม

ใครคือผู้กล้า...พรรคเพื่อฟ้าดิน

ในที่สุด “พรรคเพื่อฟ้าดิน” ก็เริ่มเป็นที่ประจักษ์ต่อสังคมว่ากำลังจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการบริหารประเทศต่อไปในอนาคต?

แม้ตอนแรกคิดว่าอาจจะยาวนานไปสักนิด อย่างไรก็ตาม เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ รองเลขาธิการพรรค ให้สัมภาษณ์ไว้กับ “เนชั่นสุดสัปดาห์” ตั้งแต่ปีที่แล้วว่า คงประมาณ ๑๐๐ ปี ที่จะเห็นผลในรุ่นลูกหลาน

แต่คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) นั้นเอง ที่ทำให้พรรคเพื่อฟ้าดิน ต้องแสดงตนชัดเจนเร็วขึ้น โดยการกำหนดว่า พรรคการเมืองจะต้องทำกิจกรรมทางการเมือง โดยการส่งตัวผู้สมัคร จึงจะสามารถคงสภาพความเป็น

นักการเมือง และมีสิทธิได้รับเงินสนับสนุนพรรคการเมือง ซึ่งทำให้สมณะโพธิรักษ์ ผู้นำชุมชนอโศก ต้องออกมาทาบทาม พลตรีจำลอง ศรีเมือง ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ และ

หน่ออ่อนจากสันตือโศก

“พรรคเพื่อฟ้าดิน” คือการเมืองบุญนิยมที่เป็นรูปธรรม อันเป็นหน่ออ่อนของสันตือโศก ที่มีอายุกว่า ๓๐ ปี ซึ่งสมณะโพธิรักษ์ กับชุมชนอโศกช่วยกันปลูกมาราว ๓ ปีนี้เอง มีคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ๒๑ คน เป็นชาวอโศก ตอนนี้มีสาขา ๑๒ สาขา ขณะที่พรรคไทยรักไทยมีอยู่ ๘ สาขาเท่านั้น และพรรคมีสมาชิกกว่า ๕ พันคน โดยไม่ได้ใช้วิธีล่ำรายชื่อ

แต่ผู้ที่มาเป็นสมาชิกทุกคน จุดเริ่มต้น คือต้องลอบบายมุขให้ได้เสียก่อน อีกทั้งเน้นให้สมาชิกพรรค มีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด และเกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง

“พรรคเพื่อฟ้าดิน”(พฟด.) เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า FOR HEAVEN AND EARTH PARTY (FHAEP) มีคำขวัญว่า “เศรษฐกิจพึ่งตน ชุมชนเข้มแข็ง ประชามีธรรม ประเทศมีไท”

เรือตรี แซมดิน เลิศบุศย์ รองเลขาธิการพรรคอธิบายว่า เพราะฉะนั้นเกณฑ์ที่เราเลือกกรรมการพรรค ผู้บริหารพรรค แม้แต่คนที่จะมาร่วมงาน ก็ต้องหาคนที่มีความเชื่อเสมอกัน มันถึงจะไปทางเดียวกัน มีน้ำหนักในการเปลี่ยนแปลงระดับนโยบาย แต่เดิมไม่คิดจะตั้งพรรค ก่อนหน้า

ประธานศูนย์สนับสนุนและพัฒนาพลังแผ่นดิน
เชิงคุณธรรม ซึ่งเป็นศิษย์ก้นกุฎิ ให้ลงสมัครส.ส.
สมัยหน้า ซึ่งพลตรีจำลอง ก็ปฏิเสธไปเรียบร้อยแล้ว

ดังที่พลตรีจำลอง กล่าวไว้ในบทบรรณาธิการ
นิตยสาร “เราคิดอะไร” ฉบับเดือนกันยายน ๒๕๔๗
ว่า หลังจากพบกับผู้สื่อข่าวไปแล้ว หนังสือพิมพ์
บางฉบับ ก็ถามเรื่องพรรคทางเลือกที่สาม ผม
ยืนยันว่าเราได้ช่วยกันตั้งพรรคดังกล่าวมาแล้วใน
อดีต คือ พรรคพลังธรรม ซึ่งเป็นพรรคทางเลือก
ที่แท้จริง ให้คำมั่นสัญญากับประชาชนไว้ เป็น
สัญญาประชาคม ที่โดนใจประชาชน แต่ก็ไม่ได้
แค่พรรคขนาดกลาง (มีส.ส. ๔๗ คน) ไม่สามารถ
เป็นแกนนำรัฐบาล เพื่อเปลี่ยนแปลงบ้านเมือง
ได้ตั้งใจนึก

“ผมกล่าวถึงพรรคเพื่อฟ้าดินซ้ำอีก แต่
สื่อมวลชนก็ไม่สนใจอีกตามเคย พรรคเพื่อฟ้าดิน
เองก็ยังไม่อยากให้ใครสนใจ และไม่คิดจะส่งใคร
ลงสมัครรับเลือกตั้ง เป็นพรรคในอุดมคติ
จริงๆ ที่สามารถประสพผลสำเร็จ แต่ต้องอาศัย

เวลานับร้อยปี กว่าสังคมไทยจะสนับสนุน”

เพราะพรรคเพื่อฟ้าดิน กำหนดไว้ว่า นัก
การเมืองของพรรค ต้องเสียสละจริง ๆ เมื่อมี
ตำแหน่งทางการเมือง ก็มีแต่หน้าที่เท่านั้น ต้อง
ไม่รับเงินเดือน ไม่ต้องหาเสียงให้ลำบาก ไม่ต้อง
เสียเงินเสียทอง เมื่อพรรคตัดสินใจส่งใครลง
เลือกตั้งแล้วเพียงประกาศให้ประชาชนทราบเท่านั้น
ว่าส่งใคร ประชาชนจะเลือกหรือไม่เลือกก็แล้วแต่
ในเมื่อหาคนที่ทั้งเก่งทั้งดี เตรียมไว้รับใช้แล้ว ไม่
เอาก็ไม่เป็นไร ไม่ต้องเหนียวตีเสียอีก

มหาจำลองบอกว่า ประชาธิปไตยที่แท้จริง
ต้องเป็นอย่างนั้น

“ผมประชาสัมพันธุ์ให้พรรคเพื่อฟ้าดิน
เสียชื่อยาว เพราะเห็นว่าจะถึงเวลาที่จะต้องบอก
กันให้ทราบแล้ว เรียกร้องกันนัก เรียกหาพรรค
ทางเลือกที่สาม บอกให้ทราบว่า มีแล้ว ใจถึง
หรือไม่เท่านั้นเอง ที่จะสนับสนุน และดำเนิน
งานทางการเมือง ผมคนหนึ่งละที่หนุนเต็มที่
แต่ขอไม่มีตำแหน่งอะไรในพรรคอย่างนี้ไปตลอด

นั้น ร.ต.อ. ดร.นิติภูมิ นวรัตน์ อดีตผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าฯกทม. ได้ไปจดทะเบียนตั้ง
“พรรคสหกรณ์” กับสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ไว้ก่อนเมื่อวันที่ ๕ เมษายน
๒๕๔๓ พอตั้งเสร็จ เขาก็หาว่าใครที่มีอุดมการณ์มาทำงานเพื่อบ้านเพื่อเมือง

“แต่แล้วคุณนิติภูมิเขาต้องไปต่างประเทศ ก็ฝากพรรคพวกไปหาสมาชิกพรรค พอกลับมา
ถาม คณะของเขาก็ไปตั้งโต๊ะหาสมาชิกที่หน้ารามคำแหง เขาก็เอ๊ะ อย่างนี้ไม่ใช่อุดมการณ์อย่าง
ที่เขาต้องการ เขาก็มาเจอชาวอโศก ที่มีอุดมการณ์คล้ายกัน ก็มาปรึกษากับเราว่าจะรับไหม ถ้า
รับก็ยกให้เลย เพราะเห็นว่าทำงานอย่างที่เขาฝันไว้ได้ เราก็ตอบไว้”

จากนั้นภายในเวลาสั้นๆ ๒-๓ เดือน ทางพรรคต้องหาสมาชิกให้ได้ ๕ พันคน สำหรับ
ชาวอโศกไม่ใช่เรื่องยากเลย ในที่สุดก็ได้สมาชิกครบ และเปลี่ยนชื่อจาก “พรรคสหกรณ์” เป็น
“พรรคเพื่อฟ้าดิน” ซึ่งเป็นชื่อที่ได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการ และเป็นวันที่ ๗ พฤศจิกายน
๒๕๔๔ ก็ได้กรรมการบริหารชุดใหม่ เป็นชาวอโศกทั้งหมด แล้วคุณนิติภูมิ ก็มาเป็นที่ปรึกษาแทน

หัวหน้าพรรคเพื่อฟ้าดิน คนแรก จนถึงปัจจุบันคือ น.ส.ขวัญดิน สิงห์คำ เลขาธิการพรรค
คือ นายแก่นฟ้า แสนเมือง ทั้งสองอยู่ในจังหวัดศรีสะเกษ และสำนักงานใหญ่อยู่ที่สันติอโศก

เพราะเข้าวัยตกกระแล้ว ต้องเป็นหน้าที่ของ
คนวัยหนุ่มสาว”

มหาจำลอง ประกาศไว้อย่างชัดเจน

แม้ว่าสมณะโพธิรักษ์จะไม่ได้เป็นหัวหน้า
พรรคเพื่อฟ้าดินอย่างเป็นทางการ แต่ก็เป็นผู้ก่อตั้ง
และเป็นผู้วางนโยบายของพรรค ท่านกล่าวว่า
อาตมาเป็นผู้กำหนดเอง พรรคเพื่อฟ้าดิน เป็น
พรรคเล็กๆ โนเนมก็จริง แต่สองสามปีที่ผ่านมา
ก็ได้รับคำชื่นชมจากสำนักงานคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง (กกต.) ว่าทำงานจริง เอกสารทุก
ชิ้นทุกเรื่องก็รายงานส่งตามที่ กกต. กำหนด
ตรงเวลา ตรงกับความเป็นจริง

“ไม่ยกเมฆเหมือนพรรคอื่นๆ พิสูจน์ได้
ตลอดเวลา ไม่มีแบบฝึกซีโรยหน้า ไม่แย่งผลงาน
แต่ช่วยกันอย่างกลมเกลียวสามัคคี นักการเมือง
พรรคเพื่อฟ้าดิน ไม่รับเงินเดือน ถ้าจำเป็นต้อง
เซ็นชื่อรับเงิน ก็รับแล้วบริจาคเข้ากองกลาง
จะไม่เอาเป็นส่วนตัว ตอนที่ผู้อำนวยการพรรค

มาประชุมสัมมนาคนที่สันติอโศก ปรากฏว่าผู้มา
เข้าร่วมประชุม จำนวนมากกว่าไปประชุมใช้
สถานที่ของพรรคอื่น มาสัมผัสเข้าก็ทิ้งใน
ความเป็นไปได้ และเป็นดีไม่มีใครเหมือน ไม่มี
พรรคใดในโลกเหมือนพรรคเพื่อฟ้าดิน”

ท่านบอกว่านโยบายอาตมาต่างจากคุณ
ทักษิณ นายกฯ จะช่วยทำให้คนรวย ส่วนอาตมา
จะพาคนมาจน จนอย่างเสียสละ ช่วยคนจนด้วย
คุณทักษิณไม่เข้าใจอาตมาเรื่องนี้ แต่อาตมา
เข้าใจคุณทักษิณ และเห็นด้วยหลายเรื่อง

“บุญนิยม ช่วยสังคมให้เกิดสภาพคล่อง
ส่วนคนมั่งจะรวย ก็กักตุน ทุนนิยมจะดูด ดูด
จากคนในประเทศไม่พอ ดูดจากต่างประเทศด้วย
เบียดเบียนเขาให้มา ฟุ้งเพื่อ จมไม่ลง แล้วก็
เกลียดฆ่าตัวตายหนีปัญหา เศรษฐกิจทุนนิยมจึง
เป็นสิ่งผิดสังจะ ทำให้เดือดร้อนทั่วโลก ไม่ควรทำ
ไม่ควรส่งเสริมควรเลิก”

เรือดรีแซมดิน เล่าว่า วันที่ ๑๐ กันยายน

ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ โดยมีนางอาภรณ์ วิชัยดิษฐ์ เป็นผู้อำนวยการพรรค และเรือดรีแซมดิน เลิศบุษย์ เป็นรองเลขาธิการพรรค คนที่ ๑ ช่วยทำหน้าที่ติดต่อกับ กกต. และประสานกับพรรคการเมืองต่างๆ

นโยบายพรรคเพื่อฟ้าดิน วรรคแรกระบุว่า พัฒนาประชาธิปไตย ด้วยการเมืองอริยะหรือการเมืองบุญนิยม มุ่งสร้างคนให้มีคุณธรรมเป็นรากฐานประชาธิปไตย พัฒนาชุมชนให้มีศีล ปลอดภัยพอ พึ่งตนเองได้ ไม่แก่งแย่งแสวงอำนาจและประโยชน์โดยมิชอบ ซึ่งเป็นนวัตกรรม (innovation) อันหนึ่งของสังคม

เพียงเท่านี้ ก็ดูเหมือนว่าจะขัดแย้งกับรัฐบาลของนายกฯ ทักษิณ ชินวัตร ที่สนับสนุนห่วยบนดิน แทะบอลถูกกฎหมาย และยังพยายามผลักดันให้เกิดบ่อนกาสิโนที่ถูกต้องตามกฎหมายในอนาคตอีกด้วย!

หรือว่าถึงเวลาที่ครูจะต้องออกมาให้บทเรียนกับศิษย์ที่เคยเข้าไปขอแนวทางในการบริหารประเทศด้วยธรรมะ แต่ไม่เคยปฏิบัติเลยซักครั้ง? ■

๒๕๔๗ จะมีประชุมผู้บริหารพรรค ที่ กกด. ซึ่งเป็นการประชุมทุก ๓ เดือน เราก็จะไปหาข้อมูลตรงนั้นอีกครั้งว่า จะต้องส่งหรือไม่ ถ้าส่ง จะส่งอย่างไร แค่นั้น ถ้าไม่ส่งแล้ว จะเกิดปัญหาอย่างไร เพราะตามความเป็นจริง เราไม่คิดจะส่ง เจตนาเราคือให้ประชาชนเข้มแข็งก่อน ถ้าลงสมัคร ส.ส. ก็ไม่หาเสียง อีกประมาณ ๑๐ ปีทีเดียว ที่จะทำให้เป็นอย่างนั้นได้ แต่ กกด. ก็บังคับว่าต้องลง ส่วนใครจะลงนั้น ก็ต้องสรรหากัน

ถามว่าเรือดรีแซมดินจะลงเองไหม เพราะเป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกพรรคเพื่อฟ้าดินมาตั้งแต่ต้นเหมือนกัน เขาตอบว่าก็แล้วแต่ที่ประชุม ถ้าที่ประชุมบอกว่ายังไม่ควรลง ก็ไม่ลง ทุกคนเหมือนกันหมด ใช้ที่ประชุมเป็นหลัก หลังจากวันที่ ๑๐ กันยายน ก็จะกลับมาประชุมพรรคโดยเร็วอีกครั้งหนึ่ง

สำหรับท่านสมณะโพธิรักษ์ ผู้ก่อตั้งชุมชนอโศกก็เดือนมาว่า ระหว่างนี้อย่าเพิ่งไปแถลงข่าวใด ๆ เพราะการแถลงข่าวเป็นการประกาศหาเสียงอย่างหนึ่ง ไม่ใช่ประชาธิปไตย

“เราเน้นเรื่องนี้มาก การหาเสียงไม่ใช่ประชาธิปไตย เป็นการโน้มน้าวให้เขามาเลือกเรา ไม่ใช่วิธีการทำงานที่แท้จริง เพราะหลักของเราคือทำงานกับประชาชนจนกว่าประชาชนเข้มแข็ง เมื่อประชาชนเข้มแข็ง เขาจะเลือกเราเอง ถ้าประชาชนไม่เห็นก็ไม่เป็นไร จนกว่าประชาชนเข้าใจเรามากพอ ก็จะเลือกเราเอง เราจะไม่โน้มน้าว เพียงแค่ตีตประกาศว่าใครลงสมัครเท่านั้น”

ก็ต้องดูกันต่อไปว่า ถ้าพรรคเพื่อฟ้าดินส่งคนลงสมัคร ส.ส.แล้ว การตีตประกาศจะต่างกับการโฆษณาหาเสียงอย่างไร ในทัศนะของชาวอโศก

เรือดรีแซมดินอธิบายเพิ่มเติมว่า ถ้าเราโฆษณา แสดงว่าเราไม่ได้ทำงานให้ประชาชนรู้คุณค่า อย่างที่เรากล่าส่งให้คุณจำลองลงสมัคร

เลือกตั้ง ก็เพราะว่าผลงาน เป็นที่ประจักษ์ แต่โดยส่วนตัวของคุณจำลอง ติดขัดกับภาระหลาย ๆ อย่างที่กล่าวไปแล้ว เราจึงต้องหาคนอื่น ถ้าจำเป็นต้องส่ง

“ต้องหากคนที่ประชาชนรู้จักมักคุ้น รู้ว่าทำงานให้ประชาชนมาแล้วอย่างจริงจัง แล้วประชาชนจะเลือกเอง คนข้างนอกเราไม่ได้ปิดกัน คนที่มีความรู้พอหาได้ แต่ต้องเป็นที่มีคุณธรรมมาก เพราะเมื่อไปทำงานการเมือง จะเจอผลกระทบเรื่องลาภ ยศ สรรเสริญมากทีเดียว ถ้าไม่ได้รับการฝึกมาอย่างดี เมื่อเข้าไปแล้ว จะเกิดความเสียหายได้ เราจะเอาคุณธรรมมาเป็นเครื่องวัดในอันดับต้นๆ ถ้าเราไม่แน่ใจใคร เราก็ไม่เชิญ”

แต่คนไหนที่เชิญ คือคนที่พรรคมั่นใจแล้วว่ามีความรู้ ซื่อสัตย์ สุจริต ตรงนี้เป็นคุณสมบัติต้น ๆ ที่พรรคจะเชิญ เรือดรีแซมดิน กล่าวไว้ว่า ต้องคบกันมานานพอสมควร จนรู้ว่าเป็นคนอย่างไร ไม่โกงกิน ไม่ทำให้เกิดความเสียหาย มีสัมมาทิฐิ

“เราไม่ได้จำกัดเฉพาะต้องเป็นคนในชุมชนอโศกเท่านั้น ถ้าได้คนแล้วก็จะไม่โน้มน้าวหาเสียงในช่วงเลือกตั้ง แต่เราจะทำล่วงหน้าอย่างนี้ คือทำงานกับประชาชน อย่างที่ทำอยู่ แล้ววันหนึ่งประชาชนจะเลือกเราเอง”

แม้มหาจำลองจะไม่ตกปากรับคำที่จะเป็นตัวแทนลงสมัครรับเลือกตั้งดังที่กล่าวไปแล้ว และก็เชียร์เต็มสำหรับคนรุ่นใหม่ ที่จะเดินทางสายนี้ ซึ่งจะเป็นใครนั้น ชาวอโศกคงจะค้นหาเพชรในดินได้ในเร็ววันนี้

การเมืองโตม่อแบบ‘บุญนิยม’

การออกมาเคลื่อนไหวเรื่องการเมืองของ “สมณะโพธิรักษ์” เจ้าสำนักสันตติโศก ในครั้งนี้ น่าสนใจยิ่ง โดยเฉพาะการเคลื่อนไหวในนาม “พรรคเพื่อฟ้าดิน” แล้วยิ่งน่าจับตามองทีเดียวครับ พรรคเพื่อฟ้าดิน นับเป็นพรรคการเมืองหนึ่ง ที่รวมตัวกันในแนวทางวิถีแห่งธรรม และนำธรรมไปเป็นกลไกในการแก้ปัญหาความยากจน โดยมี สำนักสันตติโศกเป็นแกนนำในการขับเคลื่อน

โดยการเปลี่ยนชื่อจากพรรคสหกรณ์ มาเป็น พรรคเพื่อฟ้าดินเมื่อประมาณ ๒-๓ ปีที่ผ่านมา ซึ่งมีแนวคิดที่ยึดถือศีลธรรมและการทำงานเพื่อ เกษตรกรและสหกรณ์ร่วมมือทำงานเพื่อสังคม

โดยนโยบายพรรคคือ “บุญนิยม” ที่มีแนวคิดทำงานเพื่อประชาชนและไม่มีการแสวงหาอำนาจ และผลประโยชน์ใดๆทั้งสิ้น

การทำงานให้ประชาชนโดยไม่มีรายได้ เพราะประชาชนยกมาให้เป็นผู้แทนประชาชน และ รัฐบาลต้องมีสวัสดิการดูแล ยิ่งเป็นนายกรัฐมนตรีไม่ต้องมีรายได้เลย เพราะคนทั้งประเทศยกมาให้เป็นผู้นำ

ส่วนคุณสมบัติอื่นๆคือ ไม่เห็นแก่ตัว มักน้อย สันโดษ กินอยู่ง่ายๆ ไม่สะสมสิ่งต่างๆ ละกิเลส ทำงานเพื่อสังคมจริงๆ

บทบาทของพรรคเพื่อฟ้าดินในอดีตที่ผ่านมา เป็นพรรค ที่ไม่มีส.ส. ไม่มีการหาเสียง แต่จะแทรกซึมตามชุมชนต่างๆ ใน ลักษณะของการจัดกิจกรรมที่เป็นวิถีแห่งชีวิต และวิถีแห่งธรรม เป็นกลไก

สมณะโพธิรักษ์ เจ้าสำนักสันตติโศก ในฐานะที่ปรึกษาพรรค เพื่อฟ้าดิน บอกว่า จากการหารือกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง บอกว่า ถ้าพรรคไม่มีกิจกรรมหรือส่งคนสมัครรับเลือกตั้ง อาจถูกยุบ ทำให้เกิดปฏิกิริยาจากพรรคเพื่อคงสภาพเป็นพรรคการเมืองต่อไปได้

ทำให้พรรคเพื่อฟ้าดิน ต้องขยับตัวเอง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งชื่อของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ก็ถูก

หยิบยกมาพูดถึงอีกครั้งหลังจากตีพิมพ์ว่าฯ กทม. เพิ่งจบไปหมาดๆ

ก่อนหน้านี้ **สมณะโพธิรักษ์** เคยกล่าวไว้ในระหว่างการประชุมประจำปีของพรรคเพื่อฟ้าดิน ที่จังหวัดตรัง เมื่อเดือนส.ค.ที่ผ่านมาว่า

ปราชญ์ในเมืองไทย ยังไม่เข้าใจการเมืองอารยะ

การกล่าวหาว่า การนำเอาศาสนามาโยงกับการเมืองเป็นสิ่งผิด ไม่ถูกต้อง เป็นการมองข้ามนัยสำคัญของสังคมมนุษย์ที่คนจะเจริญได้อยู่ร่วมกันได้ ต้องมีการเสียสละ การเสียสละนี้แหละจะต้องสร้างขึ้นให้เกิดให้มืออยู่กับตัวคน

โดยเฉพาะคนที่มีอำนาจ คือนักการเมือง นักปกครองนี่แหละ !

ถ้าพวกนี้ไม่มีความเสียสละ มีแต่ความโลภ เห็นแก่ตัว ก็จะใช้อำนาจเหล่านั้น ไปเอาเปรียบทำร้ายประชาชนได้ โดยเฉพาะตีกันไม่ให้พระมาโยงกับการเมือง

นับเป็น **“วิธีการ”** ของคนฉ้อฉล ที่จะทำให้สภาเต็มไปด้วยคนโกงกันไม่ให้พระเข้ามาโยง เพราะตนจะได้ฉลองชัยในการทำเลวได้สะดวก โดยมีต้องเกรงใจพระกันเลยทีเดียว

การเมืองใหม่นี้ น่าสนใจยิ่ง โดยเฉพาะการเมืองแบบ **“บุญนิยม”** ของพรรคเพื่อฟ้าดิน กับการเมือง **“แบบทุนนิยม”** และนี่คือจุดเริ่มต้นของการปะทะกันของสองอารยธรรม ในมิติทางการเมืองที่น่าจับตา ดูอย่างยิ่งครับ.

● จากคอลัมน์ **“จุดปลายบางนา”** ของ ‘เอกราช มุแก้ม’ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ หน้า ๑๘

มหาตมา คานธี

ผู้ที่ยิ่งเล็ก.....

ที่ยิ่งใหญ่

ผู้ที่ยิ่งจน.....ที่ยิ่งรวย

๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๑๒ เป็นวันเกิดของเด็กน้อยชาวอินเดียคนหนึ่ง ซึ่งเมื่อร้อยปีก่อนไม่มีใครคาดคิดว่าเขาจะกลายเป็นรัฐบุรุษเอกของโลกท่านหนึ่งโดยมีศาสนาเป็นเครื่องมือบริหารบ้านเมือง จนได้รับการขนานนามยกย่องเป็นบิดาของประเทศไทยว่า **“มหาตมา คานธี”** ผู้ที่ยิ่งเล็กที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งมีคุณธรรมที่น่าซาบซึ้งใจอยู่หลายประการ หวังว่าผู้ใฝ่สันติทั้งหลายคงจะได้พลังใจจากการได้รำลึกถึงชีวิตของท่าน เพื่อช่วยกันกอบกู้มนุษยชาติให้พ้นจากทุกข์ทั้งหลายทั้งปวงกันไป

อารมณ์ขันของคานธี

ตอบคำถามของนักหนังสือพิมพ์ผู้หนึ่ง ซึ่งถามคานธีว่า คานธีมีอารมณ์ขันหรือไม่
“หากไม่มีอารมณ์ขัน ผมคงจะฆ่าตัวเองตายไปเสียนานแล้ว”

★ ไม่ใช่ ๑๐๐ แต่ ๑๒๕

ในการประชุมใหญ่ของพรรคองเกรส(เป็นพรรคการเมืองชาตินิยมของอินเดีย ซึ่งต่อสู้กับ

อังกฤษจนอินเดียได้รับเอกราช) ใน ค.ศ. ๑๙๔๒ มหาตมา คานธีได้ประกาศในที่ประชุมว่า ท่านขอมีชีวิตอยู่ ๑๒๕ ปี ในวันรุ่งขึ้นต่อจากนั้น มหาตมา คานธีและผู้นำคนสำคัญอื่นๆของอินเดียก็ถูกจับและถูกนำตัวไปคุมขังไว้ในวังของอากา ข่าน (Aga Khan) ในเมืองปูนา(Poona) และ ณ ที่นั้นเอง มหาตมา คานธี ได้ประกาศอดอาหารประท้วงการกระทำของรัฐบาลอังกฤษเป็นเวลา ๒๑ วัน ในการอดอาหารอันสำคัญและโด่งดังไปทั่วโลกครั้งนั้น สุขภาพของคานธีได้ทรุดโทรมลงมากจนเป็นที่น่าวิตกว่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตของท่าน ประชาชนทั่วทั้งประเทศอินเดียต่างก็ชุมนุมสวดมนต์ให้พรระวิงวอนขอพรจากพระเจ้า ให้พิทักษ์คุ้มครองมิให้คานธีต้องเป็นอันตรายโดยประการใดๆ รัฐบาลอังกฤษซึ่งปกครองอินเดียอยู่ในขณะนั้น ตระหนักเป็นอย่างดีถึงสถานการณ์อันหนักหน่วง เพราะหากคานธีต้องเสียชีวิตลงในที่คุมขังอินเดีย ทั้งประเทศคงลุกเป็นไฟ และทั่วโลกคงจะประณามการกระทำของอังกฤษอย่างแน่นอน

ดังนั้น หลังจากการอดอาหารของคานธีได้ดำเนินไปจนถึงขั้นเป็นอันตรายต่อชีวิตของท่าน รัฐบาลอังกฤษจึงตัดสินใจปล่อยคานธีเป็นอิสระ

ประชาชนชาวอินเดียทั่วทิศานุทิศต่างดีใจที่คานธีได้รับอิสรภาพ และต่างก็แสดงความปิติด้วยวิธีการต่างๆ

ในบรรดาโทรเลขจำนวนมหาศาลที่มีไปถึงคานธี แสดงความดีใจที่ท่านได้รับอิสรภาพนั้น มีโทรเลขฉบับหนึ่งจากบัณฑิตมัทนะ โมहन มาละวียะ มีความว่า

“เพื่อรับใช้มนุษยชาติและภารตมาตา(แม่ธรณีอินเดีย) ขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ประทานพรให้ท่านมีชีวิตอยู่ ๑๐๐ ปี”

ดังได้กล่าวแล้วข้างต้นว่ามหาตมา คานธี ได้ประกาศในที่ประชุมใหญ่ของพรรคองเกรสว่าจะขอมีชีวิตอยู่เป็นเวลา ๑๒๕ ปี และอินเดียทั้งประเทศก็ทราบปณิธานนี้ของท่านเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม บัณฑิตมัทนะ โมहन มาละวียะ ซึ่งมีอายุแก่กว่าคานธีหลายปี อาจจะไม่ทราบเรื่องนี้หรืออาจจะทราบแล้วหลงลืมไปก็เป็นได้ เพราะการอวยพรให้คนมีอายุยืน ๑๐๐ ปีนั้น เป็นประเพณีทั่วไป พอได้รับโทรเลขดังกล่าว คานธีก็รีบส่งโทรเลขตอบบัณฑิตมมาละวียะพร้อมด้วยอารมณ์ขันของท่านว่า “ขอขอบพระคุณที่ท่านระลึกถึงและให้พรผม แต่เพราะปลายปากกาไกลไปเพียงนิดเดียว อายุของผมจึงถูกทอนไปถึง ๒๕ ปี อย่างไรก็ตาม ผมขอมอบ ๒๕ ปีที่ทอนจากอายุผมนี้ สมทบเข้ากับอายุของท่านเองก็แล้วกันนะครับ”

★ ผมไม่ใช่ “มหาตมา”

(มหา + อาตมา = ผู้มีจิตใจสูง เป็นสมัญญาที่ชาวอินเดียมอบให้)

ครั้งหนึ่งมีนักหนังสือพิมพ์คนหนึ่งถามคานธีว่า “ท่านเป็นมหาตมาจริงๆหรือ ?”

“ผมไม่ได้คิดว่าผมเป็น” คานธีตอบ “ผมคิดว่าผมเป็นเพียงชีวิตธรรมดาๆชีวิตหนึ่ง ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเป็นผู้สร้าง”

ท่านจะให้คำนิยามคำว่า “มหาตมา” ได้ไหมครับ ?

“ให้ผมเป็น “มหาดมา” เสียก่อน แล้วคงจะให้ได้!”

ถ้าท่านคิดว่าท่านไม่ได้เป็นมหาดมา ทำไมท่านจึงไม่ห้ามผู้คนมิให้เรียกท่านว่า “มหาดมา”
“ผมยิ่งห้าม เขายิ่งเรียกผมมากขึ้น!” คานธีตอบยิ้มๆ

ศาสนาในทัศนะของท่านธี

ข้าพเจ้าเป็นนักบวชที่ยากจน ทรัพย์สินที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในโลกนี้มีกงล้อปั่นด้าย ๖ เครื่อง
จานรับประทานอาหารตั้งแต่อยู่ในคุก ๑ ใบ กระบองใส่นมแพะ ๑ ใบ ผ้านุ่งโธตีและผ้าเช็ดตัวทอ
ด้วยมือ ๖ ชิ้น นอกนั้นก็ยังมีแต่ชื่อเสียง ซึ่งก็ไม่มีราคาต่างวดหรือความหมายอะไร

ไม่มีศาสนาใดที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่าสัจจะและความเป็นธรรม ท่านต้องเฝ้าดูชีวิตของข้าพเจ้า
ว่าข้าพเจ้ากิน อยู่ หลับนอน พุดจา และมีความประพฤติทั่วไปเป็นอย่างไร **ผลรวมของพฤติกรรมทั้งหมด**
เหล่านี้ ที่ได้เห็นในตัวข้าพเจ้านั้นแหละ คือศาสนาของข้าพเจ้า

★ การเป็นผู้รับใช้ต่อการได้เข้าถึงพระผู้เป็นเจ้า

เป้าหมายขั้นสุดท้ายของคนเราก็คือ การบรรลุถึงพระผู้เป็นเจ้า กิจกรรมทุกประการของคน
เรา ไม่ว่าจะเป็นในด้านการเมือง การสังคม หรือการศาสนาก็ดี ควรจะมีเป้าหมายอยู่ที่การบรรลุถึง
พระผู้เป็นเจ้า **การบริกรรับใช้เพื่อนมนุษย์ด้วยกันเป็นกิจกรรมที่จำเป็นอย่างหนึ่งในการบรรลุถึง**
พระผู้เป็นเจ้า เพราะการบรรลุถึงพระผู้เป็นเจ้าก็คือ การบรรลุถึงสรรพชีวิตที่พระองค์ ได้ทรงสร้างขึ้น
มา และการทำตนให้เป็นส่วนหนึ่งแห่งสรรพชีวิตเหล่านั้น การรับใช้เพื่อนมนุษย์ด้วยกันเป็นกิจกรรมที่
จะขาดเสียมิได้ หากเราประสงค์จะเข้าไปถึงพระบิดาของเรา และเราจะต้องเริ่มกิจกรรมนี้จากเพื่อน
มนุษย์ ซึ่งอยู่รอบๆตัวเรา ซึ่งก็ได้แก่การรับใช้ประเทศชาติของเรานั้นเอง ข้าพเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของ
ส่วนรวม และข้าพเจ้าไม่สามารถจะพบพระผู้เป็นเจ้า ณ ที่อื่นใดได้ นอกเหนือไปจากในส่วนรวม

เพื่อนร่วมชาติเป็นเพื่อนบ้านและเพื่อนมนุษย์ที่อยู่ใกล้ที่สุดของข้าพเจ้า เขาเหล่านี้อยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์ ขาดความช่วยเหลือ และไร้ที่พึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงต้องมุ่งมั่นรับใช้เขา เป็นเรื่องน่าเศร้าที่ทุกวันนี้ ศาสนามีความหมายเพียงเรื่องของรูปแบบและพิธีกรรม หรือไม่ก็เป็นเรื่องของทิวทัศน์ เราทั้งหลายพากันลืมนำสาระอันได้แก่แก่นแท้ของศาสนาเสียแล้ว ข้าพเจ้าใคร่ขอแสดงความเห็นว่า ไม่มีอิริยาหรือความไม่รู้ที่เสียหายร้ายแรงยิ่งไปกว่าสภาพเช่นนี้ ชาติกำเนิดก็ดี พิธีกรรมก็ดี สิ่งเหล่านี้มิใช่เป็นเครื่องกำหนดหรือแสดงถึงความดีหรือความไม่ดีของคนเลย การกระทำและความประพฤติของคนเท่านั้น ที่จะแสดงให้เห็นได้ว่า ใครดี ใครไม่ดี พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงสร้างผู้ใดขึ้นมาด้วยการประทับตราติดร่างไว้ว่า ใครดี ใครไม่ดี ไม่มีคัมภีร์ศาสนาเล่มใดที่จะบังคับให้เราเชื่อได้ว่า ชาติกำเนิดคนนี่จึงเป็นคนดี และเพราะชาติกำเนิดคนนั้นจึงเป็นคนไม่ดี คำกล่าวอ้างเช่นนี้เป็น การปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าและลัทธิธรรม **เพราะพระผู้เป็นเจ้าก็คือลัทธิธรรมนั่นเอง**

ประสบการณ์ในชีวิตได้สอนข้าพเจ้าตลอดมาว่า นอกจากลัทธิแล้วไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด

★ ศาสนาของข้าพเจ้าคือการรับใช้

ในช่วงเวลาที่อินเดียจะได้รับอิสรภาพอยู่นั้นมีบาทหลวงชาวอเมริกันรูปหนึ่ง เข้าพบเพื่อฟังความคิดเห็นของมหาตมา คานธี

“ท่านมหาตมาครับในแผ่นดินอินเดียที่เป็นอิสระแล้ว ศาสนาใดควรจะเป็นศาสนาที่เหมาะสมแก่ชาวอินเดียครับ ?” บาทหลวงถามด้วยความสุภาพ

ขณะนั้นคานธีกำลังปรนนิบัติคนไข้อยู่ ๒ คนในห้องที่บาทหลวงเข้าพบ คานธีชี้ไปทางคนไข้พลางพูดว่า “ศาสนาที่ผมนับถืออยู่ทุกวันนี้คือ **ศาสนาแห่งการรับใช้ผู้อื่น** ผมเชื่อว่าศาสนาที่เหมาะสมแก่อินเดียเสมอ !”

ศาสนาและการเมืองในทัศนะของคานธี

“การอยู่อย่างมีอิสระภาพแต่แบบตัวใครตัวมันนั้น หาใช่เป็นเป้าหมายของนานาอารยประเทศชาติไม่ โลกเป็นอันหนึ่งอันเดียวและต้องพึ่งพาอาศัยกัน และศาสนาที่ข้าพเจ้ารับนับถือมีใช้เป็นศาสนาแห่งความคับแคบเห็นแก่ตัว ซึ่ง**นักการศาสนาส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นล้วนเป็นนักการเมืองที่ปลอมแปลงตัวมา** ส่วนตัวข้าพเจ้าผู้สวมบทบาทเป็นนักการเมืองนั้น ด้วยจิตใจอันแท้จริงแล้ว เป็นนักการศาสนาต่างหาก”

★ ผู้บรรลุลัทธิธรรมย่อมไม่จำกัดตนเอง

การที่จะบรรลุลัทธิธรรมอย่างแท้จริงได้นั้น เราจะต้องสามารถรักสรรพชีวิตให้ได้เหมือนกับที่เรารักตนเอง ผู้ที่มีความปรารถนาเช่นนี้จะจำกัดตนเองให้อยู่ในขอบเขตหนึ่งขอบเขตใดของชีวิตไม่ได้ และเพราะศรัทธาปสาทะที่มีต่อลัทธิธรรมนี้เอง ข้าพเจ้าจึงมาพัวพันการบ้านการเมือง

ผมเป็นนักการศาสนา แต่คุณจะทำผมหลงทางเข้ามาในวงการเมืองไม่ได้ นักการศาสนาจะต้องต่อต้านความไม่มีศาสนาในทุกแห่งหนที่เขาได้พบเห็น แต่ในยุคปัจจุบันความไม่มีศาสนาได้เข้าไปยึดการเมืองไว้เป็นป้อมปราการอันสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นผมจึงต้องเข้าไปในวงการเมืองเพื่อต่อต้านความไม่มีศาสนา

ข้าพเจ้าพูดโดยมิต้องรีรอและด้วยคารวะในทัศนะของผู้อื่นอย่างเต็มเปี่ยมว่า บรรดาผู้ที่พูดว่าศาสนาไม่เกี่ยวกับการเมืองนั้น เป็นผู้ที่ไม่ทราบความหมายของคำว่า “ศาสนา”

“สำหรับผมแล้ว.....การเมืองที่ปราศจากหลักธรรมทางศาสนาเป็นเรื่องของความโลภมมที่ควรสละ ละทิ้งเสียเป็นอย่างยิ่ง การเมืองเป็นเรื่องของประเทศชาติและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพ....ต้องเป็นเรื่องของผู้มีศีลมีธรรมประจำใจ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องเอาศาสนจักรไปสถาปนาไว้ในวงการเมืองด้วย”

ถูกแล้วคุณ.....ผมเป็นนักการศาสนา แต่คุณจะทำผมหลงทางเข้ามาในวงการเมืองไม่ได้ นักการศาสนาจะต้องต่อต้านความไม่มีศาสนาในทุกแห่งหนที่เขาได้พบเห็น แต่ในยุคปัจจุบันความไม่มีศาสนาได้เข้าไปยึดการเมืองไว้เป็นป้อมปราการอันสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นผมจึงต้องเข้าไปในวงการเมืองเพื่อต่อต้านความไม่มีศาสนา”

★ การป้องกันตนให้พ้นจากผลประโยชน์ทับซ้อนทางการเมือง

เมื่อข้าพเจ้าพบว่าตนเองได้ถูกดึงเข้ามาในแวดวงของการเมืองเสียแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ถามตัวเองว่า การที่จะรักษาตนให้พ้นจากความไม่มีศีลธรรม อสังจะและจากสิ่งๆที่เรียกกันว่าผลประโยชน์ทางการเมืองนั้น จำเป็นจะต้องทำอย่างไร คำตอบที่ผุดขึ้นในสมองของข้าพเจ้าก็คือ “หากจะรับใช้เพื่อร่วมชาติด้วยกันซึ่งเราเห็นเขาได้รับความทุกข์ยากอยู่ทุกเมื่อเชิ้อวันแล้วไซร์ ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องละทิ้งทรัพย์สินทุกชิ้นโดยสิ้นเชิง”

ข้าพเจ้าไม่สามารถจะคุยด้วยความลั้ใจได้ว่า ข้าพเจ้าปฏิบัติตนตามความคิดเช่นนี้ได้ในทันที ตรงกันข้าม ข้าพเจ้าจำต้องสารภาพว่า แรกๆนั้นทำได้ยากและซ้ำมาก และไม่ใช้แต่ยากและซ้ำเท่านั้น

หากยังเต็มไปด้วยความปวดร้าวใจเป็นอย่างยิ่งอีกด้วย แต่เมื่อกาลเวลาล่วงเลยไป ข้าพเจ้าก็พบว่า ข้าพเจ้าจำต้องทิ้งสิ่งอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งข้าพเจ้าเคยยึดถือว่าเป็นของตน และต่อมาข้าพเจ้าก็พบว่า การละทิ้งสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความสุขอย่างแท้จริง ต่อจากนั้นข้าพเจ้าก็สามารถสลະทุกสิ่งได้อย่างรวดเร็ว ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังพรรณนาถึงประสบการณ์ของตนเองอยู่นี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการอันหนักอึ้งได้หลุดลอยไปแล้วจากบ่าทั้งสองของข้าพเจ้า เดียวนี้ข้าพเจ้าเดินได้อย่างเสรี และสามารถรับใช้เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ด้วยความสุขและความเพลิดเพลินเป็นอย่างยิ่ง การ “มี” ไม่ว่าสิ่งใดเป็นเรื่องของความมุ่นวาย และเป็นทุกข์โดยแท้

ข้าพเจ้าพูดกับตนเองต่อไปว่า การเป็นเจ้าของน่าจะเป็นอาชญากรรมหรือเป็นความผิดอย่างหนึ่ง การขโมยมิใช่หมายความว่าลักทรัพย์ของผู้อื่นเท่านั้น แต่การมีไว้หรือรับไว้ซึ่งสิ่งใดที่ตนไม่มีความจำเป็นต้องใช้ ก็หมายถึงการขโมยด้วยเหมือนกันและการขโมยเป็นหិងกรรมอย่างหนึ่งแน่นอน

เราควรจะมีเฉพาะสิ่งที่คนอื่นเขามีได้ แต่เราทุกคนทราบดีว่านี่เป็นสิ่งที่เป็นไม่ได้ ดังนั้นสิ่งที่ทุกคนจะมีได้ก็คือความไม่มีหรือการไม่เป็นเจ้าของสิ่งใดเลย กล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือยอมตนเป็นคนไม่มีไม่เป็นเจ้าของ เมื่อมีความเชื่อมั่นเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงคิดว่า แม้ร่างกายของเรา เราก็ควรจะมอบให้แด่พระผู้เป็นเจ้า นั่นก็คือเราควรจะใช้ร่างกายนี้ มิใช่เพื่อความสุขสนุกสนานหรือเพื่อสนองตัณหา หากควรจะใช้มันเพื่อบริการผู้อื่นตลอดเวลาที่เรายังมีชีวิตอยู่ เมื่อร่างกายของเราเรายังมอบให้แด่พระผู้เป็นเจ้าได้เช่นนั้นแล้ว สัมมหาอะไรกับเสื้อผ้าและสิ่งของอื่นๆ เราจะมอบให้แด่พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้เล่า

ผู้ที่สามารถทำตนเป็นคนยากจนด้วยใจสมัครเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ผู้ที่ปฏิบัติตนจนบรรลุอุดมการณ์ดังกล่าว ย่อมเป็นสักขีพยานได้ว่า **เมื่อใดที่เราทำตนให้เป็นคนไม่มีอะไรได้เลย เมื่อนั้นเราจะเป็นคนที่ย่ำแย่ที่สุดในโลก**

ดาโร...นิวาโตบองตานิ

ข้าพเจ้าไม่เคยย่อตัวอ้างว่า ตนเองมีสิ่งใดวิเศษว่าผู้อื่น ข้าพเจ้ามิใช่ศาสดาพยากรณ์ ข้าพเจ้าเป็นผู้แสวงหาสัจธรรมด้วยความเจียมใจเจียมกายและมีความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาสัจธรรมให้จนพบ ข้าพเจ้ายอมเสียสละทุกอย่างเพื่อจะได้เผชิญหน้ากับพระผู้เป็นเจ้า พฤติกรรมทุกประการของข้าพเจ้าไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสังคม การเมือง มนุษยธรรม หรือจริยธรรม ล้วนมีเป้าหมายในอันที่จะได้เผชิญหน้ากับพระผู้เป็นเจ้าและโดยเหตุที่ข้าพเจ้าทราบดีว่าพระผู้เป็นเจ้านั้นมักจะประทับกับผู้ที่ต่ำต้อยน้อยหน้า ที่พระองค์ได้ทรงประทานกำเนิดมา มากกว่าที่จะประทับกับผู้ที่สูงส่งและยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าจึงพยายามที่จะเข้าถึงผู้ที่ต่ำต้อยน้อยหน้า ข้าพเจ้าจะเข้าถึงเขาเหล่านั้นโดยปราศจากการรับใช้เขาไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงฝึกใฝ่ที่จะรับใช้ชนชั้นที่ถูกกดขี่บีบคั้น แต่ข้าพเจ้าจะกระทำเช่นนั้นโดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงต้องเข้ายุ่งเกี่ยวกับการเมือง ด้วยประการฉะนี้จึงเห็นได้ว่า ข้าพเจ้านั้นหาใช่เป็นนายไม่ หากเป็นคนใช้ของอินเดีย และของมนุษยชาติ โดยผ่านการเป็นคนใช้ของอินเดีย และเป็นคนใช้ที่เจียมใจเจียมกาย คนใช้ที่ดีนั้นรดต่อสู้อย่างยิ่งหนีความผิดพลาดบกพร่องไปไม่พ้น

ข้าพเจ้าทราบดีว่าทางที่ข้าพเจ้าจะต้องเดินต่อไปนั้นจะทรมาน ข้าพเจ้าจะต้องลดตนเองให้เหลือแค่ศูนย์ ตราบใดที่คนเรายังไม่ทำตนให้เป็นคนสุดท้าย ในบรรดาเพื่อนมนุษย์ด้วยกันแล้วไซ้ ตราบนั้นเขาจะไม่มีทางบรรลุความหลุดพ้นได้ อหิงสาเป็นขอบเขตสุดท้ายแห่งการเจียมใจเจียมกาย

ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะได้ชื่อเสียงหรือเกียรติยศใดๆ สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องตกแต่งประจำสำนักของพระราชา ข้าพเจ้าเป็นคนรับใช้ของชาวมุสลิม ชาวคริสต์ และชาวปาลาซีเช่นเดียวกับที่เป็นคนรับใช้ของชาวฮินดู คนรับใช้นั้นต้องการเพียงความรักความเมตตา หากไซ้เกียรติยศหรือชื่อเสียงไม่ และตราบใดที่ข้าพเจ้าเป็นคนรับใช้ที่ซื่อสัตย์ ตราบนั้นข้าพเจ้าก็คงได้รับความรักความเมตตาเป็นแน่นอน

อหิงสา...อโหสิ ของตานธี

ความบกพร่องและความผิดพลาดของข้าพเจ้านั้นเป็นพรจากพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าเช่นเดียวกับความสำเร็จและความสามารถ ข้าพเจ้าขออน้อมถวายสองสิ่งนี้ ณ เบื้องยุคลบาทของพระบิดาแห่งเราทั้งหลาย เหตุไฉนพระองค์ท่านจึงทรงเลือกข้าพเจ้าผู้ขาดความสมบูรณ์ ให้เป็นอุปกรณ์แห่งการทดลองอันยิ่งใหญ่นี้ ? ข้าพเจ้าคิดว่าพระบิดาของเราทรงเลือกข้าพเจ้า โดยทรงมีพระทัยเจาะจงให้เป็นเช่นนั้น ทั้งนี้เพราะพระองค์ทรงต้องการสงเคราะห์มนุษย์ผู้ยากจนชั้นแค้น อีกทั้งยังเวลาเบญญาณับจำนวนล้านๆคนที่มีความสมบูรณ์แล้ว อาจจะสร้างความผิดหวังให้แก่เขาเหล่านั้น แต่เมื่อเขาได้คนอย่างข้าพเจ้าผู้มีความไม่สมบูรณ์เช่นเขา เป็นผู้นำในการก้าวไปสู่อหิงสา เขาอาจจะเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น คนที่มีแต่ความสมบูรณ์อาจจะเป็นผู้นำของเราไม่ได้ และเราอาจจะไล่เขาเข้าป่าดงพงไพรไป ผู้ที่เดินตามรอยคนที่ไม่มีความสมบูรณ์เช่นข้าพเจ้าอาจจะมีความสมบูรณ์ขึ้น และเขาอาจจะเข้าใจคำพูดของคนเช่นข้าพเจ้าได้ง่ายขึ้น

เมื่อตอนที่ข้าพเจ้าได้ฟังข่าวเป็นครั้งแรกว่า ระบิตปรมาณูได้ถูกทิ้งลงทำลายเมืองฮีโรซิมา ราพณาสูร์ไปนั้น ข้าพเจ้าจึงงันและเนื้อตัวแข็งไปหมด ข้าพเจ้าได้พูดกับตนเองว่า

“หากโลกไม่ยึดอหิงสาเป็นหลักแล้ว มนุษยชาติจะทำลายล้างกันเองตายหมดแน่”

ข้าพเจ้าขอตอบคำถามข้อหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าได้รับจากหนึ่งในสี่ส่วนของโลก คำถามนี้ก็คือ

“ท่านมีคำที่จะชี้แจงอย่างไรเกี่ยวกับความรุนแรง ซึ่งกำลังเติบโตขึ้นเรื่อยๆในท่ามกลางประชาชนของท่านเอง ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และพรรคการเมืองเหล่านี้กำลังดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายทางการเมือง ? นี่หรือคือผลที่ได้จากการประกาศใช้หลักอหิงสาเข้าร่วมรบเพื่อยุติการปกครองของอังกฤษเป็นเวลา ๓๐ ปีแล้ว ? คำสอนของท่านเกี่ยวกับหลักอหิงสาอันได้แก่การไม่ใช้ความรุนแรงนั้น ยังใช้ในโลกรนี้ได้อยู่ละหรือ ? (คำถามเช่นนี้มีผู้ถามมหาตมาคานธีหลังจากที่อินเดียได้ถูกแบ่งแยกออกเป็น ๒ ประเทศ คืออินเดียกับปากีสถาน ต่อจากนั้นได้มีการประหัตประหารกันอย่างหนักระหว่างกลุ่มชนฮินดูกับกลุ่มชนมุสลิม คาดคะเนกันว่าผู้ที่เสียชีวิตในช่วงเวลานั้นมีไม่น้อยกว่า ๒๒๕,๐๐๐ คน)

ข้าพเจ้าขอสารภาพว่า ข้าพเจ้าไม่มีปัญญาที่จะตอบปัญหานี้ ทั้งนี้ไม่ใช่ความล้มเหลวของหลักอหิงสา แต่เป็นเพราะความล้มเหลวหรือความอ่อนแอของมนุษย์เราเอง อินเดียยังไม่เคยมีประสบการณ์อันเกิดจากการใช้อหิงสาโดยผู้ที่แข็งแรง เห็นจะไม่จำเป็นที่จะให้ข้าพเจ้าย้ำอีกว่า **อหิงสาของผู้ที่แข็งแรงเท่านั้น ถึงจะเป็นพลังที่แข็งแกร่งที่สุดในโลก**

เป็นความจริงที่อหิงสาที่เราประพฤติปฏิบัติกันนั้น เป็นอหิงสาของผู้ที่อ่อนแอและเป็นอหิงสาที่ยังไม่สมบูรณ์ ข้าพเจ้าหมายถึงเราผู้ประพฤติปฏิบัติอหิงสา ยังขาดคุณสมบัติของผู้ที่จะใช้อหิงสาได้อย่างสมบูรณ์และถูกต้อง แต่ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า อหิงสาที่ยังไม่สมบูรณ์นี้ มิใช่เป็นอหิงสาที่ข้าพเจ้าแนะนำ หรือสั่งสอนให้เพื่อนร่วมชาติของข้าพเจ้าปฏิบัติ

มูลเหตุที่ข้าพเจ้าแนะนำให้เพื่อนร่วมชาติของเรา ใช้อหิงสาเป็นอาวุธต่อสู้เพื่ออิสรภาพ มิใช่เป็นเพราะข้าพเจ้าเห็นว่า ประชาชนของเราอ่อนแอ ไม่มีกำลัง และไม่เคยได้รับการฝึกหัดให้ใช้อาวุธ แต่เป็นเพราะประวัติศาสตร์ได้สอนข้าพเจ้าว่า การใช้กำลังและความเคียดแค้น ไม่ว่าจะเพื่อเหตุหรือภาระหน้าที่ที่ประเสริฐสุดเพียงใดก็ตาม มิแต่จะก่อให้เกิดการใช้กำลังและยังให้เกิดความเคียดแค้นมากขึ้นเป็นลำดับ **การใช้กำลังจะไม่ก่อให้เกิดความสงบสุข ตรงกันข้ามการใช้กำลังมีแต่จะทำลายความสงบสุขและก่อให้เกิดความวุ่นวาย โดยไม่มีที่สิ้นสุด**

ข้าพเจ้าเชื่อในศาสนแห่งสัจจะ ที่ศาสดาทุกองค์ประกาศไว้ในโลกนี้ ข้าพเจ้าสวดมนต์ไหว้พระอยู่ทุกเมื่อเชื่อกันว่า จะไม่ขอโทษซึ่งผู้ใดที่นินหาร้ายข้าพเจ้า แม้ข้าพเจ้าจะต้องตกเป็นเหยื่อของกระสุนปืนของผู้ที่ต้องการเด็ดชีวิตข้าพเจ้า ก็ขอให้ข้าพเจ้าได้มีสติระลึกถึงพระนามของพระผู้เป็นเจ้าของขณะที่ชีวิตออกจากร่าง ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะให้ประวัติศาสตร์บันทึกข้าพเจ้าไว้ ในฐานะผู้ล่วงโลกมาตราว่าขณะที่กำลังสิ้นใจอยู่นั้น ข้าพเจ้าจะได้เอ่ยวาจาใดๆ ในทำนองคำทอหรือโทษหรือใคร่ของผู้ที่ปลิดชีวิตข้าพเจ้า (ว่ากันว่าตอนที่มหาตมาคานธี ถูกคนร้ายยิงอย่างเฉาชนและกำลังสิ้นใจอยู่นั้น คำพูดที่ออกจากปากของท่านก็คือ “เฮ राम” : ผู้แปล)

อหิงสาที่ข้าพเจ้าได้ให้อรรถธิบายมาตามนัยข้างต้นนี้หรืออีกนัยหนึ่งก็คืออหิงสาของคนกล้า นั้นมีอยู่ในตัวข้าพเจ้าละหรือ ? ตอบคำถามข้อนี้ ความตายของข้าพเจ้าเท่านั้นที่จะให้คำตอบได้ หากข้าพเจ้าถูกฆ่าและสิ้นใจลงด้วยคำสวดมนต์ให้พรแก่ฆาตกรติดอยู่บนริมฝีปาก พร้อมทั้งรำลึกถึง

พระผู้เป็นเจ้าของใจ เมื่อเห็นเหล่าอหิงสาที่มีอยู่ในตัวข้าพเจ้า จึงจะได้ชื่อว่าเป็นอหิงสาของคนกล้า ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะตายอย่างผู้แพ้ หรือตายอย่างผู้ทั้งหมดสมรรถภาพในการประกอบภารกิจ กระสุนปืนเพียงนัดเดียวอาจจะจบชีวิตข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเผชิญกับสภาวะการณ์ เช่นนั้น แต่ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะหายใจเฮือกสุดท้าย ขณะที่ปฏิบัติหน้าที่

ในอดีตเคยมีคนปองร้ายข้าพเจ้า แต่พระผู้เป็นเจ้าของใจได้ทรงปกป้องรักษาข้าพเจ้าไว้ตราบนานทุกวันนี้ หากจะมีใครสักคนหนึ่งยิงข้าพเจ้าจนถึงแก่ความตาย โดยเชื่อว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการช่วยกำจัดคนชั่วให้สูญสิ้นไปจากแผ่นดิน ใครคนนั้นจะมีได้ฆ่าคานธีคนที่แท้จริง หากแต่จะได้ฆ่าคานธีคนที่ในทัศนะของเขา เขาถือว่าเป็นคนชั่ว

หากข้าพเจ้าถึงแก่กรรมด้วยการเจ็บไข้ได้ป่วยที่ยืดเยื้อ หรือแม้แต่เพียงด้วยพิษของฝิ่นหรือลิวกีก็ตาม ขอให้ท่านถือว่าเป็นหน้าที่ของท่านที่จะต้องประกาศให้โลกทราบ ว่า คานธีหาใช่เป็นคนของพระผู้เป็นเจ้าของใจที่เขาอ้างไม่ (คนของพระผู้เป็นเจ้าของใจจะต้องประกอบภารกิจจนกระทั่งจบชีวิต)

แม้ว่าการประกาศเช่นนี้จะทำให้คนไม่พอใจท่านก็ตาม วิญญาณของข้าพเจ้าจะเป็นสุขมาก หากท่านกระทำเช่นนี้ได้ โปรดบันทึกไว้ด้วยว่า หากข้าพเจ้าจะต้องตายด้วยกระสุนปืน ดัง

ที่มีผู้พยายามปลิดชีวิตข้าพเจ้า ด้วยการขว้างระเบิดไม่กี่วันมานี้ หากกระสุนเป็นต้องกายข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าไม่ร้องเลยตรงกันข้ามข้าพเจ้ากลับเอ่ยนามพระผู้เป็นเจ้าขณะที่หายใจเฮือกสุดท้าย หากทำได้เช่นนี้เท่านั้น ข้าพเจ้าจึงจะได้ชื่อว่าเป็นคนของพระผู้เป็นเจ้าตามที่ได้อ้างไว้ (หมายเหตุ : คานธีพูดเช่นนี้ในคืนวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งเป็นเวลาไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมงก่อนที่ท่านจะถูกยิงถึงแก่กรรม)

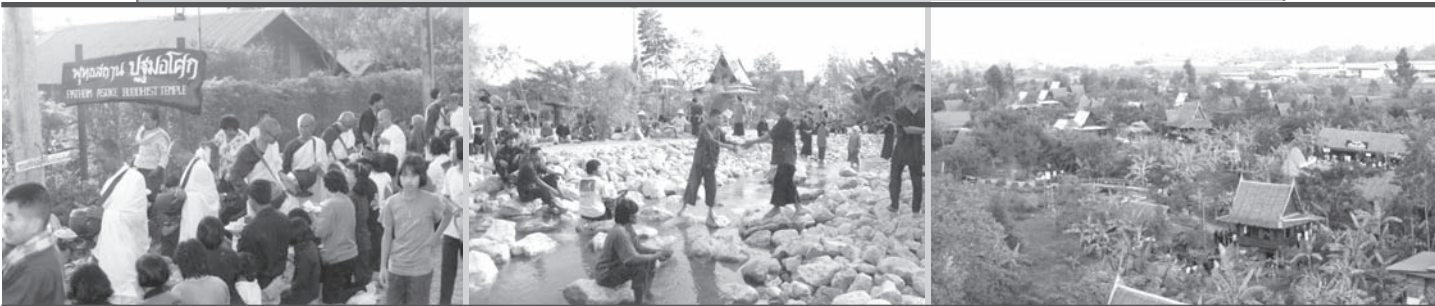
หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ตายไปแล้วไม่มีใครใดคนเดียว ที่จะเป็นตัวแทนของข้าพเจ้าอย่างครบถ้วน แต่ข้าพเจ้าคงจะได้ทิ้งสิ่งละอันพันละน้อยไว้กับหลายๆท่าน หากแต่ละท่านจะได้คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นอันดับแรก ประโยชน์ของส่วนตัวนั้นเอาไว้เป็นอันดับหลังสุด ข้าพเจ้าก็มั่นใจว่า ช่องว่างอันจะเกิดจากการตายของข้าพเจ้านั้นคงจะมีไม่มากนัก

ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะเกิดใหม่ แต่ถ้าหากจะต้องเกิดใหม่ข้าพเจ้าก็ขอเกิดเป็นคนในวรรณะศูทร (วรรณะที่ต่ำด้อยของอินเดีย) ทั้งนี้เพื่อจะได้มีส่วนแบ่งในความทุกข์ยาก โศกเศร้า และเหยียดหยามที่พวกเขาเหล่านั้นได้รับในชีวิตและเพื่อข้าพเจ้าจะได้มีความผูกเพียรเพื่อปลดปล่อยตนเองและเขาเหล่านั้นให้พ้นออกจากสภาพอันน่าเวทนาดังกล่าว

◆ จุลอาตมา

(เรียบเรียงจาก หนังสือโลกทั้งผองพี่น้องกัน วาหะคานธี ของมหาตมาคานธี และอารมณฺ์ชั้นของมหาตมาคานธี แปลโดย กรุณา กุศลาคัย)

ขอเชิญร่วมงาน ฉลอง ๒๐ ปี ชุมชนแปงมอไต

วันที่ ๖-๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่แปงมอไตบ้านเรา

(งานเมฆาปวารณา)

เรียงเชิญทุกท่านที่มีส่วนร่วมปลูก ร่วมสร้าง ร่วมกอบก่อ ร่วมปรับปรุง ร่วมพัฒนา ตั้งแต่รุ่นบุกเบิก เริ่มต้น จนถึงรุ่นปัจจุบัน ร่วมพบปะรำลึกถึงกัน ตามประสาที่ๆน้อยๆลูกท้อเติงวกัน [ปีนี้ทุกท่านอายุ ๗๐ ปีแล้ว]

งานนี้พลาดไม่ได้ ต้องตั้งใจมา.....กราบท่อท่าน.....

☆ ทิม สมอ.

การเมืองบุญนิยม

มีผู้กล่าวถึงอาชีพรักษาชีพ และพระสงฆ์ มี
 อุดมการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการทำความดี และสร้างบุญสะสมให้แก่
 ตัวเองตลอดเวลา ขณะเดียวกันก็กลายเป็นอาชีพที่สะสมบาปได้มากที่สุด เมื่อไม่ได้มุ่งปฏิบัติตามนั้น
 อาชีพการเมืองก็เป็นนัยนี้ เมื่อนักการเมืองปวารณาตัวเข้ามาทำงานเพื่อสังคม ประกาศ
 เจตนารมณ์ที่จะรับใช้ประชาชนด้วยความซื่อสัตย์ เสียสละ แต่ถ้าระดับลัทธิ กอบโกย เอาแต่ผล
 ประโยชน์ใส่ตน ญาติพี่น้องเพื่อนพ้องของตน นั่นคือการสะสมหันตบาปที่ต้องรับอย่างไม่มีทางเลี่ยง
 จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ วิเคราะห์เจาะลึกคว้นหลงการเลือกตั้ง กทม.
 พร้อมกับเปิดตำราการเมืองระบบบุญนิยม ซึ่งเป็นพรรคการเมืองพันธุ์ใหม่(Alien species) ที่มีทั้ง
 นโยบาย ทั้งวิธีประพฤติ และอุดมคติที่แตกต่างไปคนละอย่างกับการเมืองที่มีอยู่ในโลกทุกวันนี้ทั้งหมด

? การเลือกตั้งผู้ว่า กทม.ที่ผ่านไป ชีบออกะไรของสังคมไทยบ้าง และพ่อท่าน
 รู้สึกนึกคิดอย่างไรคะ ?

การเลือกตั้งผู้ว่า กทม. คราวนี้ ทำให้เห็นว่าสังคมไทยมันยิ่งไปกันใหญ่ จับความคิดที่เป็น
 ทิศทางที่ติงามไม่ได้เลย สังเกตได้ว่าการเลือกตั้งครั้งนี้ มีทั้งผู้มุ่งมัน เพื่อที่จะเอาชนะคะคานอย่างเดียว
 มีทั้งผู้ทำเพื่อแก้แค้น มีทั้งผู้ทำเพื่อประชดประชัน มีหลายๆลักษณะที่ดูแล้วเป็นความปั่นป่วนของ
 สังคม มันไม่เป็นเอกภาพเลย มันเป็นความแตกแยกของสังคมที่เด่นชัด ไม่เป็นความนิ่มนวล ไม่

(ภาพจาก นสพ.ข่าว ๑๒๓ ส.๓๐.๒๕๕๗)

☆ การเมืองต้องมีสำนึกมาก
ต้องหันมาหารธรรม: ให้มากจริงๆ
นักการเมืองนั้นแหละ: ตัวจริงเลย
เป็นตัวหลักที่ต้องหันหน้าเข้าหารธรรม:
ศึกษาธรรม: พึ่งพบนธรรม:
เพื่อให้มีคุณธรรมมากยิ่งขึ้นจริงๆ

เป็นความสงบ อบอุ่น แต่มันกลายเป็นเรื่องรุนแรง ทั้งความอาฆาตมาดร้าย รุนแรง ทั้งการทำลาย
กันในเมืองชั้น เกิดความแตกแยกเป็นรีวๆๆ ซึ่งทำให้เรารู้ว่าสังคมมันไม่ไหว มันแตกกระสานซ่านเซ็น
ไปกันใหญ่แล้ว ชี้ชัดถึงความไม่เจริญอย่างสุจริต จึงไม่เป็นกุศลแก่สังคมแก่ประเทศ

อาตมารู้สึกว่า การเลือกตั้งผู้ว่าฯ กทม.ครั้งนี้ เป็นการบ่งชี้สภาพของสังคมว่า มันยิ่งแย่
และเราจะต้องทำงานหนักมากขึ้น เพื่อที่จะสร้างมนุษยชาติ สร้างคุณงามความดีให้แก่มวลมนุษยชาติ
ตามหน้าที่ของเรา ถึงแม้ว่าอาตมาจะมีอายุมากแล้ว ก็ไม่เป็นไร ในเมื่อกำลังวังชาของเรายังดีอยู่ ก็ทำ
ไปเรื่อยๆแล้วกัน

ส่วนในรายละเอียดของพฤติกรรมกาหาเสียงก็ดี พฤติกรรมของการเมืองที่เกิดขึ้นก็ดี
ต่างๆนานา มันยิ่งแสดงถึงความล้มเหลว เราต้องพยายามช่วยสอน ช่วยแนะให้เกิดพฤติกรรมการเมือง
ที่ดีงามกว่านี้ บริสุทธิ์สะอาดเป็นประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์แบบยิ่งกว่านี้ให้มากขึ้นๆ จนมีรูปแบบ
พอเป็นตัวอย่างให้ดูกันบ้าง ต้องอดสาหะกันหนักหน่อย เพราะสังคมมันแสดงให้เห็นเรารู้แล้ว เราจะ
ไม่รับรู้ เอาหูไปนา เอาตาไปไร่ หรือไม่เอาตาดูหูฟัง อะไรก็ตาม มันเป็นไปไม่ได้

พ่อท่านมีข้อคิดอย่างไร ?

ในเรื่องพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งนั้น อาตมาคงไปติดใจอะไรไม่ได้ ถ้าจะบอกอะไรออกไป ก็เป็นการบอกความจริงและความรู้ตามประสาคนอย่างอาตมา ที่ไม่ได้เรียนได้รู้จากสถาบันไหน อาตมาเห็นมาอยู่ตลอดเวลาว่า **การเมืองทุนนิยม หรือการเมืองโลกีย์ มันก็เป็นตระกูลนี้** อย่างที่เขาเป็นกันอยู่แล้ว มันก็เป็นแบบนี้ **และจะจัดจ้านยิ่งขึ้น เพราะคนโลกีย์ก็พัฒนาแบบโลกีย์ นั่นคือสร้างขุมทรัพย์ที่รื้อนร้ายยิ่งขึ้น** จะเห็นได้ว่าการเมืองทุกประเทศ การเลือกตั้งรุนแรงมากขึ้น ทำหั่นกันมากขึ้น ใช้ทุนรอนหนักขึ้น ในการพยายามหาเสียง เห็นตเห็นน้อยมากขึ้น โทดมากขึ้น ซับซ้อนซ้อนเชิงยิ่งๆขึ้น ลงทุนลงแรงไปกับการหาเสียง เพื่อให้ได้รับการเลือกตั้งยิ่งขึ้น อาตมารู้สึกเหนื่อยแทนจริงๆ เพราะฉะนั้นจึงขอแนะนำการเมืองอย่างนี้ ถ้าขึ้นยิ่งท่วมโถมไปในทิศทางนี้ ทวียิ่งขึ้นไปแล้วตายลูกเดียว และจะเป็นการเมืองที่ไม่เป็นประชาธิปไตยยิ่งขึ้น

ประชาธิปไตยที่อาตมามองเห็น และคิดว่าจะช่วยเป็นที่ปรึกษา หรือเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำ โดยที่พวกเราเองอยู่ในทางธรรม ซึ่งคนก็มักจะบอกว่า อยู่ทางธรรมแล้ว ไปยุ่งอะไรกับการเมือง และเขาก็พูดกันว่า **อย่าเอาธรรมะไปวุ่นวายกับการเมือง คำพูดคำนี้ยิ่งน่าคิด** อย่าเอาศาสนา หรืออย่าเอาธรรมะไปวุ่นกับการเมือง การเมืองจึงไร้ธรรมะ ไร้ศาสนา และเขาก็ปฏิบัติจริงด้วย ไม่ใช่แค่พูดเปล่า โดยไม่ให้คนที่มีความรู้ ภูมิปัญญา เข้าไปสัมผัส เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเมือง เข้าไปแนะนำ เข้าไปพูด ไปวิจารณ์ ไปปราม ไปให้ข้อคิด หรือติงเตือนอะไรก็แล้วแต่ ไม่ได้เลย มันก็เสื่อม มันก็ทรุดโทรมลูกเดียว เพราะฉะนั้น อาตมาก็ว่าเอาเถอะ อาตมาเป็นนักบวชจริง อยู่ในฝ่ายธรรมะ อยู่ในฝ่ายของศาสนา แต่ใครเขาจะว่าอย่างไร ไม่มีปัญหา อาตมายอมให้เขาถล่ม ยอมให้เขาว่า เพราะอาตมามั่นใจว่าอาตมาชัดเจนในความจริงใจ ในเหตุผล ที่เราจะต้องเอาธรรมะเข้าไปใส่การเมือง แต่แน่นอนอาตมาไม่ไปเล่นการเมืองหรืออก ไม่ไปรับตำแหน่ง ไม่เข้าไปวุ่นวายกับตำแหน่งหน้าที่ทางการเมืองเขาแน่ เพียงแต่อยากช่วยเหลือ อยากให้ข้อคิดและอยากให้ปฏิบัติพัฒนากันให้ได้จริงๆ **การเมืองต้องมีสำนึกมาก ต้องหันมาหาธรรมะให้มากจริงๆ นักการเมืองนั้นแหละตัวจริงเลย เป็นตัวหลักที่ต้องหันหน้าเข้าหาธรรมะ ดึกษาธรรมะ ฟีกฝนธรรมะเพื่อให้มีคุณธรรมมากยิ่งขึ้นจริงๆ** นี่พูดโดยรวม พูดโดยไม่มีรายละเอียด เพราะว่ารายละเอียดพูดกันในที่นี้คงไม่ได้ สรุปแล้วก็คือ ต้องมาหาธรรมะที่เป็นสัจธรรมแท้ๆ สัจธรรมที่มีฤทธิ์ มีแรง สัจธรรมที่เป็นโลกุตระของพระพุทธเจ้าที่แท้จริง

โลกุตระไม่ได้หมายความว่า ฆราวาสมีไม่ได้ ความจริงฆราวาสก็มีได้ **โดยการลดละกิเลส ความเห็นแก่ตัวลงไปให้ได้จริงๆ นี่แหละคือโลกุตระ** เราต้องรู้ทิศทางว่าหลักมรรคองค์ ๘ ปฏิบัติอย่างไร ลดละกิเลสอย่างไร จนลดโลภโกรธหลงได้จริงๆ นั่นแหละตัวผู้ไปปฏิบัติงานการเมืองต้องทำจริงๆ จึงจะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองจริง เป็นประโยชน์ต่อการบริหาร การทำงานอย่างดีมาก

นี่เป็นการแนะ เมื่อแนะได้ก็แนะนำว่าควรหันหน้าเข้าหาธรรมะ เพราะฉะนั้นตอนนี้อาตมายังเห็นว่า อาตมาต้องยอมให้เขาว่า เขาจะทำอะไรก็แล้วแต่ **อาตมาจะพยายามดันเอาธรรมะนี้เข้าไปพยายามจะเอาธรรมะไปวิจารณ์การเมืองก็จะทำ เอาธรรมะไปพูดไปเสริม การเมืองควรเป็นอย่างไร**

“ ห้ามศาสนา ห้ามคนทำงานด้านธรรมะด้านการกุศลยุ่งเกี่ยวกับการเมือง เมื่อบัญญัติอย่างนั้นออกมาแล้ว ก็เลยทำให้ต้องถามกันจริงๆว่า ถ้าไม่ให้การเมือง มีธรรมะแล้ว จะปล่อยให้การเมืองเสื่อมโทรม จนสร้างความเสื่อมเสียต่อบ้านเมือง อย่างนั้นหรือ ”

★ การประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน

ถ้ามองในแง่ธรรมะจะต้องเป็นอย่างนี้ เช่น ต้องมาลดกิเลสกันจริงๆ ลดโลก โกรธ หลงลงให้ได้จริง ลดโลภในลาภ ยศ สรรเสริญ สุขให้ได้ ลดการอวดตัวอวดตน การหาเสียงการโฆษณาตัวเอง นั้นไม่ใช่ธรรมะ ไม่ใช่ประชาธิปไตยเนื้อแท้ ยิ่งต้องไปซื้อเสียง ยิ่งต้องเอาเงินหวาน มันไม่ใช่ทั้งนั้นแหละ เราต้องไปเสียสละกันจริงๆ อย่างนี้เราต้องพยายามทำ โดยไม่ใช่พูดสอนเฉยๆ แต่จะแนะวิธีปฏิบัติว่าควรทำอย่างไร ถ้าสนใจว่าเป็นเรื่องควรทำก็มาทำ

ในสายของชาวอโศกที่อาตมาเกี่ยวข้องอยู่ เราก็มีพรรคการเมือง มีนักการเมือง มีคนไปช่วยงานการเมือง ก็ต้องพยายามเสริมหนุนให้เป็นอย่างนี้ โดยไม่ไปแสวงหาอำนาจ ไม่แสวงหาธุรกิจการเมืองเป็นอันขาด

พรรคการเมืองชาวอโศก มีลักษณะอย่างไรคะ ?

พรรคการเมืองของเรา จะมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป **พรรคเพื่อฟ้าดิน** จะแสดงตัวมันเองหรือไม่แค่นั้น ก็ให้เป็นไปตามธรรมชาติ เป็นไปตามสัจจะของมัน เราไม่โชว์ หรือหาเสียง ไม่เอาไปโฆษณาทางโทรทัศน์ให้คนรู้จัก แต่เราจะทำงานให้มากขึ้น เมื่อมีพรรคเกิดขึ้น ผู้ที่เป็นสมาชิกพรรค เป็นกรรมการพรรค เป็นเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานที่รับผิดชอบ งานที่ได้รับมอบหมาย **หากเป็นงานการเมืองของพรรคที่กำกับประชาชน** เราก็ทำให้หนักยิ่งขึ้น ทำให้มาก ทำให้มีคุณภาพมากขึ้นเรื่อยๆ ส่วนจะประกาศโฆษณา หรือจะหาเสียง เราไม่ทำหรอก

การที่มึคนพยายามแยงงานศาสนาออกจากการเมือง เพราะอะไรคะ ?

ความจริงก็น่าเห็นใจเขาเหมือนกัน จริงๆแล้วเขาก็รักธรรมะ เขาเห็นธรรมะเป็นของสูง เป็นของสะอาด ส่วนการเมืองเขาก็เห็นกันอยู่ทั่วไปว่า เป็นเรื่องของความเลอะเทอะ เป็นความสกปรก เป็นเรื่องโกหกตอแหล ซึ่งดีซิงเด่น เมื่อเขารักศาสนา รักธรรมะ และรู้สึกกับการเมืองว่าไม่สะอาด เขาจึงไม่อยากให้สิ่งที่สูง สิ่งทีสะอาด เข้าไปแปดเปื้อนกับการเมือง เพราะการเมืองมันลื้อสภาพออกมาเป็นอย่างนั้น มันกลายเป็นความเข้าใจไปอย่างนั้น เขาก็เลยกันเรื่องศาสนาออกมา ซึ่งก็ไม่ใช่ความผิดของเขาเสียทีเดียว เพียงแต่วิธีคิดอย่างนี้ กลับมีข้อเสียในอีกมุมเท่านั้นเอง แม้กระทั่งกฎหมายก็เขียนไว้ว่า **ห้ามศาสนา ห้ามคนทำงานด้านธรรมะด้านการกุศลยุ่งเกี่ยวกับการเมือง เมื่อบัญญัติอย่างนั้นออกมาแล้ว ก็เลยทำให้ต้องถามกันจริงๆว่า ถ้าไม่ให้การเมืองมีธรรมะแล้ว จะปล่อยให้การเมืองเสื่อมโทรม จนสร้างความเสื่อมเสียต่อบ้านเมืองอย่างนั้นหรือ**

การที่คิดเช่นนั้น เพราะไม่เข้าใจศาสนาใช่ไทมคะ ?

ไม่เข้าใจศาสนา ก็เป็นข้อหนึ่ง เป็นข้อสำคัญยิ่งใหญ่ทีเดียว ที่จะต้องแก้ไขกันอย่างหนัก และสองก็ไม่มีศาสนาที่จะมีฤทธิ์มีแรงพอ เพราะผู้ที่อยู่ในฝ่ายศาสนา บางทีก็ไม่ได้เป็นนักการศึกษาที่แข็งแรงจริง ไม่มีภูมิคุ้มกันสำหรับตัวเอง พอเข้าไปยุ่งกับการเมือง ก็ถูกพลังของการเมือง หรือถูกพลังงานของสนามแม่เหล็กทางการเมือง เหนี่ยวนำดึงดูตไปเป็นอย่างการเมือง ซึ่งเลอะเทอะอยู่แล้ว ก็เลยทำให้ให้การศาสนาเสื่อมไปด้วย **เพราะนักการศึกษาไม่มีความแข็งแรงเพียงพอ เมื่อภูมิคุ้มกันตัวเองอ่อนด้า ก็ถูกเชื้อโรคต่างๆเข้าง่าย เกิดโรคแทรก ถูกดูดดึงไปสร้างความเสื่อมเสีย เป็นอย่างนี้จริงๆด้วย**

แต่ถ้านักธรรมะที่แข็งแรง นักธรรมะที่มีเนื้อธรรมะในตนจริง นักธรรมะนั้นจะไม่ถูกกลบกลืนไปในทางโน้น ก็มีแต่จะไปให้สติ ให้ความรู้ ให้ความเกื้อกูลแก่นักการเมือง ช่วยเหลือนักการเมือง โดยนักธรรมะจะช่วยนักการเมืองที่ยอมให้ช่วยได้จริงๆ โดยจะไม่ถูกครอบงำ ให้ตกเป็นเครื่องมือของนักการเมือง **ซึ่งถ้านักการศึกษาอ่อนด้อยเป็นเครื่องมือนักการเมืองแล้ว ก็ใช่เสียหายแน่ แต่ถ่าไม่เป็นเครื่องมือของนักการเมืองและสามารถช่วยนักการเมืองให้ดีขึ้น เจริญขึ้นมาได้ อันนั้นก็ยอมจะเป็นสิ่งที่ดีงาม**

- ❁ เมื่อใดที่นักการเมืองมีอุดมการณ์เพื่อรับใช้ประชาชน ด้วยความเสียสละจนเป็นที่ประจักษ์ชัดของพึคนในสังคม
- เมื่อนั้นการเมืองจะเปลี่ยนโฉมหน้าอย่างสิ้นเชิง
- เนื่องเพราะนักการเมือง จะคือ **นักการศึกษา**
- และนักการศึกษา จะคือ **นักการเมือง**
- ด้วยต่างมีเป้าหมาย อุดมคติเดียวกันอย่างแท้จริง

ทะลวงปัญหา ทะลุโลกาภวัตร

สมณะโพธิรักษ์ผู้นำชาวอโศกและผู้พากำร:บบบุญนิยม
ทะลวงปัญหาการเมือง การศึกษา เศรษฐกิจและสังคมโลกาภวัตร
เพื่อกลายอวิชชาให้หลุดพ้นออกจากโลกิยะ(วิจวนแห่งปัญหา)

ทุกวันนี้ดูว่ากระแสต่อต้านนายกฯ ในหมู่ปัญญาชนจะขยายวงกว้างไปเรื่อยๆ กระแสต่อต้านก็มีเพิ่มมากขึ้น เพราะมีสาเหตุจากอะไร.....?

กระแสต่อต้านนายกฯ มันก็เป็นเรื่องของนายกฯ ที่นายกฯทำงานแล้วเกิดผลเอง เมื่อนายกฯทำงานส่วนใดที่ผู้รู้ก็ดี ประชาชนก็ดี เห็นว่ามันไม่เข้าตาเขา มันรู้สึกไม่ถูกต้อง มันรู้สึกว่าไม่ได้ผล ไม่ได้ประโยชน์ตามใจเขา แม้จะมองไปในด้านอัตรา อัตราตุนยา ไม่ได้ประโยชน์ตน ตนไม่ได้ประโยชน์อะไรที่มองเห็นอันนี้ อย่างนั้นก็ตาม มันก็ขัดใจ มันก็ขัดข้อง มันไม่ชอบ เป็นธรรมดา

จริงๆแล้วคนทำงานหลายๆ มันก็มีส่วนที่ถูกใจคนไม่ถูกใจคนกันทั้งนั้นแหละ ที่นี้ยิ่งทำงานมาก แม้ส่วนที่ถูกใจคนมีมากก็ตาม ส่วนไม่ถูกใจคนนี่ คนมันก็ไม่ชอบทั้งนั้นแหละ ส่วนที่ถูกใจคนเขาเวลามันถูกใจคนแล้วเขาก็ไม่เก็บไว้ เขาก็ดีใจไปชั่วคราว

แต่ส่วนที่ไม่ถูกใจคนนี่ มันคือพยาบาล สายโทสมูล เป็นอุปนาหะ ผูกเอาความไม่พอใจไว้ เป็นการผูกยึด เป็นความไม่วางปล่อย จองเวรจองกรรม ถ้าเข้าใจจิตวิทยาตรงนี้ก็ยังไม่สงสัยอันนี้ เพราะฉะนั้นส่วนที่ไม่ดีแม้จะน้อย แต่เขาพยาบาลเขาผูกพัน เขาไม่ยอมปล่อย เขาจะทวงคืน เขาจะต้องแก้กลับให้ได้ ดังนั้นเมื่อมีส่วนบกพร่องมันก็ต้องทับถมสะสมเข้ามา จนกระทั่งถึงขนาดหนึ่งมันก็แรงขึ้นๆ เป็นธรรมดาธรรมชาติ แม้ส่วนดีจะทำมาก ส่วนไม่ดีก็จะเป็นบทบาทอย่างหนึ่ง จนกว่า

จะทำให้สิ่งที่ดีมากๆ ขึ้นเพื่อพิสูจน์ว่าคุณค่าไม่ดั้นนั้นมากขึ้นๆ มีปริมาณมากอย่างเพียงพอโน่นแหละ เขาถึงจะยอมจำนนว่าเออ...ใช่ อันนี้ดีจริง

ถ้าจะให้ไปวิเคราะห์วิจัยว่าคนที่มีความดีมากๆ จะช่วยมากด้วย วิจัยกันจริงๆ แล้วนี่ คนเราว่ากันจริงๆ ว่าไปแล้วมันไม่ได้เลวร้ายจนกระทั่งช่วยมากกว่าหรือในโลกที่เป็นอยู่นี้ คนสามัญในโลกนั้น ไม่ได้เลวร้ายมากจนช่วยมากกว่า มันไม่ถึงขนาดนั้นหรือ ถึงขนาดนั้นอาจจะจะมีบางคนที่มันอาจจะไม่ได้จริงๆ แต่ถ้าช่วยขนาดนั้นคนเขาจับไม่ได้หรือ

เพราะฉะนั้นคนที่มาทำงานกับสังคมจะต้องมีความดีมากกว่าช่วยเยอะ แต่ถึงกระนั้นก็ตามดั่งที่กล่าวแล้วว่ามันก็เป็นตัวคู่กันกับพยานาบทกับจงเวร แล้วมันไม่ปล่อยง่ายมันก็เลยสะสมมันก็จะทวงคืน

เพราะฉะนั้นการต่อต้านนี่ก็เป็นธรรมดา เป็นธรรมชาติของคนผู้ทำงานกับสังคม ยิ่งทำงานกับสังคมในระบบของโลกียะ มันเห็นแก่ตัวอยู่มากจากกิเลสอัตตามานะ ตัวกูของกูมันยังเยอะ ยิ่งโลกอยู่ก็ยิ่งเยอะ โทสะมันก็ยิ่งเยอะ โมหะมันก็ยิ่งเยอะ

เพราะฉะนั้นเมื่อมันโลกิธรหลงอะไรอยู่เยอะ เวลาทำงานโลกียะมากขึ้นๆ ลักษณะที่มันปรากฏกับคนที่ทำงาน มันก็ทำให้แก่ตัวเองมากขึ้นๆ มันก็จะพอกพูนมองเห็นได้ชัดเจนขึ้น

นอกจากคนโลกุตรเท่านั้นแหละ ที่ทำงานก็ยิ่งปฏิบัติธรรมก็ยิ่งกิเลสลดน้อยลงลดน้อยลงๆ ให้เห็นปริมาณความดีที่มากขึ้นๆ เอามาเป็นของตัวน้อยลงๆ จึงจะเด่นจึงจะชัด คนถึงจะยอมรับบอกแล้วว่ามันไม่มีใครดีร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มีช่วยเลย ช่วยร้อยเปอร์เซ็นต์มันไม่มีอย่างว่า และจริงๆ คนที่มีความดีมากกว่าช่วยอยู่ไม่ได้น้อยไม่ได้หรือในโลก ถ้ามีช่วยมากกว่า คนๆ นั้นก็หมาหัวเน่าจริงๆ ธรรมดาธรรมชาติมันก็คบใครไม่ได้หรือ

เพราะฉะนั้นในเรื่องของสังขะพวกนี้ ถ้าไม่เข้าร่องเข้ารอยของโลกุตรนะ ความดีมันจะไม่สามารถที่จะอุ้มความชั่วได้ ความดีจะไม่สามารถที่จะมากลบคุณอำนาจของสิ่งชั่วของตัวเองจนกระทั่งทำให้คนยอมรับได้ง่ายๆ ต้องคนโลกุตรเท่านั้นแหละ ที่เจตนาปฏิบัติธรรมให้ถึงความจริง จนกิเลสลดเห็นแก่ตัวน้อย มีความเข้าใจถึงสังขธรรมเลย อ้อ...คนเราไม่ต้องไปสะสม ไม่ต้องหลงในโลกธรรม ลากยศสรรเสริญโลกียะสุข แล้วก็ไม่ต้องไปสะสมไม่กอบโกยอะไรอีกแล้ว มีความพอมีสันโดษ แล้วก็มีความมักน้อยลงไปกับชีวิต ว่าง เบา ง่าย สบาย คนโลกุตรหรืออาริยชนที่แท้จริงโดยนัยของพระพุทธเจ้าอย่างที่ว่านี้เท่านั้นที่จะยิ่งทำงานก็ยิ่งจะปรากฏความดี หรือปรากฏสิ่งที่พัฒนาตัวดียิ่งขึ้นไปได้

เพราะฉะนั้นคำถามก็ถูกแล้วว่า ทำไมนายกษัตริย์ถึงถูกตำหนิมากขึ้น ก็คือมันอย่างที่ว่านี้ เพราะนายกษัตริย์ทำงานอยู่ในสายโลกียะอยู่

มีผู้รู้อยู่ในสังคม เป็นห่วงเป็นใยว่าท่านนายกษัตริย์จะพาประเทศชาติล่มสลายกว่ายุคใดๆ ในทัศนะของพ่อท่านคิดว่า การจะพาประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองควรมีกิจทางในการพัฒนาอย่างไร

แบบกำปั้นทุบดินเลย ตอบอย่างตัดเชือกเลยว่า ต้องสร้างคนให้คนเป็นอาริยะ เป็นโลกุตรที่แท้จริง ถ้าไม่สร้างให้คนเป็นคนอาริยะอย่างโลกุตรของพระพุทธเจ้าถูกต้องแท้จริง คือลดละกิเลสได้จริงแล้ว จนมีทิวี่มีปัญญาเห็นเลยว่าโลกุตรเหนือชั้นกว่าโลกียะ แล้วตัวเองก็จะลดละจนเป็นโสดาปา

สภิกษา อนาคตฯ อรหันต์อย่างแท้จริง **ธรรมชาติของปุถุชนก็จะทำงานเพื่อตัวเองทั้งนั้น** ยิ่งทำงานเสร็จ ก็ยิ่งได้ลาภยศสรรเสริญสุขโลกียะมากขึ้นๆ โลกิโอรชหลงก็จะได้ขึ้นๆ ทุกคนรู้ว่าโลกไม่ดี การเห็นแก่ตัวไม่ดี การกอบโกยเอาเปรียบเอาเปรียบไม่ดี คนรู้ทุกคน ในโลกรู้ทุกคนนั่นแหละ แต่จะลดมันก็ลดไม่ได้ ทำไม่ได้ๆ เพราะกิเลสมันแรงกว่า เหมือนที่เคยถามใครต่อใครบ่อยๆ ว่าจริงๆ แล้วคนจะคอร์รัปชั่นคนจะโกงนี้เขารู้มัยว่าการโกงนี้ชั่ว ก่อนจะทำการโกงเขารู้ว่ามันชั่วมัย? หรือคนจะปล้ำข่มขืนฆ่านี้ ก่อนจะปล้ำมันรู้มัยการข่มขืนมันเป็นความผิด คนจะปล้ำมันรู้มัยการจะปล้ำมันไม่ดี มันชั่ว มันผิดรู้มัย เขารู้ทุกคน แต่เขาทำไม่ได้ เพราะกิเลสในตัวมันเก่งกว่ารู้ เขาต้องทำ ต้องโกง ต้องปล้ำ ต้องข่มขืน ต้องทำชั่วอะไรก็แล้วแต่ หรือแม้แต่ต้องเอาเปรียบ **ถามจริงๆ เอะการเอาเปรียบ คนรู้มัยว่ามันเลว มันไม่ดี การเอาเปรียบมันไม่ดีหรอก แต่มันอดไม่ได้กิเลสของคนมันมีอำนาจแรงกว่า จะต้องได้เปรียบ อดไม่ได้ มันจึงบังคับให้ตัวเองทำชั่ว แม้แต่แ่งเอาเปรียบมันก็ชั่วแล้ว ยิ่งไปโกงยิ่งไปทุจริตหยาบ กิเลสชั่วร้ายหยาบกว่านี้ คนมันก็รู้ทั้งนั้นแต่มันห้ามไม่ได้ เพราะฉะนั้นปัญหามันไม่ได้อยู่ที่ว่าไม่รู้ เพราะมันรู้ทั้งนั้น **ไม่ใช่ไปแก้ที่รู้ ต้องแก้ที่ลดกิเลส****

เพราะฉะนั้นทำอย่างไร เมืองไทยจึงจะมีพุทธศาสนาที่เป็นโลกุตระเป็นอาริยะอย่างแท้จริง เป็นวิทยาศาสตร์ พุทธศาสตร์ลดกิเลสได้จริงทำได้ ขอยืนยัน เพราะพวกเราได้พิสูจน์แล้ว ทุกวันนี้ใครจะเชื่อไม่เชื่อก็ตาม ว่าธรรมะของพระพุทธเจ้าปฏิบัติจนกระทั่งสามารถทำให้คนทำงานฟรี ทำงานไม่ต้องเห็นแก่ตัว ช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเกื้อกูล ไม่ต้องสะสม กอบโกย ไม่ต้องโลภอย่างแท้จริง เห็นอยู่อย่างทุกวันนี้แม้แต่พยาบาลโทสะก็ลดน้อยลงอย่างเห็นชัดๆ

เราเป็นกลุ่มเป็นหมู่เป็นวัฒนธรรมของสังคมเราแล้ว ถ้าไม่เอาธรรมะของพระพุทธเจ้าที่เป็นโลกุตระธรรมหรือเป็นอารยบุคคลที่แท้จริง มาทำให้เป็นจริงเป็นจัง ให้มนุษย์สามารถที่จะเอาทฤษฎีของพระพุทธเจ้าอันนี้มาปฏิบัติมีประสิทธิผล สำเร็จขึ้นมาได้ การแก้ปัญหาลोकการแก้ปัญหาลังคมจะเจริญไปอย่างถาวรไม่ได้ ขอยืนยันว่าเจริญไม่ได้ มีแต่...ซบซ้อนนๆ

ที่ถามว่าทำไมขณะนี้การบริหารประเทศรู้สึกว่าจะพาประเทศชาติลงไปหนักหนากว่าเก่า

ก็เพราะว่าสภาพของการทำงานอย่างโลกีย์มันกว้าง มันดูดี คนทุกคนเอาลักษณะดีมาแสดง เอาลักษณะดีมาปรากฏ แต่ในความดี แนวนี้เป็นแนวดีนะ ส่วนแนวดีดิ่งลึกมันก็มีกิเลสโลกิกรรหลงเจริญด้วย ตามที่พูดมาแล้ว มันทำงานเป็นตัวปฏิบัติกัน เมื่อยังมีความไม่รู้หรืออวิชชามันจะไม่รู้แนวลึก เพราะฉะนั้นในลักษณะการทำงานทุกวันนี้ เป็นผลดีหรือเสียอย่างไรพอตอบได้ แต่อธิบายยากเหลือเกิน เป็นเรื่องที่เราเข้าใจได้ยาก ขอตอบเป็นภาษาเสียก่อนว่า ที่ถามการทำงานอยู่เดี๋ยวนี้คุณผลแนวระนาบแนวตื้นนี้ดูได้ผล กระจายผลเฉลี่ยเงินทองข้าวของอะไรออกไปให้แก่คน มองตื้นๆง่ายๆ คนก็ชอบ ก็ได้รับผล ไปทำการแจก ไปทำการเผื่อแผ่ไปทำการกระจายออก แต่ในแนวลึกที่วนซ้อนเข้าไปในแนวลึกนั้นมันก็เป็นภัยอันใหญ่ มีผลใหญ่เหมือนกันจึงมีภัยใหญ่ที่เป็นภัยลึก ภัยลึกที่ว่านี้ เช่น ความโลภจนมากเกินไป คนก็ไม่ชอบ ความโกงที่ซุกซ่อน ความเอาเปรียบ หรือเล่ห์ที่คนจับได้ เป็นต้น ถ้ามีมันก็สะสมให้ความไม่ชอบเจริญขึ้นได้

เพราะฉะนั้นอันนี้คนไม่รู้ภัยลึกตอนต้นๆ แต่คนที่เริ่มรู้ภัยลึกขึ้นมาได้เรื่อยๆ จึงเกิดการต้านสูงขึ้นมาเรื่อยๆ เพราะมันเติมภัยลึกเรื่อยๆ ภัยลึกมันกินเข้าไปเรื่อยๆ คนรู้ความจริงหรือรู้สังขารธรรมดังกล่าวนี้ชัดคือผู้รู้เท่านั้นนานๆ จึงจะรู้ หรือผู้รู้ปัญญาดีก็รู้ๆ อ้อ...เพราะฉะนั้นแม้ข้างบนจะมีผลใหญ่ ประโยชน์ใหญ่ ภัยลึกเขาเห็นเขาก็เอามาเตือน เขาบอกมันไม่ใช่แล้วนะ มันมีอะไรซบซ้อนนไปหาแนวลึก นี่คือสภาพที่พออธิบายได้แต่ความจริงมันอธิบายยากอยู่ ไม่รู้จะพูดอย่างไร เพราะไม่ได้เป็นนักวิชาการไม่รู้จะอธิบายด้วยภาษาวิชาการยังไง

ทุกวันนี้ข่าวการเมืองกำลังมาแรง แล้วก็มีการพูดกันไปพูดกันมาทุกวันนี้ จนกลายเป็นว่าพ่อท่านเองเป็นเจ้าของพรรคเพื่อฟ้าดิน พ่อท่านเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับพรรคเพื่อฟ้าดินซึ่งมีผู้รู้หลายท่านท้วงติงมาว่าพ่อท่านไม่น่าเข้ามายุ่งกับการเมือง

ตกลงตอบคำถามว่าไม่น่าเข้ามายุ่งกับการเมืองก่อน คนในโลกนี้มันขาดจากการเมืองไม่ได้ทุกอย่างมันสัมพันธ์กัน การเมืองเป็นตัวบริหารสังคม การเมืองเป็นตัวที่ทำงานกับคนทุกคน เพราะฉะนั้นการที่จะบอกว่าตัวเองไม่ยุ่งกับการเมืองนั้นแหละ คนนั้นแหละโดนการเมืองย่ำยีแล้ว ก็กลายเป็นเบี้ยให้แก่ผู้ที่ทำงานการเมืองมาใช้ประโยชน์ กลายเป็นทาสหรือกลายเป็นเบี้ยที่ถูกใช้ตามอำเภอใจหรือกลายเป็นหน่วยที่เขาจะหยิบจับจุดดูโทษโยนขว้างอะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นคนไม่ยุ่งการเมืองจึงกลายเป็นเบี้ยเป็นทาสเต็มแข้งกระบะอยู่ในสังคม เป็นคนไม่ยุ่งไม่รู้การเมือง นั่นแหละนักการเมืองจึงตีกินได้ยุ่ง คือ การทำหน้าที่ ต้องเกี่ยวข้อง ไม่ปล่อยปละละเลย ต้องรู้จักหน้าที่ของเรา และของนักการเมือง

ใครจะบอกว่าอาตมานี้เข้ามาเล่นการเมืองเข้ามายุ่งการเมือง อาตมาไม่มีปัญหาเพราะ
ตอนนี้ได้ตัดสินใจที่จะทำตามความเชื่อมั่นของตนเอง.... ...ได้พิจารณาแล้วว่าไม่ได้ทำเพื่อ
เห็นแก่ตัว ไม่ได้สะสมกอบโกย ไม่ได้เอาผลประโยชน์ ไม่ได้ทำเพื่อลากยศสรรเสริญสุข
โดยเฉพาะไม่กลัวที่จะไม่ได้สรรเสริญ และไม่ได้ทำสิ่งที่ชั่วร้ายอะไรแน่นอนแล้ว เราต้องทำให้
ประชาชน **เห็นอยู่ไหนไต่ว่าการเมืองมันไม่ไปถึงไหน เพราะประชาชนไม่รู้การเมือง**

ที่ไปทำงานการเมืองเขาทำถูกหรือผิด ถ้าทำผิดเรามีหน้าที่ มีสิทธิ์จะแสดงออกบอกเขา แม้เขาทำถูก
เราก็มีสิทธิ์แสดงออกเหมือนกัน ไม่เช่นนั้นเขาก็ฉวยเอาจำนวนความเป็นประชาชนที่ไม่รู้ไม่ชี้หรือไม่ยุ่ง
กับการเมืองนั้นแหละเป็นหุ่นเชิด เป็นเบี้ยเป็นทาสใช้สบายไป

เพราะฉะนั้นใครจะบอกว่าอาตมานี้เข้ามาเล่นการเมืองเข้ามายุ่งการเมือง อาตมาไม่มีปัญหา
เพราะตอนนี้ได้ตัดสินใจที่จะทำตามความเชื่อมั่นของตนเองแล้วว่า เราจะทำอะไรให้แก่สังคม เรา
จะทำงานกับสังคมนี้ เราทำเพื่อเห็นแก่ตัว เราทำเพื่อเห็นแก่ได้ เราทำเพื่อที่จะสร้างสิ่งเลวร้ายไม่ดี
ไม่งามให้แก่สังคมหรือไม่ ได้พิจารณาแล้วว่าไม่ได้ทำเพื่อเห็นแก่ตัว ไม่ได้สะสมกอบโกย ไม่ได้เอา
ผลประโยชน์ ไม่ได้ทำเพื่อเห็นแก่ตัว ไม่ได้ทำเพื่อลากยศสรรเสริญสุข โดยเฉพาะไม่กลัวที่จะ
ไม่ได้สรรเสริญ และไม่ได้ทำสิ่งที่ชั่วร้ายอะไรแน่นอนแล้ว เราต้องทำให้ประชาชน **เห็นอยู่ไหนไต่ว่า
การเมืองมันไม่ไปถึงไหน เพราะประชาชนไม่รู้การเมือง**

เพราะฉะนั้นเมื่อความชัดเจนของตัวเองมีอย่างนี้ ใครจะว่าหลงตัวหลงตนอะไรก็ตามใจ

จึงไม่มีปัญหา เพราะตัวเองไม่ได้ทำงานเพื่อที่จะได้รับค่ายกย่องเชิดชู ใครลบหลู่ไม่ได้ ใครดูถูกดูแคลนไม่ได้ ใครด่าใครทอไม่ได้ ไม่ใช่ จะด่าจะทอก็ด่าทอ ใครจะมาลบหลู่ดูถูกอะไรก็ไม่ว่ากัน เพราะว่าคำลบหลู่ดูถูกที่เขายังไม่เข้าใจ เขาก็ลบหลู่ดูถูกกันอยู่จริงเพราะเขาไม่รู้ลึกกว่านั้น แต่เชื่อแน่ว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งดีที่จะทำให้แก่นมนุษย์ชาติมันเป็นเรื่องสัจธรรม อาตมาสงสารประชาชน สงสารมนุษย์

เพราะฉะนั้นก็ตั้งใจที่จะทำ ใครจะเข้าใจว่าเป็นเจ้าของพรรคการเมือง พรรคเพื่อฟ้าดินก็ไม่ว่า เพราะจริงๆอาตมาไม่ได้เป็นเจ้าของ คนไม่รู้ความจริง ก็ให้เขาว่าไป เพราะเขาไม่รู้ เขาก็ต้องพูดผิดเป็นธรรมดา

พรรคเพื่อฟ้าดินคือพรรคที่ตั้งขึ้นตามหลักเกณฑ์ของรัฐตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายประเทศ ตามรัฐธรรมนูญ ตามมติของประชาชน ทุกอย่างก็ถูกต้องตามมติของประชาชน พระไปเป็นหัวหน้าพรรคไม่ได้หรอก ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับมติของประชาชน แต่ถ้าบอกว่าเป็นเรื่องของพหุมติเป็นที่ยอมรับ เป็นผู้ช่วยชี้ช่วยอ่านมีอะไรก็ช่วยให้คำแนะนำอะไรต่ออะไรก็เป็นจริงๆ ไม่ได้ปฏิเสธโดยพหุมติไม่ได้ปฏิเสธ แต่โดยมติไม่ได้เป็นอะไรเลยกับพรรคการเมือง จะเรียกว่าอาตมาเป็นเจ้าของพรรคการเมืองก็เป็นคำพูดของเขา ไม่ได้ติดใจอะไรหรอก คนเราจะยุ่งไป จะว่ายังไงก็ว่าได้ เรื่องนั้นก็ไม่ได้ติดใจอะไร

แต่ว่าทำงานการเมืองหรือว่าทำงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับสังคมเมืองหรือเหตุการณ์บ้านเมืองในประเทศนี้มัย ทำแน่ เพราะฉะนั้นอาตมาก็เข้าใจว่าเรื่องของการเมืองคืออะไร เข้าใจว่าเรื่องของ การศาสนาคืออะไร

การเมืองก็คือสิ่งที่จะต้องทำงานกับสังคมในแนวกว้างในแนวกายภาพ ในเรื่องของทางวัตถุธรรมเน้นในเรื่องเครื่องอาศัยของชีวิตด้านกายเป็นหลัก ในแนวระนาบวงกว้าง

ส่วนการศาสนานั้นทำงานกับสังคม ไปในแนวลึกแนวจิตภาพ เน้นเนื้อหาของวิญญาณ แนวลึกด้านลึกของสังคม เป็นด้านหลักพัฒนาพฤติกรรมศีลธรรม ของสังคม ของคน ไม่ละเว้นแม้แต่คนที่ป็นนักการเมือง หรือกิจกรรมการเมือง ถ้าบทพร้อมในด้านศีลด้านธรรมก็ต้องร่วมเข้าไปทำงานด้วย ก็แบ่งกันง่ายๆแค่นี้ก่อน แต่ผลเหมือนกันกับการเมืองคือช่วยให้สังคมเป็นอยู่สุข ช่วยให้สังคมดำเนินไปมีชีวิตอยู่อย่างสงบ อยู่อย่างเรียบร้อยเกื้อกูลช่วยเหลือ ไม่เกิดความเดือดร้อน รุนแรงอะไรกันเหมือนกันเลย การเมืองก็ตาม ศาสนาก็ตาม มีจุดเป้าหมายเดียวกัน เป็นแต่เพียงว่าแยกแบ่งกันนิดหน่อยเท่านั้นเอง ส่วนใหญ่ร่วมกันทำกับสังคม ศาสนาพุทธไม่ใช่ฤษีหนีไปเป็นคนป่า แต่เป็นศาสนาของคนเมืองขอยืนยัน

เพราะฉะนั้นเมื่อจุดมุ่งหมายอันเดียวกันทำไมจะไม่ร่วมกัน ทำไมจะต้องแยกศาสนาออกจากการเมือง ที่พูดว่าทำไม...ที่จริงอาตมาไม่รู้ เพราะนักการเมือง หรือผู้ไม่ใช่นักการเมืองไม่รู้ไม่เข้าใจ แต่เห็นว่าการเมืองมันเป็นเรื่องเลวร้าย มันเป็นเรื่องร้ายกาจ ส่วนศาสนาเป็นเรื่องดีเป็นเรื่องสะอาดก็เลยเห็นกันว่าไม่ควรจะให้ศาสนาไปแปดเปื้อนกับสิ่งนั้น เขาก็เลยกันออก นี่คือนักเจตนาดี

ส่วนคนเจตนาร้ายก็คือ เอามันออกไป มิฉะนั้นมันเป็นเรื่องที่จะต้องมาฟ้อง มันจะมาประจาน มันจะมาจับผิดได้ เพราะธรรมะเป็นตัวแนวลึก เป็นตัวความสะอาด เป็นตัวแนวรู้สัจธรรม เพราะฉะนั้นเขาจะทำชั่วทำเลอะอะไรได้ลำบาก เมื่อนักการเมืองพวกนี้มีอำนาจทางการเมือง

จึงใช้เล่ห์เหลี่ยมกันธรรมดาออกจากการเมืองนี้ก็เป็นอย่างหนึ่ง

เพราะฉะนั้น การจะทำงานการเมือง เมื่อเอาตัวเข้าไปอย่างนี้แล้วใครจะเข้าใจว่าตัวเราเป็น
เจ้าของพรรค จริงๆมันก็ไม่ใช่ แต่จะบอกว่าทำงานการเมืองมัย ก็ไม่ปฏิเสธ แต่เที่ยวไปทำงาน
การเมืองอย่างฆราวาสหรือไม่ ไม่ทำอยู่แล้ว โดยมีกฎหมายมีหลักเกณฑ์ของสังคมมีกฎมีระเบียบ
อะไรเราก็ไม่ไปละเมิดอยู่แล้ว เราก็คทำตามสิทธิของมนุษย์ชนที่พอทำได้ ดังนั้นใครเขาจะเข้าใจไม่ได้
เข้าใจผิด หรือว่าเข้าใจถูกก็ตามใจเถอะ จะมาถล่มทลายก็ตาม ก็บอกแล้วแต่ต้นว่า ก็ยอมที่จะให้
เขาดูถูกดูแคลน ไม่ว่ากัน จะทำงานอย่างเดียว เพราะอายุก็มากแล้ว ๗๐ ขึ้นไปแล้ว นี่ก็เดินทาง
ไกลเข้าสู่หลุมฝังศพแล้ว ก็จะขอทำงานไปจนกว่าจะตาย จะเสียมากกว่าได้ก็ไม่เป็นไร

เพราะว่าอะไร ก็ไม่ได้อยากได้เด่นได้ดีอะไรหรอก อยากจะด่าก็ได้ไม่ต่างกัน ไม่มีปัญหา
อะไรหรอก อดทนอดกลั้นได้ว่า เราจะเห็นอนาคตเป็นหมูเป็นหมาที่ไม่มีปัญหาอะไร อดทน
ทำงานไป ไม่กลัวเบื่ออะไร จะเป็นแบบอรหันต์จิ้งจอกบ้างบ๊อบๆ เราจะเข้าใจยังไงแล้วแต่ แต่เราทำ
ประโยชน์ให้เกิด เพราะเราแน่ใจ เราทำของเราไป เพราะอนาคตมันใจว่าเรามีผู้ที่เข้าใจเราแล้ว **มี
ความจริงที่ยืนหยัดเนื้อหาแล้ว** เพราะฉะนั้นเราจะสร้างเนื้อหาต่อไปเรื่อยๆ เพื่อเป็นประโยชน์ทาง
สังคมที่จะต้องได้รับรู้ คือคนในสังคมก็ยังไม่รู้อีกเยอะ เพราะฉะนั้นในจำนวนปริมาณของคนที่จะรู้มี
น้อยก็ต่อก็แล้วแต่ อีกหน่อยอาจจะมีเพิ่มแต่อาจจะได้มา ๑ ส่วนใน ๑๐ ก็เอา แม้คนส่วนใหญ่
จะเข้าใจผิด อีก ๙๐ จะเข้าใจผิดก็ไม่เป็นปัญหา

ดูเหมือนว่าที่ผ่านมานี้ พอพระเข้ามายุ่งเรื่องการเมืองก็ไร มันเป็นผลเสียมากกว่า?

ที่บอกว่าพระมายุ่งกับการเมืองที่ไรเป็นผลเสียมากกว่านั้นก็เห็นไปได้ เพราะว่า

๑. พระไม่สามารถที่จะนำสังฆธรรมที่แท้ที่จริงมาใช้ให้ได้ประสิทธิภาพประสิทธิผล

๒. ตัวพระองค์นั้นแหละเมื่อไปยุ่งกับการเมืองก็ถูกเสียดึงกระเทาะในการเมือง
ครอบงำแล้วใช้ไปเป็นเครื่องมืออย่างน่าสังเวชใจ พระก็เลยเสียไป ศาสนาก็เสียไป คุณก็เห็นอยู่

เพราะฉะนั้นคนที่ไม่ถึงสังฆธรรมจริง ฉลาดไม่พอทางโลกก็เขาคงต้องฉลาดเข้าใจ
สังฆธรรมทั้งโลกียะและโลกุตระอย่างเพียงพอจึงจะรู้จักว่าทำกับสังคมเขาอย่างไร โดยเฉพาะทำอย่าง
สุจริต หรือถ้าพระแค้นเรื่องลาภยศสรรเสริญที่มีชื่อของโลกก็อยู่เยอะ พระก็จะไปสู้คนที่เขามีอำนาจ
ทางการเมือง ทางประเทศ ซึ่งเขามีอำนาจทางรัฐทางประเทศ ทางนิตินัยอยู่ด้วย ส่วนพระนั้นไม่มี
อะไรเลย ทั้งนิตินัย ทั้งธรรมวินัย แม้แต่การเข้าถึงสังฆธรรมก็ไม่มี เมื่อไม่มีอะไรเลย แล้วไปทำงาน
การเมืองกะเขา ลาภยศสรรเสริญตัวเองก็ยังไม่อยากได้อยู่จากเขา เขาเป็นคนให้เขาเป็นคนป้อนทรัพย์สิน
เงินทองอำนาจ เงินของรัฐเงินของอะไร รัฐเขามี แต่ตัวพระมีที่ไหน พระแบบนี้ก็ทำให้คนลบหลู่ศาสนา

เพราะฉะนั้นเมื่อไปต่อสู้หรือไปร่วมกับเขา ก็เป็นเบี้ยล่างเขาทุกที่ไป แต่ถ้าพระที่เป็น
โลกุตระไม่ได้เงินทองไม่ได้อำนาจเลย **ไม่แม้แต่จะกลัวว่า ไม่ได้รับความยกย่องจริงๆ** ทำ
อย่างบริสุทธิ์ใจ พวกการเมืองจึงไม่มีอำนาจหรือไม่มีส่วนที่จะเอาสิ่งเหล่านั้นมาเป็นเครื่องต่อรองได้
อันนี้ต้องเป็นพระที่มีโลกุตระและโลกวิทูถึงจะทำได้

พัฒนาการของระบบเศรษฐกิจทุนนิยม นับตั้งแต่อดัม สมิธ จนกระทั่งเปลี่ยนมาเป็นสังคมนิยมของคาร์ล马克思 แล้วระบบทุนนิยมก็พอกำหนดว่ามีนัยที่เหมือนและแตกต่างกับระบบเศรษฐกิจที่มีอยู่ในโลกอย่างไร ?

เศรษฐกิจทุนนิยมมีความต่างแน่นอน และเป็นนวัตกรรมทางเศรษฐกิจแน่นอน ขอยืนยันเพราะฉะนั้นเศรษฐกิจที่เขาใช้กันมา เรียงกันมาอย่างเศรษฐกิจ**อดัม สมิธ** แม้จะวิวัฒนาการมาเป็นเศรษฐกิจ**นีโอคลาสสิก**จนกระทั่งมาถึงเศรษฐกิจอย่าง**คาร์ล马克思** หรือแม้แต่ว่าที่สุดจะมาเหมือนกับเศรษฐกิจประสมประสานทางคุณธรรม อย่าง**ชูเมกเกอร์**ก็ตาม มันก็ไต่ระดับมาเรื่อยๆ เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจต่างๆ ก็เป็นไปเพื่อที่จะทำให้คนให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุข เหมือนกันกับการเมือง ก็มีแบ่งแยกกัน ผู้ที่มีความสามารถมาก มีความรู้มาก แม้เป็นผู้ที่สามารถที่จะเอาเปรียบได้ ก็เป็นคนเสียสละเป็นคนช่วยเหลือ ปลาใหญ่ช่วยปลาเล็ก มันก็เป็นสังขรณ์ที่ถูกต้อง แต่ความจริงแล้วปลาใหญ่มันไม่ช่วยปลาเล็ก มันกินปลาเล็ก เอาเปรียบปลาเล็ก เมื่อมีการแบ่งสัดส่วนก็เป็นสัดส่วนที่ได้เปรียบยิ่งกว่าปลาเล็กมาตลอดกาลนาน เศรษฐกิจของโลกก็ยั้งแต่อดัม สมิธ ผ่านคาร์ล马克思 มาถึงชูเมกเกอร์ก็ตาม มันก็ยังไม่เปลี่ยน

แม้แต่ชูเมกเกอร์ก็ยังไม่ชัดเจนในโลกุตรระ ถึงคาร์ล马克思 คาร์ล马克思นั้นเน้นความสำคัญของส่วนกลาง ทำเฉลี่ยเป็นส่วนกลางให้มาก พอมาถึงชูเมกเกอร์ก็บอกว่าส่วนกลางนั้นต้องมีคุณธรรม มันถึงจะเกิดความเสมอภาคได้ ชูเมกเกอร์ก็พยายามจะเอาคุณธรรมมา แต่ชูเมกเกอร์ไม่เก่งโลกุตรระยังไม่ก้าวล่วงเข้าโลกุตรระอย่างสำเร็จประโยชน์ เพราะฉะนั้นจึงนำพารูปแบบ นำพาทฤษฎี นำพาหลักการมาปฏิบัติจนเกิดผลกับสังคม กับประชาชนมนุษยชาติไม่ได้

แต่เศรษฐกิจทุนนิยมนี้เหนือชั้นกว่าชูเมกเกอร์ตรงเป็นโลกุตรระที่แท้จริง เป็นคุณธรรมเป็นสังขรณ์ที่ละลดความเห็นแก่ตัว เฉลี่ยจนเผื่อแผ่ มัคน้อยสันโดษ ปลาใหญ่ช่วยปลาเล็กแท้จริงเป็นเศรษฐกิจที่ปลาใหญ่ช่วยปลาเล็กอย่างบริสุทธิ์ใจ พร้อมกับเต็มใจ ตั้งใจที่จะช่วยด้วย เพราะรู้ว่านี่เป็นหน้าที่ของผู้สูงต้องมีหน้าที่ช่วยผู้ต่ำ ตนเองก็ช่วยตนเองได้แล้ว การช่วยเขา การเสียสละเป็นสิ่งประเสริฐ และเป็น การปฏิบัติตนมัคน้อยสันโดษได้จริง ลดได้จริง เสียสละจริง ไม่ต้องใช้มากกินมาก แต่ประสิทธิภาพสูง สามารถทำได้มากสร้างได้มาก จึงเผื่อแผ่เกื้อกูลออกไปได้กว้างขวาง และทุกคนที่มาในระบบทุนนิยมนี้อย่างจริงจัง ก็ช่วยกันคนละไม้คนละมือ เพราะฉะนั้นผลประโยชน์ที่ได้ก็จะมีการรวมกันเยอะเพราะต่างไม่สะสม ไม่กักตุน ไม่กอบโกย แล้วก็เผื่อแผ่เสียสละออกไปสู่คนจนคนด้อยที่ควรจะได้รับ การช่วยเหลือได้มากขึ้นๆ

ดังนั้นเศรษฐกิจทุนนิยมจึงเป็นเศรษฐกิจที่เกิดจากสังขรณ์ที่แท้จริงในมนุษย์ เป็นจิตวิญญาณของมนุษย์ที่เข้าถึงอาริยะ เป็นอาริยะจิต เป็นจิตอาริยะบุคคลที่แท้จริง จึงสามารถที่จะทำเศรษฐกิจเหนือชั้น

ทุกวันนี้ในโลกศาสนาเทวนิยมทั้งหลายแหล่ ไม่รู้จักโลกุตรระ มีศาสนาพุทธรู้จักโลกุตรระ เข้าไปถึงจิตวิญญาณเป็นวิทยาศาสตร์ทางจิต และสามารถที่จะทำจิตให้ลดกิเลสอย่างแท้จริงแล้วเกิดปัญญา เกิดญาณทัสนะวิเศษ เกิดวิชา เกิดความรู้ถึงสังขรณ์ที่แท้จริงว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องของมนุษย์

ที่ควรได้ควรเป็น ควรมี การเสียสละเป็นเรื่องควรได้ การมักมากเป็นสิ่งที่ไม่พึงทำ การมักน้อย การไม่มีกิเลสโลภโกรธหลงเป็นสิ่งที่จริง และเป็นสุขที่จริง ทุกอย่างสงบอย่างยั่งยืน ถาวรได้จริง เมื่อปฏิบัติความจริงอันนี้ที่เป็นโลกุตระ จึงเกิดผลเกิดประโยชน์ที่แท้จริง มีความจริงปรากฏ เศรษฐศาสตร์บุญนิยมเป็นของใหม่ เป็นเศรษฐกิจพันธุ์ใหม่ Alien species ที่จริงเป็นของพระพุทธเจ้า สมัยพระพุทธเจ้าเคยมี แต่มันเลือนมาแล้ว มันเพียงมาจนกระทั่งลืม นี่ก็กลับมาสู่โลกุตระธรรมของ พุทธขึ้นมาให้ปรากฏ จะบอกว่าเป็นนวัตกรรมเป็นสิ่งใหม่ ก็เป็นเศรษฐกิจแบบใหม่ของโลกอยู่ในขณะนี้ เคยมีมานานแล้ว แต่มันลืมไปหมดแล้ว มันไม่มีให้ปรากฏแล้ว มันเกือบจะไม่มีร่องรอย แต่เนื้อแท้ ของทฤษฎีนั้นเมื่อรื้อฟื้นแล้วเอามาปฏิบัติกับมนุษย์พิสูจน์ได้เป็นเอหิปัตสลิก อกาลิก ไม่จำกัดยุคกาล และสามารถทำพิสูจน์ได้ เพียงแต่ยุคก่อนกับยุคนี้มันคนละบริบทกันเท่านั้น

พ่อกันมองเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาว่า การศึกษาทุกวันนี้จุดอ่อนอยู่ตรงไหนและจะแก้ไข ได้อย่างไร

การศึกษาทุกวันนี้จุดอ่อนก็คือ ไปหลงแนวระนาบกว้างไปหลงความรู้ที่เป็นความรู้ของ ชาวโลกีย์ ชาวทุนนิยม ชาวอำนาจนิยม ชาววิชชาานิยม ไปนิยมความรู้ ไปนิยมอำนาจ ไปนิยมทุน

ไปนิยมบริโภค ไปนิยมสิ่งที่เป็นจักรวรรดินิยมอะไรพวกนี้ สรุปแล้วเป็นโลกีย์

เพราะฉะนั้นความรู้ที่เป็นเชิงโลกีย์นี่ยิ่งตะกละตะกลาม ยิ่งเห็นแก่มาก เห็นแก่ได้ เห็นแก่กว้าง เห็นแก่เยอะ เห็นแก่ดัง เห็นแก่เด่น เห็นแก่โลกีย์พวกนี้ไปหมดเลย เด่นดังในลาม เด่นดังในยศ เด่นดังในสรรเสริญ เด่นดังในการเสพงาม เสพอึดตามานะเบ่งศักดิ์ศรีอะไรก็แล้วแต่พวกนี้มันหลงแต่พวกนี้ แล้วคนก็นิยมอย่างนั้นในโลกีย์

การศึกษาก็ศึกษาเพื่อที่จะเพ่งไปได้ลามเยอะๆ เพ่งไปได้ยศเยอะๆ เพ่งไปได้สรรเสริญเยอะๆ เพ่งไปได้เสพงามกันอย่างพิสดารวิถถาร เพ่งไปในการสร้างศักดิ์ศรีตัวเองให้ได้ยิ่งใหญ่ เป็นเจ้าโลกอะไรก็แล้วแต่ สิ่งเหล่านี้แหละมันปรุกัน หลอกกันให้คนหลงไปศึกษา โนมไปหาโลกียะหรือโลกธรรมพวกนี้หมดเลย นี่คือความบกพร่องของการศึกษา

ขอยืนยันว่า เร่งส่งเสริมแต่ความรู้ ไม่เรียนไม่ลดกิเลส แก้ปัญหาประเทศไม่สำเร็จ ถ้าการศึกษาใดทำให้คนลดกิเลสไม่สำเร็จ พัฒนาสังคมไม่เสร็จอย่างยั่งยืนแน่นอน

ส่วนการศึกษาที่ควรจะเป็นก็ควรจะเป็นการศึกษามาหาโลกุตระ เป็นการศึกษามาสร้างคนให้คนเข้าใจสังขารแล้วคนที่เข้าใจสังขารก็จะพึ่งตนเองรอดและจะเป็นคนช่วยผู้อื่นได้อีก จะเป็นคนเห็นแก่ตัวน้อยลง จะเป็นคนเห็นคุณค่าของการช่วยมนุษยชาติ ไม่ใช่ไปเอามนุษยชาติมาเป็นเหยื่อ ไม่ใช่จะเป็นนายใหญ่ แล้วเอาคนอื่นมาเป็นทาสเรา...หรือเป็นเครื่องมือสนองกิเลส ไม่ใช่

เพราะฉะนั้นการศึกษาที่ไม่เน้นมาหาโลกุตระธรรมจึงเป็นการศึกษาที่เสื่อม ทั้งโลกเป็นการศึกษาแนวโลกียะอย่างนี้จึงเสื่อมทั้งโลก หลงเพ้อ เป็นการศึกษาหลงเพ้อ ใช้งานไม่ได้มากขึ้นเรื่อยๆ เพ้อเกินจนทิ้งขว้าง ศึกษามากก็มาใช้กับชีวิตจริงไม่มาก แต่หลงว่าเรารู้มากๆๆ แต่ความเป็นจริงแล้วใช้ประโยชน์ไม่ได้มาก แล้วก็ทั้งตื่น ทั้งฟาม ทั้งสูญเสียดุลยภาพท่าทำลายในตัวด้วย **ที่สำคัญคือ การศึกษาเป็นเครื่องมือหรือเป็นอาวุธที่ทำร้ายตนเองและสังคม ยิ่งสูงยิ่งเก่งยิ่งเอาเปรียบซ้ำซ้อนซ้อนเงื่อน**

เพราะฉะนั้นการศึกษาของโลกนี้ ถ้าวิจารณ์กันจริงฟังแล้วหนักเพราะมันไม่เข้าใจเป้าหมายของความเป็นจริงของมนุษยชาติ เป้าหมายความเป็นจริงของมนุษยชาตินั้น มนุษชาติจะต้องกลับเข้าไปถึงสังขารในระดับโลกุตระ เป็นการศึกษาที่ล้างกิเลสความเห็นแก่ตัวจริง เมื่อไปถึงโลกุตระแล้วจึงจะเข้าใจโลกีย์ เพราะคนโลกุตระนั้นเข้าใจโลกีย์ดี แล้วก็ไม่ได้ติดโลกีย์แล้วตัวเองก็หลุดพ้นออกมาจากโลกีย์จึงไปหาบุญ ไปหาความไม่มีตัวตน เพราะฉะนั้นเขาจึงช่วยคนอื่นได้จริง เพราะมันไม่ติดตัวตน ไม่มีติดอะไร ไม่ต้องสะสม ไม่ต้องมีไม่ต้องเป็นอะไรของตัวเอง เพราะฉะนั้นจึงสร้างสรรค์ โลกุตระจึงไม่ไร้สมรรถภาพ ไม่ไร้ความสามารถ ไม่ไร้ความรู้ สูงส่งในความรู้ สูงส่งในความสามารถ เป็นศาสนาเพื่อสังคม

ทุกวันนี้เข้าใจศาสนาพุทธผิด เพราะพุทธไม่ได้ใช้สมาธินั่งหลับตาสะกดจิต แล้วทั้งบ้านเมืองหรือลืมหูลืมตาไม่รับรู้อะไร ไม่เอาอะไร อย่างฤๅษีส้มยกก่อน....ไม่ใช่ **ศาสนาพุทธนั้นใช้ “สัมมาสมาธิ” ที่ลืมหูลืมตาปฏิบัติมรรค ๗ องค์ ตามคำสอนใน “มหาจิตตาริสกสูตร” (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๔ ข้อ ๒๕๒ ถึง ๒๕๑) เป็นโลกุตระที่อยู่กับโลก ช่วยเป็นประโยชน์กับมนุษยชนเป็นอันมาก(พุทธชนหิตายะ) เป็นสุขกับมนุษยชนเป็นอันมาก(พุทธชนสุขายะ) อนุเคราะห์แก่อุทโลก(โลกานุกัมปายะ) อย่างแท้จริง**

ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ทำให้เราต้องแข่งขันกับประเทศต่างๆทั่วโลกถ้าเราไม่ทำตามกระแสโลก เช่น เรื่องการเงินเสรี การค้าเสรี หรือใหม่ล่าสุดเร็วๆนี้ คือการปลูกพืชจีเอ็มโอ เราจะมิวิธีรับ มาใช้อย่างไรจึงไม่ทำให้ตกขบวนโลกาภิวัตน์

สรุปแล้ว....ก็คือจะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจโลกุตรอย่างแท้จริง ถ้าเข้าใจโลกุตรที่แท้จริงแล้วจะทำให้เราเข้าใจเท่าทันโลกียะ และเข้าใจความหลอกของโลก ซึ่งจะทำให้ดูเหมือนว่า โลกนี้เต็มไปด้วยอิสระเสรีภาพ ภารดรภาพ หรือสันติภาพ มีสมรรถภาพ บุรณภาพ แต่ความจริงมันไม่เป็นความจริง สาเหตุมันเริ่มมาจากการศึกษาที่นั่นแหละ เมื่อการศึกษาไม่ถูก มันก็เลยไม่ได้สังขรณ์ ไม่รู้สังขรณ์

เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีความจริง มันก็มีแต่ความหลอก จะบอกว่าเรามีอิสระเสรีภาพมันก็หลอก เพราะฉะนั้นจะค้าขายเสรีจะปล่อยให้เสรีโน่นเสรีนี้ล้วนแต่เป็นคำหลอกของผู้ที่ฉลาดเอาเปรียบ โดยเฉพาะคนที่อยู่ในฐานอำนาจยิ่งใหญ่ ก็ยิ่งไม่มีใครมาต้านมากัน มันก็มีสิทธิ์ที่จะกวาดมาเป็นของตัวเองได้มาก เพราะการศึกษาในโลกไม่สอนวิชาลดกิเลสได้จริงที่เป็นโลกุตร

เพราะฉะนั้นยิ่งเปิดเสรีเท่าไรนายทุนหรือผู้มีอำนาจจริงๆในโลกในสังคมที่มีอำนาจเหนือชั้นกว่า ก็มีโอกาที่ยิ่งจะได้เปรียบมาก เปิด FTA ก็ทำสัญญากับคนนั้นคนนี้ เสร็จแล้วทำสัญญากับคนที่มีอำนาจมากกว่า คุณก็แพ้เปรียบเขาแน่นอน ระบบเสรีจะเสรีในอะไรก็แล้วแต่ คนที่มีอำนาจมันก็ได้เปรียบหมด แล้วมันก็ทำลายไอ้ตัวน้อยๆเล็กๆ หญาแพรกแหลกลาญหมด เพราะยิ่งเสรีเท่าไร ถ้ายังตะกละตะกามอยู่ ยังโลกโมโหสั่นอยู่ เราก็เป็นเหยื่อ เป็นเหยื่อผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า เป็นเหยื่อเป็นระดับๆไปเลย คุณมีอำนาจสูงกว่าฉลาดเล่ห์มากกว่าก็เอาเปรียบเอาัดไปเรื่อยๆ แต่ถ้าเราเป็นคนที่เสียเปรียบได้เราก็ไม่ว่า เมื่อเราเป็นโลกุตรบุคคลแล้วเพราะฉะนั้นเราจะไม่กลัวเสียเปรียบ เพราะเรารู้จักขอบเขตของความเหมาะสมเป็นมัชฌิมาปฏิบัติ โดยเฉพาะเราไม่ต้องการของคนอื่น ฟุ้งตนเองได้แท้จริงและเหลือพอแจกคนอื่น เพื่อคนอื่นได้

ดังนั้นเมื่อรู้จักขอบเขตของความเหมาะสม เราก็ทำไปตามที่เรามีสัปปุริสธรรม ๗ ประการ รู้จักของจริง รู้จักธรรมชาติ ธรรมชาติคือความจริง ทั้งหมดเท่าที่ตัวเราสามารถมีปัญญารู้ธรรมชาติทั้งหมด ธรรมัญญา อุตถัญญา คือรู้เป้าหมาย รู้จุดสำคัญ

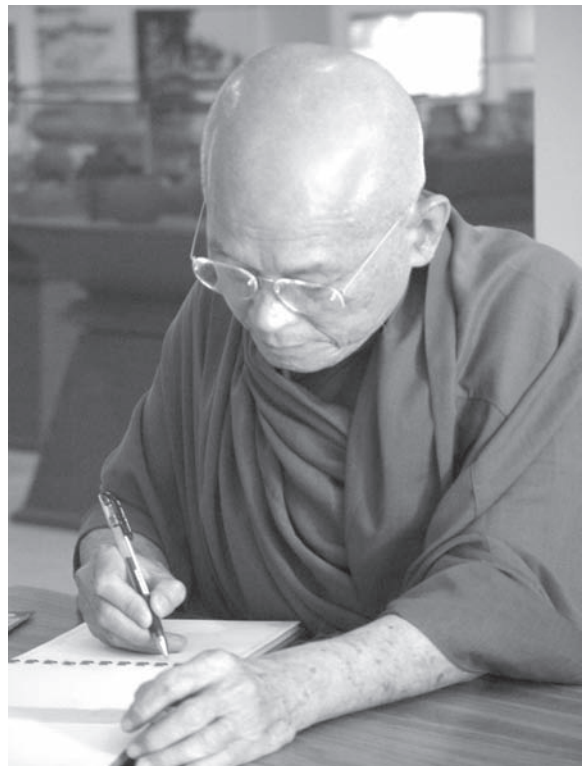

เมื่อเรารู้องค์ประกอบทั้งหมด และรู้จุดสำคัญ แล้วก็รู้วัตถุประสงค์ รู้ตัวเรา เมื่อเรารู้ตัวเรา ตัวเราก็อ่านนี้ เราก็อ่านได้เท่านี้ เราก็อ่านอยู่แล้วเพราะศาสนาพุทธสอนให้มันน้อยสั้นโดย รู้จักความพอ เพราะเราไม่ได้ต้องการมากเกินไป ไม่ได้มันมากมั่งใหญ่ มีมากทำได้มาก เราก็แบ่งก็ช่วยผู้ด้อย เราก็ทำเท่าที่เป็นสัดส่วนที่เราพออยู่พออาศัยเหมาะสมกับตัวเรา เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มันมากไม่มันใหญ่ เราก็ไม่ตกหลุมพรางของพวกชาวนิยมหรือพวกที่ใช้เล่ห์กลสร้างเครือข่ายสร้างเล่ห์กลในสังคม แล้วเราก็ตกเป็นเหยื่อเข้าไปในวงจรของเขา

เพราะฉะนั้นเราเองเราเข้าใจโลกุตรอย่างนี้แล้ว ก็ไม่ตกเป็นเหยื่อเข้าไปตกอยู่ในกระแส วงจรหมุนหรือกระแสตูดอะไรของเขา ก็ไม่ไปเป็นทาสของเขา เพราะฉะนั้นไม่ต้องไปกลัวว่าเราจะไม่ทันโลก จะไม่ใหญ่ ไม่ดังในโลก หรือว่าเราจะตกยุคแม้แต่ความรู้ว่าเขาจะสูงจะมากจะไปไกลถึงไหนๆ ไม่ต้องกลัวหรอก **เพราะชีวิตของมนุษย์คือการเป็นอยู่ที่มีความสุขและก็มีประโยชน์คุณค่าเท่านั้น** เพราะฉะนั้นถ้าเราเป็นประโยชน์คุณค่าแล้วเราก็มีความสุขได้ เราไม่ต้องไปมันมาก ไม่ต้องกลัวว่าเราจะต้องเด่นต้องดังต้องไม่ทันโลก โลกทั้งโลกเขาจะเป็นพวกหลงการศึกษามันเพ้อมันฟ้าม มันไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไรก็เพ้อกันไปอยู่เยอะเยาะแต่ไม่ตรวจสอบให้จริง หลายอย่างมันเป็นของเปล่า หลายอย่างมันเป็นสิ่งลึกลับแต่รู้ว่ารู้เท่านั้น แล้วมันก็ใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้ และแล้วมันแต่จะเหลือเป็นร่องรอยเป็นความจำที่หลากหลาย มันก็ล้าสมัยไปเรื่อยๆตามกาละ มันตกยุคจนแทบเอาไปทิ้งได้ หรือเป็นเพียงแค่ประวัติศาสตร์ฟ้ามๆ ฟุ่มเฟือย เอามาเทียบเคียงได้เล็กๆน้อยๆเท่านั้นเอง

เพราะฉะนั้นในชีวิตที่จะเดินไปข้างหน้าไปสู่อนาคต มันก็มีแต่รอยหรือมีแต่แย่งชิงทั้งนั้น แล้วถ้าขึ้นเราไปหลงกับความโลภที่เขาปั่นกันต่อไป เราก็จะไปอยู่ในกระแสแย่งชิง แข่งขันต่อสู้แล้ว ก็เลสก็ไม่ลด เมื่อกิเลสไม่ลดเราก็อทุกข์มาก เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อเราลดกิเลสเราได้อ่านแล้วเราก็สามารถเป็นอยู่อย่างพึ่งตนเองได้ ไม่กินมาก ไม่อยากใหญ่ ไม่ใช่เพื่อ ไม่กอบไม่โกย มีแต่สร้างสรรเกื้อกูลให้คนอื่น รับผิดชอบไป **เมื่อคนพึ่งตนเองรอด ช่วยคนอื่นอยู่ได้ด้วยตนเอง คนนั้นก็เป็ดาวฤกษ์แล้ว แล้วก็ช่วยคนอื่นอีก สร้างคนอื่นให้เป็นดาวฤกษ์อีกต่อไป**

เพราะฉะนั้นดาวฤกษ์แต่ละดวงๆ มีแต่จะช่วยดาวบริวารอื่นๆ ต่อไปได้เรื่อยๆ เมื่อเกิดดาวฤกษ์อย่างนี้หลายๆขึ้น สังคมนี้ก็ไม่เดือดร้อนอะไร เพราะไม่มีใครมาแย่งใคร ดาวฤกษ์ไม่เป็นตัวแย่ง ดาวฤกษ์เป็นตัวช่วยมีประโยชน์ต่อผู้อื่นทั้งนั้น

จดหมาย จากญาติธรรม

ญาติธรรมใหม่ ไฟใจลดละกิเลส

ตอนนี้ผมกินมังสวิรัตินาประมาณสามเดือนแล้วครับ ผมมีความสงสารสัตว์มาก ที่ต้องมาเสียชีวิต โดยที่พวกเขาที่มีชีวิตเหมือนกับมนุษย์ ผมได้ดูวีซีดีชีวิตร่าให้ เลยเลิกกินเนื้อสัตว์ ผมอยากเป็นนักปฏิบัติธรรม ลดละกิเลสอย่างชาวอโศก อย่างที่ญาติธรรมทุกๆท่านที่เป็นนักปฏิบัติธรรม กระผมก็เป็นน้องญาติธรรมใหม่ ที่กำลังศึกษาอยู่

ผมเป็นคนหนึ่งที่เคยนั่งสมาธิเจโตหลับตา แต่สำหรับตอนนี้ผมเลิกกินเนื้อสัตว์ กินแต่ผักผลไม้ ทำงานที่เสียสละให้กับสังคมส่วนรวม ผมได้บริจาคอวัยวะดวงตา บริจาคโลหิตไปแปดครั้งแล้วครับ สามเดือนบริจาคครั้งหนึ่งครับ ตอนนี้ผมทำงานอยู่ที่คลังสินค้า ธ.ก.ส. บ้านไร่ ที่นั่นมีปุ๋ยเคมี ยาเคมี ยาฆ่าหญ้าเอาไว้จำหน่ายให้ลูกค้า ธ.ก.ส. ผมไม่รู้จะบอกยังไง เพราะเป็นลูกจ้างทางราชการ ก็ได้แต่บอกพนักงานให้ลูกค้าหันมาใช้ น้ำหมักชีวภาพ ปุ๋ยอินทรีย์ แทนปุ๋ยเคมี แต่ลูกค้ายังไม่เข้าใจ เลยต้อง

ใช้ปุ๋ยเคมีไปก่อน ผมคิดว่าถ้ามีโอกาสพาลูกค้า ธ.ก.ส. ไปอบรมที่ปทุมธานีได้ก็คงจะดีมากเลย
สำหรับผมตอนนี้ทำน้ำหมักมะเฟือง เศษอาหารเอาไว้ที่บ้านสองสามถัง เคยเอาไปใส่ไร่
ข้าวโพด ข้าวโพดก็งามดี ตอนนี้ผมจะเอาไปใส่ที่ไร่ข้าว ข้าวไร่ผมจะทำข้าวไร่สารพิษประมาณสองไร่
ทดลองดูก่อนว่าดีไหม ปีหน้าคงจะได้ทำอีกทุกปีเลยครับ

❖ สุรียา สุขสวัสดิ์ จ.อุทัยธานี

 อนุโมทนากับความตั้งใจดี เลิกเบียดเบียนชีวิต กินอาหารมังสวิรัต เป็นชาวพุทธต้องมี
ศีล ๕ ละอบายมุข ทำชีวิตให้ไร้สารพิษก่อน แล้วก็ทำกิจกรรมไร้สารพิษไปด้วย จะได้ช่วยเหลือกัน - **บ.ก.**

การปฏิบัติธรรม คือการขัดกิเลสตัวเอง

ข้าพเจ้าในฐานะที่แวะเวียนมาที่สันตโศกอยู่เรื่อยๆ และได้ใช้บริการเรื่องชีวิตธรรมะ และ
ฟังเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นประจำ จะถือว่าฝึกฝนในธรรมะกับชีวิตประจำวันก็ว่าได้ เพราะเล็งเห็นว่า
ชีวิตมันมีความทุกข์และปัญหา ทางรอดของมนุษย์ก็คือปฏิบัติธรรม

ครั้งนี้นับว่าเป็นครั้งแรกที่ได้เปิดใจกับทางสารโศก อยากกล่าวว่ามีความรู้สึกดีกับชาวโศก
แนวทางกินอยู่ โดยเฉพาะขอบธรรมะของพ่อท่าน

จากที่ได้สัมผัสกับพวกชาวโศกพอควร ชาวโศกมีอะไรที่บุคคลภายนอกไม่รู้และเข้าใจ
แต่ที่นั่นแหละก็ต้องขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยของแต่ละคน

ข้าพเจ้าเองนับว่ามีเวทพอสสมควรที่ได้ศึกษา และปฏิบัติธรรม ได้รับรู้อะไรมากมายจาก
การปฏิบัติ สรุปได้เลยว่าธรรมะคือการขัดใจตัวเอง ขัดกับกิเลสของตัวเอง ก็ต้องเพียรมานะไปเรื่อยๆ
ผัสสะมันเข้ามาตลอดเวลา

การฟังรายการ
เพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้รู้หลัก
การปฏิบัติของพุทธมากขึ้น
จากการศึกษายิ่งหลายๆ ทำให้
เรารู้ว่ายิ่งเข้าใจมากขึ้น ว่า
พุทธศาสนาของเราเรียบง่าย
และไม่วุ่นวาย ไม่ต้องนั่งจุกจุก
หรืออาศัยเหตุปัจจัยมาก เน้น
เรื่องจิตเป็นสำคัญ

พยายามเข้าร่วม
กิจกรรมของชาวโศกเท่าที่มี
โอกาส แม้แต่กายไม่ได้เข้ามา

แต่ใจจะบอกว่าเราก็คือชาวโศกนะ ภูมิใจความไม่ติดอยู่กับอะไรๆ แม้แต่ข้าพเจ้าเองทุกวันนี้ก็ต้อง
อยู่ทั้งทางโลก และทางธรรมในรูปแบบ แต่ทั้งนี้และทั้งนั้น คิดว่าอยู่ที่ใจเรามากกว่า

จะรู้สึกภูมิใจถ้าได้ใส่ชุดม่อห้อม ถ้า
เข้ามาในโศกก็จะใส่เลย เพราะปกติในสังคม
ข้างนอกใน กทม. เขาไม่ใส่ กลับถามว่าเรา
แคร์รีเปล่า เปล่า แต่เราไม่ยากทำอะไรให้
แตกต่างจากสังคม ความร่วมมือหรือมีส่วนที่
ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นชาวโศกคือ กินอาหารมังสวิรัต
และใช้บริการที่สวนจตุจักรเป็นประจำ ของกิน
ของใช้เป็นพวกสมุนไพรทั้งนั้น ปฏิบัติธรรมอยู่
ในชีวิตประจำวัน ตรวจศีล ตามดูจิต ใช้

บริการเรื่องหนังสือ และซีดีที่สันติโศก

ข้อปฏิบัติที่ได้จากการอ่าน ตอกย้ำว่า **ทางรอดของมนุษย์ คือการปฏิบัติธรรม**

❖ **นินันท์ กทม.**

 **ได้อ่าน ได้ฟัง ได้เห็น ได้สัมผัส ถือว่าได้เรียนรู้ แต่จะเข้าใจชัดเจนมากยิ่งขึ้น ต้องทำ
ให้ได้ในสิ่งๆ นั้นๆ - บ.ก.**

บท:หรรษา พรรษานี้

สำหรับในพรรษานี้ ที่แรกผมตกลงกับภรรยา
ว่าจะกินมือเดียวในวันพระ แต่พอพ้นวันอาสาฬหบูชา
จิตใจผมก็อยากกินมือเดียวอีก ก็เลยบอกให้ภรรยา
ว่าตลอดพรรษานี้ จะกินมือเดียวตลอด และจะ
กินมังสวิรัตบริสุทธิ์ตลอดพรรษานี้ด้วย ขอให้ทาง
กองบรรณาธิการ ช่วยเป็นกำลังใจให้ผมด้วยครับ เพื่อ
จะให้ได้เป็นญาติธรรมของชาวโศกไกลเข้าไปอีก เพราะ
ปกติผมก็กินสองมือมาได้สองปีกว่าแล้ว ส่วนเรื่อง
อบายมุขต่างๆนั้น ผมก็ไม่แตะต้องอยู่แล้ว ก็จะ
พยายามรักษาศีล ๕ ให้บริสุทธิ์ โดยเฉพาะข้อที่ ๑
นั้นแหละ ที่ยังไม่บริสุทธิ์ โดยเฉพาะมด และยุง
อดใจไม่ค่อยได้ ส่วนข้ออื่นๆ ไม่มีปัญหาหรรษาครับ

และถ้าผมกินมือเดียวตลอดไป ก้าวต่อไปผมจะพยายามมาเข้าหมู่กลุ่มให้ได้ครับ ถ้าหากว่าบุญผม ยังมี เพราะตอนนี้ผมยังไม่ได้มาเข้าหมู่กลุ่มเลย ได้แต่อ่านหนังสือ และฟังเทปเท่านั้นแหละครับ
สุดท้ายนี้ผมขอกำลังใจจากผู้จัดทำหนังสือ ช่วยเป็นกำลังใจให้ผมทานมือเดียวตลอดพรรษานี้ และตลอดไปด้วยครับ

❖ **อ้าย ผัดวัน จ.เชียงใหม่**

🙏 อนุโมทนาสาธุ สำหรับการบำเพ็ญ“บุญ” ถือ “ตบะ” ฝึกตนเรื่อง“กินอาหาร” และ เครื่องครัดในศีล ๕ ขอให้บริสุทธิ เขียนส่งข่าวเข้ามาบ่อยๆนะ มีผู้อ่านอีกหลายท่านติดตามให้กำลังใจ กันอยู่.... ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ เขียนมาเล่าสู่กันฟัง จะได้เป็นตัวอย่างให้กันและกันใจละ - **บ.ก.**

ไม่มีปัญหา....จริงหรือ?

ความคิดเห็น : มีเนื้อหาที่เป็นสาระมาก โดยเฉพาะจาก “บันทึกจากปัจฉาสมณะ” เห็นว่า ชุมชนอโศกเป็นชุมชนที่กำลังเดินทางไปสู่ความเป็น “มุนษย์ไทย” ภายใต้อัน “พุทธวิธี” และอยู่ร่วมกัน แบบ “ชีววิถี” ระบบ “บุญนิยม” อำนาจเงิน และกิเลสตัณหาจึงไร้พลัง และจะถูกทำลายไป แต่ผมไม่แน่ใจว่า ไม่มีปัญหาจริงหรือ เพราะ “คน” ฝึกยากเหลือเกิน ยิ่ง “หลากหลาย” “คน” ด้วยแล้ว ยิ่งยาก และทำไมจึงมีพรรคการเมืองด้วย แตกต่างไปจากพุทธวิธีหรือไม่

การสร้างมนุษย์ โดยให้การศึกษาบนพื้นฐานปรัชญา “ศีลเด่น เป็นงาน ชาญวิชา” เป็นความฉลาด หลักแหลม และพุทธปัญญาของผู้ดำเนินการ และเป็นผลดีต่อชาติ แผ่นดินไทย โดยเพิ่มคนที่มีคุณภาพ คุณธรรม คนดีให้แก่สังคม และสืบสานชุมชนชาวโศก สร้างสรรให้กว้างไกลออกไป

อีกทั้งเชื่อว่า เมื่อออกสู่ “สังคมภายนอก” จะไม่ถูกความฟอนพะของสังคมภายนอกครอบงำ และเปลี่ยนแปลงอุดมการณ์ของชาวโศก เพราะชาวโศกถือว่าเงินและอำนาจการแข่งขัน เป็นเพียงอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำรงชีวิตทางกายเท่านั้น ส่วนทางใจระบบบุญนิยม และพุทธวิธีคือทางปฏิบัติที่ถูกต้องและพอ

ข้อปฏิบัติผยังเฝ้าดูใจของตัวเอง ภายใต้พุทธวิธี และดำรงชีวิตอยู่แบบเศรษฐกิจศาสตร์ ชาวพุทธ มีศีลเป็นหลัก มีพ่อท่าน สมณะ ลิกขมาตุ และชุมชนโศกเป็นแบบอย่าง และมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม และอริยะสงฆ์เป็นสรณะอันเกษมในปัจจุบัน

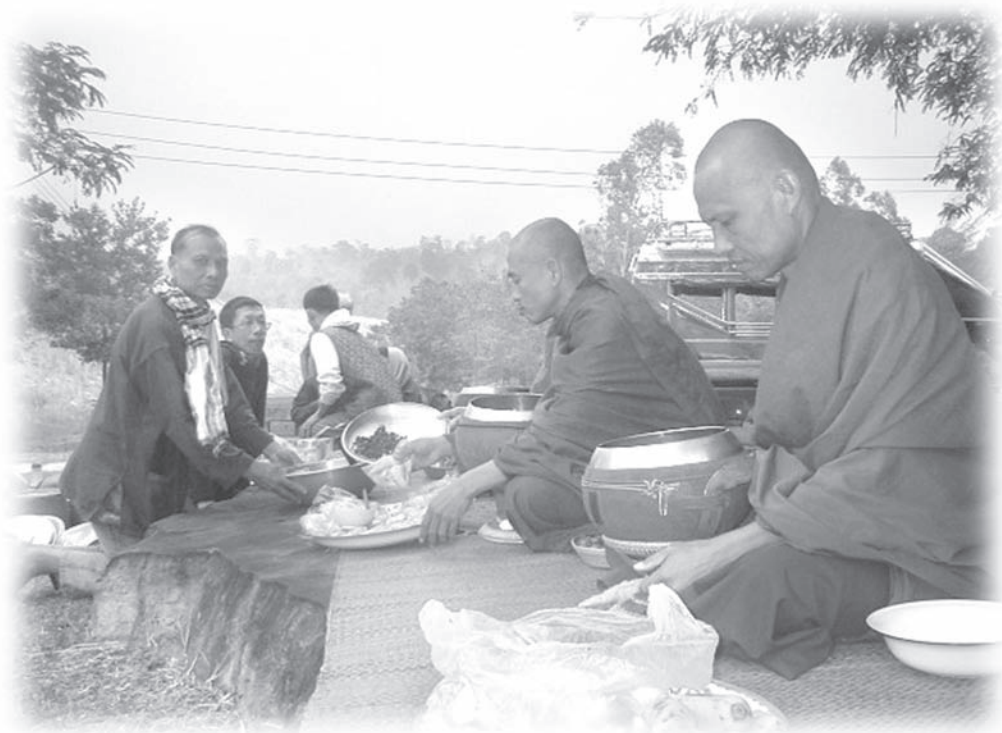
❖ ทวีวงศ์ จ.พิชญโลก

 วิธีชีวิตของชาวโศกไม่ยุ่งยาก ไม่ซับซ้อน เป็นชีวิตเรียบง่าย มีศีลเป็นปกติในชีวิตประจำวัน ยอการู้ต้องมาตุ มาสังเกตใกล้ชิด คบกันไม่นานๆ จะรู้จักกันดีขึ้นใจละ - บก.

พ่อปลูกอโศกเพื่อเจ้า...ก็ไหนเจ้าว่าหมูนี๊ด

ตอนแรกก็มีปัญหาจากที่บ้าน ต้องการให้ไปทำงานหาเงินมาใช้จ่าย ก็เลยต้องระเห็จไปทำงานกรุงเทพฯ ไปทำงานโรงงานเย็บผ้าได้ ๑ อาทิตย์ อยู่ไม่ได้ เพราะเขาอยู่กันแบบข้างนอก ไม่เหมือนชาวโศก เราก็อำใจไม่ได้ กินอะไรก็ไม่เหมือนมังสวิรัตติ ตอนแรกจะไปอยู่กรุงเทพฯ จะมาหาอะไรกินที่สันตือโศก พอไปอยู่จากที่อยู่ถนนจรัญสนิทวงศ์ มาที่สันตือฯ นั่งรถมาสองต่อ แต่ใช้เวลานานมาก ไกล ก็มาสันตือไม่ไหว แล้วก็คิดถึงบ้าน คิดถึงชาวสวนล่างฝั้นที่ตัวเองเคยอยู่ ก็ทนไม่ได้ ต้องกลับมาอยู่บ้าน เราก็ออกจากสวนฯแล้ว จะกลับไปสวนฯก็ยากอยู่ เพราะเราเองก็มีดีที่ออกจากสวนฯมา เขาก็เลยมีการประชุมจะไม่ให้เราเข้าสวนฯ ให้เราอยู่บ้านทำสวนทำนาที่บ้าน แต่ยังไม่ได้รับประชุมร่วมกับสมาชิก ได้ยินแต่น้องๆในสวนฯเขาบอก พอดีเกิดอุบัติเหตุทางรถมอเตอร์ไซด์ได้รับบาดเจ็บต้องอย่างอยู่ ๒ วัน ขาเดินไม่ได้เป็นแผลใหญ่ เพราะโดนท่อไอเสียรถ จึงต้องไปพักนอนอยู่บ้านนาน ๒ เดือน

ก็ยังซึ่งใจอยู่จะไปสวนฯอีกหรือเปล่า ก็กลัวคนที่สวนฯเขาจะไม่ต้อนรับ เราก็อคิดวิตกไปต่างๆนานา ฟังหีบพ่อท่าน และมีคำสอนจากท่านสมณะดินไทที่เขียนจดหมายตอบมา [ไปขอคำแนะนำจากท่าน] ช่วยให้ได้คิด และปลอดภัยไปรุ่งมากขึ้น มาวันหนึ่งก็ตัดสินใจเป็นใจก็เป็นที่นั้น วันนี้อย่างไปสวนฯให้ได้ จึงตัดสินใจไป พอไปถึงสวนฯก็ไม่เป็นอย่างที่เราคิด ทุกคนให้การต้อนรับดีอบอุ่นเหมือนเดิม จะมีเฉพาะแค่คนสองคนที่เขาไม่ชอบเรา เพราะอะไรก็ไม่รู้ เขาก็แค่ถามเราก็ตอบ

ปกติ พอดีมีสมณะมาช่วยอบรม ท่านก็ช่วยสั่งสอนให้รู้จักคิด ว่าคนเราจะมีความคิดแค่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบ แล้วไม่ทำงานด้วย ทำไมไม่เปลี่ยนความไม่ชอบให้เป็นชอบ แล้วทำงาน สานต่อจากพ่อท่านให้เต็มที่ เต็มกำลัง ทำไมต้องมาคอยทำงานเพราะความชอบ ไม่ชอบ งานโอศอกเรามีเยอะแยะ เราต้องช่วยกันจึงมีกำลังใจในการที่จะต่อสู้ต่อไป แม้เขาจะชอบไม่ชอบเรา เราก็จะขอมาทำงานรับใช้ศาสนา รับใช้พ่อท่าน แม้จะไม่เต็มที่ก็ขอให้ได้มาทำตรงนี้ ถึงทางสวนฯจะกำหนดว่าให้เรามาช่วยอบรมเดือนละหนึ่งรุ่น เราก็จะมาช่วย เพราะใจอยากจะช่วย อยากจะทำงานศาสนา รับใช้พ่อท่าน แม้เพียงเศษเสี้ยวหน่อยนิดก็ยังมีดี

❖ **ผินภูไท จ.อำนาจเจริญ**

☞ งานบุญก็เป็นเช่นนี้... ทำงานฟรี ไม่มีค่าตอบแทน ผู้จะมาร่วมบุญกัน ก็ต้องเข้มแข็ง เมื่อเรามั่นคง คนอื่นๆก็จะมั่นใจนะ - **บ.ก.**

ครอบครัวอบอุ่น....ไม่ต้องห่วงกับ“ภัยสภกต”

ได้อ่านหัวข้อ “ภัยสภกต” ในสารโอศก ฉบับ ๒๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ หน้า ๑๐๘ รู้สึกชอบและภาคภูมิใจในฐานะแม่คนหนึ่งของลูกชายวัย ๗ ขวบ โดยเริ่มแรกที่มีร่องเท้าสภกตวางขาย เห็นเด็กๆคนอื่นใส่กัน ทั้งเล่นในห้างฯ และสถานที่ต่างๆ ตามประสาเด็กๆ เมื่อเห็นเด็กๆ คนอื่นมีก็อยากมี เห็นคนอื่นเล่น ก็อยากเล่น แต่ดิฉันกับสามีมีความเห็นตรงกันถึงอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น

จึงไม่ยอมตามใจลูก เราช่วยกันอธิบายถึงเหตุผลที่ไม่ซื้อรองเท้าสเก็ตให้ลูก ซึ่งลูกชายเป็นเด็กที่ยอมรับฟังเหตุผลของพ่อแม่ เขาจึงไม่รับซ้ำอีก ต่อมาไม่นาน ดิฉันก็เห็นข่าวของเด็กที่ล้มหัวฟาดจากการเล่นสเก็ต ๒-๓ ราย ในหน้าหนังสือพิมพ์ รู้สึกดีใจและภูมิใจในการตัดสินใจของตัวเองและสามี หากพ่อแม่ทุกคนมีความละเอียดอ่อน และรู้จักให้ของเล่นที่ดี มีความเหมาะสมแก่ลูกๆ ของคุณก็จะมีพัฒนาการที่ดี จลลาด ไม่ประสบอุบัติเหตุเหมือนที่เป็นข่าว

การเป็นพ่อคน แม่คนเป็นสิ่งที่ง่าย แต่การเป็นพ่อคนแม่คนให้ดีให้ถูกต้อง เป็นสิ่งที่ยาก ยิ่งสมัยนี้มีสินค้าล่อตาล่อใจเด็กๆ อยู่หลายอย่าง ทั้งที่มีคุณและมีโทษ เราซึ่งเป็นผู้ปกครองต้องรู้จักคิดพิจารณา ไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนซื้อของเล่นให้ลูกให้เด็ก หากมองลึกลงๆ แล้ว สาเหตุของการบาดเจ็บของเด็ก ล้วนมาจากความเลินเล่อของผู้ใหญ่ทั้งนั้น จะไปโทษเด็กนั้นก็ไม่ได้ เพราะโดยธรรมชาติของเด็กแล้ว ความซน ความดี้อ เป็นธรรมชาติ หากผู้ปกครองรู้จักเข้าใจธรรมชาติ และหาหนทาง วิธีดูแลวิธีเอาใจใส่ที่เหมาะสม ก็จะเป็นการเอาใจใส่ให้เขาเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต

ดิฉันรู้จักและพบเจอผู้ใหญ่หลายๆ คนตามใจลูก-เด็กในทางที่ผิดๆ นึกแล้วก็สงสารเด็กๆ เหล่านั้น พวกเขาช่างโหดร้ายเหลือเกิน อยากให้สารโศกเผยแพร่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของพ่อ-แม่สู่ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อจะเป็นแนวทางในการยึดถือปฏิบัติที่ถูกต้องแก่ผู้ใหญ่ทุกคนต่อไป

ดิฉันและทุกคนในครอบครัวขอขอบคุณทางทีมงาน ที่มีหนังสือดีๆ ให้พวกเราอ่าน และ

ขณะเล่นสเก็ต ล้มฟาด-ตาย!

เลือดคั่งในสมอง
ไม่บอกใครกลัวดู
อุทาหรณ์เตือนสติผู้ปกครอง
ตาย หลังเด็กหกล้มวัน ๑ ขวบ ตก

ให้ข้อคิดดีๆแก่พวกเราเสมอมา ดิฉันเชื่อคำสอนขององค์พระพุทธเจ้า ที่พระองค์ตรัสไว้ว่า
“ทำได้ดี”
ดี ในใจ
ดี ในความรู้สึก
ดี ในผลของการกระทำ
ดี ต่อทุกสรรพสิ่ง

❖ *ศิริกุล พยงาย จ.เชียงใหม่*

 นับเป็นคุณพ่อคุณแม่ตัวอย่างที่ดี ที่นำเลียนแบบมากๆ ลูกหลานของเราจะได้เติบโต
อย่างปลอดภัย - **บ.ก.**

ยังปฏิบัติ ก็ยังเข้าใจผิดในกรรมวิบาก

ตอนนี้กับพ่อบ้านก็เริ่มตกลงกันได้แล้ว ถ้าอึดอัดขัดเคืองใจ ไม่ได้ตั้งใจตั้งอารมณ์ก็ร้องไห้มัน
ซะเลยถ้าจิตวิวัติตัวเองไม่ทัน ดีกว่าไปว่าคนอื่นผิดศีลด้วย บางครั้งก็แก้ด้วยการทำงานเยาะๆ เหงื่อ
ออกมาก น้ำตาออกน้อยอย่างพระท่านว่า น้ำตาเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดยามที่เราอ่อนแอ เมื่อน้ำตาไหลแล้ว
ทำให้คิดได้ ทำให้ใจสบายขึ้น แต่ก็ไม่บ่อยหรอกที่ใช้น้ำตาเป็นเพื่อน ส่วนมากจะตัดความคิดทัน
ผัสสะอยู่บ่อยๆ จะพยายามฝึกฝนและฝึกปรือตัวเองจนกว่าจะเข้มแข็ง จิตใจค่อยอ่อนนุ่ม สีสหน้า
มีรอยยิ้มตลอดเวลาให้ได้

ถือศีลตอนนี้จะไม่ค่อยระวังเท่าไรค่ะ

ศีลข้อ ๑ แม่แต่ยุ่งกัณฑ์ไปเฉยๆ ถ้ามีมดหรืออะไรมาไต่แขน ก็จะใช้ไม้ยาวๆ มาล่อ
ออกจากแขนตัวเอง แล้วก็เอามาไปปล่อยที่ใต้ต้นไม้

ส่วนศีลข้อสองก็ผ่านสบาย

ศีลข้อสามก็ผ่าน

ข้อสี่ตอนนี้รู้สึกว่าจะวิวัติตัวเองได้ดี

ข้อห้าก็มีตุที่วิบัติบ้างบางครั้ง แต่ก็ไม่ถึงกับเสียผู้เสียคน จะพยายามเน้นดูรายการที่มีประโยชน์

พูดถึงความไม่เที่ยงของสังขาร เมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมามีพายุพัดพายุพัดมาก เหนือขอบเลยไปหาหมอ
ที่โรงพยาบาลหมอบอกว่าฟันคุด ต้องถอนซี่บนก่อน ฟันล่างต้องมาถอนอาทิตย์หน้า เขาฉีดยาชา
ด้วยตอนถอนฟันไม่รู้สึกรู้ปวด เห็นเขาทำอยู่ แต่พอตอนเย็นแผลที่ผ่าฟันคุดนี้ลี เขาบอกเหงือกกรวน
กว่าจะเย็บเสร็จใช้เวลาหลายสิบนาที ตอนเย็บนี้แหละ ดิฉันรู้สึกเหมือนปลาติดเบ็ดยังไงก็ยังไม่ยอม
เชือกที่ร้อยเข็มก็คล้ายกับที่เขาติดเบ็ดตกปลา ยิ่งนึก คิดแล้ว.....โอ้หนอกรรมชาตินี้ตามเรามาเร็วเหมือนกัน
ตอนเด็กเราเคยปลดปลาออกจากเบ็ด ปลาก็คงจะทรมาณเหมือนดิฉันตอนนี้ซิหนอ ยังดิฉันยังรอดชีวิต
แต่ปลาหารอดชีวิตไม่ ต้องมาเป็นอาหารของคนต่อไป ถึงตอนนี้ดิฉันจะต้องเพิ่มความระมัดระวังใน

การถือศีลใหม่แน่นคงยิ่งขึ้นต่อไปอีก ยิ่งไปโรงพยาบาลบ่อยๆ ยิ่งเจอกับอาการหลายอย่างของคนทุกประเภท นี่แหละที่ผู้รู้ท่านบอกว่า โรงพยาบาลคือนรกจำลองของมนุษย์ พิสูจน์บุญกุศลที่สั่งสมมา จะรอดได้อยู่ต่อ หรือจะม้วยมรณก็นรกจำลองนี่แหละ ขึ้นอยู่กับบุญกุศลและการสั่งสมความดีจริงๆ

❖ **พิงพวย แต้มชัยภูมิ ดินแดง กทม.**

 ศึกษาเรียนรู้วิชาพุทธศาสนา จะได้ฝึกฝนตนเองอย่างนี้ รู้แล้วทำ ยิ่งทำก็ยิ่งเข้าใจ เข้าใจตนเองก่อน แล้วจึงเข้าใจผู้อื่นด้วยใจละ - **บ.ก.**

ทำไม? เกิดมาต้องถูกเอาเปรียบอยู่รำไป!

ข้าพเจ้าชอบอ่านจดหมายจากญาติธรรมมากที่สุด เพราะทำให้ได้รู้จักกับบุคคลหลากหลาย ผู้ซึ่งพยายามจะปฏิบัติธรรมเหมือนข้าพเจ้า ได้บ้างไม่ได้บ้างก็กำลังพยายามทำให้พ้นจากกิเลส แต่มันยากสุดๆ ต้องสู้กับมัน ฟาดฟันกันจนพ่ายแพ้ไปข้างหนึ่ง แต่ส่วนมากฝ่ายชนะก็คือกิเลสนั่นแหละ และข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันน่าสงสาร เป็นชุมชนที่ทำเพื่อส่วนรวมจริงๆ ในความคิดของข้าพเจ้า พ่อท่านเป็นแบบอย่างที่ดีมากแก่ทุกคน ให้ทุกคนสามัคคี และรวมพลังร่วมใจกันเพื่อชุมชนของชาวอโศก

แต่บางครั้งอ่านคำสอนของพ่อท่านในหนังสือสารอโศก บางครั้งข้าพเจ้าไม่รู้เรื่องเลย อาจเป็นเพราะคำที่พ่อท่านสอนอาจจะสูง และยากเกินไปสำหรับความรู้ที่น้อยอย่างข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าก็เชื่อว่าคำสอนของพ่อท่านต้องเป็นสิ่งที่ดี

การดื่มน้ำจืด ข้าพเจ้าก็กำลังปฏิบัติอยู่ แม้จะแสนยากก็ตาม ส่วนศีล ๕ ปฏิบัติได้บ้างไม่ได้บ้าง ก็พยายามสุดชีวิต มังสวิรัตก็เช่นกัน บางมือจะกินแบบบริสุทธ์ บางมือก็มีเชื้อๆบ้าง

ในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน จะรู้ว่าอันไหนผิด อันไหนถูก ทำให้บางครั้งมีหิริโอตตปะละอายเกรงกลัวต่อบาปขึ้นมา บางครั้งรู้ว่าเราทำผิดไป ก็รู้สึกจิตใจเศร้าหมอง และเป็นทุกข์ตลอดเวลา

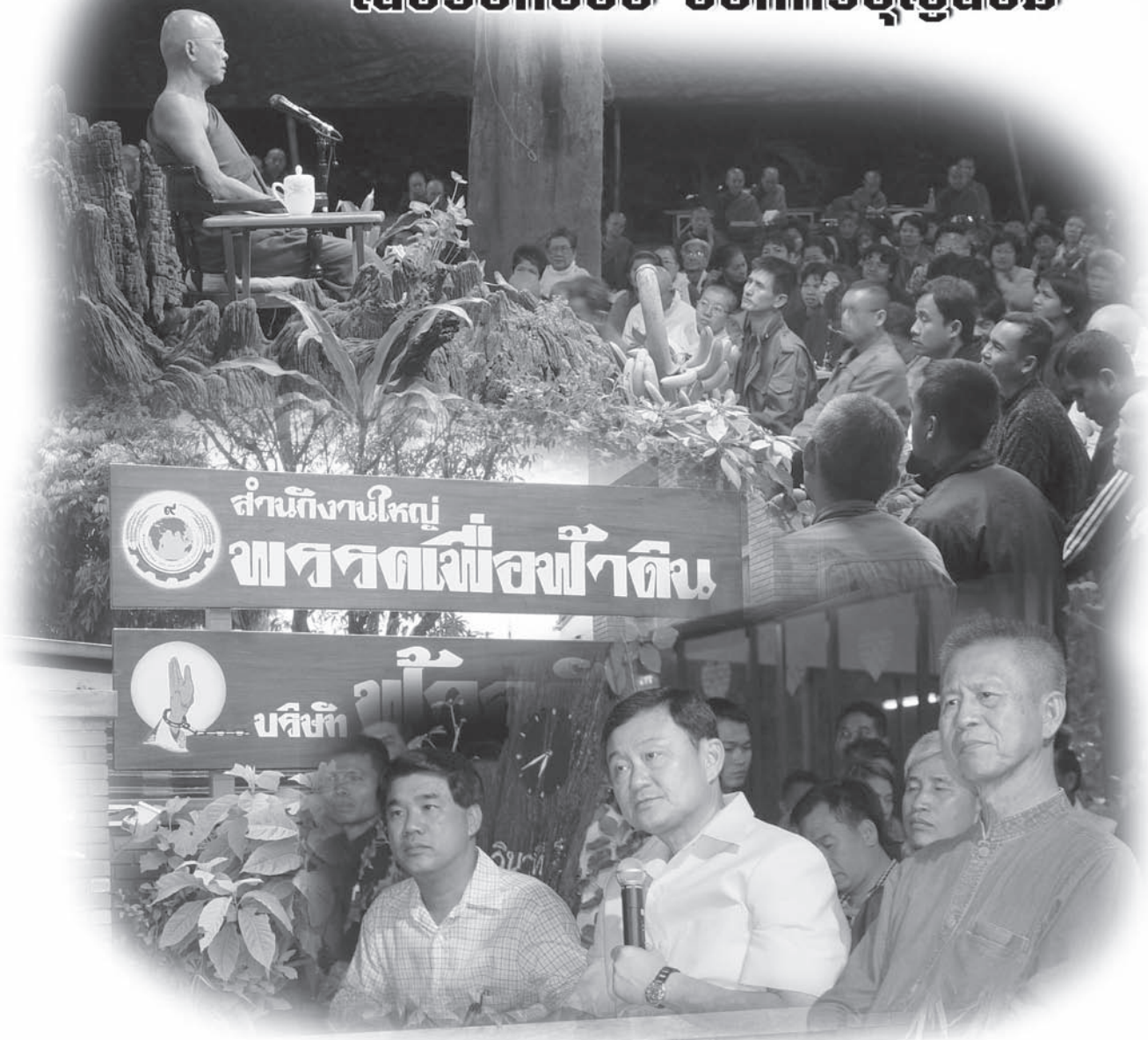
ทุกวันนี้ก็พยายามจะปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี แต่บางทีสิ่งแวดล้อม และสังคมของคนรอบๆตัว ก็เห็นแก่ตัว จนข้าพเจ้าอดน้อยใจไม่ได้ว่า ทำไมชีวิตข้าพเจ้าเกิดมาจะต้องโดนคนรอบข้างเอาเปรียบอยู่รำไป

❖ **มลิวรรณ กรุงเทพฯ**

 เพราะไม่ยอมเสียเปรียบ จึงรู้สึกว่าถูกเอาเปรียบอยู่รำไป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน เคยมีพระดำรัสว่า our lose is our gain คือ ยิ่งให้ไปยิ่งได้มา คุณมลิวรรณคงจะเคยเห็นคนเสียสละ คนที่ให้กับใครๆได้ ดูเขามีความสุขดีจึงเลยใช้ไหม เพราะจิตใจที่ให้ ย่อมสบายกว่าจิตใจที่จะเอา ฝึกให้เถิด แม้ยังไม่เก่ง ลองทำดูบ่อยๆ จะได้เรียนรู้ใจละ ยิ่งถูกเอาเปรียบ ก็ยังมีโอกาสได้ให้มากขึ้นนะ ที่สำคัญให้โอกาส ให้อภัยทั้งตัวเองและผู้อื่น - **บ.ก.**

ตอน....

จริยธรรม กับ การเมือง ในบริบทของ องค์การบุญนิยม

๖ มิถุนายน ๒๕๔๗

กรณีห้วยหงษ์ การที่พ่อท่านเขียนจดหมายปิดผนึกถึงนายกฯ แสดงความไม่เห็นด้วยกับการจะออกห้วย ระดมทุนไปซื้อหุ้นสโมสรฟุตบอลลิเวอร์พูล ทำให้เป็นข่าวใหญ่พาดหัวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์หลายฉบับในเช้าวันที่ ๑ มิ.ย.นั้น ผู้จัดการวิทยุหลายสถานีสนใจขอสัมภาษณ์ต่อจากประเด็นคำถามที่น่าสนใจเป็นต้นว่า จุดผลักดันที่ทำให้ท่านออกมาต่อต้านคืออะไร หัวใจของ

จดหมายคืออะไร? จดหมายปิดผนึกจะมีผลมากน้อยแค่ไหนกับเรื่องหุ่นหงส์แดง? ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการออกห่วยของรัฐ เพื่อซื้อหุ่นหงส์แดง พ่อท่านเห็นอย่างไรกับเรื่องนี้? แล้วถ้าหากตั้งใจจะออกห่วย เพื่อซื้อหุ่นหงส์แดงให้ได้ พ่อท่านจะมีคำแนะนำอะไรให้นายกฯอีกหรือไม่คะ? ได้ยินว่าสันตโศกทศกุนาจารย์ประชัยหรือ? แล้วอาจารย์ประชัยเหมาะที่จะเป็นนายกฯหรือไม่ ได้ยินว่าสันตโศกมีผลต่อเก้าอี้ผู้ว่า กทม. และ สส. ในพื้นที่ พ่อท่านเห็นอย่างไรกับคำถามเหล่านี้?

เผยใจ “โฮมไต้หวัน” ในคำของวันวิสาขะ ในคำของวันวิสาขะ (๒ มิ.ย.) พ่อท่านแสดงธรรมท่ามกลางบรรยากาศของนิลิตลัมมาลิกขาลัวยังชีวิตจากทุกวิชาเขต รวมถึงผู้ที่กำลังจะสมัครเป็นนิลิตใหม่ทั้งหมด โดยมีนักเรียนลัมมาลิกขาราชาธานีโศกและชาวชุมชนร่วมด้วย พ่อท่านได้เผยใจกับคำว่า “โฮมไต้หวัน” ที่มาเกี่ยวเนื่องกับวันเกิด ๕ มิถุนายน อย่างไร?

การปฏิบัติธรรมของหนุ่มไทยในออสเตรเลีย เมื่อกลับมาไทย เขาได้ไปศึกษาตามวัดต่างๆ ของภาคอีสาน ขณะที่คุณแม่กำลังสนใจปฏิบัติตามแนวทางที่ชาวโศกพาทำ และอยากให้ลูกชายได้มาสนใจและปฏิบัติตามด้วย จากคำถามบางส่วนดังนี้ เมื่อเจอกิเลสจังๆ เหมือนจะเอาหินทับ? ทำอย่างไรจิตจึงจะผ่องใสครับ? พยายามคิดว่าทุกอย่างเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไปครับ? แล้วทำอย่างไรจึงจะมีปัญญาไปฝากกิเลสครับ? พ่อท่านให้คำแนะนำว่าอย่างไร?

OPENBOOK ถามหาจริยธรรมในสังคมไทย จากบางส่วนของประเด็นคำถามที่น่าสนใจ อะไรที่ทำให้คนที่ม้อนาจ มีปัญญา มีบารมีอย่างท่านนายกฯยังมีมัจฉาทิฐิ์ได้ครับ? มีเรื่องไหนที่น่าเป็นห่วงอีกในนโยบายของรัฐ ที่จะทำให้สังคมไทยเกิดมัจฉาทิฐิ์ได้? คนรวยแล้วไม่โกงจริงไหมครับ? คนรวยแล้วจะพอจริงไหม? คนรวยแล้วมีอำนาจมากด้วยนี่น่ากลัวตรงไหนครับ?

เงินพุทธในมาเลเซีย จากคำถามบางส่วนของชาวเงินพุทธในมาเลเซีย ที่ได้มาสนทนากับพ่อท่าน ถ้าจะทำชุมชนอย่างโศกในมาเลเซีย ซึ่งเป็นมุสลิมส่วนใหญ่ได้ไหม? ในโลกทุนนิยมที่สังคมและสิ่งแวดล้อมเสื่อมลงเรื่อยๆ ทำอย่างไรจึงจะมีชุมชนอย่างโศกนี้เกิดขึ้นมากๆ? พ่อท่านจะตอบอย่างไร ลองเดาก่อนพลิกไปอ่านซี

องค์กรบุญนิยมกับการเมือง จากการประชุมองค์กรบุญนิยมแล้วต่อการประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน พ่อท่านได้ให้โอวาทในเรื่ององค์กรบุญนิยมกับการเมืองว่าอย่างไร เป็นการอธิบายถึงองค์กรบุญนิยมที่จะทำงานกับสังคมเช่นเดียวกับการเมือง แต่คราวนี้พ่อท่านพูดถึงมัจฉาการเมืองและสัมมาการเมืองเป็นอย่างไร เชิญพลิกไปอ่านได้

ทำพระพุทธรูปเจ้าทางกระแสดิจิต เป็นการสนทนาซักถามพ่อท่านทางโทรศัพท์ จากพระรูปหนึ่งที่มีอาการไม่ปกติทางจิต พ่อท่านโปรดสอนคนประเภทนี้ได้อย่างไร? รายละเอียดของการสนทนาเป็นอย่างไรเชิญพลิกไปอ่านได้

ห่วงใยบ้านเมืองในมุมมองที่ต่างไปจากรัฐ บรรดากลุ่มองค์กรต่างๆ ได้เข้ามาสนทนาบอกเล่าปัญหาของสังคม และการดำเนินนโยบายของรัฐในหลายๆเรื่อง เพื่อต้องการให้พ่อท่านช่วยให้ข้อมูลเหล่านี้ไปถึงนายกฯทักษิณด้วย เนื่องจากกรณีห่วยหงส์ที่พ่อท่านได้เขียนจดหมายเตือน ได้ผล

ทำให้ท่านนายกฯระงับความคิดดังกล่าว พ่อท่านได้กล่าวกับกลุ่มองค์กรเหล่านั้นอย่างไร?

เสียงเตือนจาก‘สมณะโพธิรักษ์’ เป็นการพาดหัวข่าวของ น.ส.พ.คมชัดลึก ที่ได้นำบทสัมภาษณ์ ลงพิมพ์ เมื่อ ๒๙ มิ.ย. เนื่องจากประเด็นข่าวว่าสันติอโศกเข้าไปช่วยเหลือ พล.ต.จำลอง ในเรื่อง หาตัวผู้สมัครผู้ว่าฯ กทม.? ทำให้มีประเด็นสัมภาษณ์ในเรื่องอื่นๆด้วย ทำไมสันติอโศกถึงต้องตั้ง พรรคการเมืองของตัวเอง? คิดว่านโยบายแก้ปัญหาความยากจนของรัฐบาลจะสำเร็จได้ในอีกห้าปีข้างหน้าตามที่นายกฯพูดไว้หรือไม่? มองวิธีการที่นายกฯ พยายามทุกวิถีทางที่จะสร้างโอกาสให้คนจน อย่างเป็นอย่างไร? นโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนจะช่วยคนจนให้ลืมตาอ้าปากได้จริงหรือไม่? ดูเหมือนวิถีชีวิต ของนายกฯ ค่อนข้างตรงกันข้ามกับคำสอน?

เดือนนี้มีเหตุการณ์สำคัญที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชองด้วยมาก ต้องขอภัยที่ไม่สามารถถ่ายทอดได้หมด เพื่อไม่ให้บันทึกนี้ยืดยาวเกินไป จำต้องตัดข้ามผ่านในเหตุการณ์ต่อไปนี้ งานอโศกรำลึก, รายการพีช ตัดแต่งพันธุกรรมหรือ GMO, น.ส.พ.ไทยโพสต์สัมภาษณ์ (ที่พ่อท่านชมว่าลงพิมพ์ได้รายละเอียดดี), สัมมนาที่ลี้ดหีบ, การประชุมของพาดิษย์บุญนิยม และบทสัมภาษณ์ของ น.ส.พ.ข่าวสด

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้ด้วยโอวาหปิดการประชุมชุมชนปฐมอโศก ๒๑ มิ.ย พ่อท่านเตือนเรื่อง การ“ขยายงาน” และให้ข้อคิดเรื่อง“งานขยาย” เนื้อหาเป็นอย่างไร พลิกไปเปิดดูได้

กรณีทวยหงส์

เดือนนี้ค่อนข้างจะมีเรื่องเข้ามาเกี่ยวข้องกับชอง เริ่มตั้งแต่เช้าวันที่ ๑ มิ.ย. ข่าวหนังสือพิมพ์ต่างๆพาดหัวตัวใหญ่หน้าหนึ่ง เช่น น.ส.พ.มติชน พาดหัวว่า **‘จำลอง-โพธิรักษ์’ ออกโรง ด้านทวยหงส์** และฉบับอื่นๆก็พาดหัวต่างกันไปตามแต่อยู่ในประเด็นนี้ พ่อท่านสร้งน้ำเสีจแวะมานั่งอ่านข่าว ร่วมกับสมณะหลายรูป ช่วงสายได้รับการติดต่อจากรายการวิทยุหลายสถานี ขอสัมภาษณ์พ่อท่านในเรื่องที่เป็นข่าวเช้านี้ FM ๑๐๑, FM ๙๖.๕, AM ๑๑๐๗ และในช่วงเย็นได้รับโทรศัพท์จากคุณสุชัย เจริญมุขยพันธ์ นักจัดรายการที่มีชื่อของอุบลราชธานี ขอสัมภาษณ์พ่อท่านออกรายการวิทยุชุมชนทุ่งศรีเมือง ในที่นี้ข้าพเจ้าขอนำบางส่วนของคำสัมภาษณ์ออกรายการ “จับชีพจรข่าว” FM ๙๖.๕ โดยมีคุณอัญชลี ไพร่รัก เป็นผู้ดำเนินรายการ

คุณอัญชลี : อยากจะเรียนท่านถึงความคืบหน้า หลังจากที่ประชาชนคนไทยได้อ่านข่าวว่า พลตรีจำลอง ศรีเมือง และพ่อท่านโพธิรักษ์ได้จับมือกันต้านซื้อทวยหงส์แดง อยากจะถามว่าอะไร เป็นจุดผลักดันที่ทำให้ท่านออกมาต่อต้านเรื่องนี้ได้อย่างชัดเจนคะ

พ่อท่าน : เออ ! แหม...เพราะว่ามันสุดทนจริงๆ อาตมาเองต้องรู้เ็นว่า แม้คกราวนด์ ของอาตมาทุกคนก็เข้าใจอยู่แล้วว่า อาตมาทำงานทางธรรมะ ทำงานทางศาสนา และอาตมาก็ว่า อาตมารู้เรื่องของศาสนาดี โดยเฉพาะในขั้นตอนนี้อะไรต่างๆ เมื่อพยายามเป็นขั้นต่ำที่สุดและอาตมา

กีฬาเป็นการเล่น ถ้าแต่เล่นมันก็พอได้ คนเราก็อาศัยมันบ้างเพียงพักผ่อนหรือว่าเพียงคลายอารมณ์ได้ แต่ถ้าใครจะหลงยกฐานะของ“การเล่น”คือ “กีฬา”ขึ้นเป็นการเป็นงาน เป็นสัมมาสัมมันตะ หรือว่าเป็นสัมมาอาชีวะ เป็นอาชีพชอบ เป็นการงานชอบขึ้นมาเมื่อใด เมื่อนั้นแหละมันคืออบายมุขแท้

แน่ใจว่าอตมาเข้าใจ และรู้จักอบายมุขดีว่ามันเป็นทางแห่งความเสื่อมจริงๆ พอถึงวันนี้แล้วนี่ในเรื่องการกีฬาผามาผนวกกับการพนัน ผนวกกันเข้าไปอย่างโอ้โฮ!...รุนแรง จัดจ้าน ไม่ว่าจะกระแสนของการพนันก็กำลัง “หุ้่นขึ้น” อย่างสุดขีด กระแสนุ้่นขึ้นเรื่องเกมกีฬาการละเล่นที่เป็นอบายมุขเหมือนกัน แต่ว่าคนไทยทั้งๆที่เป็นพุทธก็ยังไม่รู้จักว่ามันเป็นทางแห่งความเสื่อมกันเนี่ย มันมาบวกกันเข้าไปอย่างรุนแรงร้ายกาจโดยการผลักดันทางด้านรัฐบาล หรือว่าทางด้านกระแสหลักของสังคม มันออกมารุนแรงมาก อตมาก็เลยต้องแสดงออกบ้างเท่านั้นแหละ

คุณอภัย : อะ...หัวใจของจดหมายก็คือว่า ต้องการจะบอกกับท่านนายกฯ ว่า

พ่อท่าน : ต้องการจะบอกกับท่านนายกฯว่า อาตมาหนักเหลือเกิน ท่านนายกฯเห็นใจ อาตมาฝังเถิด นี่ก็เป็นการพูดไปในเชิงของความหมายในศาสนาต่างๆ เช่น อาตมาบอกว่าอาตมาทำงานทางศาสนาวันนี้ก็ทำงานตามลำดับมา ช่วยคนหมดอบายมุขมาได้แม้แต่ลดกาม ลดโลกธรรมอะไรเหล่านี้ก็ได้บ้าง แต่ว่าอบายมุขนี้ทำได้ถึงขั้นมีชุมชนที่ไร้อบายมุข มีการเป็นอยู่ของคนพุทธที่ปราศจากอบายมุขเลยได้ อาตมาก็ภาคภูมิใจในพุทธศาสนาซึ่งทำอย่างนี้ได้แล้วนี่ โอโห!รู้สึกว่าการเป็นอกาลิโก เป็นเอหิภัสลิกา อะไรอย่างนี้เป็นต้น อาตมาก็พูดไป เขียนไปอย่างนี้แหละ แล้วอาตมาก็เห็นว่า“การกีฬา” ซึ่งภาษาบาลีคำว่า“กีฬา”นี้แปลว่า “การเล่น” การเล่นที่ถึงขั้นพระพุทธรูปเจ้าทรงยืนยันชัดเจนว่า มันเป็นอบายมุขชั้นนั้น เพราะอบายมุขเป็นทางแห่งความเสื่อมแท้ๆ ซึ่งเป็นภูมิตรัสรู้ของพระพุทธรูปเจ้าจริงๆ อาตมาก็เห็นตรงนี้ แล้วก็อธิบายให้ท่านฟังว่ากีฬาก็ดี โดยเฉพาะอาตมาพูดถึงเรื่องกีฬาประเด็นเดียว อาตมาพูดกับท่านถึงเรื่องกีฬาประเด็นเดียวว่า ถ้าเผื่อว่ามันเป็นกีฬาณะเพราะว่ากีฬามันเป็นการเล่น ถ้าแค่เล่นมันก็พอได้ คนเราก็อาศัยมันบ้างเพียงพักผ่อนหรือว่าเพียงคลายอารมณ์ได้ แต่ถ้าใครจะหลงยกฐานะของ“การเล่น” คือ“กีฬา”ขึ้นเป็นการเป็นงาน เป็นสัมมากรรมมันตะ หรือว่าเป็นสัมมาอาชีพะ เป็นอาชีพชอบ เป็นการงานชอบขึ้นมาเมื่อใด เมื่อนั้นแหละมันคืออบายมุขแท้ อันนี้เป็นภูมิตรัสรู้ของพระพุทธรูปเจ้า แต่คนไทยทุกวันนี้ไม่เข้าใจแล้ว ยกมันขึ้นมาเป็นการเป็นงาน เป็นถึงขั้นอาชีพกันแล้ว ขึ้นหน้าขึ้นตาใหญ่โตมโหฬาร ซึ่งมันก็ยิ่งเหลวไหลใหญ่เพราะว่ามันเป็นของต่ำแล้วยกมันขึ้นมาเป็นของสูงมันก็ไปกันใหญ่ นี่อันหนึ่ง อีกอันหนึ่งก็คือว่ายิ่งจะออกหวยประเภทปลุกเร้ากันขนาดหนักเลย เงินรางวัลที่ ๑ ตั้ง ๑,๐๐๐ ล้าน ทั้งๆที่ทุกวันนี้เงินรางวัลล็อตเตอรี่มันแค่ ๒ ล้านเอง คุณยังซื้อขายกันหมดอยู่ทุกงวด คนไทยมันบ้าหวยถึงขนาดนั้นถ้าไปบอกว่าหวยเงินรางวัลที่ ๑ ตั้ง ๑,๐๐๐ ล้าน รางวัลที่ ๒ อีก ๒๐๐ ล้านอีกหลายรางวัลรางวัลที่ ๓ อีก ๕๐ ล้าน อีกหลายรางวัล คนมันก็บ้าทั้งประเทศเลย ขอทานก็ต้องซื้อ คนจนก็จะขายที่ขายทางมาซื้อกู้เงินมาซื้อแน่นอน มหาเศรษฐีก็ซื้อ ถ้ามหาเศรษฐีถูกที่ ๑ ก็ยิ่งช่วยอะไรไม่ได้ แต่แม้คนจนจะถูก ถึงจะเศรษฐีหรือคนจนถูกยังไปรางวัลที่ ๑ มันก็รางวัลเดียว คนได้ ๑,๐๐๐ ล้านก็คนเดียว คนอื่นไม่รู้ก็คนที่ซื้อหวยตั้ง ๑๐ ล้านใบนี้ ออกหวยมา ๑๐ ล้านใบเขียนนะ แล้วคนจะจนลงไปอีกสักเท่าไร ซึ่งซื้อไปบ๊อบ หวยออกถูกกินเรียบไปบ๊อบ ก็เกิดคนจนขึ้นทันที *ฝีมือนายกฯ* เองนะนี่ คนจนที่จะเกิดขึ้นเปรียบเดียวฝีมือนายกฯ ทำตรงนี้ เพราะที่ซื้อหวยกันนี้ แล้วท่านก็มาแก้ปัญหาคนจน ท่านทำอย่างนี้มันคืออะไร

คุณอภัย : ท่านพูดจริงๆ อย่างนี้เลย

พ่อท่าน : ไม่ๆ อาตมาไม่ได้พูดตรงๆอย่างนี้ อาตมาพูดกับท่านสั้นๆ ที่พูดอย่างนี้พูดกับคุณเท่านั้นเอง แต่สำนวนในจดหมายอาตมาเขียนอย่างเคารพ เขียนอย่างเรียบร้อย ท่านก็เป็นปัญญาชน อาตมาไม่ได้พูดถึงขนาดนี้

คุณอภัย : จดหมายของพ่อท่านไปพร้อมกับจดหมายพลตรีจำลองหรือเปล่าคะ

พ่อท่าน : เปล่าๆๆ จดหมายที่อาตมาส่งไปเป็นจดหมายปิดผนึกนะ แต่มันเป็นข่าวรั่ว ออกไปอย่างไรอาตมาก็ไม่รู้ละ มันออกไปได้อย่างไรมันเป็นข่าวกันวันนี้ อาตมาปิดผนึกนะไม่ได้เปิดเผย ให้ใคร ใครมาขออย่าบอกไม่ให้ลงเลยตอนแรก เรื่องของเรื่องก็คือว่า คุณจำลองจะเขียนบทความ มาลงหนังสือ“เราคิดอะไร” ในคอลัมน์ประจำของคุณจำลองเอง ที่นี้คุณจำลองได้รู้เรื่องจดหมายที่ อาตมาเขียนนี้ เพราะว่าวันที่อาตมาฝากคุณสุภารัตน์ไปให้ท่านนายกฯนั้นคุณจำลองก็อยู่ด้วย คุณจำลอง ก็ได้อ่านสำเนาจดหมายฉบับนี้ด้วย จึงรู้เรื่อง พ่อจะเขียนบทความก็โทร.มาขออาตมาว่า จะเอาเรื่อง ที่อาตมาเขียนไปถึงท่านนายกฯพวกลงในข้อเขียนด้วยได้ไหม? อาตมาบอกว่าได้ เท่านั้นเองแหละ คุณจำลองก็เขียน ข่าวมันรั่วไปได้ไงไม่รู้ มีคนจากหนังสือพิมพ์รายวันมาขอต้นฉบับบทความของคุณจำลองจากสำนักพิมพ์กั้นแก่นที่พิมพ์เราคิดอะไร ก็ได้ต้นฉบับคุณจำลองไป มันก็เลยไปเปิดไป เผยแพร่ออกมาอย่างนี้

คุณอภัยสิทธิ์ : พ่อท่านโพธิรักษ์คะ จดหมาย ปิดผนึกของท่านจะมีผลอะไรมากน้อยแค่ไหนหม้ายคะ กับเรื่องหวยหงส์แดงนี้คะ

พ่อท่าน : อาตมาไม่หวังอะไร อาตมาไม่ได้ คิดไม่ได้หวังอะไร เป็นแต่เพียงอาตมาเป็นประชากรคนหนึ่ง ในประเทศไทย อาตมาก็คิดว่าอาตมาเป็นคนที่ ทำงานเพื่อมนุษยชาติ เพื่อสังคมอยู่คนหนึ่ง เมื่อมีผลกระทบในสังคม มีผลกระทบในมนุษยชาติมันเป็น อย่างไรขึ้นมาจากความรู้สึก ตามความรู้ของอาตมา เมื่อมันถึงขั้นถึงขีดสมควรจะแจ้งก็เจตนาจะแจ้งให้ท่าน

ทราบเท่านั้น เพราะว่าท่านเป็นผู้บริหารบ้านเมืองอยู่ ว่าอาตมาคนหนึ่งนะที่อยู่ในประเทศนี้ อาตมาทำ อย่างนี้อยู่ มีผลกระทบอย่างนี้ นักทฤษฎีหลายท่านเหมือนกันนะ เพราะฉะนั้นท่านรับรู้หน่อยได้มั๊ย ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร อาตมาไม่ได้คิดว่าอาตมาจะมีอำนาจหรือมีฤทธิ์มีเดชอะไรที่จะ ไปทำให้ท่านเปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยนแปลง อาตมาไม่รู้ มันอยู่ที่ดุลพินิจของท่านเอง เป็นแต่เพียง ลือให้รู้ เปิดอกและเปิดใจพวกเราให้ท่านรู้เท่านั้นเอง

คุณอภัยสิทธิ์ : คะ ประชาชนส่วนใหญ่ตั้งแต่มีข่าวคราวว่ารัฐบาลจะออกหวยหงส์ออกมา ประชาชนก็มีการตอบรับดีนี่คะ พ่อท่านมองอย่างไรคะ

พ่อท่าน : (พ่อท่านหัวเราะ) พุตก็พูดเถอะนะ ประชาชนทุกวันนี้ถูกครอบงำทางอารมณ์ ทางความคิดและกิเลส เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องของกิเลส แล้วกิเลสมันครอบงำเข้ามาในจิตคน คนที่มี กิเลสในจิตนั้นมันมีจริง แล้วเขาก็ยินดีในกิเลส เพราะทุกคนยินดีในกิเลสทั้งนั้นแหละจะให้สมใจกิเลส เพราะเรื่องนี้มันได้หลงใหลแล้วมันก็สมใจมันก็ชอบ จะดีหรือไม่ดี ถูกหรือผิดไม่รู้ทั้งนั้นแหละ เขา หลงใหลเข้าไปแล้ว เขาก็ติดเข้าไปแล้ว เขายินดีเข้าไปแล้ว เพราะฉะนั้นจะมองไม่ออกเลย ความลึกซึ้ง

ของคำว่า“อบายมุข”นี้มันเป็นความลึกล้ำมาก ซึ่งเรื่องลึกล้ำนี้เป็นความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า แม้แต่ศาสนาอื่นอาตมาก็แน่ใจชัดเจนเลยว่า ไม่มีความลึกซึ่งเท่าพระพุทธเจ้าทรงหมายถึง พระพุทธเจ้าท่านตรัสเอาไว้สั้นก็จริงนะ ท่านตรัสว่าเป็นทางแห่งความเสื่อมเหี่ยะ ทางแห่งความเสื่อมพังดูแล้วกันว่ามันกินทั้งคน กินทั้งสังคม กินทั้งวิธีดำเนินชีวิตทุกอย่างนั่นแหละ **ถ้าจะว่าไปให้ชัดยิ่งขึ้นเป็นทางแห่งความฉิบหาย** แต่ถ้าใครไม่รู้ ไม่เข้าใจว่าเป็นอบายมุข ความลึกของความเป็น“อบายมุข”คืออะไร แค่นั้น ประเด็นก็อยู่ตรงที่ว่าที่อาตมาพูดไปแล้วเมื่อกี้ี้ นี้คือว่ากีฟามันเป็นแค่ Amateur แค่อะไร เล่น แค่คลายอารมณ์ มันไม่ใช่ Professional ไม่ใช่เรื่องอาชีพ เอามาทำเป็นอาชีพมันผิดทันที **คนที่มืออาชีพก็ฟามีฉาชีพทั้งนั้นแหละ** โลกนี้ทั้งโลก อาตมากล้ากล่าวอย่างนี้เลยว่ามันเป็นมืออาชีพ ถ้าเอามาไว้สำหรับออกกำลังกายเอามาเล่นพอสมควรก็ดี สมัยอาตมาเด็กๆนี่นะ อาตมาก็เล่นกีฟ่า เตะฟุตบอลก็เตะ แต่ก่อนนี่ตอนอาตมาเด็กๆ ฟุตบอลแข่งขันกัน ต้องชวนกันพยายามที่จะว่าร้องปาวประกาศกันไป ก็มีคนไปนั่งล้อมสนามดูกันก็ไม่กี่คน มันไม่ได้ฮือฮา ไม่ได้เป็นเรื่องเป็นราว ไปเล่นไปดูก็สนุกกันดี ก็คือคลายเท่านั้นเอง ก็นานๆจะเตะฟุตบอลสักทีหนึ่งมันเป็นการ Relax เป็นเรื่องเล่นๆแถมๆ เป็นเรื่องเล็กๆน้อยๆ แต่คนไปหลงติดมัน แล้วยกฐานะของมันขึ้นมา ไปปรุงแต่งมันขึ้นมา นายทุนนี่แหละเป็นตัวการ เข้ามาจับเอาอันนี้ไปปรุงแต่งขึ้นมาล่อลวงคนจนเป็นเครื่องหากินใหญ่โตมโหฬารแพงขนาดหนัก เป็นเงินหมื่นกว่ามาขายจนกระทั่งคนหลงใหลติดยึด หลงเป็นลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข เป็นโลกีย์ที่จัดจ้านรุนแรง ซึ่งเป็นอบายมุขอย่างร้ายกาจด้วย อบายมุขที่มีฤทธิ์เสพติดด้วย แต่คนไม่เข้าใจความลึกซึ่งอันนี้ ก็ไม่รู้จะทำยังไง ทั้งโลกเลย

คุณอภังลี : ถ้าท่านนายกฯ ท่านปรารถนาที่จะซื้อทีมฟุตบอลอย่างจริงจังจ้ะละคะ พ่อท่านโพธิรักษ์จะมีข้อเสนอแนะให้ท่านนายกฯ มั้ยคะ

พ่อท่าน : อาตมาก็ได้แต่พูดความจริงตามลัจจะ ตามความจริงนี้เท่านั้นเอง พูดได้เท่าที่พูดได้ พูดได้ในขนาดหนึ่ง เมื่อท่านก็รับรู้แล้วอาตมาก็คงไม่ไปจู้จี้จุกจิกอะไรท่านอีกหรอก ท่านเป็นปัญญาชน ท่านก็รู้อยู่แล้ว ท่านก็เข้าใจแล้ว ท่านก็ต้องเข้าใจตามที่ท่านเข้าใจ เมื่ออาตมาได้ให้สัญญาหรือว่าอาตมาก็รู้สึกอย่างนั้นะ ถ้าท่านไม่หยุดท่านก็ทำต่อไปได้อยู่ อาตมาไม่มีสิทธิ์ ไม่มีฤทธิ์อะไรที่จะทำให้ท่านหยุดได้หรอก อาตมาก็ทำหน้าที่ของอาตมาไป อาตมาก็มั่นใจว่าสิ่งนี้ อาตมาต้องให้คนเลิก ลด ละ หยุดให้ได้ เพราะฉะนั้นอาตมาเห็นว่าถ้าแม่จะมีการซื้อบอล หรือว่าจะขายจะทำกิจการอะไรพวกนี้ มันก็เป็นเรื่องสุดวิสัย ชาวโศกเราหรือพวกที่อาตมาพาทำความเข้าใจพัฒนาพวกนี้กันอยู่เขาก็คงไม่ไปตกอยู่ในบ่วงอันนี้หรอก ผู้ที่หลุดพ้นจรรอบายมุขแล้วก็ไม่มีผลกระทบแต่ว่าผลกระทบก็ชาวประชาชนผู้ที่ยังไม่เข้าใจ ยังตกเป็นทาสหรือยังอยู่ในวงจรเท่านั้นแหละ

คุณอภังลี : จริงหรือเปล่าคะ ที่สันตโศกพร้อมจะสนับสนุนอาจารย์ปุระชัย ถ้าอาจารย์ปุระชัยจะตัดสินใจทำการเมืองอย่างจริงจังขึ้นมาเสียที

พ่อท่าน : เรายังไม่เคยได้ยินเรื่องนี้กันเลย นี่อาตมาเพิ่งได้ยินจากคุณพูดเท่านั้นนะ อาตมาเพิ่งได้ยินครั้งแรกเลยนี้ ยังไม่เคย แล้วอาจารย์ปุระชัยก็ยังไม่เคยมาพูดอะไรกันเ็นพวกเรา

เป็นเรื่องเป็นราวพวกนี้เลย ไม่เคย

คุณอักษณ : พ่อท่านโพธิรักษ์มีความเห็นว่าอาจารย์ประชัย เหมาะสมจะเป็นนายกรัฐมนตรี ได้มั๊ยคะ

พ่อท่าน : อาตมาไม่ได้เคยคิดอะไรในเรื่องเหล่านี้ จะตอบมันก็คงตอบไม่ได้

คุณอักษณ : ได้ยินว่าเสียงของสันตือโกศสามารถเกิดให้ความมพลิกผันได้ ไม่ว่าจะแก้อั้วผู้ว่ากทม. หรือว่า ส.ส.ในพื้นที่

พ่อท่าน : แหม! ขอบคุณมากที่ทำให้เกียรติ ไม่ถึงอย่างนั้นมั้ง ไม่หรอก เราไม่ได้ยิ่งใหญ่ขนาดนั้น เราเล็กนิดเดียว เราจัดเดี่ยวจริงๆ

เผยใจ “โฮมไต้หวัน” ในคำของวันวิสาขะ

๒ มิ.ย. ๒๕๔๗ ที่ราชธานีอโศก ในคำของวันวิสาขะ พ่อท่านแสดงธรรมท่ามกลางบรรยากาศของนิสิตสัมมาสิกขาลัยวังชีวิตจากทุกวิชาเขต รวมถึงผู้ที่กำลังจะสมัครเป็นนิสิตใหม่ทั้งหมด โดยมีนักเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศกและชาวชุมชนร่วมด้วย จากส่วนหนึ่งที่พ่อท่านได้เผยใจกับคำว่า “โฮมไต้หวัน” ที่มาเกี่ยวเนื่องกับวันเกิดของพ่อท่านวันที่ ๕ มิถุนายน

“วันนี้ก็เป็นวันที่พิเศษไปตามกาลองค์ประกอบ พวกเรานี้ก็มีความเคลื่อนไหวไปตามวันตามเวลาตามเหตุการณ์ มีอะไรก็ทำกันไปตามที่คิดว่า ทำอะไรมันจะได้ประโยชน์ขึ้นมาในการกระทำนั้นๆ พวกเราก็พยายามจัดทำกัน พอเห็นว่านัดกันมากก็บอกกันทำโน่นทำนี่ มีเวลาก็เห็นความสำคัญว่าในการรวมกัน หรือการมาประชุมกัน ภาษาอีสานว่า มาโฮมกัน คือมารวมกัน เราารู้สึกว่าการมารวมกันนี่ก็เป็นคุณค่าอย่างหนึ่งในทางสังคม

ที่จริงคำว่า“โฮมไต้หวัน”เป็นชื่อของช่วงนี้ ซึ่งอาตมาเองไม่ค่อยจะให้ความสำคัญเท่าไร เพราะมาทำกันในจุดที่ยึดเอาวันที่ ๕ มิถุนายนเป็นหลัก อาตมาก็เลยไม่อยากให้เราไปยึด ให้เป็นยิ่งเป็นใหญ่ก็ได้พยายามทอนไม่ให้มันดูพิเศษเกินไป ใหญ่เกินไปเพราะมันพาดพิงมาถึงตัวอาตมา พาดพิงมาอย่างไรพวกเราก็คงจะรู้จักกันอยู่ พวกเราก็เลยไม่ได้ทำอะไรมากมายนัก ยิ่งหลายปีก่อนโน้นวันที่ ๔-๕ อาตมาก็มา เพื่อคัดเลือกสัปดาห์นิตินิต แล้วก็ได้นิตินิตใหม่เพิ่มขึ้น วันที่ ๕ ก็มีเทศน์นิดหน่อย ถือว่าเป็นวันเกิดของที่นี่ ก็ไม่ได้ยิ่งใหญ่อะไร วันที่ ๕ มิถุนายน ถือว่าเป็นวันเกิดของวังชีวิต แล้วก็เลยมีการคิดตั้งชื่อกันว่า โฮมไต้หวัน

ไต้หวันเป็นภาษาฮีสาน มีความหมายของฮีสาน ถ้าเป็นภาษาภาคกลางก็แปลว่า ชาวจริงๆมีความหมายมากกว่า“ชาว” ถึงขั้นเป็นเชื้อชาติ,สัญชาติ พวกกลุ่มเดียวกัน ไทเดียวกัน เป็นพวกเดียวกันมีส่วนที่เหมือนกัน คำว่า“ไท”มันมีความหมายอันหนึ่งในภาษาฮีสาน มีความหมายว่าเป็นคนที่มีคุณลักษณะเข้ากัน เกี่ยวข้องกัน สัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง ถ้าบอกว่า“ไต้หวัน”ก็หมายถึงคนทั่วไปที่เป็นอย่างบ้านนั้นที่อยู่ด้วยกัน ไต้หวัน ก็หมายความว่าคนกลุ่มนั้นแหละ บ้านนั้นแหละ ชาวบ้านกลุ่มคนอยู่ในแถบนั้นแหละ ไทเมืองก็คือกลุ่มคนที่อยู่อย่างเมืองๆ ไต้หวันก็คือคนที่อยู่อย่างบ้านๆ ไทเดียวกันคือคนพวกเดียวกัน คำว่าไทนี่ยกกระชับเข้าไปอีก ในส่วนที่มีลักษณะตรงกัน ร่วมกัน สัมพันธ์สนิทกัน เพราะฉะนั้นไทภาษาฮีสานนี้มีความหมายทั้งกว้างและลึก เราเลยตั้งชื่อช่วงนี้ของงานว่า โฮมไต้หวัน คือมารวมกัน พวกเดียวกัน หรือมารวมพวก“ไต้หวัน” คือเป็นกิจของพวก“วังชีวิต”เป็นหลัก เป็นพวก ม.ว.ช. สัมมาสิกขาลัยวังชีวิต”

หนุ่มไทยในออสเตรเลียสนใจการปฏิบัติธรรม

๖ มิ.ย. ๒๕๔๗ ที่สันติอโศก หนุ่มไทยไปอยู่ออสเตรเลียสนใจการปฏิบัติธรรม ได้ไปศึกษาตามวัดต่างๆของภาคอีสาน ขณะที่คุณแม่กำลังสนใจปฏิบัติตามแนวทางที่ชาวอโศกพาทำ และอยากให้ลูกชายได้มาสนใจและปฏิบัติตามด้วย จึงชักชวนกันมาราบนมัสการพ่อท่าน

หลังจากแนะนำตัวเองและพ่อท่านได้อธิบายประเด็นที่ถามเรื่องศีล สมาธิ และสติพื้นฐานไปบ้างแล้ว จากบางส่วนของการเล่นชกถามดังนี้

ถาม : เมื่อเจอกิเลสจิ้งๆ เหมือนผมจะเอาก้อนหินไปทับมันครับ

พ่อท่าน : จะกดข่มก่อนก็ได้ เขาเรียกว่าสมณะ กดข่มแล้วประเดี๋ยวมันก็ขึ้นมาใหม่ เพราะมันไม่ยั่งยืน กดข่มได้แต่ไม่รู้จักตัวมัน ศาสนาพระพุทธเจ้านี้ต้องมีญาณรู้ รู้จักสักกายะ รู้จักอัตตา รู้จักอัสวะตัวตนที่ละเอียด รู้จักตัวตนของกิเลสให้ได้ รู้จักตัวการ คือเราจับหน้าใจได้แล้ว แล้วประหารมันให้ตาย ลดกิเลสลงให้ได้เรื่อยๆ อัตตาคือภาษาที่เรียกกิเลสทั้งยวง เป็น Common noun แต่ถ้าสักกายะเป็น Proper noun เป็นกิเลสระบุตัวตนนั้นๆที่เรา รู้จักมันแล้วจับตัวมันได้แล้ว และ

จากลัทธิกายะนี้แหละถ้ามันเหลือตัวเล็กก็เรียกว่าอัสวะ ถ้าหมดจากอัสวะก็สิ้นหมดตัวตน

ถาม : บางครั้งผมปฏิบัติแล้วมันไม่พอใจ เกิดอาการเบื่อหน่าย แล้วผมจะอย่างไรให้พอใจครับ

พ่อท่าน : มันไม่เห็นผลจริง มันไม่เห็นคุณค่าจริง ถ้าเห็นผลจริง เห็นคุณค่าจริงจะเบื่อหน่ายได้อย่างไร เช่น คุณไปหาเพชร ค้นหามะม่วง แล้วคุณไปพบมะม่วงจริงๆ คุณไม่มีทางที่จะเบื่อหน่ายหรอก แต่ถ้าไม่เจอเพชรก็ยอมเบื่อหน่าย เพราะมันไม่รู้ว่าจะใช่หรือไม่ใช่ แน่ของมันก็เหนื่อยมันก็เบื่อแหละ ถ้าคุณได้มรรคได้ผลคุณจะไม่เบื่อหน่าย

ถาม : บางครั้งก็มีพอใจบ้าง แต่คงยังไม่มากพอครับ

พ่อท่าน : ทำไม่พอด้วย แล้วมันก็ไม่จริงไม่ใช่ด้วย แต่ถ้าเจอเพชรเม็ดเล็กๆ แล้วเจอเม็ดใหญ่ขึ้นด้วย มันก็ไม่มีทางเบื่อหน่าย ยิ่งได้เพชรเม็ดโตเม็ดเยี่ยมเลยไม่มีทางเบื่อได้ มันเป็นสัจจะมันก็จะเบิกบานแจ่มใสสำเร็จ

ถาม : คือพยายามคิดว่า ทุกอย่างเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วก็ดับไปครับ

พ่อท่าน : นั่นมันเป็นสูตรตรรกะ เป็น Logic ง่ายๆ มันไม่ใช่เรื่องจริง ที่เขาศึกษากันอยู่ทุกวันนี้ก็เป็น Logic ทั้งนั้นเลย

ถาม : ผมพยายามคิดเป็น Logic อย่างนี้แหละครับ และรู้สึกมันไม่มีจุดหมาย

พ่อท่าน : ใช่ มันแค่เอาสมาธิมาบรรเทาเท่านั้น การจะเห็นเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไปนั้นจะต้องเห็นจากของจริง กิเลสเกิด กิเลสยังตั้งอยู่ แต่บางทีตามจังหวะของธรรมชาติกิเลสมันพักยกมันยังไม่ตายนะ มันก็หมุนเวียน เกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วดับไป คุณกินอันนี้อร่อย คุณอยากอันนี้คุณก็ไปเอามาบำบัดกิเลส พออยากอันอื่น มันก็พักกิเลสมันก็หลบอยู่แต่มันไม่ได้ตาย คุณอยากเสพงาม คุณได้เสพงามมันเหมือนได้พักยก หรือโดยธรรมดาสามัญมันเบื่อบ้างๆ แต่มันไม่ได้หมายความว่ากิเลสมันตาย เพราะฉะนั้นของจริงจะต้องอ่านกิเลส รู้กิเลสแล้วก็ละกิเลสด้วยปัญญา ทำไมเราถึงต้องฆ่ากิเลส เพราะมันหมุนเวียนอยู่ในวัฏสงสาร มันเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วก็ดับไป แต่ถ้าเราฆ่ามันแล้ว มันก็จะไม่เกิดขึ้นแล้วมันก็จะไม่ตั้งอยู่ แล้วมันก็จะไม่ดับไปอีก เพราะมันได้ดับไปด้วยการฆ่าถูกตัวตนของมันจริงแล้ว

ถาม : แล้วเรามีปัญญาไปฆ่ามันได้อย่างไรครับ

พ่อท่าน : อย่างที่อาตมาบอกไปแล้ว ต้องมาเรียนรู้แล้วปฏิบัติไปตามลำดับขั้น ต้องรู้ตัวกิเลสแล้วฆ่ามันให้ตายไปเรื่อยๆ แล้วเราจะเห็นกิเลสดับไปจริงๆ ไม่ใช่ชั่งมงาย ไม่ใช่ต้องให้ใครมาบอกเราว่ากิเลสดับไปเมื่อไหร่เราก็ไม่รู้ เราต้องรู้กิเลสอะไรดับ ดับเมื่อไหร่ เราต้องรู้แจ้งเห็นจริงต้องมีญาณปัญญา ต้องมีวิชา ๘ วิชา ๙ ของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่มีใครมาหลอก ต้องเป็นวิทยาศาสตร์มีของจริง เป็นนามธรรมก็จริง แต่คุณมีสิ่งรองรับของจริงแล้ว ในตัวร่างกายนี้เป็น Test tube (หลอดทดลอง) แล้วเราก็มี “กิเลสที่มันอาศัยจิต” อยู่ในนี้คือ Subject (เรื่อง,มูลเหตุ) ที่อยู่ในหลอดทดลองนี้อยู่แล้ว คุณก็ต้องเรียนรู้แล้วพิสูจน์เป็นนักวิทยาศาสตร์ คุณต้องรู้มันเกิดมันเป็นอยู่ มันตัวใหญ่หรือตัวขนาดเล็กไหน หรือมันตายแล้ว มันไม่เกิดอีกเลยคุณก็จะเห็นจริง เป็น

นักวิทยาศาสตร์ ก็เลสหมดก็รู้ว่ากิเลสหมด กิเลสไม่หมดก็รู้ว่ากิเลสไม่หมด มันเหลือน้อยก็รู้ว่ามันเหลือน้อย ต้องรู้เห็นของจริง มีวิชาหรือญาณรู้แจ้งของจริง ถ้าหลอกตัวเองก็คือหลอกตัวเอง แต่เราไม่ได้หลอกตัวเองเรามีญาณเห็นจริง เป็นของจริง เห็นความจริงตามความเป็นจริง คุณไม่ได้มกมายหรือเดาเอาคาดคะเนเอา

Openbooks สัมภาษณ์จริยธรรมในสังคมไทย

๗ มิ.ย. ๒๕๔๗ ที่สันติอโศก
คุณภิญโญ ไตรสุริยธรรมา และคณะ
Openbooks ได้มาขอสัมภาษณ์พ่อท่าน
คุณภิญโญได้บอกเล่าว่าจะทำหนังสือแบบ
พ็อคเก็ตบุคส์ เนื้อหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับ
จริยธรรมในสังคมไทย ก่อนจะมา
สัมภาษณ์พ่อท่านนี้ได้ไปสัมภาษณ์อาจารย์
สุลักษณ์ ศิวรักษ์ อาจารย์ไพฑูริย์ วัฒน-
ศิริธรรม อาจารย์รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์
ฯลฯ

คุณภิญโญเริ่มคำถามแรก ทำไม
ถึงรู้สึกว่ามีคามจำเป็นที่ต้องยื่นจดหมายถึง
ท่านนายกฯ ซึ่งประเด็นนี้ข้าพเจ้าขอ

ข้ามผ่านในรายละเอียดของคำตอบ เพราะคล้ายกับที่คุณอัญชลีได้สัมภาษณ์ออกรายการวิทยุไปแล้ว
ข้าพเจ้าขอนำบางส่วนของสัมภาษณ์มานำเสนอ ดังนี้

ถาม : ท่านสมณะคิดว่าอะไรที่ทำให้คนมีปัญหา มีอำนาจ มีบารมี อย่างท่านนายกฯ
ยังมีมิชฌาทีฐีในเรื่องแบบนี้ได้ ทั้งๆที่ท่านก็มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องแบบนี้ดี

พ่อท่าน : ไม่เข้าถึงโลกุตระ ไม่ศึกษาศาสนาพุทธให้ถ่องแท้ และปฏิบัติจนมีคุณธรรมพอ
เนื้อแท้ของศาสนาพุทธคือโลกุตระธรรม ศาสนาไหนๆก็ไม่มี ซึ่งแค่เข้าใจความหมายก็ไม่ใช้เรื่องง่าย
แม้เข้าใจแล้ว แต่ยังปฏิบัติไม่บรรลุนิพพานจริงก็ยังมีหลงในโลกียะอยู่นั่นเอง ศาสนาพุทธข้อสำคัญคือ
โลกุตระธรรม คือต้องเข้าใจโลกุตระ และต้องเข้าถึงโลกุตระธรรม การจะเข้าถึงโลกุตระต้องรู้จักโลกียะ
แล้วปฏิบัติจนหลุดออกจากโลกียะได้ จึงจะรู้ความดีในโลกียะมีคู่กับชั่ว รู้จักสุขมันคู่กับทุกข์ มัน
เป็นของคู่กัน แต่โลกุตระนั้น ดับความเป็นคู่ หมดการไปการมา ไม่มีตัวตนของกิเลส ผู้จะสัมมาทิฐิ
ขึ้นเนกขัมมะได้จริง หลุดพ้นจากโลกียะเข้าสู่โลกุตระ ต้องเป็นอารยชนจริง ซึ่งไม่ใช่เรื่องสามัญ

และไม่ใช่อารยชนหรืออารยชนสมัยนี้ดอกนะ อารยชนนี้เป็นชาวโลกุตระที่สัมมาทิฐิ ดังนั้นจึงไม่ใช่ความฉลาดแบบโลกีย์ **คนฉลาดที่เป็นโลกีย์จะอัจฉริยะแค่ใดก็ไม่หลุดพ้นเข้าสู่โลกุตระได้ ประเด็นสำคัญคือ ต้องรู้ถูกต้องความเป็นโลกุตระจริง ที่เรียกว่า“สัมมา”** คนฉลาดแบบโลกีย์จะฉลาดเยี่ยมแค่ไหนก็ยังมิจฉาทิฐิ เพราะสัมมาทิฐิคือโลกุตระคืออเทวนิยม แม้คนที่ไม่ฉลาดตามแบบโลกีย์เขาฉลาดก็เข้าถึงโลกุตระได้ ถ้ารู้จักรู้แจ้งรู้จริงในโลกุตระสัมมาทิฐิจริง หากท่านนายกฯเข้าใจโลกุตระธรรมถึงขั้น“สัมมา” ท่านก็จะไม่มีฉาทิฐิ ตามที่คุณถามนั้นแน่

ขอภัยถ้าจะหาว่าดูถูกเหยียดหยาม ในวงการพุทธศาสนาทุกวันนี้ยังไม่เข้าใจโลกุตระโลกุตระคือสภาพของการหลุดพ้นจากโลกียะ หรือโลกธรรมคือ ลภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข ซึ่งเป็นความสุขเพราะได้เสพรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส สมใจเป็น“กามรส” เป็นกามคุณ ๕ คือโลกีย์ หรือเสพรสที่ได้บำเรออัตตาเป็นอัตตาทัดถสุข สุขที่มันบำเรอใจตัวเอง บำเรอศักดิ์ศรี บำเรอความรู้ เอาแต่ใจเข้า ได้สมใจเข้า เป็นต้น หรือแม้แต่“กาวรส”ที่สมใจในฆราวาตตถหา เช่น รสที่เสพรสในรูปแบบาน-อรูปฌาน ก็เป็นอัตตาทัดถสุข ทั้งกามสุขทั้งอัตตาทัดถสุขนี้คือโลกีย์ ยังไม่ใช่โลกุตระเลย

ศาสนาพุทธสอนให้ดับกิเลสที่ไปหลงอัตตา การเอาลาภ วัตถุ เงินทอง ไร่นา ที่ดิน ผู้คน หรืออะไรก็แล้วแต่มาเป็นของตน เป็นโอฬาริกอัตตาอย่างหยาบๆใหญ่ๆ อัตตามี ๓ อย่าง คือโอฬาริกอัตตานิมนยอัตตา และอรูปอัตตา

อรูปอัตตาหรืออัตตาที่เป็นนามธรรม เช่น การยึดถือความรู้ของข้า ความเห็นของข้า ศักดิ์ศรีของข้า ทั้งๆที่มันเป็นนามธรรม ไม่รู้อยู่ที่ไหน แต่คนเราก็จริงจังกับมัน ฆ่ากันตายมานับไม่ถ้วน อันนี้คืออรูปอัตตา แม้แต่นามธรรมขั้นรูปฌาน-อรูปฌาน ก็เป็นภพเป็นชาติที่หลงเสพหลงติดเป็น“โลกียรส”อยู่ สรุปลือคือการหลงภพหลงชาติ บำเรอใจตัวเอง ให้มันได้ดังใจตัวเอง เราต้องเรียนรู้กิเลสพวกนี้ แล้วกำจัดละล้างกิเลสจนไม่เป็นทาสลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุขทั้งหลาย

โลกุตระไม่ได้หมายความว่า จะหนีออกไป ไปนั่งสงบเหมือนฤๅษี พระพุทธเจ้าตรัสไว้ชัดเจนว่าอันนี้ไม่ใช่ทาง อย่าว่าแต่รูปฌาน อรูปฌานอย่างอาฬารดาบส อุทกดาบส ก็ไม่ใช่ทางบรรลุ ไม่ใช่ทางพ้นทุกข์ ไม่ใช่ทางนิพพาน พระพุทธองค์ก็ตรัสไว้ชัด ต้องรู้เท่าทัน ให้เป็นสัมมา ถ้าจะใช้รูปฌาน-อรูปฌานแบบโลกีย์ก็อาศัยเป็นอุปการะได้ ถ้าสัมมาทิฐิแล้ว แต่จริงๆนั้นแบบฌานโลกุตระคือ ฌานลี้มตาตามแบบมรรคองค์ ๘ ปฏิบัติฌานโลกุตระโดยที่ไม่ต้องปลีกหนีไปจากชีวิตสามัญเลย

พระพุทธเจ้าสอนให้ปฏิบัติมรรคองค์ ๘ เมื่อจิตมั่นคงแข็งแรง ตั้งมั่น กิเลสก็ทำอะไรไม่ได้ทั้งรูป รส กลิ่น เสียง ลภ ยศ สรรเสริญกระแทกยังไง ก็ตั้งมั่นแข็งแรง ไม่หวั่นไหว ไม่ใช่แค่ไปนั่งหลับตา ไม่รู้ไม่เห็น โลกุตระนี้อยู่ท่ามกลางโลกธรรม อยู่ท่ามกลางโลกียะนี้แหละ แต่หลุดพ้นอย่างที่ท่านพุทธทาสเปรียบว่าเหมือนก้อนน้ำแข็งกลางเตาหลอมเหล็ก ต่อให้โลกียะมันร้อนเหมือนความร้อนของเตาหลอมเหล็ก สมานธิก็เป็นน้ำแข็งที่คงทนไม่ละลาย รู้เห็นเข้าใจทุกอย่างตามความเป็นจริง แต่ไม่มีกิเลสที่จะไปเป็นทุกข์เป็นสุขตามอำนาจของกิเลสนั้นๆ เพราะไม่มีตัวตน ดับอัตตาทั้ง ๓ ได้นั่นเองนี่คือความหลุดพ้นของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่หนีจากเหตุปัจจัย ไปหลับตาทำสมาธิ

นักเศรษฐศาสตร์ทั้งหลาย วัดค่าของเศรษฐกิจโดยเอาค่ารวมของประเทศไทย เอาตัวเลขจาก GDP หรือรายได้อะไรก็ได้แล้วแต่มาบวกมาหารว่าค่ามันมีเท่านี้ นั่นคือรายได้เฉลี่ย แล้วก็เอาค่าเฉลี่ยมาอวด ก็โก้ แต่ขอถามว่าคนได้ที่เป็นกอบเป็นกำนั้นคือคนระดับบน หรือคนได้คือคนระดับรากหญ้า

กับคำถามที่ว่า มีเรื่องไหนที่น่าเป็นห่วงอีก ในนโยบายที่รัฐบาลทำออกมา แล้วจะทำให้สังคมไทยเกิดมิจฉาธิฐิ

จากคำตอบของพ่อท่านส่วนหนึ่งว่า “โลกียะทั้งหมด โลกธรรมทั้งหมด เน้นในลาภ จะให้คนรวยทั้งประเทศ มันเป็นไปได้หรือ? แต่มันพูดไม่ได้เพราะว่าคนทั้งหลายเข้าใจยาก อย่างที่รู้ว่าอาตมาพาคนมาจน แต่ท่านนายกฯจะพาคนไปรวย มันสวนกระแสกันแน่” จากนั้นไปพ่อท่านได้อธิบายถึงการมาเป็น “คนจนมหัศจรรย์” คือ ชยัน ทำให้สังคมมากๆ แต่ตนเองเอาไว้แต่น้อย อย่างที่พ่อท่านเคยกล่าวในหลายๆที่แล้ว ในที่นี้ขอเว้นวรรคไป

เมื่อพ่อท่านพูดถึงผู้ที่มีอำนาจตั้งอัตรารายได้ให้กับตนเองอย่างได้เปรียบ และคนในระดับบนได้รายได้ต่างจากคนระดับรากหญ้ามาก ทำให้เกิดช่องว่างมากขึ้น คนระดับล่างก็ยิ่งเดือดร้อน เพราะรายได้ระดับรากหญ้ายังคงวิ่งมาหาศูนย์อยู่ไม่เสื่อมคลาย ส่วนระดับกลางระดับบนเพิ่มตัวเลขขึ้นไปไม่มีที่สิ้นสุด ช่องว่างก็ยิ่งถ่างหนักขึ้นไปไกลแสนไกล จากประเด็นสนทนานี้ทำให้เกิดคำถามที่น่าสนใจยิ่งคือ นโยบายอย่างไรที่ภาครัฐกำลังทำอยู่ก็ขัดแย้งในตัวของตัวเอง คือด้านหนึ่งกำลังทำเศรษฐกิจให้โตมากๆ แต่อีกด้านหนึ่งบอกจะทำให้คนหายจน เศรษฐกิจโต คือใครโต คือใครจน

คำตอบของพ่อท่านก็น่าสนใจยิ่งดังนี้ “เศรษฐกิจทุนนิยม หรือเศรษฐกิจที่มองกันอยู่อาตมาว่านักเศรษฐศาสตร์ทั้งหลาย วัดค่าของเศรษฐกิจโดยเอาค่ารวมของประเทศไทย เอาตัวเลขจาก GDP หรือรายได้อะไรก็ได้แล้วแต่มาบวกมาหารว่าค่ามันมีเท่านี้ นั่นคือรายได้เฉลี่ย แล้วก็เอาค่าเฉลี่ยมาอวด ก็โก้ แต่ขอถามว่าคนได้ที่เป็นกอบเป็นกำนั้นคือคนระดับบน หรือคนได้คือคนระดับรากหญ้า

อย่างเจ้าของโรงสีไปซื้อข้าวจากชาวนาเอามาสีขาย เจ้าของโรงสีก็ต้องการขายให้ได้เงินเพิ่ม แต่ชาวนาหรือคนจนเขาก็ได้อยู่เท่านั้น ถ้าเจ้าของโรงสีรวยก็ดูว่าเงินสะพัด แล้วก็เอาเงินสะพัดเหล่านั้นมารวมเป็นส่วนได้ แล้วก็คำนวณค่า GDP ค่าที่ออกมาก็สูงขึ้น แต่คนจนก็ยังไม่เหมือนเดิม ส่วนด้านบนผู้มีอำนาจต่างหากที่เพิ่มส่วนเกินได้มาก

ผู้มีอำนาจก็ต้องพยายามระดมการสร้างให้มากขึ้นเพื่อหากำไร ก็ให้กรรมกร ชาวไร่ชาวนาคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม สร้างผลผลิตให้ได้มากขึ้น พอสร้างแล้วเสร็จ พวกพ่อค้าผู้มีอำนาจก็จะแบ่งขายให้คนในประเทศกินใช้ ซึ่งจะพอเพียงหรือไม่ก็ตาม แต่คุณก็เห็นจะเอาไปขายเมืองนอกเพื่อจะได้เงินเข้ามาให้ประเทศรวยขึ้น แล้วก็คิดค่าเศรษฐกิจจากเงินได้ต่างประเทศนั้นแหละ จากนั้นก็

บอกว่าฐานะดีขึ้น รวยขึ้น ถ้ามว่าคนรากหญ้าได้เพิ่มมัย ไม่ได้เพิ่มหรอก ไม่หายจนหรอก ดีไม่ดีคนในประเทศยังไม่พอกิน พวกที่อยู่ด้านบนก็ประมวลเอาผลผลิต เอาสินค้าขายไป แล้วก็เอาเงินมาร่ำรวยในฐานะนักค้าหรือในฐานะชั้นบน ชั้นล่างทำเป็นที่ไหน อัตรารายได้ของคนชั้นบนมันเทียบกันไม่ได้เลยกับข้างล่าง ข้างล่างจะพอกินพอใช้ยังไม่มี ตลอดกาลนานเป็นมาอย่างนั้น

ที่ร้ายยิ่งก็คือ ทั้งชั้นกลางและชั้นบนนั้นแหละมอมเมาครอบงำคนชั้นล่างหนักหนาสาหัส หลงใหลโลกียย์ยิ่งขึ้น รัฐไม่สนใจจะช่วยด้านจุดนี้ ไม่คิดส่งเสริมคนหรือองค์กรที่ทำงานช่วยสอน ช่วยนำพาคนที่ถูกมอมเมาเหล่านี้ คนจนก็ยิ่งจนหนักเพราะแม่จะได้เพิ่มห้าเพิ่มสิบขึ้นมาบ้างก็ถูกดูคินไปจากชั้นล่างหมด แต่ไปเพิ่มให้ฐานบนถึงจุดสูงยอดเป็นปฎิภาคทวิเป็นแสนเป็นล้านยิ่งขึ้น

เพราะฉะนั้นการวัดค่าเศรษฐกิจทุกวันนี้ แล้วได้คำตอบว่าเศรษฐกิจเจริญ สะพัดมากขึ้นจริง และได้เพิ่มจากเมืองนอกเข้ามาจริง แต่คนจนและช่องว่างของความรวยความจนเพิ่มมากขึ้นนี่คือเศรษฐศาสตร์ทุนนิยม และนักเศรษฐศาสตร์ที่เรียนจบตึกเตอร์มา เขาจะรู้ดีอยู่ แล้วเขาก็ไม่พยายามที่จะเปิดเผยหรือพูดถึงเรื่องนี้ หรือบางคนเขาจะพูดอยู่ที่ตาม แต่พวกที่ไม่พูดและไม่พยายามจะอธิบายนี้แหละมาก เพราะเขาคือผู้ที่อยู่ในกลุ่มได้เปรียบ ฉะนั้นอันนี้เป็นแนวคิดที่สรุปได้เลยว่า คนใดที่ยังมีกิเลสต้องการความรวย ต้องการมีมากได้มากไม่เคยพอ คนนั้นบอกได้เลยว่าไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาสังคม เพราะต่างจะกอบโกยเหมือนกัน ไม่ว่าจะป็นขอทานหรือมหาเศรษฐี”

กาม : คนรวยแล้วไม่โกง จริงไหมครับ

พ่อท่าน : มันยอดโกงเลย คำว่า “รวย” นี้ก็ “โกง” แล้ว เพราะแนวคิดของทุนนิยมก็คือ โกง โกงโดยยุติธรรมโดยสุจริต คุณสร้างอะไรมาขาย คุณก็คิดทุน บวกไว้หมด ค่าใส่หุ้ย ค่าแรงงาน ค่าจัดการอะไรก็เปอร์เซ็นต์ก็ตาม แถมบวก error ไว้ด้วย ของอันนั้นมันมีผลผลิตเท่านี้มีราคาเท่านี้ สมมุติ...ทุนคิดแล้วร้อยบาท ถ้าขายร้อยบาท เขาให้เงินร้อยหนึ่งมา มันก็เจ้ากันแล้ว นี่คือไม่มีใครโกงใคร ไม่มีใครได้ใครเสีย เพราะราคาของที่ยุติธรรมที่สุดคือหนึ่งร้อยบาท คุณให้ของไป คุณเอา ร้อยหนึ่งมาเป็นตัวแทนค่า มูลค่ามันร้อยก็จบ ไม่มีใครโกงใคร ไม่มีใครได้ เสมอกัน เพราะมันถูกต้อง

แต่วิธีขายของทุนนิยม มันไม่ขายร้อยหนึ่งตามทุน บวกเท่าไรก็โกงเท่านั้น โกงแล้ว ขายเพิ่มสตางค์หนึ่ง มันก็โกงหนึ่งสตางค์ ยิ่งหาทางใช้จิตวิทยาให้คนมันอยากได้ ต้องการ แล้วก็โกงราคาขึ้นอีก ทุนมันร้อยหนึ่งขายห้าพัน คุณก็ถือว่าประสบความสำเร็จยิ่งใหญ่ มันก็โกงกันไปตั้งสี่พันกว่า

ถาม : คนรวยมากๆ แล้วจะพอหนึ่งจริงไหมครับ

พ่อท่าน : หากไม่มาเรียนรู้อีกเลย ไม่มาเรียนรู้โลกุตระธรรม ไม่มีพอหรอก ไม่มีสันโดษ สันโดษนี้ แปลว่าพอ สันโดษคือ enough adequate และจะพัฒนาาร่วมไปกับความมั่งคั่งน้อยยิ่งๆขึ้น

ถาม : คนที่รวยมากๆ แล้วมีอำนาจด้วย น่ากลัวตรงไหนครับ

พ่อท่าน : น่ากลัว เมื่อกิเลสมันยังไม่หยุด ยังไม่พอ มันต้องหาวิธีให้ได้มากขึ้นๆ ตายแล้วยังมอมมรดกวิธีการแก่ลูกสืบทอดทำต่ออีกด้วย ใ้ลูกเอ๊ย รวยให้ได้มหาศาล สร้างสกุลเราให้ยิ่งใหญ่ ร่ำรวยอภิบรมมหาศาลให้ได้ลูก

เขาไม่เข้าใจว่าการทำให้ตนเองรวยคือการทำลายสังคม แต่ละคนแย่งกันรวยคือการทำร้ายสังคม และทำลายตนเองด้วย ทำตนให้เป็นคนไม่มีคุณค่า สร้างแบบอย่างให้สังคมหลงทาง ตนเองก็ไม่ใช่คนดี เพราะไม่มั่งคั่ง ไม่สันโดษ ไม่เสียสละ ติดยียด หอบหวง เอาเปรียบ สารพัดที่จะไม่เป็นคุณธรรมใดๆแก่ตนเลย ต่อให้ดูเหมือนทำดีแสนดี แต่ก็เป็นดีที่มีนัยแฝง ให้ตนได้เปรียบอยู่ทั้งนั้น จึงเป็นคนไร้ค่าแท้

แนวคิดของทุนนิยมทั้งโลกคือขายเกินทุน บอกว่านี่คือสิ่งที่สุจริต คิดแบบนี้คือการเป็นคนที่มีไร้ค่า เพราะกระทั่งค่าของตัวเราที่มันน่าจะรู้สึกเดือนหนึ่งหมื่นหนึ่ง คุณก็ไปคิดเอาสักหมื่นสองหมื่น ไปตั้งราคาห้าหมื่นแปดหมื่น คุณได้เปรียบ คุณก็คิดว่านี่มันเป็นผลสำเร็จ คือสิ่งที่เขายอมรับว่าคุณยิ่งใหญ่ คุณมีประโยชน์ แต่ประโยชน์ของคุณก็เท่ากับสมรรถนะของคุณนั้นแหละ สมรรถนะของคุณควรจะหมื่นหนึ่ง คุณก็ไปตีค่าตั้งเยอะเกิน ต่อให้ตีค่าเท่ากับสมรรถนะแท้ๆ คุณก็เอาคืนไปหมดแล้ว คุณก็เป็นคนหมดค่าแล้ว ไร้ค่าแล้ว เพราะแค่เอามาเท่าทุนหรือเท่าค่าจริงของตัวเองมันก็หมดค่าแล้ว ยิ่งไปเอาเกินมาอีก คุณยิ่งเป็นคนทำลายสังคม คุณยิ่งไม่เป็นประโยชน์อะไรทั้งสิ้น เป็นตัวดูอยู่ในสังคม

แนวคิดของทุนนิยมมันเป็นอย่างนี้ ถ้าไม่แก้ประเด็นของความจริงอันนี้ อาตมาก็เห็นอยู่ว่าโลกทั้งโลกเดินไปหากลียุคอยู่ต่างๆ เพราะคนคิดแบบระบบทุนนิยมเสรีทั้งนั้น ยิ่งเสรีเท่าไร คนที่มีอำนาจก็ยิ่งได้เปรียบเท่านั้น ความโหดร้ายก็ยิ่งจะสาหัสยิ่งขึ้น การล่าก็จัดจ้านดังที่เป็นอยู่ในโลกทั้งโลก ก็เห็นๆกันอยู่ เพียงแต่ว่าใครมองออกก็รู้ชัดเท่านั้นเอง

ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตให้เป็นแง่คิดสักชนิดหนึ่ง แม้ผู้ถามจะถามคำถามที่เน้นตัวตนบุคคล แต่พ่อท่านก็ตอบอย่างเป็นหลักการทั่วไป ไม่เฉพาะตัวบุคคลที่ผู้ถามมุ่งหมายถึงเท่านั้น เพราะกิเลส นั้นเป็นสากล มีอยู่ในจิตใจทุกผู้ทุกคน แม้เราๆท่านๆเองก็มี トラบไตที่เรายังมีใจอยากรวย รวมถึงอยากมีอำนาจ ถ้าเรามีโอกาสเช่นเขา เราเองก็มีสิทธิ์ทำเรื่องน่าเกลียดได้เช่นเขาหรืออาจจะมากกว่าเขาด้วยซ้ำ สิ่งนี้จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า การไปคิดว่าการสนทนานี้หมายถึงใครบ้างที่มีพฤติกรรมเยี่ยงนี้สรุปคืออ่านหรือฟังแล้ว “มองตน” จะได้ประโยชน์มากกว่า

จีนพุทธในมาเลเซีย

๑๐ มิ.ย.๔๗ ที่สันตือโศก Phra Jingxiang พระจึงเซียงหรืออดีตสมณะสมณลักขโณ ได้นำชาวจีนพุทธในมาเลเซีย ๖ คน ได้มาสนทนากับพ่อท่าน

ถาม : ได้เห็นชุมชนของอโศกประสบความสำเร็จในการทำชุมชน ถ้าจะทำที่มาเลเซีย ซึ่งเป็นมุสลิมเป็นส่วนใหญ่จะได้ไหม

พ่อท่าน : จะตอบโดยการเดาหรือคาดคะเนพยากรณ์อย่างนั้นไม่ได้ มันสำคัญอยู่ที่คน คำตอบอยู่ที่คน มีปัญญาพอ มีความขยันหมั่นเพียรพอ ข้อสำคัญต้องเรียนรู้ธรรมชาติของพระพุทเจ้าให้ชัดเจน

ถาม : ในสังคมเขาสอนมรรคองค์ ๘ แล้วบอกว่าให้ดูที่ใจ แล้วจะเป็นอย่างไรแน่

พ่อท่าน : มรรคองค์ ๘ ก็ต้องดูที่ใจอยู่แล้ว แต่ถ้าดูแต่ใจไม่มีมรรค ๗ องค์ นั่นคือฤาษี ปฏิบัติมรรคองค์ ๘ ให้ครบทั้ง ๘ และดูที่ใจไปพร้อมกับทุกองค์มรรคนั้นคือพุทธ (จากนี้ไป พ่อท่านได้อธิบายถึงการปฏิบัติมรรคองค์ ๘ แล้วจะทำให้เกิดสมาธิ สมาธิแปลว่าความตั้งมั่นและมั่นคง สัมมาสมาธิไม่ใช่การหลับตาเพ่งจิตอยู่กับสิ่งๆเดียว ในที่นี้ขอข้ามผ่าน)

ถาม : โนโลกกระแสนิยมที่สังคมและสิ่งแวดล้อมเสื่อมลงเรื่อยๆ ทำอย่างไรจึงจะมีชุมชนอย่างอโศกนี้เกิดขึ้นมากๆ

พ่อท่าน : อย่าตะกละ ทำไปแล้วมันจะมีอัตราการก้าวหน้าไปเรื่อยๆ สัจธรรมของพระพุทเจ้านั้นเมื่อได้แล้วได้เลย ไม่มีเปลี่ยนแปลง มันคง ยั่งยืน เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ได้แล้วมันก็จะขยายๆไปเรื่อยๆ ส่วนทางทุนนิยมนั้นเขาฆ่ากันตายหมด เพราะเขาแย่งกัน

กาม : ถ้าสิ่งแวดลอมมันเสื่อมแล้วมันก็มีผลกระทบมาถึงพวกเราด้วย

พ่อท่าน : เราก็สร้างของเราไปเรื่อยๆ เหมือนอย่างเราสร้างสิ่งแวดลอมที่สันตือโศกนี้ไง ings ที่เราอยู่กลางกรุงเทพฯเลยนะ เราทำจุลภาคให้ได้หลายๆจุลภาค แล้วทำเป็นเครือข่าย อย่านไปทำ อันเดียวใหญ๋ๆ

กาม : ที่มาเลเซียเป็นมุสลิมส่วนใหญ่ ถ้าเราจะทำชุมชนพุทธก็ต้องระวังไม่ให้ไปขัดกับ เขาได้ไหม

พ่อท่าน : ในแนวลึกสุดแล้วชัด ถ้าจะอยู่กับเขาเราก็ต้องยอมเขา และช่วยเหลือเขา ส่วนเขาแม้แต่พวกเดียวกันเขาก็ไม่ยอมกัน เพราะเขาเป็นทุนนิยมหมดแล้ว เราไม่รบกับใคร ไม่สู้ใคร บาดเจ็บมาเรารักษาให้ เราเองเราให้หมดทั้งสองฝ่าย สุดท้ายเขาฆ่ากันตายเองหมด

ช่วงนี้มีการซักถามเรื่องอรหันต์และโพธิสัตว์ที่เถรวาทและมหายานเข้าใจผิด รวมถึง แนวคิดทุนนิยมที่เอาเปรียบและเป็นบาป กับเรื่องโลกียสมบัติหลงแสวงหามาเท่าไรตายแล้วก็เอา ติดตัวไปด้วยไม่ได้ สิ่งที่จะติดตัวไปได้ก็คือโลกุตระสมบัติและบาปบุญ ที่แต่ละคนได้ทำไว้ ซึ่ง พ่อท่านได้อธิบายมามากแล้ว ในที่นี้ขอข้ามผ่าน ผู้ใหม่สนใจประเด็นเหล่านี้เชิญสืบหาศึกษาได้จาก ฝ่ายเผยแพร่เทีป

องค์กรบุญนิยมกับการเมือง

๑๐ มิ.ย. ๒๕๔๗ ที่สันตือโศก การประชุมองค์กรบุญนิยม ร่วมกับการประชุมพรรค เพื่อฟ้าดิน ผู้ดำเนินการประชุมนิมนต์พ่อท่านให้ออวาทก่อนการประชุม จากส่วนที่พ่อท่านให้ความรู้ดังนี้ “ต้องทำความเข้าใจกันให้ชัดๆนะว่า พรรคเพื่อฟ้าดินนี้เป็นองค์กรทางการเมือง ทางโลกเขา กำหนดว่างานการเมืองเป็นงานชนิดหนึ่งที่หลายคนรังเกียจ แต่หลายคนก็ชอบมาก แล้วมันก็เป็นอยู่ในสังคมจริงๆ และบทบาทที่มีอยู่ในสังคมนี้แหละ มันมีฉฉาหรือสัมมา อันนี้แหละสำคัญ

ขณะที่การเมืองทุกวันนี้เป็นการเมืองโลกียหรือเป็น“ฉฉาการเมือง” ไม่ได้เป็น“สัมมาการเมือง” คือไม่ใช่การเมืองโลกุตระ การเมืองโลกียที่มีที่เป็นกันอยู่ในโลก โดยการแต่งตั้งหรือวิธีการเลือกตั้ง เข้าไปทำงานให้กับสังคมกับประชาชน ที่นี้เมื่อมันเป็นระบบขึ้นมาแล้ว มันก็เลยกลายเป็นรูปแบบของการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งก็ตาม แต่วิธีการที่เกิดขึ้นมานั้นมันซับซ้อนด้วยฉฉา โครงสร้าง ระบบ ระเบียบ หลักเกณฑ์ของมันก็ตาม มันก็เป็นหลักเกณฑ์ที่มีกิเลสเข้ามาตั้งโครงสร้าง รูปแบบของการเมืองมันแฝง เล่ห์กล หรือที่เรียกว่าหมกเม็ด เพื่อผลประโยชน์ที่เขามุ่งหมาย หรือออกหลักการเหล่านั้นอย่างมีวิชา หลักเกณฑ์หรือกฎหมายเหล่านั้นจึงมีสิ่งแฝงซ่อนสิ่งที่ไม่ถูกต้อง พรางไว้ไม่ให้คนอื่นจับได้ไล่ทัน

หรือแม้หลักเกณฑ์ที่ออกไว้ดีแล้วนี้แหละ แต่พฤติกรรมจริงไปปฏิบัติจริงคนยังไปเบี่ยง ออกนอกเกณฑ์ต่างๆด้วยอำนาจของกิเลส จนกระทั่งการเมืองกลายเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ings ที่เป็น

เรื่องเกี่ยวข้องกับชีวิตของเขาแท้ๆ คนส่วนมากจึงไม่อยากจะยุ่ง ไม่อยากเกี่ยว ไม่อยากเอาใจใส่

ส่วนผู้ที่เข้าใจแล้วพยายามจะทำให้การเมืองมันดี ก็มีอยู่ส่วนหนึ่ง

องค์กรบุญนิยมของเราเป็นองค์กรที่พัฒนาคน ทำให้คนซื่อสัตย์สุจริต ลดกิเลส ลดละความเห็นแก่ตัว จนกระทั่งเป็นคนที่มียุทธศาสตร์คุณค่าต่อสังคม ช่วยสังคม เพราะฉะนั้นจริงๆ แล้วองค์กรบุญนิยมนี้คือผู้ที่ทำงานกับสังคม การเมืองก็ทำงานกับสังคมเช่นเดียวกัน ช่วยเหลือประชาชน พัฒนาสังคมเหมือนกัน ทำยุทธศาสตร์คุณค่าให้สังคม องค์กรบุญนิยมหากใครเข้าใจได้ก็คืองานการเมืองนั่นเอง แต่จริงๆ นั้นคำว่า“การเมือง”ในที่นี้ก็ไม่เหมือนการเมืองโลกีย์ที่คนในโลกีย์เข้าใจกันหรอก องค์กรบุญนิยมเป็นกลุ่มคนที่ทำงานกับสังคมจริงๆ เพียงแต่ว่าเราไม่ได้ไปจดทะเบียน เราไม่ได้ไปทำนิติกรรมกับทางรัฐ องค์กรบุญนิยมของเราจึงอยู่นอกกรอบของเขา แต่ก็มีองค์กรย่อยของเราได้ไปจดทะเบียนอยู่บ้าง เช่นองค์กรทางพาณิชย์ องค์กรทางมูลนิธิ เพราะฉะนั้นเราต้องระวังรักษาความเป็นเราไว้ดีๆ เมื่อเราจะทำงานการเมือง ก็จะต้องไม่ให้เป็นการเมืองที่พลัดเข้าไปอยู่ในวงจรการเมืองโลกีย์ ต้องเป็นการเมืองโลกุตระเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนที่แท้จริง ไม่ใช่ทำงานการเมืองเพื่อเป็นช่องทางหากิน ได้ผลประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวกเครือข่าย กลายเป็นอาชีพเลี้ยงชีวิต

เราพยายามวางนโยบายของพรรค เพื่อสอนให้คนไปทำงานการเมือง และพรรคเราก็ได้เริ่มทำแล้ว แต่เราจะไม่ให้เป็นการเมืองแบบที่เขาเป็นกันอยู่เป็นอันขาด

การเมืองคือการทำงานกับสังคม ต้องไปเสียสละ จริงๆ แล้วคือผู้มาอาสารับใช้ประชาชน ยิ่งจดทะเบียนทางนิตินัยนั้นก็อาสาสมัครรับใช้ประชาชน ไม่ต้องไปเรียกร้องโลกีย์สุข ไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทน ใครจะเชื่อไม่เชื่อเราก็ทำงานของเราไป นี่คือการเมืองของพรรคเพื่อฟ้าดิน เอาความรู้ความสามารถของคุณธรรมที่เราฝึกฝนตนเองได้ เป็นบุญนิยม คนที่เป็นบุญนิยมเหล่านั้นมาเป็นมวลมาทำงาน ขณะที่กระแสสังคมเขามองการเมืองเป็นเรื่องน่าเกลียด ในสังคมเขายังไม่รู้จักระบบบุญนิยม อันนี้เราต้องมีอดัตถุญตาประมาณตนว่า ถ้าเราจะเอาพรรคการเมืองบุญนิยมไปพูดกับสังคม เขาไม่ให้ค่า เพราะเขายังไม่รู้จักระบบบุญนิยม เพียงคำว่าการเมือง เขาก็ไม่ศรัทธาแล้ว แต่ในการกระทำของเรากำลังนำเอาองค์กรบุญนิยมเข้าไปสู่สังคม ให้เขารับรู้ เพราะเขายังไม่มีอคติเหมือนการเมือง ยังไม่รังเกียจองค์กรบุญนิยมเท่ากับคำว่าพรรคการเมือง

ขณะนี้คำว่าองค์กรบุญนิยมกับพรรคการเมือง ความยอมรับ ความเชื่อถือ ความเข้าใจของสังคมจะมีแค่ไหนก็ยังตอบไม่ได้

ที่นี้วิถีปฏิบัติกับสังคม เรากำลังเสนอตัวตนขององค์กรบุญนิยมออกไป ระวังอย่าให้มากเกินไป และถ้าเราจะเสนอตัวตนของพรรคเพื่อฟ้าดิน เรายิ่งจะต้องระมัดระวังให้มาก เพราะเราไม่อยากจะให้เขาเข้าใจผิดว่าเราเหมือนกับพรรคการเมืองทั่วไป เราจึงต้องพยายามทำความจริงให้ปรากฏออกไป ให้เขาเข้าใจให้ได้ว่าชื่อว่าพรรคการเมืองเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน ทั้งนโยบาย เป้าหมาย วิธีการ และพฤติกรรมกับประชาชน กับสังคม ที่สำคัญการปฏิบัติต่างๆ เป็นพฤติกรรมที่แตกต่างที่เขาเห็นได้ และจะต้องเข้าใจในแง่เห็นดี ยินดี ยิ่งมองไปในแง่เนื้อหา เนื้อแท้ของคุณธรรม เพราะฉะนั้นเขาจะ

เห็นได้ว่าพรรคเพื่อฟ้าดิน เป็นพรรคการเมืองคุณธรรม เป็นพรรคการเมืองโลกุตระ เป็นพรรคการเมืองของอารยบุคคล เราจะอย่างไรให้เกิดความจริงว่าพรรคเพื่อฟ้าดินไม่ธรรมดานะ

ส่วนองค์กรบุญนิยมของเรานั้น เริ่มต้นด้วยโลกุตระ เริ่มต้นด้วยอารยบุคคล จากแกนมนุษยชาติที่มีพฤติกรรมของโลกุตระ แล้วขยายผลไปเป็นองค์กร เป็นการเป็นงานขึ้นเรื่อยๆ และพรรคการเมืองนี้เริ่มต้นจากองค์กรบุญนิยมที่มีแนวคิดที่ลึกแล้ว เราสร้างอันนี้ก่อน มีแล้วเป็นแล้ว ส่วนพรรคการเมืองเราทำแนวระนาบแนวกว้าง เพื่อเข้ามาหาแนวคิด นี่คือลักษณะแตกต่าง แต่ต้องทำงานร่วมกัน โดยพรรคการเมืองจะมีบุคคลที่มีความรู้ในแขนงต่างๆขององค์กรบุญนิยมที่จะมีความสามารถไปทำงานกับประชาชน เพราะฉะนั้นจึงมีสภาวะซับซ้อนในการเมืองกับองค์กรบุญนิยม แม้แต่สมาชิกประชากรก็ไม่เหมือน ส่วนอื่นที่ต้องสัมพันธ์ด้วยเราก็จะสัมพันธ์กับเขา พวกเราก็ทำของเรา ตั้งแต่แกนหลักจนกระทั่งขยายไปสู่สังคม ให้มีเนื้อของบุญนิยมอย่างแน่นๆ มีระดับเชื่อมโยงต่อกัน อันนี้คือสิ่งที่เราจะทำกัน”

ทำพระพุทธรเจ้าทางกระแสดิจิต

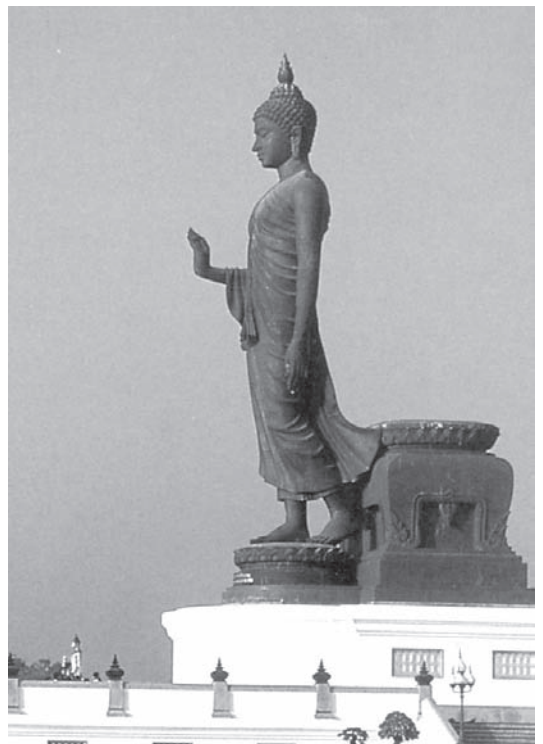
๑๔ มิ.ย. ๒๕๔๗ ได้รับโทรศัพท์จากพระรูปหนึ่งว่าอยู่ที่อำนาจเจริญ แจ้งว่ามีเรื่องที่จะขอสนทนากับพ่อท่านด้วย ข้าพเจ้าไม่คุ้นในเสียงนั้นเลย แต่จากท่าที่เหมือนมีเรื่องสำคัญมาก จึงโอนให้ท่านได้สนทนากับพ่อท่าน จากการสนทนาดังนี้

กาม : เมื่อ ๗ ปีที่แล้วผมได้ทำพระพุทธรเจ้าทางกระแสดิจิตว่าพ่อท่านเป็นศาสนาพุทธหรือเปล่า ที่สอนอย่างนี้ แล้วพระพุทธรเจ้าก็ลงมาผมก็ได้ยินเสียงพ่อท่านด้วย

พ่อท่าน : ทำพระพุทธรเจ้ามายังไง พระพุทธรเจ้าอยู่ที่ไหนอีก

กาม : ตอนนั้นแล้วผมก็บ้าเลยครับ พระพุทธรเจ้าถามผมว่าเชื่อไหมว่าพระโพธิธิริกษ์เป็นศาสนาพุทธ ผมก็บอกว่าเชื่อ แล้วผมก็เป็นบ้าไป ผมก็จำเสียงพ่อท่านได้ด้วยครับ จำเสียงท่านตึกขวีโรและเสียงคุณลุงจำลองได้ด้วยครับ ตอนนั้นผมทำว่าถ้าศาสนาของพ่อท่านไม่เป็นความจริง เอาชีวิตผมได้เลยครับ ท่านบอกว่าเป็นความจริงสูงมากเลยครับ

พ่อท่าน : แล้วตอนนี้เข้าใจดีขึ้นแล้วนา

กาม : ตอนนั้นมีสมณะดำผมลับหลังหลายท่านเลยครับ ผมจำเสียงได้ครับ

พ่อท่าน : ต้องทำความเข้าใจให้ดีๆ

กาม : มันเป็นเรื่องขี้เหนียวใช่ไหมครับ

พ่อท่าน : มันเป็นเรื่องยาก เป็นเรื่องลึกซึ้ง ที่ต้องศึกษาให้ดีๆ จนกว่าจะมีสภาวะ มีญาณปัญญาที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ให้ได้

กาม : มันเป็นเรื่องขี้เหนียวใช่ไหมครับ

พ่อท่าน : เป็นได้ๆ มีขี้เหนียวตามันหลอกมันหลอนเราเยอะ

กาม : แต่ในความรู้สึกจริงๆของผม ผมทำพระพุทธรูปเจ้า ตอนนั้นเป็นเสียงพระพุทธรูปเจ้าถามว่าเชื่อไหมละ ผมบอกว่าเชื่อว่าพ่อท่านเป็นพระอรหันต์หรือสูงกว่านั้น

พ่อท่าน : นั่นแหละมีขี้เหนียวตามันหลอกได้ด้วย และมันมีจริงด้วย เราจะต้องมีญาณปัญญาที่แท้จริงแล้วเราจะรู้จักมันที่สำเร็จด้วยจิต หรือรูปที่สำเร็จด้วยจิตนี้มันเป็นทั้งความจริงและไม่จริง เช่น คนระลึกละอายอย่างนี้ ไปเห็นรูปเห็นภาพของของจริง ผู้ที่มีบุพเพนิวาสานุสติญาณ เป็นญาณที่แท้จริงจะเห็นจริงๆแล้วก็ถูกต้อง แต่ส่วนมากมันเป็นอุปาทาน บันรูป บันร่าง บันเรื่อง จนสำเร็จด้วยจิต เป็นมโนเมยัตตตาที่เป็นรูปที่สำเร็จด้วยจิต แล้วเราก็หลงใหลว่าจริง อันนี้มีเยอะ จนกระทั่งสามารถปั้นพระพุทธรูปขึ้นมา แล้วก็หลงว่าพระพุทธรูปเจ้ามาจริงๆ ยังเหลืออยู่เป็นตัวเป็นตน แต่ถ้าเรามีบุพเพนิวาสานุสติญาณ แล้วเคยเกิดร่วมกับพระพุทธรูปเจ้ามาจริงๆ แล้วย้อนสัญญาของตนเองเข้าไปถึงภาพพระพุทธรูปเจ้าออกมาจนกระทั่งเห็นนิมิตพระพุทธรูปเจ้า ก็เป็นความสามารถพิเศษ เป็นมโนเมยัตติ แบบอาเทศนาปาฏิหาริย์ก็เป็นได้ แต่ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย เพราะมันยากมาก ผมเองผมยังไม่สามารถไขบุพเพนิวาสานุสติญาณไปถึงเอารูปร่างหน้าตาของพระพุทธรูปเจ้า ทั้งๆที่จริงแล้ว ผมผ่านพระพุทธรูปเจ้ามา แต่ก็ยังไม่สามารถถึงปานนั้น คนที่สามารถได้ก็มีจริง มันไม่ใช่เรื่องเล่น มันเป็นเรื่องวิเศษ

กาม : ในความรู้สึกของผม ผมรู้สึกว่าพ่อท่านสอนลึกมากเลยนะครับ คล้ายๆเป็นคำสอนที่เหนือกว่าพระอรหันต์นะครับ

พ่อท่าน : มันไม่ใช่เหนือหรอก มันเป็นเรื่องของผู้ที่เข้าใจรายละเอียด ที่ละเอียดลเอียดเยอะแยะ แล้วเอามาอธิบายสู่ฟัง มันก็ไม่มีอะไรเกินกว่าพระอรหันต์ แม้แต่พระพุทธรูปเจ้าก็คือพระอรหันต์นั่นเอง แต่เป็นอรหันต์ลุ่มลุ่มพุทธรูปเจ้า มันไม่มีอะไรเกินกว่าพระอรหันต์ไปได้ ไม่มีหรอก

กาม : ผู้ที่ยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ แล้วสอนเก่งกว่า ลึกซึ้งกว่าพระอรหันต์ เป็นไปได้ไหมครับ

พ่อท่าน : ก็เรียกว่าเป็นผู้ที่ศึกษาไปไม่ทั้งป้า เป็นความรู้ที่ละเอียดลเอียดเพิ่มขึ้น คำว่าพระอรหันต์นี่คือสูงสุดในทางมหากิเลส ความรู้ที่เพิ่มเติมในรายละเอียดของสิ่งที่เป็นที่มี อยู่ในโลกรที่เรียกว่าโลกวิทูนั้น แนนอนก็ต่างกัน พระอรหันต์ธรรมดา กับพระอรหันต์ในระดับสูงที่มีปฏิสัมภิทาญาณ หรือว่ามีอภิญญาอะไรพวกนี้ก็ต้องสูงกว่าแนนนอน

ถาม : แล้วในโลกแห่งความเป็นจริงแล้ว ส่วนมากของผู้ที่สอนได้ลึกซึ้ง เหมือนพระอรหันต์ ส่วนมากจะเป็นพระอรหันต์ใช่ไหมครับ

พ่อท่าน : อ้าวก็ต้องพระอรหันต์จริงสิ ท่านจึงสอนได้สูงจริง ส่วนพระอรหันต์ไม่จริงก็พอรู้ได้ แต่มันจะไม่คมไม่ชัด ไม่ถูกต้อง หรือถ้ามีอะไรมาย้อนแย้ง คนที่มีภูมิปัญญาดีๆมาย้อนแย้งแล้วจะเป่ เพราะไม่มีของจริงของตนเอง มันก็จะงงๆ แล้วเพี้ยนไปตามเขาได้ เพราะไม่มีของจริง ถ้าพระอรหันต์จริง มีของตนเองจริง มันก็ไม่เป่หรอก จะแย้งอย่างไรก็ตอบได้

ถาม : สรุปแล้วผู้ที่สอนคำสอนของพระอรหันต์ได้ดีที่สุดก็คือพระอรหันต์

พ่อท่าน : แน่หนอน จะสอนคำสอนพระอรหันต์ได้ถูกต้องก็ต้องเป็นพระอรหันต์ ถ้าไม่ได้เป็นพระอรหันต์มันเกินภูมิของตน มันก็จะเพี้ยนได้ ซึ่งมันก็ได้เพี้ยนมาเยอะแล้ว

ถาม : แล้วคำว่าพระโพธิสัตว์ระดับ ๗ นี่ยังไงกันครับ

พ่อท่าน : มันก็เป็นความละเอียดลออของระดับชั้น ยกตัวอย่างง่ายๆ พระโพธิสัตว์ที่มีอริยมุขมีชั้นโสดาบัน ก็เริ่มเป็นโพธิสัตว์ในระดับโสดาบันได้ มีอรหัตผลในระดับโสดาบัน ก็สอนในระดับโสดาบันได้ ที่นี้ถ้าเป็นพระสกิทาคามีที่มีอรหัตผลในระดับสกิทาคามี หรือในระดับอนาคามีก็เป็นได้ หรือในระดับอรหันต์ก็เป็นได้ อย่างนี้ก็เป็นโพธิสัตว์ ๔ ชั้นแล้ว ถ้าสูงกว่าพระโพธิสัตว์ในระดับชั้นที่สูงขึ้นไปอีกก็เป็นโพธิสัตว์ในระดับที่ ๕, ๖ จนกระทั่งถึง ๗ อย่างนี้เป็นต้น ก็ขึ้นไปเป็นชั้นๆ นี่เป็นเพียงสมมุติให้ฟังง่ายๆ ซึ่งจริงๆแล้วมีรายละเอียดที่เป็นเรื่องของโพธิสัตว์ภูมิมากมายกว่านี้นักหนา อธิบายกันไม่ง่ายเลย ซึ่งเป็นเรื่องอจินไตย พุดกันกับคนที่อยู่คนละภูมิมันคงยากมาก คุณเป็นโพธิสัตว์ก่อนเถอะแล้วจะพุดกันรู้เรื่อง ตอนนั้นก็ค่อยๆเรียนรู้ไปแล้วกัน

(โทรศัพท์ของพระรูปนั้นสายขาดไปก่อน แต่ท่านก็มีได้โทรมาอีก จึงจบลงอย่างห้วนๆเท่านั้น)

๒๐ มิ.ย. ๒๕๔๗ ได้รับโทรศัพท์จากพระรูปหนึ่งแจ้งว่ามีเรื่องที่จะขอปรึกษาพ่อก่อนด่วน ตอนแรกข้าพเจ้าจำเสียงไม่ได้ แต่เมื่อได้ฟังคำพูดประโยคแรก ก็เข้าใจได้ว่าเป็นรูปเดียวกับที่ได้โทรมาสนทนากับพ่อก่อนเมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมา

ถาม : ผมโทรมาถามพ่อก่อนว่าผมบรรลुरुธรรมหรือผมบ้าคนเดียวครับนี่ เมื่อคืนผมฝันว่าผมได้เห็นพ่อก่อน แล้วมันมีเสียงมารบกวนอยู่เรื่อยๆนะ

พ่อท่าน : เสียงมารบกวนมันก็เป็นเรื่องของอุปาทาน มันไม่ปกติ หนึ่งมันเป็นเรื่องของประสาทก็ได้ สองเป็นเรื่องของจิตวิญญาณของเรา จริงๆแล้วมันก็เป็นจิตวิญญาณเป็นหลัก ที่มันมีเสียงรบกวนอะไรนั้น ถ้าประสาทเสียจริงๆ ทางหมอเขาก็ต้องบำบัด ถ้าประสาทไม่เสีย จิตวิญญาณของเรามันก็เป็นได้ มีนิมยอัศจรรย์หรือว่าเป็นเรื่องที่ปั้นขึ้นเอง แล้วติดเอง มีเอง เป็นเองอะไรต่ออะไร

ถาม : ครับ ผมนึกว่าผมบรรลुरुธรรม ที่ไหนได้หุแว่วครับ

พ่อท่าน : ประสาทเปล่าๆ เอ้า...พยายามเรียนรู้ดีๆ พยายามปฏิบัติให้มันถูกต้อง

ถาม : สรุปแล้วพ่อก่อนไม่รู้จักผมใช่ไหมครับ ไม่ได้เกี่ยวข้องกันใช่ไหม

พ่อท่าน : ไม่ได้เกี่ยว ไม่ได้รู้จักหรอก

กาม : กราบขอบพระคุณมากครับ นมัสการครับ

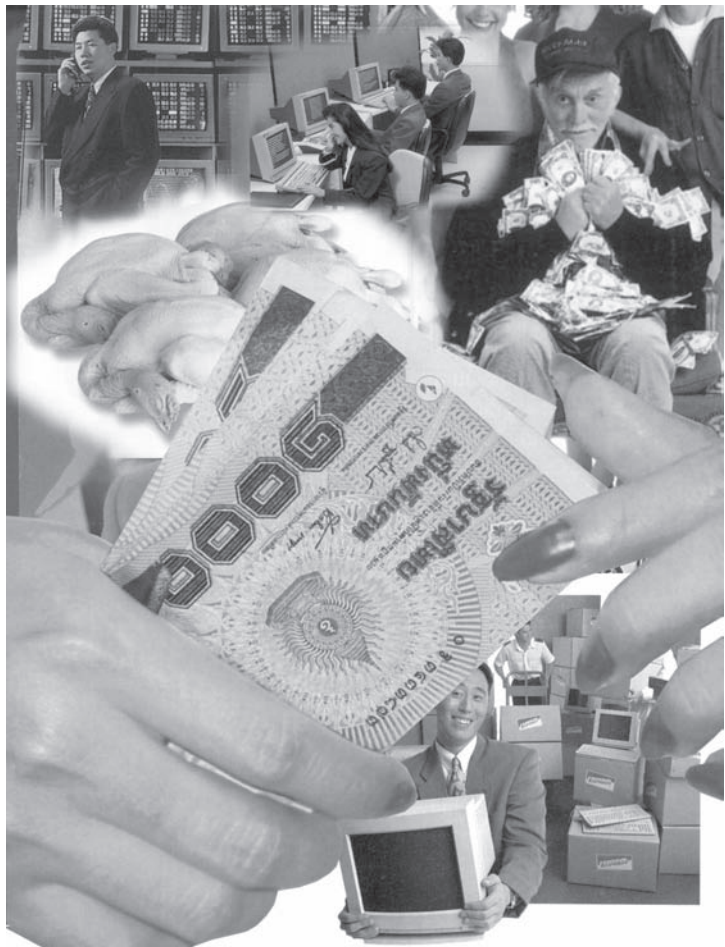
ห่วงใยบ้านเมืองในมุมมองที่ต่างไปจากรัฐ

หลังการเคลื่อนไหวส่งจดหมายปิดผนึกถึงท่านนายกฯ เพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยในเรื่องที่ท่านนายกฯคิดจะระดมทุนด้วยการออกสลากห่วยเฉพาะกิจ เพื่อนำรายได้ไปซื้อหุ้นสโมสรฟุตบอลลิเวอร์พูล แล้วสื่อมวลชนได้นำเสนอรายงานข่าวไปแล้วนั้น ต่อมาท่านนายกฯประกาศยกเลิกการออกสลากห่วยตามที่เป็นอย่าง

ผลกระทบที่ตามมา คณะต่างๆที่มีความคิดเห็นต่างไปจากรัฐบาลในหลายๆเรื่อง ได้มาขอให้ช่วย

นำเรื่องให้เห็นต่างไปจากรัฐบาลนี้ ส่งให้ท่านนายกฯด้วย เพราะสถานการณ์ทำให้เข้าใจว่าท่านนายกฯเชื่อฟังพ่อท่าน ด้วยหวังว่านี่เป็นทางออกหนึ่งที่จะเข้าสู่การแก้ปัญหาสังคมได้ เนื่องด้วยคณะต่างๆเหล่านั้นได้พยายามนำเสนอความคิดเห็นที่ต่างไปจากรัฐบาลในหลายๆวิธีแล้ว แต่ผลที่ตามมายังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างที่คณะต่างๆนั้นต้องการจะให้เป็นอย่างยิ่ง หวังว่าพ่อท่าน น่าจะเป็นทางออกหนึ่งของการแก้ปัญหาสังคมได้

๑๒ มิ.ย. ๒๕๔๗
เริ่มจากคณะของนายแพทย์ ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีหลายท่าน กับอาจารย์จากมหาวิทยาลัยจุฬาฯ และคนที่ทำงานสังคมที่มีชื่อเป็นที่รู้จักกันดีในสังคม ทั้งหมดมีความห่วงเกี่ยวกับการทำสัญญาเขตการค้าเสรี หรือ FTA ซึ่งรัฐกำลังทำสัญญากับประเทศต่างๆ ขณะที่รัฐมองเห็น

**อาตมาทำงานทุกวันนี้ไม่ได้รบกับใคร ประสบผลสำเร็จตรงที่ว่า ไม่มีใคร
คิดว่าเราเป็นศัตรูเขา แม้แต่เศรษฐีก็ไม่ได้อคิดว่าเป็นศัตรู อาตมาจึงต้อง
ระมัดระวังอย่างมาก ถ้าจะหักท้วงอะไรกับท่านนายกาอีก จะต้องไม่ให้ท่านรู้สึก
ว่าอาตมาเป็นศัตรู ไม่ใช่เรื่องอะไรมาหักท้วงไปเรื่อย ประเดี๋ยวท่านนายกา
ก็จะว่าอาตมาเป็นยาประจำ แล้วทีนี้จะพูดอะไรอีกท่านนายกาจะไม่ฟังแล้ว**

แต่ผลประโยชน์ที่จะได้รับ และให้ข่าวถึงประโยชน์ที่จะได้รับ เช่นเราจะส่งข้าวออกไปได้มากขึ้น ส่ง
รถยนต์ออกไปได้มากขึ้น ส่งน้ำตาลได้มากขึ้น ส่งไก่ ส่งกุ้งได้มากขึ้น และธุรกิจบางประเภทเท่านั้นที่
ได้ประโยชน์ แต่ผลเสียที่เกิดขึ้นไม่ได้บอกถึง เนื่องจากมีตัวอย่างของต่างประเทศที่ได้ทำสัญญาเขต
การค้าเสรีแล้ว เกิดผลเสียที่ตามมามากมาย เพราะผู้ที่มีอำนาจมากกว่า มีสินค้ามากกว่า มีอะไรเหนือ
กว่า ย่อมได้เปรียบแน่ ซึ่งอันตรายร้ายแรงมากกว่าเรื่องพืชตัดแต่งพันธุกรรมหรือ GMO เพราะว่า
FTA มันร้ายแรงยิ่งกว่ากฎหมาย ๑๑ ฉบับอีก ซึ่งไม่ใช่แค่เรื่องพืช GMO เท่านั้น มันยัง
ครอบคลุมไปถึงสิทธิบัตรเรื่องยา หรือแม้แต่การใช้อินเทอร์เน็ตแค่อาวนโหลดหรือปริ้นท์ออกมาก็ต้อง
จ่ายเงินแล้ว ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในเรื่องของการใช้ยาและปัญหาที่จะเกิดขึ้น ความหลากหลาย
ทางชีวภาพก็จะหายไป เช่นจีนส่งกระเทียมและหอมหัวแดงได้ราคาถูกกว่า เข้ามาขายในไทย ต่อไปเกษตรกร
ไทยจะไม่ปลูกกระเทียมและหอมหัวแดงแล้ว หันไปปลูกพืชอื่นที่เราส่งออกได้ จะทำให้พืชพันธุ์อาหาร
หลายชนิดสูญหายไปจากสังคมไทย เพราะเกษตรกรปลูกเพื่อขาย ไม่ได้ปลูกเพื่อกินใช้ของตน
ความลึกซึ้งซึ่งนี้มีอีกมาก นั่นคือ FTA เป็นปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการที่จะไปสู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
เป็นไปได้ยาก

“เรื่อง FTA เราไม่ต้องการให้เป็นประเด็นทางการเมืองเลย มีลู่วางใดที่จะให้ไปถึงนายกา
โดยไม่ต้องเป็นข่าวก็ได้ ผู้ที่มีศักยภาพที่นายกาฟังก็มีพ่อท่าน และพล.ต.จำลองกับอาจารย์หมอเสมอ
ครับ” คณะท่านที่รักบ้านเมืองหวังดีต่อบ้านเมืองต่างช่วยกันพูด

“เราไม่ได้ต่อสู้กับรัฐบาลทักษิณ แต่เรากำลังต่อสู้กับความอยุติธรรมของโลก ที่กำลังจะ
ทำให้ประชาชนที่ยากไร้ ถูกสูบทรัพย์ากรไปยังคนที่ร่ำรวยกว่า ทุนใหญ่มันกำลังสูบหมด แล้วเขาก็จะ
อาศัยพวก FTA, IMF มาสูบเอาไปจากประเทศที่ยากจน แล้วทุนใหญ่เขาจะใช้สื่อสารมาครอบงำ
มอมเมาเยาวชนของเรา เดียวนี้แม้แต่เด็กอนุบาลก็ต้องมีมือถือกันแล้ว”

พ่อท่านเห็นว่า “สิ่งที่รัฐบาลทักษิณทำดูเหมือนเศรษฐกิจจะดีขึ้น แต่ในแนวลึกแล้วมันไป
ไม่รอดหรอก ถ้าประชาชนไม่ได้เรียนรู้สิ่งที่จำเป็นของชีวิตคืออะไร ชีวิตไม่ใช่ไปหลงแต่โลกิยธรรม
อบายมุข กามคุณ โลกธรรม อุตตาความหลงตัว ถ้าไม่ได้มาเรียนรู้แล้วละล้างสิ่งเหล่านี้ อาตมา

เห็นมีทางเดียวที่จะไปได้ก็คือ พยายามทำให้คนมาสู่โลกุตระธรรมให้ได้

ก็เข้าใจสิ่งที่พวกคุณจะทำ ก็ทำเถอะ แต่อาตมาทำเร็วด้วยไม่ได้ และอาตมาจะไม่ได้ทำ ทะลุทะลวงอย่างที่พวกคุณทำอยู่ ระบบพึ่งตนเองอย่างที่พระพุทธเจ้าพาทานั้น ไม่ว่าจะ มี FTA มาอย่างไร ก็จะไม่มีความกระทบอะไรเลย คุณนิยมทำร้ายอะไรบุญนิยมไม่ได้ ทำเหลือเราก็ขาย ทำให้มีกิน มีใช้ของตนเองให้ได้ สิ่งใดที่ไม่จำเป็น เป็นสิ่งฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยเราก็ตัดๆ แนวคิดที่จะกอบโกยมาให้ได้มากมาย ห้าห้ากันอย่างคุณนิยมนั้นมันมีมาตลอด ถ้ารัฐบาลทำอย่างที่อาตมาพาท่า ตามพระราชดำรัส เศรษฐกิจพอเพียง คือพึ่งตนเองให้ได้ก่อน ทำให้พอกินพอใช้ ที่เหลือจึงขาย แม้รัฐบาลทุกวันนี้จะไม่ได้ทำอย่างนี้ ก็จะต้องตีเป้าเข้ามาให้เป็นอย่างนี้ แล้วมันจะแก้ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา ฯลฯ ได้หมด แล้วมันจึงจะแก้ไขโรคของโลกก็ได้ อย่างสังคมของชาวอโศกก็ทำอย่างนี้พึ่งตนเองได้ แล้วเราก็ช่วยสังคมได้ แต่คุณนิยมเขาจะรบ จะฆ่ากันอยู่ตลอด เขาจะรบก็รบกันไป แต่เราจะเป็นมิตรทั้งฝ่ายแดงและฝ่ายน้ำเงิน เราจะเป็นหน่วยผลิตปลูกสร้าง และจะเป็นหน่วยกาชาด ใครเจ็บมา เราช่วยดูแลรักษา ใครไม่มีกินเราให้ นี่เป็นปรัชญาของบุญนิยม

ถ้าพวกคุณจะให้อาตมาไปร่วมรบด้วย อาตมาทำงานทุกวันไม่ได้รบกับใคร ประสบผลสำเร็จตรงที่ว่า ไม่มีใครคิดว่าเราเป็นศัตรูเขา แม้แต่เถรสมาคมก็ไม่ได้คิดว่าเราเป็นศัตรู อาตมาจึงต้องระมัดระวังอย่างมาก ถ้าจะหักท้วงอะไรกับท่านนายกาอีก จะต้องไม่ให้ท่านรู้สึกว่าเป็นศัตรู ไม่ใช่เรื่องอะไรมากที่หักท้วงไปเรื่อย ประเดี๋ยวท่านนายกา ก็จะว่าอาตมาเป็นชาบประจำ แล้วที่นี้จะพูดอะไรอีกท่านนายกา ก็จะไม่ฟังแล้ว หลายคนตั้งความหวังว่าอโศกนี้ใหญ่ มีฤทธิ์ อาตมาขอบอกเลยนะว่าไม่ใช่ อโศกนี้นิดเดียว เล็กจริงๆ ไม่ได้ใหญ่อย่างที่ใครเข้าใจเลยจริงๆ คนจะเป็นอโศกนี้จะต้องอยู่ในลักษณะโลกุตระนะ อย่างน้อยก็อธิบายมุขไม่มี แล้วก็ต้องมีศีลห้าเป็นอย่างน้อยจริงๆ ต้องมีธรรมของพระพุทธเจ้าอย่างเป็นสังจะ

อาตมาถึงบอกว่าอาตมาไม่ได้ทำการต่อต้าน อาตมาเพียงบอกให้พวกเรารู้ตัว อย่าไปทำอย่างนั้น ให้มาทำอย่างนี้ ถ้าเชื่อเรื่องกรรมเรื่องวิบากแล้ว ใครทำกรรมใดก็จะได้กรรมนั้นเป็นของตน ใครเห็นแก่ตัวก็จะได้รับความเห็นแก่ตัว ซึ่งเป็นบาปไป ใครทำดีก็จะได้ดี เราบอกเขาด้วยเมตตา ให้เขารู้ตัวว่าอย่างนั้นอย่าไปทำเลย อย่างที่อาตมาบอกมานี้ แม้มันจะช้าอาจจะไม่ทันใจเขา แต่ถ้าเขารู้ด้วยความเต็มใจ เข้าใจยอมรับนับถือ เราจะต้องชนะด้วยวิธีนี้ ถ้าจะชนะด้วยวิธีกลเม็ด เร็วแรงกำลังอย่างนั้นมันไม่สำเร็จจริงหรอก เพราะมันก็แก้กันไปแก้กันมา ก็เหมือนกับกีฬาที่แพ้และ

ถ้าเราจะบอกรัฐบาลเราก็ดูเป็นประเด็นๆ ไป เรื่องไหนที่มีเหตุผลมีข้อมูลอะไรก็บอกไป ขอให้พิจารณาเรื่องนี้ให้ดีๆ หน่อยได้ไหม อย่าไปตีทั้งหมด เพราะบางอย่างมันก็มีผลดีจริงๆ ไม่เช่นนั้นรัฐเขาก็จะไม่ฟังอะไรเราเลย”

๑๓ มิ.ย. ๒๕๔๗ อีกคณะหนึ่ง เป็นคณะอาจารย์นายแพทย์จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น และอาจารย์จากจุฬาฯ ก็ได้มาพบพ่อท่านและบอกเล่าความเป็นห่วง เรื่องที่จะให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ

แต่ละแห่งให้บริหารจัดการกันเอง สิ่งนี้จะทำให้มหาวิทยาลัยกลายเป็นธุรกิจ หน่วยกิตของแพทย์จะขึ้นไปสูงมาก อย่างเช่นที่รังสิตเรียนแพทย์ ๖ ปี ๓ ล้านบาท แพทย์จบมาได้เงินเดือน ๘-๙ พันบาท ถ้าไม่ใช่เลยปีหนึ่งจะได้เพียงแสนกว่าบาท กว่าหาเงินใช้รัฐได้โดยไม่ได้เลี้ยงลูกเลี้ยงเมียก็ ๒๐-๓๐ ปี ถ้าอย่างนี้แล้วคนยากคนจนก็จะได้เรียน ส่วนที่ขอนแก่นคำนวณแล้วต้นทุนการผลิตแพทย์ต่อคนต่อปีประมาณ ๔ แสน ๖ ปีก็ประมาณ ๒.๑ ล้านบาท ส่วนแพทย์ที่กรุงเทพฯ ปีหนึ่งประมาณคนละ ๕ แสน ตอนนั้นมีมติ ครม.เมื่อ ๗ เม.ย. จะให้ผู้เรียนจ่าย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มีมหาวิทยาลัยบูรพาและทักษิณ ส่งร่าง พ.ร.บ.เข้าไปแล้วสองฉบับ เขาก็ให้ทำการค้าได้ทุกอย่าง จะซื้อขาย เช่า โอน ร่วมหุ้น ลงทุนอะไรได้หมด เพื่อจะให้เป็นการค้า แล้วบอกว่ามหาวิทยาลัยไหนไม่มีทุนก็ให้ไปร่วมลงทุนกับฝรั่งได้เต็มที่ ถ้าไม่ได้ก็แข็ง อันนั้นมันเป็นแนวคิดเรื่องการค้าเข้ามาในการศึกษาเต็มตัว ได้เคยยื่นเรื่องเข้าไปให้เขาทำประชาพิจารณ์ แต่เขาก็ไม่ยอมทำ จึงเป็นห่วงว่าประชาชนจะ 모르เรื่องว่าจะต้องจ่ายแพง ถ้ามหาวิทยาลัยออกนอกระบบ เขาก็จะแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งถ้าสมัครใจก็จะให้เป็นลูกจ้างกับนายจ้าง ทำสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย ส่วนข้าราชการก็ยังมีอยู่ แต่เขาจะประเมินแบบเข้มข้น ต้องผ่านเกณฑ์ถึงจะให้อยู่ จะเริ่มใช้ปีนี้ คำว่าประเมินอย่างเข้มข้นก็คือว่า คนไหนที่เขาไม่ชอบหน้าก็ไม่ผ่าน แม้จะมีพระราชกระแสฯ ถึงจุฬาฯ ให้ทำประชาพิจารณ์ แต่เขาก็ไม่ทำ กฎหมายเหล่านี้ผ่านกฤษฎีกาถึง ๑๐ มหาวิทยาลัยแล้ว และก็พยายามเซ็นให้ผ่านให้มากที่สุด ก็เลยเห็นว่ากระแสนี้มาแรง และเป็นการค้าเต็มตัว

สมัยรัฐบาลประชาธิปัตย์นั้นคิดเพียงแค่ว่าระบบราชการออกจากมหาวิทยาลัย แต่รัฐบาลนี้กำลังเอามหาวิทยาลัยออกจากราชการ จึงอยากจะมาขออาศัยบารมีของท่านช่วยให้ข้อมูลกับท่านนายกด้วยว่าอย่าให้การศึกษากลายเป็นการค้าไปเลย อย่างน้อยให้รัฐจัดทำประชาพิจารณ์ ก่อนตัดสินใจทำอะไร

พ่อท่าน : โลกจะมีอยู่สองชั่วอย่างนี้อยู่ตลอดเวลา ชั่วหนึ่งก็จะแสวงหาอำนาจเรื่อยไป

เป็นโลกของทุนนิยม และเขาจะรบกันเอง พุทธนั้นจะไม่รบกับใคร และเราจะไม่เป็นทั้งสิ่งหรือเสีย เราจะเป็นเพียงหมาน้อย อหิงสา อโหสิ เขาจะฟังเราหรือไม่ก็ไม่เป็นไร แต่เราจะเป็นผู้สร้างเมตตา เขาจะเหยียบเราบ้างเราก็หลบไป อย่าให้เขาเหยียบ อย่าให้เขาฆ่า แล้วเราก็จะเป็นผู้ช่วยทั้งสิ่งและเสีย โลกทุนนิยมเขาจะแย่งกันและฆ่ากัน แต่บุญนิยมจะออกมา เป็นเหมือนหนูช่วยราชสีห์ เขาจะรบกันก็ จึงไม่มีเวลามาสร้างของกิน เจ็บป่วยก็ไม่มีเวลาดูแลรักษา เราก็จะเป็นผู้สร้างสรรช่วย ทั้งสิ่งและเสียเราก็จะช่วย อย่างที่อาตมาทำอยู่นี้เขาบอกว่ามันยาก แล้วมันก็ไม่โต เราก็ดูตัวเราว่าเรามีอัตรการก้าวหน้าอยู่นะ แม้มันจะช้า แต่เราก็สร้างหมู่มวลขึ้นมาเป็นคนพันธุ์ใหม่ ส่วนพวกเขานั้นพูดกันไม่รู้เรื่องหรอก เขาจะฆ่ากัน เราห้ามอย่างไรก็ไม่สำเร็จหรอก มันคือโลกียะสามัญที่ดำเนินไปเป็นธรรมชาติ ถึงยุคถึงจุดแรงมันก็ร้ายแรงไป หมดยุทธธรรมมันก็กลับมาเบา ส่วนที่เราทำนี้ทำตามพระพุทธเจ้า เป็นเรื่องโลกุตระ ซึ่งไม่มีส่วนที่จะหมุนไปหมุนมาอย่างโลกียะเป็น แต่ช้าบ้างนั้นแน่นอน จะเร็วได้ก็ต่อเมื่อถึงขีดขั้นที่มีการแพร่หลาย และคนรู้จักจริงมากขึ้น มีคนร่วมมือก็ช่วยกันจึงจะเร็ว

ดังนั้นอย่างไรเสียก็อย่าดึงอาตมาเข้าไปให้เขารู้สึกที่อาตมาเป็นศัตรูของเขาเลย อาตมาบอกให้ฟังอันนี้ ถ้ามีอะไรให้อาตมาช่วยได้อาตมาจะช่วย นี่คือสิ่งที่อาตมามุ่งมั่นและทำมา

๑๖ มิ.ย. ๒๕๔๗ คณะศิษย์ท่านอาจารย์พุทธทาส คุณวีโรจน์ ศิริอัฐ ดร.จำนงค์ สมประสงค์ ทำธนาคารหมู่บ้าน ตามแนวพระราชดำริ ร.อ.ภาณุ พิณเนียม เจ้าของวิดีโอ “ครูบ้านนอกเกาหลี่” ที่เคยนำมาให้ชาวอโศกเราเป็นอุปกรณ์การเรียนรู้อุบัติมาสนทนาเรื่องการศึกษ และการทำธนาคารหมู่บ้าน

คุณวีโรจน์ได้กล่าวนำการสนทนาว่า “พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๕๒ เห็นว่าเป็น

ความหวังของประเทศไทย เช่นมาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์
มาตรา ๗ บอกว่าในกระบวนการเรียนรู้นั้น ต้องมุ่งหวังปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง เกี่ยวกับประชาธิปไตย
ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข คำว่าจิตสำนึกที่ถูกต้องนั้นหมายความว่าเอาพระพุทธศาสนาทั้งหมด
พอมตรา ๒๘ เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา โดยย่อ หลักสูตรการศึกษาต้องมุ่งสร้างคนให้เกิด
ความสมดุล และรับผิดชอบต่อสังคม ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
สถาบันศาสนา และสถาบันอื่นๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน
อันนี้หมายความว่าสร้างบ้านแปลงเมืองว่าฉันเถอะ ผมนึกถึงคนที่เขียนร่างอันนี้มาเก่งมากครับ แต่
๕ ปีมาแล้วครับ ไม่มีใครพูดถึงเลย ทำอย่างไรถึงจะให้มันขับเคลื่อน

พ่อตีอาจารย์ภาณุมาเจาจดหมายที่พ่อท่านเขียนถึงนายกามาให้ดู ก็เลยว่าพ่อท่านนี้มีฤทธิ์นี่”

พ่อท่าน “ไม่ใช่... อาตมาเป็นฟางเส้นเล็กๆ ที่หล่นลงไปพอดี สิ่งที่จะเต็มอยู่แล้วก็เลย
เต็มเท่านั้น คนอื่นๆใดๆเขาทำกันมาหลายเหตุหลายปัจจัย เขาเสนอมามากแล้ว เขาวิพากษ์วิจารณ์
กันมาก่อนแล้ว ไม่ใช่อาตมามีฤทธิ์”

คุณวีโรจน์ “คือถ้าสามารถทำให้การศึกษาขับเคลื่อนได้นั้นะครับ”

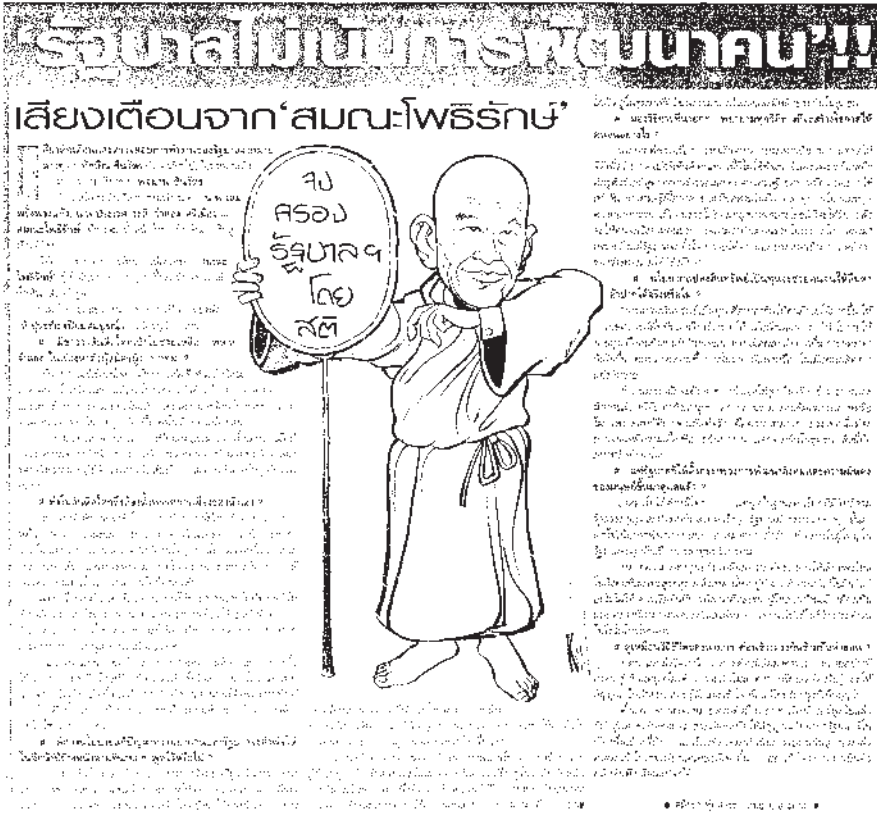
พ่อท่านैयाๆ “อย่าไปใจร้อน เขากำลังทำโรงเรียนวิถีพุทธไง คำตอบทุกอย่างมันอยู่ที่คน
เพราะคนที่เป็นตัวหลัก เป็นหัวหน้าที่มีทั้งอำนาจและหน้าที่ แต่ความเข้าใจมันเป็นมิจจาทิฐิ ไม่ใช่
สัมมาทิฐิ ทิฐิเป็นประธานของมรรค ถ้าทิฐิผิดเสียแล้ว ไม่ว่าจะพยายามหรือพยายามอย่างไร หรือมี
สติแค่ใดก็เป็นทิฐิปฏุชน เพราะฉะนั้นจะอย่างไร ให้เราทำให้ความรู้ ไม่ให้เกิดต้านกัน แต่กิเลสก็
คือกิเลส มันไม่เคยรามือ มันอยู่ในคนผู้ใดมันก็ออกฤทธิ์ออกแรงในคนผู้หนึ่งๆ อาตมาจึงเห็นมานาน
แล้วว่ามันทำไม่ได้ เสียเวลา ที่จะไปต่อสู้ เสนอหรือยึดเยียดอย่างไรก็ตาม ถ้าคนยังไม่สามารถมีทิฐิ
เห็นได้จริง หรือกิเลสยังไม่ลดราวาศอก ก็ยากที่จะดัน ต้องค่อยๆสร้างด้วยความอดุทธสาหะ และไม่ใ
ร้อนเป็นอันขาด วิธีการของอาตมาจึงขอแยกออกมาทำนานาสังวาส ยิ่งทุกวันนี้อาตมายิ่งเห็นชัดเจน
ว่าอาตมาตัดสินใจถูก เขาก็ทำของเขาไป เราก็ทำของเรา เราไม่มีสิทธิ์ ไม่มีอำนาจจริงๆเลย อาตมาถึง
เห็นผล ตั้งแต่ประกาศนานาสังวาสแล้ว มาถึงวันนี้เราก็เห็นผลจริงๆ อันไหนที่ยอมได้เราก็กยอม อัน
ไหนที่ยอมไม่ได้ก็ไม่ยอม จนกระทั่งถูกจับดำเนินคดีไป เราก็ทำต่อไป คดีก็แพ้ แต่เราก็อดุทธสาหะทำไป

ทุกวันนี้เรามีโรงเรียน มีการศึกษาทุกระดับ มีหมู่บ้านชุมชน มีอุดมศึกษาออกนอกกรอบ
อาตมาไม่รอ ไม่หวัง แต่เราทำ เดินหน้าไป จะได้เท่าไรก็เท่านั้น”

คุณวีโรจน์ “คือที่พูดเรื่องนี้ ผมได้เล่าให้อาจารย์จำนงฟังว่าโรงเรียนของพ่อท่านนี่ปฏิบัติได้
ครบทั้ง ๔ มาตราดังที่ได้บอกมานั้นครบเลย”

พ่อท่าน “อาตมาทำมาก่อนที่กฎหมายฉบับนั้นจะออก เขาออกปี’๔๒ อาตมาทำมาตั้งแต่
ปี’๓๕”

นอกจากนี้คุณจำนงได้บอกเล่าเรื่องราวการหมู่บ้านตามที่ต่างๆที่ได้ไปทำมา แล้วคุณวีโรจน์
ได้สรุปว่า ถ้าสามารถทำหมู่บ้านให้เข้มแข็ง มีธนาคารหมู่บ้านได้ ก็จะสอดคล้องกับมาตรา ๒๘

เสียงเตือนจาก 'สมณะโพธิรักษ์'

๒๙ มิ.ย. ๒๕๕๗ น.ส.พ.คมขัณฑ์ได้นำบทสัมภาษณ์ลงพิมพ์หน้า ๔ โดยขึ้นหัวข้อใหญ่ที่คัดมาจากคำกล่าวของพ่อท่านว่า **'รัฐบาลไม่เน้นการพัฒนาคน'!!** และข้อความจั่วหัวเรื่อง ที่รองลงมาคือ **เสียงเตือนจาก 'สมณะโพธิรักษ์'** จากบางส่วนดังนี้

กาม : มีข่าวว่าสันตโตศกเข้าไปช่วยเหลือ พล.ต.จำลอง ในเรื่องหาตัวผู้สมัครผู้ว่าฯ กทม.?

พ่อท่าน : ขอยืนยันว่าไม่รู้เรื่องนี้เลย มีพรรคเพื่อฟ้าดินแล้วยังไม่ส่งคนออกไปสมัครเลยแล้วจะไปช่วยคนอื่นคัดเลือกทำไม อาตมาและสมาชิกทำพรรคนี้แบบเจียมตัว ส่วนความเคลื่อนไหวของ พล.ต.จำลอง นั้น อาตมาไม่เคยคุยเรื่องนี้รวมทั้งเรื่องการเมืองเลย...

กาม : ทำไมสันตโตศกถึงต้องตั้งพรรคการเมืองของตัวเอง?

พ่อท่าน : พรรคเพื่อฟ้าดินเพิ่งตั้งได้ ๒-๓ ปีแล้ว ตอนนี้มีสมาชิกทั่วประเทศ ๒ หมื่นกว่าคน เราเน้นนโยบายบุญนิยม คือมีแนวคิดทำงานเพื่อประชาชน และไม่แสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ใดๆทั้งสิ้น พรรคนี้ไม่มี ส.ส. ไม่มีการหาเสียง แต่ถ้าพรรคจะมี ส.ส.ได้นั้น ประชาชนจะต้องมาขอให้พรรคส่งตัวแทนไปเป็น ส.ส.โดยไม่ต้องหาเสียง.....

พรรคนี้จะไม่ มี ส.ส.ได้ง่ายๆ ทำงานให้ประชาชนโดยไม่มีรายได้ ไม่ต้องมีตำแหน่ง ไม่แสวงอำนาจ อาศัยประชาชนเลี้ยงไว้หรือรัฐบาลต้องให้สวัสดิการ เพราะคนทั้งประเทศยกมาให้ เป็นผู้นำ พรรคจะค่อยๆขยายเครือข่ายต่างๆ จากจุลภาคไปเป็นมหภาค....

....แนวคิดนี้เป็นอุดมคติและแตกต่างกับพรรคอื่นๆ แบบคนละขั้วใช้ระบอบประชาธิปไตย ที่รับฟังความเห็นซึ่งกันและกัน ไม่ใช่รูปแบบเผด็จการ ไม่มีการปิดกั้น ไม่มีระบบวิป ต้องติเตียนกันได้ เพราะหากไม่ติเตียงคือหน้าเน่า เหมือนกับฝูงควายที่เดินตามหัวหน้าเพียงอย่างเดียวมันไม่ใช่ประชาธิปไตย

ถาม : คิดว่านโยบายแก้ปัญหาคาความยากจนของรัฐบาลจะสำเร็จได้ในอีกห้าปีข้างหน้า ตามที่นายกฯ พู่วไว้หรือไม่?

พ่อท่าน : อาตมาเห็นไม่สอดคล้อง เพราะนายกรัฐมนตรีมุ่งเน้นการพัฒนาเงิน เศรษฐกิจ สะพัด แต่ไม่ได้พัฒนาคนให้ลดละความฟุ้งเฟ้อ กีเลสและการมอมเมาจากต่างประเทศที่หลั่งไหลเข้ามาให้คนบริโภค อย่างตอนนี้คนไทยหลงไหลกีฬาทั้งหมด จากนั้นก็ให้ตำรวจไปไล่จับคนพนันฟุตบอล แต่วิธีที่ดีคือผู้ใหญ่ในรัฐบาลไม่ควรก่อเหตุให้คนทั่วไปตกเป็นทาส วันนี้อบายมุขในเมืองไทยครึกครื้นมาก...

....ส่วนวิธีการของอาตมาจะเป็นแนวทางพาคนไปจน จะสร้างคนจนผู้ยิ่งใหญ่ คือเสียสละ และไม่สะสม เป็นคนจนซึ่งอยู่ในระดับที่มีหลักประกัน มีวัฒนธรรม ฟุ้งตัวเองได้ ดำเนินวิถีชีวิต ตามหลักคำสอนของพระพุทธเจ้าและในหลวง ใช้ทรัพย์สินส่วนกลางร่วมกัน คือสาธารณโภคี อยู่ในชุมชนที่มีวัฒนธรรมของตัวเองและมีหลักประกันในชุมชน....

ถาม : มองวิธีการที่นายกฯ พยายามทุกวิถีทางที่จะสร้างโอกาสให้คนจนอย่างไร?

พ่อท่าน : นายกฯพัฒนาเรื่องการหาเงินจากต่างประเทศเข้ามามาก แต่ต่อให้จีดีพีโต เศรษฐกิจ โตถึง ๗-๘ เปอร์เซนต์ คนเหล่านี้ก็ไม่ได้พัฒนาตัวเอง เพราะกิเลสคือศัตรูตัวร้ายที่สุดของคนร่ำรวย และคนจน เศรษฐีขอทานมีความอยากได้เหมือนกัน แต่เศรษฐีมีโอกาส ขณะที่ขอทานไม่มีโอกาส ทุกคนไม่ยอมหยุดความอยากรวย เมื่อคนรวยไม่ยอมหยุดหาผลประโยชน์ที่จะได้รับ แล้วจะให้คนจน วิ่งตามคนรวย แต่ถามว่าทำไมคนรวยไม่ระบายนโอกาสลงมา เพราะถึงแม้รัฐบาลจะตั้งใจหารายได้จาก นอกประเทศเข้ามา แต่อัตราช่องว่างทางรายได้ก็ยังมีมาก

ถาม : นโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนจะช่วยคนจนให้ลืมตาอ้าปากได้จริงหรือไม่?

พ่อท่าน : การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน คือหาอาชีพให้คนมีรายได้มากขึ้น ให้เกษตรกรมีพื้นที่ปลูกพืชสร้างรายได้ เมื่อพืชผลออกมาก็นำไปขายให้นายทุน คือคนข้างบนที่กำหนดแนวทาง เมื่อผลผลิตมากขึ้น การกดราคาก็เกิดขึ้น คนรวยจะยอมซื้อของในราคาที่แพงหรือ ในเมื่อคนผลิต ต่างแย่งกันขาย....

....ที่ผ่านมาเรามักจะตีราคาของตัวเองให้สูงเกินจริง ข้าราชการและนักการเมืองที่ตีราคาตัวเอง สูงๆ อยากถามว่าทำงานเต็มสมรรถภาพหรือไม่ เพราะสมบัติของคนแท้จริง คือความสามารถ ประเทศนี้แม้จะยากจนแต่มีความเอื้อเพื่อ ขยันทำงาน แจกจ่ายกันในชุมชน สิ่งนี้คือมหาทรัพย์ของโลก

ถาม : แต่รัฐบาลก็ได้ตั้งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ขึ้นมา

ดูแลแล้ว?

พ่อท่าน : อาตมาไม่ได้ตำหนิใคร แต่พูดในฐานะคนไทยที่มีสิทธิตามรัฐธรรมนูญและทำงานกับสังคมจริงๆ รัฐบาลมีกระทรวงต่างๆขึ้นมาแต่ไม่เห็นการพัฒนาคนเลย อาตมาอยากย้ำว่า ทำอย่างไรผู้ใหญ่ในรัฐบาลจะฉุกละหุกคิดเรื่องการลงทุบริหารคน....

...หมายความว่าลงทุนปรับเปลี่ยนความคิดของคนให้เลิกหลงใหลในสังคมที่ละเหาะสูญส่าย สิ่งเหล่านี้หากผู้พัฒนาสังคมไม่แก้ไข มันก็แก้ไขอะไรไม่ได้ ควรเริ่มต้นที่การพัฒนาศีลธรรม ผู้ใหญ่ในบ้านเมืองต้องเป็นแบบอย่างที่สามารถดลละกิเลสได้หมด โดยนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่ไปโปรโมทคารา

ถาม : ดูเหมือนวิถีชีวิตของนายกฯ ค่อนข้างตรงกันข้ามกับคำสอน?

พ่อท่าน : อาตมาไม่กล้าวิจารณ์ เพราะต้องมีสัมมาคารวะ หลายอย่างที่อาตมาารู้เห็น แต่พูดไม่ได้ เพราะมันไม่สมควร เพียงแต่ต้องรับรู้และให้สัญญาณไปบ้าง หากท่านรู้สึกและเข้าใจเพื่อแก้ไขปรับปรุงก็เป็นบุญไป....

...ตั้งแต่อาตมาส่งจดหมายส่วนตัวถึงนายกฯ เรื่องลิเวอร์พูลไปแล้ว ก็มีกลุ่มต่างๆติดต่อมาว่า ช่วยเตือนหรือให้สัญญาณกับนายกรัฐมนตรีในเรื่องนั้นเรื่องนี้บ้าง แต่เรื่องที่อาตมาดำเนินการไปนั้น มันสุกงอมแล้ว อาตมาเข้าไปเติมเพียงแค่เศษชูลีเท่านั้น อย่าเข้าใจว่าอาตมาเป็นตัวผลักดันที่เปลี่ยนแปลงได้

ท้ายสุดของบันทึกฉบับนี้ จากโอวาหิตประชุมชุมชนปฐมอโคก ๒๑ มิ.ย.ดังนี้

ทุกวันนี้พวกเราได้เกิดเป็นมนุษย์พันธุ์ใหม่ การทำทุกอย่างกำลังแสดงผล สังคมกำลังค่อยๆเข้าใจพวกเรามากขึ้น ตามข้อมูลจริงที่แสดงออกมา อยากให้พวกเราจัดระบบ หรือจัดรวบรวมงานตามฐานต่างๆ และพฤติกรรมต่างๆ ให้เป็นลักษณะทางวิชาการ ข้อมูลทุกอย่างเรามีอยู่แล้ว ที่ปฐมอโคกยังไม่มีการจัดรวบรวมมาก ถ้าผู้ใดอยากทำงานนี้ก็สอบถามไปที่สันตือโคกได้ เพราะทางสันตือโคกกำลังดำเนินการอยู่ นี่เป็นการเกิดการพัฒนา สังคมของชาวอโคกเราไม่ได้ทำเล่น ระบบที่เราทำบุญนิยมจนกระทั่งมีสาธารณโภคี ไฉนซ้ำในสังคมโลกก็ต้องหันกลับมาใช้ระบบแบบนี้ เพราะปัจจุบันในสังคมไม่มีทางออกทางอื่นแล้ว

ถ้าไม่แก้ไขที่จิตวิญญาณให้มารู้จักสัจจะก็จะไปไม่รอด ในสังคมปัจจุบันเขาเห็นความสำคัญของเราเพิ่มมากขึ้น เราจะได้ความนิยมเพิ่มมากขึ้น เราสามารถช่วยเหลือเขาได้ แต่อย่าไปรับงานเขามากเกินไป ให้ถ่อมตนเอาไว้เพราะงานเรามีมากอยู่แล้ว ตอนนี้นั้นงานของเราทำมานานงานก็จะเป็นงานขยายคืองานของเราแตกกิ่งสาขากออกไป แต่อย่าขยายงานเองมาใหม่ๆมาเพิ่ม ให้ฟังดีๆ แล้วช่วยกันคิดพิจารณาดีๆ คำว่า “งานขยาย” อยู่ในดุลพินิจที่ต้องพิจารณาทำพอสมควร แต่ไม่“ขยายงาน”

รักขิราม

๑๗ ส.ค. ๒๕๔๗

บ้านราชฯ

อยู่บ้านราชฯ สุขสบาย มีหลายอย่าง
 เเคयरกร่าง ริเริ่ม แต่งเติมใหม่
 ดินน้ำฟ้า สมบูรณ์ อบอุ้นใจ
 ญาติโยมใส่ บาตรล้น คนศรัทธา

กินอยู่อย่าง หมูเฮา ลูกข้าวเหนียว
 ใจเด็ดเดี่ยว สัตย์ซื่อ ไม่ถือสา
 เฮาถือศีล ยินดี ทุกเวลา
 เสียงเฮฮา ม่วนซื่น ทั้งคืนวัน

- แต่ ธรรม -

วิสัยคน

ปุคไอ่ที่รูดเกินจุดรั้ง
 โลกก็คลั่งไคล้คลื่นไม่ขึ้นหวาน
 เสพย์เกษมเกมส์กดสดตระการ
 สืบประสานขานรับระดับเรือน
 ยุคหมีพินชาติอำนาจบ้า
 โลกก็ซัดอ๊ตตาที่ป่าเถื่อน
 ไม่ฟังมวลส่วนใหญ่ที่ไซ้เตือน
 ยอมบิดเบือนความจริงหยิ่งลำพอง

ยุควัยรุ่นวุ่นวายกระหายนทีเยว
 เทอสายเดี่ยวเปรี๊ยะลีฬผยอง
 เที้ยวระทึกก็ดึกตื่นรีนคะนอง
 และลิ้มลองลวงลามเอาตามใจ
 ยุคพระธรรมดำเนินเจริญรุด
 คนกลับจุดว่าต้อยค่าล้ำสมัย
 ทั้งที่ธรรมบำเพ็ญเพื่อเว้นภัย
 แต่ก็ไร้คนรับมาดับเวร

๓ พ.ค. ๕๖

- ยุค ๒๕๕๖ -

ไก่มีกรรม

ตั้งแต่ออกจากไข่อยู่ในเล้า
มีคนเฝ้าเอาใจใส่ดูแลในหิน
มีอาหารพร้อมเพียบไม่เหยียบดิน
ไม่เคยบินกินแล้วนอนไม่ร้อนรน

จึงโตวันโตคืนตื่นกินถ่าย
อยู่สบายพักผ่อนทั้งร้อนฝน
แต่อยู่อย่างไรหวังทั้งมีคมน
วันหนึ่งคนมารับจับออกไป

เป็นครั้งแรกที่ออกไปไกลจากเล้า
ผ่านป่าเขาทุ่งนามาเมืองใหญ่
แต่ไม่รู้ว่าเขาพามาทำไม
จะไปไหนก็ไม่วินิจฉัย

เมื่อมาถึงที่ใหม่ไม่เหมือนเก่า
รู้แล้วเศร้าเขาไปจับมาขาย
เขาจับเราเอามาฆ่าให้ตาย
เลือกไม่ได้ไก่มีกรรมต้องทำใจ

ตายเพราะทำหรือว่าถูกฆ่าเชือด
ตายมีเลือดหรือมีโรคต่างตรงไหน
คนยกค่าว่าประเสริฐเลิศกว่าใคร
แต่ทำไมใจร้ายฆ่าไก่กิน

คนนั้นเห็นแต่ประโยชน์โหดกว่าสัตว์
สารพัดช่างมดกินหมดสิ้น
ทั้งสัตว์บ้านสัตว์ป่าฆ่ามากิน
อร่อยลิ้นกินเลือดเนื้อเพื่อตนเอง

- สมเจตน์ เมฆพยับ -

๒๓ มกราคม ๒๕๔๗

RSSM: ประทับใจ (๑๐๑)

ขนาดอายุอานามกว่า ๖๐ แล้ว **พ.ต.ท.รุ่งโรจน์ เรืองฤกษ์** ก็ยังขยัน และ **เอาภาระงานใหญ่น้อยเสมอต้นเสมอปลาย** ใครผ่านไปที่สำนักพิมพ์กลิ่นแก่น จะเห็นท่านทำงานตลอดเวลา ในหน้าที่บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เราคิดอะไร

ไม่เขียนหนังสือ อ่านหนังสือ ก็ทำอุปกรณ์ดีที่ออกซ์จำหน่าย เป็นทุนสำหรับพิมพ์หนังสือพิมพ์เราคิดอะไร และระยะนี้ท่านก็กำลังปรับปรุงพื้นที่ที่เคยเป็นบ้านป่าบุญธรรม อักษรศรีข้างๆตึกฟ้าอภัย(เก่า)

บ้านนี้ป่าบุญธรรมมอบให้มูลนิธิธรรมสันติ หลังจากเสียชีวิตแล้ว คุณภรรยาเย็น อโศก-ตระกูล เคยใช้เป็นสถานที่ผลิตน้ำหมักชีวภาพ ต่อมากิจการผลิตอุปกรณ์ดีที่ออกซ์ขยายตัว สำนักพิมพ์กลิ่นแก่น จึงขอใช้สถานที่โดยรื้อบ้านเก่าและสร้างใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพการใช้งาน

เห็นท่านสารวัตรกับคุณเลื่อนผา ทรรพสุ กำลังโยกย้ายแบกขนกันง่วนอยู่ ก็นึกถึงอดีตเมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๔ ท่านสารวัตรประสบอุบัติเหตุตกจากรั้ว ขณะซ่อมรั้วบ้านที่เมืองชลฯ

วันที่ ๔ พ.ค.๒๕๔๕ ท่านสารวัตรไปรักษาอาการที่คลินิกกายภาพบำบัดย่านสามแยกไฟฉาย ผู้เขียนเห็นสารวัตรยอดขยันของเรา ใช้ไม้กวาดกวาดหน้าร้านที่คลินิก โดยไม่เคยอะเซิน

แต่อย่างไร ทำให้หน้าร้านสะอาดสะอาดขึ้นอีกมาก เพราะปกติจะมีรถจอด

บางคันก็จะมีมูลสัตว์เลอะเทอะ

ไปหมด ท่านสารวัตรไม่เพียงแต่

กวาดหน้าร้านเท่านั้น เรียกว่าบ้านฝั่ง

เดียวกันในรัศมีที่พอจะกวาดได้ก็กวาดให้จนหมด ไม่แน่ใจว่าได้

ไม้กวาดมาจากไหน คงเป็นไม้กวาดที่เขาทิ้งๆไว้อย่างไรค่า แต่

สำหรับสารวัตรแล้ว พอเห็นไม้กวาดไม่จำเป็นต้องใหม่ แต่พอกวาดได้

ก็ลงมือกวาดอย่างจริงจัง ขณะที่รอคนใช้ที่ไปด้วยกัน แต่ยังคงอยู่

ในระหว่างรักษา ส่วนท่านเองรักษาเสร็จแล้ว

ทุกวันนี้ท่านสารวัตรก็ยังคงเป็นคนเดิม ที่เพิ่ม

ความเคร่งครัดให้กับตนเองอยู่อย่างสม่ำเสมอ (ยกเว้นกรณีเจ็บป่วย) ก่อนประสบอุบัติเหตุ ผู้เขียนขอเล่าให้ฟังอีกครั้งว่า การเดินทางจาริก(ด้วยเท้า) ในสภาพที่เป็นฆราวาส สารวัตรก็คงกระทำอยู่ทำให้ผู้ไกล่เคียงอดหวังไม่ได้ แต่ท่านก็ไม่ดื้อ เมื่อเห็นว่าคนอื่นจะต้องมาลำบากเพิ่มขึ้นอีก หรือการใช้ชีวิตจากบ้านทาวน์เข้าสู่ในชอยประสาทหิน ที่อยู่อย่างสบายๆ น้ำไฟพร้อม สารวัตรก็อาสาไปพักอาศัยอยู่ที่สวนสองศอก ชอยจำเป็น ซึ่งเป็นที่ดินของญาติโยมที่แสดงเจตนามอบให้มูลนิธิธรรมสันติ ไม่มีไฟ มีเพียงตะเกียงจุดไฟพอมองเห็น ไม่มีน้ำก๊อกที่ใช้อย่างสะดวกสบาย แต่ใช้น้ำจากคลองในสวนนี้ ซึ่งต้อง

ตัก หรือหาบ โดยเฉพาะตักน้ำที่นำ

มาใช้ในห้องสุขา ตลอดจนการซักล้าง

ๆ และยังคงขยันด้วยการดูแลถางหญ้าและวัชพืช เท่ากับเป็นการออกกำลังกายไปในตัว และนำพืชผลที่ได้จากสวนนี้มาให้พวกเราเสมอๆ

แบบนี้แล้วจะไม่ให้ชื่นชม หรือประทับใจได้อย่างไร คราวดำรงตำแหน่งเป็นนายกสมาคมผู้ปฏิบัติธรรมนั้น ช่วงนั้นจะได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรให้กับสถาบันหลายแห่งในต่างจังหวัดไกลๆ สารวัตรก็ขับรถด้วยตนเองเดินทางไปโดยตลอด เท่านั้นยังไม่พอ ชมรมและหน่วยงานที่สังกัดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม สารวัตรก็ขับรถไปให้กำลังใจถึงที่นั่น อาทิ โรงเจสมาคมฯ โรงสีขอนแก่น และชมรม.เชียงใหม่ เป็นต้น

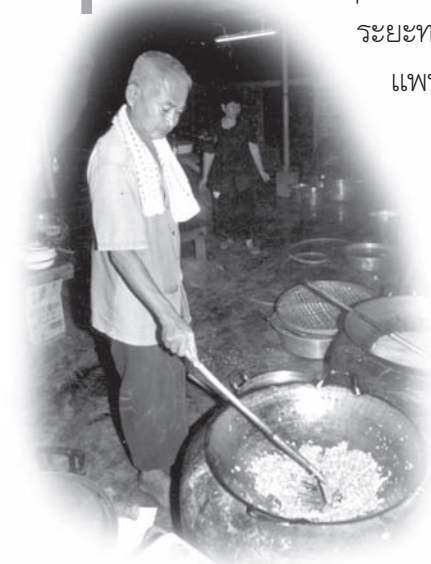
เมื่อร่างกายทำงานเกินความพอดี ร่างกายไม่ใช่เครื่องจักรยนต์ แม้เครื่องจักรยนต์ก็ ยังต้องเติมน้ำมัน ดูแลรักษาเครื่อง นี้อร่างกายคนแท้ๆ จำเป็นต้องให้ได้พัก หากพักน้อยไปที่สุดจึงเกิดอาการเจ็บป่วย จนคุณหมอมือคำสั่งห้ามขับรถเด็ดขาด โดยเฉพาะระยะทางไกลๆ ช่วงนั้นอาการแย่มากทีเดียว ช่วงนี้เมื่อได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ สุขภาพร่างกายดีขึ้นแล้ว

อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าซึ่งเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม ขอให้กำลังใจดีดีต่อนายกสมาคมฯ ที่ปฏิบัติหน้าที่จนทุกวันนี้ แม้ถอนตัวไม่ดำรงตำแหน่งนี้แล้วก็ตาม แต่ยังเป็นทีปรึกษาทุกเรื่องให้แก่ชาวโศกอยู่เสมอ รวมทั้งเป็นกรรมการสถาบันบุญนิยม

✦ ขอนุนโมทนา สาธุ

สม.ปราณี ธาตุหินฟ้า

เลขสมาชิกสมาคมฯ ก.๐๖๔๗๗

ชื่อ นางกวี ปริกัมดิล

เกิด ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๑๒

พี่น้อง ๕ คน เป็นคนที่ ๔

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

การศึกษา ปริญญาตรี วทบ.เทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล

สถานภาพ โสด

แนวคิดชีวิตโสด การแต่งงานเป็นสิ่งสามัญที่โลกมี แสวงหาความอิสระ ความหลุดพ้นดีกว่า

อาชีพเดิม นักศึกษา

อาชีพใหม่ นักปฏิบัติธรรม

ปี ๒๕๒๕ เรียนอยู่ชั้น ม.๑ อ่านหนังสือสารอโศก ที่คุณพ่อนำมาจากวัด (คุณพ่อมาวัดประมาณปี ๒๕๒๔) **ประทับใจโครงการปฐมอโศก เป็นชุมชนในฝัน อยากไปอยู่ เริ่มฝึกถือศีล กินมังสวิรัตพร้อมกับพี่น้องในบ้าน และอ่านหนังสือสารอโศก ฟังที่ปธรรมะมาเรื่อยๆ**

เมื่อเป็นนักศึกษาเป็นสมาชิกชมรมพุทธศาสตร์ เริ่มคิดถึงชีวิตนี้ต้องการอะไร จะไปทางทิศไหนที่ดีที่สุด พอเรียนจบจึงได้ข้อสรุปสำหรับตนเอง **เลือกมาเป็นนักปฏิบัติธรรม แม้จะอาลัยอาวรณ์ในความสะดวก สบาย แต่ก็เลือกทำในสิ่งที่ยาก เพราะสิ่งที่ง่ายได้แต่ของเก่าๆ ชีวิตเก่าๆ น่าเบื่อ**

ปี ๒๕๓๔ เรียนจบ เข้ามาอยู่ที่พุทธสถานสันตติอโศก อยู่กลุ่มนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม(นศ.ปธ.) เป็นพ่อครัวทำอาหารขายที่แผง ๒๒ โรงอาหารมหาวิทยาลัยรามคำแหง และร้านน้ำใจ ซึ่งเป็นร้านของกลุ่ม นศ.ปธ.

ปี ๒๕๓๙ - ปัจจุบัน เป็นผู้จัดการโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตติอโศก

เป็นครูสัมมาสิกขาฯ (สอนวิชาการ, ดูแลนักเรียน, ดูแลงานงาน) เป็นคนขบถ

✧ ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติธรรม

- ความขี้เกียจ
- ชอบผู้หญิง
- ตื่นสาย
- ชอบกินขนม
- ใจร้อนให้ไม่ได้ตั้งใจ

✧ แนวทางแก้ไข

- ขยัน
- พิจารณาอสุภะ
- ฝึกตื่นแต่เช้า
- ฝึกกินข้าวเปล่า
- ใจเย็นๆลงบ้าง และคิดซึ่งใจก่อนพูด

✧ ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

มันก็พอๆกันแหละนะ จากที่กล่าวมาทั้งหมด ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจะเจออะไรที่ยากกว่านี้อีก
รีเปล่า?

✧ **คติประจำใจ** ไม่ว่าจะชนะหรือพ่ายแพ้ ก็ยังดีกว่าอยู่เปล่าๆ

✧ **เป้าหมายชีวิต** พันธุกรรมโรคภัย เบิกบานแจ่มใส หมดความอยาก ล้นความเสพย์

✧ ข้อดีข้อฝากให้หมู่กลุ่ม

ขอบคุณหมู่กลุ่มที่ยังให้อยู่ทำงานต่อไป

ขอบคุณทุกๆคนที่เลี่ยมสอนให้เป็นผู้เป็นตนเองในวันนี้

ขอบคุณสวรรค์ที่ยังเหลือเวลาให้อยู่บนโลกใบนี้ และได้พบพุทธศาสนา

เดินตามรอยพ่อ

○ ผังฟ้าผัน

* ผิดซ้ำพลาดซ้อนป้อน ดวงจิต
 ฝันทนแทนลืมนัด วาดฝัน
 แกร่งก่าวก้าวพิชิต ตอนลัด มโน
 ผิดจิตโตมโหฬารัน จัสมส์ กิเลสมาร

โกนคิ้ว, ฉันทอาหารเจ, เขาว่าเป็นพระคอมมิวนิสต์” เป็นคำบอกเล่าของเพื่อนที่มีต่อพระอโศก และเมื่อได้ไปสนทนาธรรมกับพระภิกษุจิตโตในเรื่องของอาหารมังสวิรัต ซึ่งท่านบอกว่า “อย่าเพิ่งเชื่อ! ให้ทดลองพิสูจน์ก่อนศาสนาพุทธเป็นวิทยาศาสตร์ ต้องพิสูจน์ด้วยตนเอง” ก่อนกลับท่านได้ให้หนังสือธรรมะของชาวอโศกหลายเล่ม และปฏิเสศที่จะรับเงินทำบุญค่าหนังสือจากข้าพเจ้า “ที่นี่จะรับเงินทำบุญก็ต่อเมื่อได้มาคบกุ่นที่วัด ๗ ครั้งขึ้นไป และทุกวันอาทิตย์มีการแสดงธรรม หากมีเวลาก็แวะมาได้” ข้าพเจ้ากราบลาและตั้งใจว่า

หลังพลาดหวังจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัยปิด ข้าพเจ้าก็เดินทางจาก อ.หาดใหญ่สู่กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาต่อยังมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามค่านิยมที่โลกเขาเป็นกัน เมื่อจบปริญญาตรีแล้ว จะได้ทำงาน ได้โลกธรรม ได้เงินเดือนมาบำเรอกิเลสตน มีครอบครัวแล้วก็ตายไป เจกเช่นปุถุชนคนทั่วไป

วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑ เป็นวันที่ชีวิตข้าพเจ้าเปลี่ยนไป ด้วยความประทับใจที่ได้เห็นภาพการเดินทางบิณฑบาตของพระชาวอโศกที่สงบ สำรวม ก่อเกิดศรัทธายิ่งนัก ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่บนรถเมล์สาย ๙๖ จนต้องเหลียวหลังกลับไปดูจนลับสายตา พระที่ไหน? เพื่อนของเราที่พังกออยู่ที่อินทราภิรักษ์อาจจะรู้จัก

“เวลามาบิณฑบาตชอบแจกหนังสือ, ไม่

จะกลับไปลองกิน
มังสวิรัตสัก ๗ วัน และ
อาหารมังสวิรัตมือแรกก็
เริ่มขึ้น ณ วันนี้....จน
ถึงปัจจุบัน

จากการที่ได้มา
คบคุ้น ได้ร่วมกิจกรรมต่างๆที่วัด ได้ฟังธรรม
ทำให้ข้าพเจ้าเกิดปัญญา เข้าใจคุณค่าที่แท้จริง
ของศาสนา และเป้าหมายของชีวิตก็เปลี่ยนไป
เริ่มฝึกปฏิบัติธรรม ถือศีล ลดละการแต่งตัว
กินมือเดียว นอนบนเตียงน้อย ถอดรองเท้ามา
วัด ซึ่งแพ้-ชนะอยู่ตลอดเวลา สิ่งที่ยากที่สุดใน
ตอนนั้นคือการเรียน เมื่อใจอยากอยู่ทำงานวัด
แล้วจะเรียนไปเพื่ออะไร แต่ก็ฝืนใจเรียนจบได้
ปริญญาตรีนิติศาสตร์มา ๑ ปี

พร้อมกับที่พ่อแม่ต้องการให้ทำงาน
หรือจะเรียนต่อก็ได้ ขณะเดียวกันข้าพเจ้าเริ่ม
อ่อนล้ากับการต่อสู้กิเลส จึงเลือกเรียนเนติบัณฑิต
แต่พอเรียนไปได้ระยะหนึ่งก็หมดแรงใจ เมื่อได้
ฟังเทศน์จากพ่อท่านว่า “.....ความรู้ทางโลก เรียน
ไป พอตายไปคุณก็ลืม แล้วก็ต้องมาเริ่ม ก.ไก่
ใหม่ ส่วนความรู้ทางธรรม ชาตินี้คุณปฏิบัติ
ศีล ๕ ได้บริสุทธิ์บริบูรณ์ ชาตินี้หน้าเกิดมา คุณ
ก็มาต่อศีล ๘ การศึกษาทางธรรมนั้นต่อเนื่อง
ไม่ขาดตอน” เป็นประโยคทองของชีวิต ทำให้
ข้าพเจ้าตัดสินใจเข้าวัดทันที(๑๗ ก.ย. ๒๕๒๗)
และขอกราบแทบเท้าขอพระคุณพ่อแม่ที่อนุญาต
เมื่อเห็นว่าเป็นความสุขของข้าพเจ้า

อยู่วัดปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ ต่อสู้
กับกิเลส ล้มลุกคลุกคลาน รวมเวลาถึงวันนี้ได้
๒๐ ปีเศษ ก็มีผัสสะทำให้ต้องออกจากวัดไปถึง
๓ ครั้ง ๓ ครา ด้วยความไม่รู้เท่าทันกิเลสของ
ตนเอง แต่ไม่นานก็ต้องกลับมา เพราะใจมัน
ชอบชีวิตแบบชาววัดเสียแล้ว ประสบการณ์ของ

การเข้าๆออกๆจากวัด ทำให้รู้จักหน้าตากิเลส
สายพันธุ์นี้เป็นอย่างดีทีเดียว

จากการนำธรรมะที่พ่อท่านสมณะ-
โพธิรักษ์ สมณะ ลิกขมาตุ พร้าอบรมสั่งสอน
อยู่ทุกเมื่อเชือวัน มาประพฤติปฏิบัติตลอดตาม
ขั้นตอนอย่างจริงจัง ทำให้เห็นผล เกิดการ
เปลี่ยนแปลงถึงจิตวิญญาณ มีความเบา ว่าง
สบายขึ้นเรื่อยๆตามลำดับ

ทุกวินาทีเป็นวินาทีแห่งบุญ ข้าพเจ้า
ตั้งใจสะสมบุญโลกุตรระบบเส้นทางมรรคมงคล ๘
ชอกัตัญญกตเวที่ต่อพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์
พ่อผู้ให้กำเนิดจิตวิญญาณดวงใหม่ ผู้ให้ชีวิต
ใหม่ในโลกโลกุตรระแก่ข้าพเจ้า ด้วยการตั้งใจ
ทำงานรับใช้ศาสนาไปตราบจน....ชีวิตจะสิ้น.....

❁ น.ส.ทองแก้ว นาวานุญนิม

♥ โห้หนอชีวิตลิขิตฝัน

ดินและวันล่วงผ่านนานเิน
กาลเวลาพรากทุกสิ่งดับสิ้นไป
จะยึดสิ่งใดไว้ดูไฉน
ชีวิตเราเ็นสั้นนัก
อย่าหยุดพักทำดีเร่งเกิดหนา
กายขันธดับดับสิ้นชีวา
จักโสภาด้วยความดีที่ตราตรึง

❁ สุดทางฝัน

กว่าจะถึง
อรหัตต์

 โดย...นวมมาท

○ อายุยังน้อยอยู่
แต่รู้แจ้งมรรคผล
ได้ระลึกชาติตน
พุทธองค์รับรอง

พระโสภิตเถระได้เคยบำเพ็ญกุศลไว้แล้วในพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ลั้งสมบุญอันเป็นอุปนิสัยแห่งพระนิพพานเอาไว้

ตั้งในสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์ปฐมุตตระ** ชาตินั้นท่านได้เกิดในเรือนของผู้มีสกุลดีตระกูลหนึ่งแห่งนครหงสาวดี

มีอยู่วันหนึ่ง เขามีโอกาสได้ฟังพระธรรมเทศนาของพระศาสดาพระองค์นั้น แล้วมีใจเลื่อมใสยินดียิ่งนัก ครั้นพระศาสดาทรงหยุดแสดงธรรม เขาก็ประนมมืออัญชลีด้วยใจศรัทธาเป็นอารมณ์เดียว กล่าวยกย่องพระศาสดาท่ามกลางหมู่ชนในที่นั้นว่า

“มหาสมุทรเลิศกว่าทะเลทั้งหลาย

ขุนเขาพระสุเมรุประเสริฐกว่าขุนเขาทั้งหลาย ฉันใด

ชนเหล่าใดที่เป็นไปตามอำนาจจิต(กิเลส)

ชนเหล่านั้นย่อมไม่เข้าถึงเสี้ยวแห่งพระพุทธญาณ ฉันนั้น”

พระพุทธเจ้าองค์ปฐมุตตระก็ได้ตรัสพยากรณ์แก่เขาท่ามกลางหมู่สงฆ์ว่า

“ผู้ที่สรรเสริญญาณ(ความรู้แจ้งในสังขาร)ของพระพุทธเจ้า ผู้นั้นจะไม่ต้องไปสู่มฤตยู (ทาง

ไปชั่ว)ตลอดแสนกัป(อายุในชาติหนึ่งๆ) และผู้นั้นจะเมากิเลสทั้งหลายได้ จะเป็นผู้มีอารมณ์เดียว (อารมณ์หนึ่งสงบจากกิเลส) มีจิตมั่นคง **จะได้ชื่อว่าโสภิตะ ได้เป็นสาวกของพระพุทธเจ้าพระนามว่า สมณโคดมในกาลอนาคต”**

เมื่อเขาตายจากชาตินั้นแล้ว ด้วยผลบุญที่กระทำไว้ เขาจึงได้เวียนว่ายตายเกิดจนมาเป็น มนุษย์ ในสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** เกิดอยู่ในตระกูลพราหมณ์ในนครสาวัตถี แห่ง แคว้นโกศล ญาติทั้งหลายตั้งชื่อเขาว่า **โสภิตะ(ผู้งามแล้ว)**

ขณะที่เขามีอายุได้เพียง ๗ ขวบ ไปฟังธรรมของพระศาสดา ก็เกิดศรัทธาอย่างแรงกล้า จึงขอบวชในพระพุทธศาสนา

แล้วพากันเพียรบำเพ็ญธรรม ไม่ช้านานนักก็บรรลุธรรม สามารถระลึกชาติก่อนๆได้เป็นอัน มาก(บุพเพนิวาสานุสติญาณ) ทำให้เกิดปีติในธรรมอยู่เสมอ ถึงกับมักเปล่งอุทานว่า

“เราเป็นภิกษุผู้มีสติ มีปัญญา ปรารถนา(ไตรตรอง)ความเพียรเป็นกำลัง สามารถระลึกชาติ ก่อนได้ ๕๐๐ กัป ดุจคืนเดียวเท่านั้น” ก็ด้วยการเจริญ(ทำให้มาก)ในสติปัญญา ๔ (การมีสติพิจารณา ให้รู้เห็นตามความเป็นจริงใน.....๑. กาย ๒. เวทนา ๓. จิต ๔. ธรรม) ในโพชฌงค์ ๗ (องค์แห่ง การตรัสรู้คือ ๑. สติ ๒. ธัมมวิจยะ ๓. วิริยะ ๔. ปีติ ๕. ปัสสัทธิ ๖. สมาธิ ๗. อุเบกขา และ ในมรรค ๘ (ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ได้คือ ๑. สัมมาทิฏฐิ ๒. สัมมาสังกัปปะ ๓. สัมมาวาจา ๔. สัมมากัมมันตะ ๕. สัมมาอาชีวะ ๖. สัมมาวายามะ ๗. สัมมาสติ ๘. สัมมาสมาธิ)”

ด้วยเหตุที่อายุยังน้อย แล้วประกาศคุณพิเศษปานนี้ ภิกษุทั้งหลายยากที่จะเชื่อถือได้ ต่างพากันเพ่งโทษ ตีเตียน แล้วโพนทะนากันว่า

“ไหนเล่า ท่านโสภิตะจึงกล่าว**อวดอุตตริมนุสสธรรม(คุณพิเศษของมนุษย์ผู้ยอดเยี่ยม)**เยี่ยงนี้ ว่า ระลึกชาติได้ ๕๐๐ กัป”

แล้วได้กราบทูลเรื่องนั้นแต่พระศาสดา พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงทรงตอบแก่เหล่าภิกษุว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย โสภิตะพูดจริง จึงไม่ต้องอาบัติ(ไม่กระทำผิดพระวินัย) และชาตินี้ ของโสภิตะก็จะมีชาติเดียว(เป็นชาติสุดท้าย)เท่านั้น”

พระศาสดาทรงรับรองมรรคผลให้ และทรงเห็นความสามารถในการระลึกชาติได้เป็น อันมากนี้เอง จึงทรงตั้งพระโสภิตะเถระไว้ในตำแหน่งของ**ภิกษุผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งปวง ในด้าน บุปเพนิวาสานุสติญาณ**

พระโสภิตเถระจึงเป็นพระมหาสาวกองค์หนึ่งของพระศาสดา เป็น**พระอรหันต์**ผู้จบกิจแล้ว ได้บรรลุวิชา ๓ ปฏิสัมภีทา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญา ๖

นวมพุทธ

จันทร์ ๖ ก.ย. ๒๕๔๗

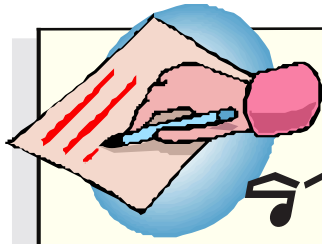
(พระไตรปิฎกเล่ม ๑ ข้อ ๒๙๙

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๒๘๐

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒ ข้อ ๑๓๓

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๑ หน้า ๑๑๐

อรรถกถาแปลเล่ม ๗๑ หน้า ๔๔๘

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สัปดาห์

ประจำปีเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗

เดือนแรกของการเข้าพรรษา กลิ่นอายแห่งการตั้งบระจรรวมเพื่อพัฒนาตนดูคึกคักพอสมควร และช่วงต้นเดือนมีกิจกรรมสำคัญๆ เรียงคิวทับซ้อนเข้ามา ทำให้บรรยากาศดูยิ่งคึกคักยิ่งขึ้น กอปรกับพรรษานี้ สันติอโศกเพิ่งเพิ่มวันทำวัตรเช้าพิเศษขึ้นอีก ๓ วัน รวมเป็นทำวัตรทุกวัน(วันพุธ ทำวัตรเย็น ฝึกเจโตสมณะ) โดย วันพิเศษของการทำวัตรเช้า คือ วันอังคาร พุธ สבת ศุกร์ ใช้เวลา ๐๓.๓๐ - ๐๕.๐๐ น. อีก ๓๐ นาที หลังเป็นการออกกำลังกาย หรือฝึกโยคะ นำโดย น.ส.ผืนดิน, นายแรงผา หรือนายพันพิช สลับกัน เรียกว่าพรรษานี้ ได้บริหารทั้งกายและจิตไปพร้อมกัน

บรรยากาศของการทำวัตร มีทั้งญาติธรรม และคนวัดมาร่วมกันอย่างอุ่หนาฝาคั่งเกือบทุกวัน ส่วนรายการภาคค่ำยังมีการเรียนพระธรรมก่อนนอน โดยสมณะ ลิกขมาตุ หมุนเวียนกันมาให้ความรู้ มีผู้สนใจมาร่วมศึกษามากมายพอสมควร

เหตุการณ์เดือนนี้

อา.๑ เข้าหมู่สงฆ์อธิฐานพรรษา มีสมณะ ๑๗ รูป พระอาคันตุกะลงทะเลเบียน ๓ รูป ลิกขมาตุ ๙ รูป

- กิจนิมนต์เปิดสถาบันโรคไตและมะเร็งเพื่อการกุศล ที่มูลนิธิพลตรี จำลอง ศรีเมือง ช.วัดเทพศิลา สมณะ ๕ รูป นำโดย สมณะเพาะพุทธ

- เครือข่ายชาวอโศกทั่วประเทศ ประมาณ ๑,๕๐๐ คน ร่วมเดินรณรงค์มหกรรมงดเหล้าเข้าพรรษา ณ บริเวณท้องสนามหลวง มีประชาชนและองค์กรต่างๆ มาร่วมรณรงค์หลายหมื่นคน ทวีวีช่อง ๑๑ ถ่ายทอดสด โดยมีนางสุดารัตน์ เกตุราพันธ์ รมว.กระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานพิธี

จ.๒ ร่วมงานฌาปนกิจศพ นายจวง หอม-

จันทร์ อายุ ๙๐ ปี โยมพ่อสมณะธาตุติน ปฐวีโรโส
ที่วัดหนองไผ่สามัคคี ต.หนองแขม อ.โคกสำโรง
จ.ลพบุรี

□ งานอบรม คำพลังชีวิตใหม่ ๓-๗ ส.ค. ๒๕๔๗

-ประชุมกลุ่มปราการโศก ที่ลานหินช้าง
หน้าตก โดยส.ดงเย็น สีดัญญ์โต

อ.๑๐ ประชุมวิสามัญกรรมการชุมชน และ
คนวัด เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันในหลายเรื่อง
เช่น การรับงานนอก ควรมีกรรมการกลั่นกรอง
ก่อน เป็นต้น โดยมีพ่อท่านเป็นประธาน

พ.๑๑ กิจนิมนต์ทำบุญวันแม่ ที่บ้านนาง
ดินดอกอ้อ ย่านบางแค ผังธนบุรีสมณะ ๒ รูป
พระอาคันตุกะ ๑ รูป ลิกขมาตุ ๑ รูป

-นร.สัมมาสิกขาฯ ไปเปิดโลกทัศน์ที่สวน
สยาม กทม.

ศ.๑๓ ร่วมงานฌาปนกิจศพนางอวบ ใจเย็น
(อดีตภรรยาหลวงตาพรหมจริโย) ที่วัดบางเตย ซึ่งเสียด
ชีวิตเมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๗

ส.๑๔ ประชุมกลุ่มชลบุรี จ.ชลบุรี โดย
สมณะเมืองแก้ว ติสสวโร

จ.๑๖ น.ส.ชิตตะวัน ชนะกุล (อดีตนร.พุทธธรรม)
นศ.ปริญญาโท ประเทศเยอรมัน เล่าประสบการณ์
ชีวิตให้นร.สส.สอ. และชาวชุมชนฟัง ในช่วง
ก่อนฉัน

อ.๑๗ นร. สส.สอ. ชั้น ม.๕-๖ และตัวแทน
ชาวชุมชนฯ ร่วมงานรณรงค์คัดเหล่าเข้าพรรษา

จ.๒-๑.๓ กลุ่มมะขามป้อม มาทำกิจกรรม
กับนร.สส.สอ. ม.ต้น ในโครงการวัยมันส์รู้ทันสื่อ
ครั้งที่ ๓ โดยฝึกนร.ให้รู้จักทำสื่อ ๓ ประเภท คือ
สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ และสื่อการแสดงละคร

อ.๓-ส.๗ งานอบรม “คำพลังชีวิตใหม่”
ครั้งที่ ๑ ภายใต้โครงการเสริมพลังชีวิตใหม่
ไร้อบายมุข สุขภาพดี อบรมนักเรียนชั้น ม.๔
จาก ร.ร.บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) (รุ่นที่ ๒)
จำนวน ๑๐๕ คน

ส.๗ เทียง ประชุมผู้ปกครองนร. สส.สอ.

-ภาคค่ำ นร.สส.สอ. จัดงานวันแม่ นักเรียน
แต่ละชั้นปี ร่วมแสดงละครให้สาระบันเทิง
บรรยากาศอบอุ่น ซาบซึ้ง อิ่มทั้งกายและใจ

อา.๘ นร.สส.สอ. และน.ร.พุทธธรรมวัน
อาทิตย์ ร่วมกันจัดงานวันแม่'๔๗ บรรยากาศ
ซาบซึ้ง น้ำตาไหล

ที่หน้าทำเนียบรัฐบาล ซึ่ง สสส. และเครือข่ายองค์กรงดเหล้า ๕๐ องค์กร จัดงานเปิดตัวเครื่องดื่มทางเลือกใหม่ “อัลเทอร์เนทีฟดริงก์” ไร้แอลกอฮอล์ ทำจากสมุนไพรและผลไม้ เสนอต่อ นายกฯ และคณะรัฐมนตรีได้ดื่มเพื่อรณรงค์ให้คนรุ่นใหม่ลดปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์

-ร่วมงานฉาปนกิจศพคุณมาลี หมอสวัสดิ์ อายุ ๔๙ ปี ที่วัดกลางปากน้ำ จ.สมุทรปราการ

ศ.๒๐-อา.๒๒ โครงการเข้าวัดปฏิบัติศีล ๘ ครั้งที่ ๓๔

ส.๒๑ กิจนิมนต์ทำบุญบ้านของคุณจู(สุนันท์) ที่ฝั่งธนบุรี สมณะ ๒ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป สิกขมาตุ ๑ รูป

-ประชุมกลุ่มชุมชนวังสวนฟ้า จ.สระแก้ว โดยสมณะเมืองแก้ว ดิสาวิโร และ สมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก

จ.๒๓ นร.สส.สอ. ชั้นม. ๓ จัดอภิปรายในหัวข้อเรื่อง “การกีฬากับนร.สัมมาสิกขา” ช่วงก่อนฉัน ที่ศาลาพิงธรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ

วิชาภาษาไทย

ศ.๒๗-ส.๒๘ ตัวแทนคณะครูสัมมาสิกขาราชธานีอโศก ศีระอโศก และปฐมอโศก มาดูงานด้านการจัดทำเอกสารทางราชการ ที่ ร.ร.สัมมาสิกขาสันตืออโศก และไปดูงานการจัดเตรียมร.ร. เข้ารับการประเมินภายในและภายนอกที่โรงเรียนสัมมาสิกขापฐมอโศก(สส.ฐ.)

ส.๒๘-อา.๒๙ สมณะแก่นเมือง ไปประเมินผล ตามผู้ทำกับชุมชนวังสวนฟ้า ที่อ.คลองหาด และอ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้ว

-ป่วยประชุมชุมชนสันตืออโศก พ่อท่านเป็นประธาน

อา.๒๙ ชาวชุมชนออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งผู้ว่า กทม. ตามหน้าที่พลเมืองที่ดี

จ.๓๐ ประชุม ๘ พานิชย์บุญนิยม พ่อท่านเป็นประธาน

ฝากข้อคิดสุดท้าย

“ถ้าขาดพุทธิปัญญาและมีได้ศึกษาระเบียบวินัย คนทั้งหลายก็ย่อมจะดำเนินชีวิตเหมือนกระบือตบอดในกลางป่า”

คันธารชาดก ๒๗/๒๑๘

สมณะเจ้าชาย ปฟโธ

ปฐมอศก

ประจำปีเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗

การรณรงค์มหกรรมงดเหล้าเข้าพรรษา วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ พิธีกรรมจัดอย่างยิ่งใหญ่ที่ท้องสนามหลวง ชาวอศกทุกเครือข่ายไปร่วมด้วยช่วยกัน เพราะงานด้านส่งเสริมศีลธรรมจริยธรรมเพิ่มคุณธรรม ชักนำจิตวิญญาณของมนุษย์ให้สูงขึ้น เป็นหน้าที่ของชาวพุทธทุกคน ขออนุโมทนาผู้ร่วมงานทั้งหมด ที่ได้ทำกิจกรรมอันมีค่านี้ เพื่อเป็นแบบอย่างอันดีให้แก่ลูกหลาน เพราะแบบอย่างที่ดี มีค่ากว่าคำสอน

เหตุการณ์

พ.ศ.๑๒ รมน้ำใจ เทิดไถ่ราชินี ชุมชนปฐมอศกร่วมกับผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๕ นายก อบต. ตำบลพระประโทน คุณธนัญญา บุญมี และชาวบ้านตั้ง โรงบุญด้านหน้าชุมชน และกิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาร่วมงาน เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลวันแม่แห่งชาติ ครบ ๖ รอบ ๗๒ พรรษา มหาราชินี

บรรยากาศในงาน มีชาวบ้านมาร่วมเป็นจำนวนมาก ทั้งผู้ให้และผู้รับเต็มไปด้วยรอยยิ้มและน้ำใจ สนุกกับการแสดงบนเวทีจากนักเรียนสมัครเล่น และถัดไปถนนอีกฟากหนึ่ง จะเป็น

เวทีเด็ก ๆ ตอบปัญหาซึ่งรางวัล

ในงานนี้บริการรับตรวจสุขภาพ โดยคณะอาสาสมัครสาธารณสุข (คุณสุภาพร พรยังยืน) ประธานและอานามัยตำบลพระประโทน (คุณยุพิน มั่นคงดี) ยังบริการตอบปัญหาเรื่องข้อกฎหมาย โดยสภานายความ จ.นครปฐม นำโดยคุณหญิง ศิริสุวรรณ ผู้เป็นประธาน

นับว่างานนี้ชุมชนปฐมมอโคก ได้เชื่อมสัมพันธ์ชาวบ้าน ทั้งใกล้และไกล รวมทั้งนักการเมืองท้องถิ่นได้ดีขึ้น ต้องชื่นชม.ส.ช่วยบุญจันทร์รักษา ที่เป็นฝ่ายเชื่อมสัมพันธ์กับคณะบุคคลต่างๆ ให้มาร่วมจัดงานด้วยกัน จนเป็นผลสำเร็จอย่างน่าภาคภูมิใจ

ส.๑๔ โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมมอโคก ได้จัดกิจกรรมบูชาพระคุณแม่ มีผู้ปกครองนักเรียนมาร่วม ๘๐ คน เป้าหมายของการจัดงานต้องการให้นักเรียนได้สำนึกระลึกถึงพระคุณของแม่ ตระหนักถึงความมกตัญญูกตเวทีต่อผู้มีพระคุณ และมีกิจกรรมอื่นๆ สานต่อบุญระหว่างนักเรียนผู้ปกครอง ร่วมสัมพันธ์กัน แม่ๆถูกๆช่วยทำงานที่เป็นบุญ เป็นประโยชน์ หัวใจของงานคือความรักของแม่ที่มีต่อลูกไม่มีอะไรมาเปรียบเทียบได้

งานดีต้อนรับปฐมมอโคกบ้านเรา

จ.๑๖ พันเอกนายแพทย์พงศ์ศักดิ์ ตั้งคณา มาบรรยายพิเศษในหัวข้อ “เสียงหัวเราะ หยดน้ำตา เต็มคุณค่าให้ชีวิต” ให้ชาวชุมชนพึงประมาณชั่วโม่งกว่า เน้นให้ลูกทุกคนระลึกพระคุณของแม่ เปิดมุมมองชีวิตที่เป็นประโยชน์ให้แก่ผู้ฟังเป็นอย่างดี

อ.๑๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ นำโดย นายสวัสดิ์ สิมเสมอ และคณะศึกษานิเทศก์ จำนวน ๑๐๐

คน ศึกษาดูงานชุมชนวิถีพุทธ

พ.๑๘ นายจำลอง คุรุบรรเจิดจิต ผู้-
อำนวยการโรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์
อ.ทุ่งเสลี่ยม จ.สุโขทัย และคณะครู ๕๔ คน
ศึกษาดูงานชุมชนวิถีพุทธ

ส.๒๑ นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ ม.ธรรม-
ศาสตร์ จำนวน ๑๑ คน มาศึกษาดูงานเพื่อศึกษา
ข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ ในหลักสูตรปริญญาตรี

ศ.๒๗ คุณอัจฉริยา ต่อบวงศ์ และคุณประวีณ
นิลรัตน์ นักศึกษาปริญญาเอก ม.รามคำแหง
มาทำวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาเอก

ส.๒๘ นักศึกษาแพทยศาสตร์ ม.รังสิต
ปทุมธานี จำนวน ๔ คน วิชาการพัฒนาสังคม
(SOC 104 Social Development) มาศึกษาดู
งานสังคมพึ่งตนเองการพัฒนาชุมชนที่ประสบ
ความสำเร็จ

การสังฆมณฑลนำสงฆ์ให้

ส.๒๑ กิจนิมนต์บ้านคุณรำพึง มั่นคงดี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม สมณะ
๕ รูป ลิกขมาต ๒ รูป

-โยมหยก ฉัตรเจริญโชค นิมนต์สมณะ
ลิกขมาต ๑ ชาวชุมชน ๑ คันรถ ๖ ล้อ ไปทำบุญ
เลี้ยงสมณะร่วมกับคุณแม่ที่วัยย่าง ๘๕ ปี
ณ โรงเจ เขตจอมทอง ซอย ๕ กทม.

สงฆ์ใจสัมพันธ์เพื่อนพ้องน้องพี่ดีพุทธ

อา.๘ - จ.๙ สมณะ ๓ รูป และญาติธรรม
ที่มงานอบรม นำโดย ส.กอนติน เสฎฐพล ไป
ร่วมให้กำลังใจญาติธรรม และเกษตรกร ที่บ้าน
นายมงคล จันทร์ทรง อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร

งานนี้อิ่มอกอิ่มใจ และอิ่มท้องกันถ้วนหน้า

เพราะเจ้าภาพ (ชาวธรรมชาตอโศก) และเกษตรกรที่ผ่านการอบรมจากปฐมอโศก มาต้อนรับอย่างอบอุ่น

ท่านประธานฯ คร. (คุณถึงไท) และคณะญาติธรรมจากหลายพุทธสถาน หลังเสร็จการร่วมงานที่ทักษิณอโศก ได้แวะเยี่ยมร่วมงานด้วยรวมทั้งสิ้นเกือบ ๑๐๐ คน

พถ.๑๒ สมณะ ๓ รูป และที่มงานอบรมฯ นำโดย ส.ลือคม อัมมกิตติโก ร่วมกันเปิดงานโรงเรียน ๑๒ สิงหาคม ๗๒ พรรษามหาราชินี และเปิดศูนย์การเรียนรู้ละโว้อาณี จ.ลพบุรี

งานนี้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี ให้เกียรติเป็นประธาน โดยคุณอัครงค์ แสงสุริยจันทร์ ประธานเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย ร่วมให้การต้อนรับ

ส.๑๔ สมณะเสียงศีล ชาตวโร และสมณะรับนิมนต์ไปร่วมอภิปรายที่ ม.ราชภัฏนครปฐม เรื่อง“คลื่นวิทยุชุมชน ประชาชนเป็นเจ้าของ”

อ.๑๗ สมณะชาตวโร รับนิมนต์จากมูลนิธิสงเคราะห์เด็กยากจนในพระบรมราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ที่โรงแรม NSC จ.นครสวรรค์

ศ.๒๐ ท.ญ.ปากฟ้าหนึ่ง อโศกตระกูล ได้รับเชิญให้ไปร่วมบรรยาย เรื่อง“ชีวิตที่ได้เลือกในชุมชนทางเลือก” ที่อาคารป่วยเสวนาคารโรงเรียน วัดปทุมคงคา กทม.

อ.๒๔ เวลา ๑๐-๑๓.๓๐ น. หมุ่มสมณะสิกขมาตุ ครู และ นร.สส.ฐ. รวม ๘๐ ชีวิต นำโดยสมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต ไปร่วมงาน “ทวาราวดีรำลึก” ณ องค์พระปฐมเจดีย์ ชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ และพิพิธภัณฑ์ในองค์พระปฐมเจดีย์ ชมนิทรรศการทวาราวดี จัดโดยสภาวัฒนธรรม จ.นครปฐม

พ.๒๕ ๐๙.๐๐-๑๕.๓๐ น. สมณะพุทธชาโต และตัวแทน สส.ฐ. เข้าร่วมประชุมสัมมนาเส้นทางทวาราวดีสู่ภาคตะวันตก ในวันมหกรรมวัฒนธรรมทวาราวดีรำลึก ที่โรงแรมเวล จ.นครปฐม

พถ.๒๖ ๙.๐๐-๑๔.๐๐ น. ผู้แทนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต ๑ จ.นครปฐม จำนวน ๔ คน เป็นคณะอนุกรรมการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ภายในสถานการศึกษา สส.ฐ. เห็นว่าการดำเนินการดีกว่าหลายๆโรงเรียนที่เคยประเมินผ่านมา มีข้อเสนอแนะเรื่องการเขียนโครงการในงานต่างๆ ให้เป็นระบบกว่านี้ และน.ร. จะเอาแต่ทำงาน ขาดการปฏิสัมพันธ์ทักทายผู้ใหญ่

สมณะ ๒ รูป และที่มงานอบรมฯ นำโดย ส.เสียงศีล ชาตวโร ร่วมงานเปิดโรงเรียนเกษตรอินทรีย์ ณ บ้าน ร.อ. ทอน แป้นโก้ (เกษตรกรตัวอย่าง ที่ผ่านการอบรมฯ จากศูนย์ฝึกอบรมปฐมอโศก) ต.ไผ่หูช้าง อ.บางเลน จ.นครปฐม

-ปาย ท.ญ. ปากฟ้าหนึ่ง เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ กับคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ ณ ห้องประชุม ร.ร.พระปฐมวิทยาลัย

ศ.๒๗ สม.พูนเพียร และคณะครู เดินทางไปร่วมประชุมการศึกษาาระบบบุญนิยม ที่พุทธสถานสันตอโศก

-ปายหลังการประชุมแล้ว สมณะ สิกขมาตุ ครู จากสันติ-ศิรัชะ-บ้านราชฯ เดินทางมาชมการประเมินผลงานคุณภาพการศึกษาปฐมอโศก

จ.๓๐ น.ส.ปลุกขวัญ รักพงษ์อโศก เดินทางไปศึกษาดูงานที่ประเทศสิงคโปร์ ในหลักสูตรพรรคการเมืองกับการปกครองในระบบประชาธิปไตย สำหรับผู้บริหารพรรคการเมือง รุ่นที่ ๓ กำหนดกลับ ๑ ก.ย. ๒๕๔๗

๑๙.๐๐ น. ท.ญ.ปากฟ้าหนึ่ง นางสาวตินหา
พร้อมคณะออกเดินทางไปประเทศเวียดนาม
เพื่อส่งศิษย์เก่านายไม้แก้ว(โอม) ศึกษาต่อ ณ
มหาวิทยาลัยวัง คณะอักษรศาสตร์ หลักสูตร ๔ ปี

อภิปรายกิจกรรม

-หมู่สมณะ ลงปาติโมกข์ทุกวันพระ ๑๔ คำ
๑๕ คำ ของวันพระใหญ่ทุกเดือน

-หมู่สมณะ ลิกขมาตุ ประชุมชื่นชม ชี้
ชมทรัพย์สินเวลา ๑๓.๐๐ น. ทุกวันอังคาร

-คณะครู ประชุมทุกวันพฤหัสบดี เวลา ๑๗.๐๐
น. เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้ทันยุค
นำสมัย และร่วมพิจารณาวาระอื่นๆ

จ.๒๓ ฝ่ายสาธารณสุขชุมชน อาทิต แพทย์
แผนใหม่ แพทย์แผนไทย และแพทย์ทางเลือก
ร่วมประชุมนำเสนอวิสัยทัศน์ ปรับความเข้าใจ
ในการสร้างเสริมสุขภาพองค์กรวมให้ดีขึ้น

จ.๓๐ ประชุมชุมชน พ่อท่านเป็นประธาน
ก่อนจบการประชุม พ่อท่านให้อโวาทว่า

การทำงานกับหมู่ ต้องมีการประชุมเช่นนี้
เป็นการทำงานปฏิบัติธรรมอย่างสำคัญ เรื่องของการประชุม
ต้องทำความเข้าใจในสิ่งปฏิบัติธรรม มีหลักปฏิบัติ
ตั้งมฆชคมีองค์ ๘ สู่เป้าหมายโลกุตตระ

-ภาคคำ มีรายการพิเศษ เอื้อไออุ่น เติวชโซ
พ่อท่านดำเนินรายการ บรรยากาศอบอุ่น
ประทับใจกันทั่วหน้า

สพญ์ เกกปริยนต์ เอวี มัจจาน ชิวดี
ชีวิตของสัตว์เหมือนภาชนะดิน
ซึ่งล้วนมีความสลายเป็นที่สุด

อ.๓ ตั้งศพคุณโยมละออ กราบงาม อายุ
๙๓ ปี จากไปโดยโรคชรา ประชุมเพลิง ๕ ส.ค.

ส.๑๔ ๑๕.๐๐ น. ประชุมเพลิงโยมอวบ
ใจเย็น อายุ ๖๖ ปี อดีตเป็นแม่บ้าน และต่อมา
เป็นโยมอุปัฏฐาก สมณะแดนเดิม พรหมจริโย

ขอสรุปร่างงานประจำเดือนนี้

กทธรา จ มทนตา จ เย พาลา เยจ ปนุทิตา
สพฺเว มจฺจุวล์ ยนฺติ สพฺเว มัจฺจุปรายนา
ทั้งเด็ก ทั้งผู้ใหญ่ ทั้งคนพาล ทั้งบัณฑิต
ล้วนไปสู่อำนาจแห่งความตาย ล้วนมีความ
ตายเป็นเบื้องหน้า

(พุทธภาษิต)

 อัมภะกรรมกร กุโธ

บัณฑิตแม้ประสบทุกข์ก็ไม่ทิ้งธรรม
“We are getting weaker with the
passing time, get up, it is you that must
fight.”

ศิษย์ออก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗

มีการปรับขบวนยุทธ ด้วยการรับดูงานเฉพาะภาคบ่าย เพราะภาคเช้ามีการอบรมภายใน และมีกิจกรรมของเรา ไม่เช่นนั้นหากรับแขกทั้งวันก็คงไม่มีเวลาพัฒนาภายใน เพราะนโยบายของพ่อท่านชัดเจนอยู่แล้วว่า **เน้นเนื้อให้เหนือกว่ามาก เน้นลากแม้ยากกว่าเล่น เน้นจริงให้ยิ่งกว่าแค้นเน้นแก่นให้แน่นกว่ากว้าง** เคยดูหนังเรื่องศึกล้างเมืองมาร เมื่อสิบกว่าปีมาแล้ว โดยทั่วไปสังคมจะมองว่าเมืองลี้ลับแห่งนี้ป่าเถื่อน ไม่พัฒนา ไม่ศิวิไลซ์ แต่เมื่อได้เข้าไปสัมผัสจริงกลับตรงกันข้าม นี่คือนิยายศาสตร์ของชาวอโศกที่พ่อท่านพาทำว่าเราทำตัวเหมือนเจ้าเงาะป่าเนื้อตัวดำไม่น่ารัก แต่เนื้อในกลับเป็นทองคำ

เหตุการณ์ต่างๆ

๑๑.๑ อธิษฐานเข้าพรรษาสมณะ ๑๑ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป

-นักเรียน สส.๒. และญาติโยม ร่วมกันตั้งตบะลดละกิเลสในช่วงเข้าพรรษา

๑๑.๓-๑๑.๙ ส.ถ่องแท้ วินยธโร และ ส.ชุ่มบุญ กิตติปาโล สัตตาหะไปช่วยงานอบรมที่ศรีโคตรบูรณอโศก จ.นครพนม

๑๑.๓-๑๑.๙ ส.ล้นผา สุชาติโก สัตตาหะไปภูผาฟ้าหน้า เชียงใหม่

๑๑.๑๐ ส.ถ่องแท้ วินยธโร และ ส.ผิวพาลสุริโย ประชุมกลุ่มร้อยเอ็ดอโศก ที่ จ.ร้อยเอ็ด

๑๑.๑๑ ประชุมคนวัดฝ่ายชาย, ประชุมอธิการนิยธรรม

พ.ศ.๑๒ วันแม่แห่งชาติ บิณฑบาตที่ ร.ร.กระแซงวิทยา

๑๑.๑๓-๑๑.๑๕ จัดงานวันแม่ พิธีกราบแม่ ประกวดเรียงความ ประกวดภาพวาด ดูละครเรื่องแม่หนูดีที่สุดในโลก สัมมนาผู้ปกครองและกินข้าวป่า

๑๑.๑๕ เลือกตั้งคณะกรรมการชมรมผู้ปกครองนักเรียนสัมมาสิกขาใหม่ ได้นาย ยินยอม (พ่อของต๋อยต๋ง) ได้รับเลือกเป็นประธานชมรมคนใหม่ และรองประธานได้แก่ นาง ภาวศุทธิ สมบูรณ์ (แม่ของโอบอ)

๑๑.๒๐ ส.ผืนฟ้า อนุตตโร และส.ปองสุญ โสสิตธัมโม ไปร่วมกิจกรรมโครงการ “งดเหล้าเข้าพรรษา” ที่บ้านดู่ อ.ราชสีห์ โดยมีรองเจ้าคณะตำบลดู่มาร่วมเทศน์ด้วย

๑๑.๒๓ ไปดำเนิน นาสีแยก

-ทุกวันจันทร์ประชุมบวร

๑๑.๒๔ สมณะ ๒ รูป ร่วมงาน “เข้าพรรษางดเหล้าเข้าวัดพึงธรรม” ที่วัดบ้านโนนสมประสงค์

ต.กระแซง มีผู้มาร่วมประมาณ ๔๐ คน

พฤ.๒๖-พ.๑๘ วินยธโรร่วมงานอบรมหลักสูตรสังฆกรรมชีวิต ที่ศรีโคตรบูรณอโศก แจ้งว่า เกษตรกรจะมา ๑๕๐ คน แต่มาจริงแค่ ๕๐ คน

ศ.๒๗ สมณะ ๒ รูป ร่วมกิจกรรม “งดเหล้าเข้าพรรษา” ที่บ้านขมิ้น ต.ทุ่ม อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ มีผู้ใหญ่มาร่วมงานประมาณ ๖๐ คน และนักเรียนอีก ๖๕ คน

จ.๓๐ ประชุมเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ เน้นนโยบายปลูกผักไร้สารพิษให้เพียงพอแก่การใช้งานตลอดเทศกาลอาหารเจที่จะมาถึง

ทุกวันพุธ - สมณะร่วมกันเรียนพระวินัยสอนโดย ส.อนุตตโร

ทุกวันอาทิตย์ - เซ็คศีล

ทุกวันพระใหญ่ - สมณะร่วมกับทบทวนพระปาติโมกข์

ทุกวันอังคาร - สมณะประชุมอภิปรายนิยธรรม

ทุกวันเว้นวันพุธและวันอาทิตย์ ๑๘.๐๐ น. - นั่งเจโตสมณะ

ภาพยนตร์ยาวในเดือนนี้ฉายเรื่องนั่งเหมียว ย่อมสี่ หรือ ย่อมที่เปลือกนอกก็อาจจะไปถึงแก่นใน ถ้าใจไม่แน่วจริง!! ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากนักเรียนเป็นจำนวนมากขณะรับชมจะได้ยินเสียงหัวเราะ เสียงเฮเป็นระยะๆ โดยได้ ส.กำแพงพุทธสุพล และส.ปองสุญ โขลิตธัมโม คอยควบคุมอารมณ์มิให้กระเจิดกระเจิงไปตามตัวละคร

ส่วนบรรยากาศอื่นๆ มีญาติธรรมเก่าแก่ ขับริถยนต์จากกันทรลักษณ์มาร่วมทำวัตรเช้าเป็นประจำ (จำน้อยและคุณศรีอุตร)

เด็กชาดุงาน

ศ.๖-อ.๑๐ อบรมนักเรียนจาก ร.ร.กระแซง วิทยา ชั้น ม.๔ จำนวน ๖๐ คน ตามโครงการ

งดเหล้าเข้าพรรษา

ส.๑๔ น.ร.แวงแก้ววิทยา ต.หนองแก้ว อ.กันทรารมย์ ๑๒๖ คน

อ.๑๕ จนท.กองทุนหมู่บ้าน อ.ปรางค์กู๋ ๔๕ คน

ส.๒๑ น.ร.จาก ร.ร.ทับทิมสยาม จ.สุรินทร์ ๗๕ คน

อ.๒๔ น.ร.ชั้น ป.๔-ป.๖ ร.ร.บ้านขมิ้น อ.เมือง จ.สุรินทร์ ๗๕ คน

พ.๒๕ น.ศ. จาก ม.อุบลฯ คณะเภสัชฯ ๑๕ คน

-น.ศ. กศน. ราชไศล ๓๕ คน

พฤ.๒๖ น.ศ. กศน. จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๒๕ คน ดูงานชุมชนพึ่งตนเอง

ศ.๒๗ คณะครูจากชุมชนโรงเรียนเพื่อการเรียนรู้สนมเอก จ.สุรินทร์ ๑๗๐ คน

-ผู้นำชุมชน อ.สัมปอญ จ.ศรีสะเกษ ๘๕ คน

ส.๒๘ น.ศ. กศป.ราชภัฏ จ.สกลนคร ๒๓ คน

-เกษตรกรจาก อ.ชูขันธุ์ ๔๕ คน

จ.๓๐ คณะกองทุนหมู่บ้าน อ.ชูขันธุ์ ๖๕ คน

-คณะกองทุนหมู่บ้าน อ.อุทุมพร ๔๕ คน

อดีตอันจาก

วันเดียวจบ-ร้อยปี

ผู้ใดเคยจรรัน มีความเพียรท่า

มือเป็นผู้อยู่ต่อร้อยปี

แต่ผู้ปรารถความเพียรบ้นค

มีชีวิตอยู่เพียงวันเดียว

ประเสริฐกว่าผู้บ้น

(พุทธพจน์จากพระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ ข้อ ๑๘)

สมณะสันฆา สุชาติโก

ศาลิอศก

ประจําเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗

บรรยากาศของเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของวันแม่ การประชุมและการอบรม เมื่อมีงานจึงจำเป็นต้องมีการประชุมปรึกษากัน เพื่อการทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ไม่ว่าจะการดูแลเด็กนักเรียน ปัญหาในการทำงานต่างๆ การจัดงาน หรือการเข้าค่ายอบรม ถ้าพวกเขาไม่ช่วยกันเตรียมงาน ไม่ช่วยกันแสดงความคิดเห็น งานคงจะไม่สำเร็จลงอย่างเรียบร้อยเป็นแน่

เหตุการณ์ประจําวัน

อา.๑ วันเข้าพรรษา สมณะ พระอาคันตุกะ และสิกขมาตุ อธิษฐานเข้าพรรษาที่ศาลิอศก

หลังจากนั้นได้ประชุมอภิปรายนิยธรรมต่อวันนี้มีเทศน์ก่อนฉัน

จ.๒ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลิอศก ไปร่วมงานศพ โยมจอง หอมจันทร์ โยมพ่อของสมณะธาดุดิน ปฐวีโรโส ที่วัดหนองไผ่ อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี

อ.๓ ประชุมชาวชุมชน รายงานการทำงานในฐานงานต่างๆ เรียนรู้และแก้ปัญหาพร้อมกัน

-ประชุมนิสิต ม.วช. เรียนรู้การทำงานประสานกับชาวชุมชน และฐานงานต่างๆ

-นักเรียนโรงเรียนบ้านไร่ประชาสรรค์ ต.โพธิ์ประสาท อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ จำนวน ๓๖ คน ครู ๕ คน มาขอดูการทำงานในฐานงานต่างๆ และฝึกการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ

พ.๔ ประชุมผู้รับใช้นักเรียนสัมมาสิกขาศาลิอศก (ม.ปลาย) เพื่อสรุปการทำงานในฐานงานต่างๆ และการดูแลห้อง

พ.๕ ประชุมครู เตรียมงานวันแม่ และปัญหาต่างๆของเด็กนักเรียน

-ธรรมะบนกระดานดำ สอนโดย ส.ดวงดี ฐิตปัญโญ

ศ.๖ นิสิต ม.วช.เรียนกับครูไพโรศีส (ทุกวันศุกร์)

อา.๘ นักเรียนโรงเรียนประจำจังหวัด นครสวรรค์ ๙๐ คน ครู และผู้ปกครอง ๑๔ คน รวม ๑๐๔ คน มาดูการทำงานในฐานงานต่างๆ และเรียนรู้วิถีชีวิตชาวชุมชนพึ่งตนเอง ศาลิอศก

-ประชุมครู เตรียมงานวันแม่ แก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียน

จ.๙ ประชุมครู เตรียมงานวันแม่ เก็บรายละเอียดครั้งสุดท้ายและเตรียมงานอบรมนักเรียนที่จะมาหลังจากงานวันแม่ ตกกลงให้นักเรียน ม.ปลายทำการอบรม

อ.๑๐-พ.๑๒ มารดาของนักเรียนเดินทางมาถึงพุทธสถานศาลิอศก

-การแสดงของนักเรียนสัมมาสิกขาศาลิอศก

-ประชุมสัมมนาผู้ปกครองนักเรียนรับรู้

และแก้ไขพฤติกรรมของลูกหลานนักเรียนของเรา
-งานวันแม่ วิทยุชุมชนสัมพันธ์ไพศาลี จัด
งานร่วมกับชาวชุมชน มีประกวดการร้องเพลง
แต่งเรียงความเรื่องแม่ โคลง กลอน และภาพวาด

อ.๑๐,๒๔ สมณะประชุมอธิการบดีธรรม
เพื่อความไม่เสื่อม เพื่อความเจริญ และเข้าใจกัน
ดีในหมู่สมณะ

พฤ.๑๒ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร สมณะ
กัณ्हิน โขติปาสาโน ไปร่วมประชุมเรื่องวิทยุ
ชุมชน ที่รัฐสภา แล้วเดินทางต่อไปงานศพที่
ปฐมมโศก

ศ.๑๓ สมณะกล้าดี เตชพหุชโน เดินทางเข้า
พุทธสถานสันติอโศก เรื่องงานศพโยมอวบ ใจเย็น
อดีตแม่บ้านสมณะแดนเดิม พรหมจริโย แล้ว
เดินทางต่อไปฌาปนกิจศพที่พุทธสถานปฐมมโศก

ส.๑๔ สมณะเน้นแก่น พลาณีโก สมณะ
ฟ้าแสง ปภากรโ พระอาคันตุกะ ๒ รูป และ
ญาติธรรมจำนวน ๑ รถตู้ เดินทางเข้าพุทธสถาน
ปฐมมโศก เพื่อร่วมงานเผาศพโยมอวบ ใจเย็น

อ.๑๕,จ.๓๐ สมณะ และพระอาคันตุกะ
ลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้ว
ประชุมอธิการบดีธรรมต่อ

ศ.๑๓-อ.๑๗ อบรมนักเรียนโรงเรียน
เข็มทอง และโรงเรียนบ้านลำระรวย จำนวน
๑๒๓ คน ในโครงการสร้างชีวิตใหม่ ไร้อบายมุข
สุขภาพดี เสร็จแล้วประชุมสรุปงานหาข้อบกพร่อง
เพื่อปรับปรุงแก้ไขในการอบรมครั้งต่อไป

พ.๑๘ ประชุมครู และชาวชุมชน เตรียมงาน
อบรมนักเรียนจาก ร.ร.หนองบัว ที่จะมารับ
การอบรม ที่ประชุมมอบให้นักเรียน ม. ๓ ทำ
การอบรม โดยมี สนิท ม.ว.ช. และพี่ศิษย์เก่าเป็นที่
ปรึกษา และคอยช่วยเหลือ

พฤ.๑๙ ประชุมนักเรียนชั้น ม. ๓ พี่ ม.ว.ช.

และพี่ศิษย์เก่า เตรียมงานอบรมนักเรียน
โรงเรียนหนองบัว

ศ.๒๐-อ.๒๒ อบรมนักเรียนโรงเรียน
หนองบัว อ.หนองบัว จ.นครสวรรค์ จำนวน
๖๐ คน ครู ๕ คน ในโครงการสัมมาอาชีวะ
เลิกเสพยาเสพติด ถวายเป็นพระราชกุศล ๗๒
พรรษา มหาราชินี เสร็จแล้วประชุมสรุปงาน

จ.๒๓ ประชุมพี่เลี้ยง ชาวชุมชน เตรียม
งานอบรมชาวโคกเตี๋ย ไพศาลีที่จะมารับการอบรม
และมอบให้ น.ร. ม.๒ และครู เตรียมงานอบรม
โรงเรียนแก้วน้าใส

อ.๒๔ ประชุมนักเรียน ม. ๒ และครู
เตรียมงานอบรมโรงเรียนแก้วน้าใส

อ.๒๔-พฤ.๒๖ อบรมชาวโคกเตี๋ย ไพศาลี
จำนวน ๑๐๐ คน ในโครงการสร้างพลังกัณฐินฟ้า
ประชาเป็นสุข

พ.๒๕ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร พระอิมบุญ
ขันติโก และสมณะฟ้าแสง ปภากรโ ไปงาน
กิจกรรมบ้านโยมประทวน ที่บ้านวังกระโดนน้อย
อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ส.๒๘-พ.๑ เปิดค่ายอบรมนักเรียนโรงเรียน
แก้วน้าใส อ.วังทอง จ.พิษณุโลก จำนวน ๑๐๕ คน
ครู ๗ คน ในโครงการพัฒนาเยาวชนคนสร้างชาติ
เสร็จสิ้นการอบรม ประชุมสรุปงานหาข้อบกพร่อง
เพื่อปรับปรุงแก้ไขการอบรมใหม่ในครั้งต่อไป

ในอดีตสุดท้าย

ความตายไม่ใช่เรื่องน่ากลัว หากมันใจใน
ความดีที่ตนกระทำ จะตายเมื่อไร ย่อมตายตาหลับ

สมณะเน้นแก่น พลาณีโก

สีมาอศก

ประจำปีเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗

เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑ สมณะอธิษฐานเข้าพรรษา ๙ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป ส.นาหมุ่ม กัสสโก, ส.ตินไท ธาณิโย, ส.พอจริง สัจจาสโม, ส.ธาดุดิน ปฐวีโร สัตตหะไปงานศพโยมพ่อ ส.ธาดุดิน ที่ อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

จ.๒ ส.น่านฟ้า สุขธามาโน, ส.สร้างไท ปณิโต, สม.มุสดี, สม.นวลน้อม ชาวสีมาอศก และนักเรียน สัมมาสิกขา ๑ คันรถบัสไปร่วมงานเผาศพ พ่อจอง หอมจันทร์ (โยมพ่อ ส.ธาดุดิน) ที่วัดหนองไผ่ จ.ลพบุรี

-ส.เดินดิน ดิกขวีโร และคณะสมณะ บ้านราชฯ กับคณะสมณะศิรัษะฯ แวะพักค้างคืน ร่วมเดินทางไปงานศพ กลับมาแวะพักค้าง

พ.๔ กรักน้ำเพชร ไปงานฌาปนกิจศพ นางลออ (แม่ของคุณกราบดิน ทราয়งาม) ที่ปฐมอศก

พ.๕ คุณส่องฟ้า คุณทองอินทร์ เป็นตัวแทนสีมาฯ ไปร่วมงานนวัตกรรมที่ทักษิณอศก (จ.ตรัง) ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน

ศ.๖ ส.ร่มบุญ ฉัตตปุญโญ กลับจากงาน อบรมฯ ที่วังน้ำเขียว

ส.๗ ทำวัตรเย็น ฝึกเจโตสมณะ

อา.๘ ป้ายประชุมคณะกรรมการและครู/เ็นตัวแทนชาวสีมาอศก ไปร่วมประชุมที่หมู่บ้านหนองแวนเรื่องการขอน้ำจากเขื่อนมาเข้าหมู่บ้าน

จ.๙ ตัวแทนชาวสีมาฯ ไปร่วมแจกน้ำสมุนไพร ในงานวันแม่ที่สวนน้ำบึงตาหลัว ค่ายสุรนารี จ.นครราชสีมา ตามที่ท่านผู้ว่าฯ แจ้งมาขอความร่วมมือ

พ.๑๑ เข้า ส.สัจจาสโม, ส.ปฐวีโร ไปอบรมนักเรียน ร.ร.ละหานทรายระชะภาภิเชกที่วัดกรวด จ.บุรีรัมย์

-ป้าย ไปอบรมนักเรียนพยาบาลที่ ร.พ.มหาราช อ.เมือง จ.นครราชสีมา เนื่องในงานวันแม่

พ.๑๒ ทำวัตรเช้า สมณะ ลิกขมาตุ แสดงธรรมรำลึกถึงพระคุณแม่

ศ.๑๓ ผู้ปกครองนักเรียนฯ ทอยกันมาร่วมงานวันแม่ ป้ายประชุมเครือข่ายของชาวสีมาอศก มีชาววังน้ำเขียว และชาวเมฆาอศก

-เ็นประชุมครู

ศ.๑๓ บ่ายสัมมนาผู้ปกครอง / เย็นพิธีการวันแม่ จัดพิธีเรียบง่ายเน้นสาระ มอบรางวัลนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษและรางวัลศิลปินเป็นงาน ชาญวิชา

อา.๑๕ ทำวัตรเช้าเพื่อแม่ ก่อนเดินทางกลับ

จ.๑๖ - ศ.๒๐ อบรมนักเรียนชั้น ม.๖ จากโรงเรียนบ้านเหลื่อม อ.บ้านเหลื่อม จ.นครราชสีมา จำนวน ๗๙ คน มีครูมาช่วยดูแล ๔ คน

ศ.๒๐ คุณประจวบนำชาวมาเลเซียมาพักค้าง ๑ คืน สม.นวนนัม ต้อนรับ สื่อความหมายกันด้วยภาษามือ

ส.๒๑ ประชุมตัวแทนเครือข่ายสี่มาฯ วังน้ำเขียว และเมฆาอโคก รวมเรียกเป็น “วังสี่เมฆา” เย็นประชุมครูวิชาการเรื่องการสอนแบบบูรณาการ

อา.๒๒ ประชุมประจำเดือน ตั้งกรรมการเพิ่มแทน คุณน้อย และคุณเอียน

จ.๒๓ คุณทองอินทร์ และทีมสื่อสารไปเก็บข้อมูลบุคคลต้นแบบ ที่บัวใหญ่ สัมภาษณ์เกษตรกร ซึ่งเคยมาอบรมฯ ที่สี่มาฯ

อ.๒๔ บ่ายสมณะ ลิกขมาตุ ประชุมอภิปรายนิยธรรม คุณเอื้อธรรม นำนักเรียนชาย ๒ คน นักเรียนหญิง ๔ คน ไปภูผาฟ้าหน้าเชียงใหม่ ฝึกอบรมเพิ่มอดิศีล

พ.๒๕ ส.ดิ้นไท ธาณิโย ส.พอจริง สัจจาสโร ไปฉันทตอาหาร ที่ มร.ส.

-ญาติหลวงพ่อบุญมา รับหลวงพ่อกับไปผ่าตัดตา ที่โรงพยาบาล

พ.๒๖ ส.ร่วมบุญ ฉัตตปุญญู เดินทางไปช่วยอบรมฯ ที่วังน้ำเขียว

ศ.๒๗ พ่อดินดง พาหลวงปู่แจ่มจริง อมโร เข้าโรงพยาบาล คุณยายทิมเข้าศูนย์อนามัย

ส.๒๘ สมณะ ลิกขมาตุ บิณฑบาตแล้วแวะเยี่ยมหลวงปู่แจ่มจริง ที่โรงพยาบาล แพทย์อนุญาตให้หลวงปู่กลับได้

อา.๒๙ ส.ดิ้นไท ธาณิโย และญาติโยม นำสมณะนานุ่ม กัสสโก ส่งโรงพยาบาล เข้าห้องไอ ซี ยู ด้วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ

ข้อคิดปิดท้าย

เริ่มเดือนนี้ด้วยมรณานุสติหลังผ่านกลางเดือนมาแล้ว มีสมณะเจ็บป่วยที่สีมาอโคกเหลือสมณะดำรงผู้เดียวที่ยืนหยัดแข็งแรงไม่ยอมป่วยทำให้ได้ติด

ชีวิตนั้น สั้นนัก อย่าชักช้า

อย่ามัว เสียเวลา ทาทัพย์สิน

มุ่งสะสม กอบโกย เกินพอดีกัน

ลืมห่วงทุกข์แท้ ล้างมลทิน ให้อริบุญาน

กตริธรรม อยู่ใกล้เหมือนอยู่ไกล เพราะใจห่าง / อยู่ไกล เหมือนอยู่ใกล้เพราะใจห่าง

๐ มณเฑาะฏฐิติน ปฐวีระโส

ราชธานีอโศก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗

เข้าพรรษาปีนี้ น้ำขึ้นมามากทีเดียว ในช่วงเย็นมีการทำวัตรแทนทำวัตรเช้า ช่วงปลายเดือนน้ำลดลงมากทีเดียว น้ำท่วมปีนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ เรือไม่พอใช้ เพราะชาวบ้านราชายังไม่รู้จักใช้เรือนั่นเอง

เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑ พ่อท่านเทศน์ที่อุทยานบุญนิยม

- พ่อท่านนำสมณะและพระอธิษฐานพรพรชา

จำนวน ๑๗ รูป

- เข้าพรรษาที่อุทยานฯ ขายวันจันทร์

โดยนักเรียนสัมมาสิกขาและไปเดินขายวันพระด้วย

จ.๒ นักเรียนสัมมาสิกขา ไปขายอาหารที่ร้านอุทยานบุญนิยม

อ.๓ ประชุมกรรมการชุดเตรียมรับน้ำที่มาอย่างรวดเร็ว

พ.๑๑-พ.๑๒ จัดงานวันแม่

- นักเรียน ม.๑ ม.๓ และม.๔ ปิดภาคเรียน

๒๐ วัน

ศ.๑๓ สมณะฟ้าไท สมชาติโกไปประชุมสัมมนาวิทยุชุมชนที่รัฐสภา

- เรือสำราญแกกเบ็งแฉ ฉม

ส.๑๔ กิจนิมนต์บ้านหนองหว้า สมณะไป ๕ รูป

- ที่งานร.ร.สัมมาสิกขาไปนำเสนอโรงเรียนวิถีพุทธที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

- วันนี้กูเรือแกกเบ็งแฉ ได้สำเร็จ

อา.๑๕ พ่อท่านเทศน์ที่ร้านอุทยานบุญนิยม

- นิสิตเข้าห้องเรียนเรื่องร้านอุทยานฯ และฟังเทปเรื่อง แคนี่ก็บรรลอรหันต์ได้

- น้ำลดไปเล็กน้อย

จ.๑๖ นิสิตเข้าห้องเรียนเตรียมวิชาเตรียมโดยพ่อท่าน

พ.๑๘ อบรมนักเรียนโรงเรียนบ้านถ้ำแช่และโรงเรียนศิลาทอง จำนวน ๘๐ คน ที่อุทยานบุญนิยม

อา.๒๒ พ่อท่านเทศน์ที่ร้านอุทยานบุญนิยม
- นิสิตเข้าห้องเรียน

จ.๒๓ พ่อท่านพานิสิตเรียนวิชาเตรียมวิชา

พ.๒๕ สมณะฟ้าไท สมชาติโก และสมณะถักบุญ อาจิตบุญโญ สัตตาทะไปสันตือโคก

- คณะ ครร. ประเมินผลการอบรม

พ.๒๖ ครูและคณะไปศึกษาเอกสารของโรงเรียนที่สันตือโคก

- น้ำเริ่มลดลงเป็นลำดับ จนแห้งบริเวณหน้าเขื่อนโสเหล่

ศ.๒๗ ประชุมชุมชน

ส.๒๘ พ่อท่านสัตตาทะไปสันตือโคก

อา.๒๙ กลุ่มฮักแพง-แปงอุบล จัดรายการเสวนาเรื่อง ข้าวกับพืช จีเอ็มโอ ที่ร้านอุทยานบุญนิยม เทศน์โดยสมณะ มีญาติธรรมชาวอุบลฯ และนักเรียนโรงเรียนเบญจมาศ-มหาธาตุมาฟังเกือบร้อยคน

- ประชุมครูสัมมาสิกขาลัยและประชุมผู้ปกครองนักเรียนสมุนพระราม

จ.๓๐ สมณะและพระร่วมฟังพระปาติโมกข์ที่เรือโบสถ์

- สมณะร่วมประชุมอภิธานียธรรม

- นิสิตสัมมาสิกขาลัยวังชีวิตเรียนเตรียมวิชา

อ.๓๑ ประชุมที่งานการอบรม

- ประชุมครูสัมมาสิกขา

ผลการประชุมได้ผลการอบรมเกษตรกรว่าเกษตรกรได้ใช้หนี้อินดาการไปได้ส่วนหนึ่ง แต่แล้วเกษตรกรกลับมีหนี้มากกว่าเดิม แสดงให้เห็นว่า การอบรมให้คนเป็นคนพึ่งตนเองได้ จนหมดหนี้สินนั้น ยากกว่าการอบรมให้คนเป็นคนพึ่งเงินได้และมีหนี้มากขึ้น

ความจริงชาวเราควรหันมาพิจารณากันใหม่ว่าภายในชุมชนของเรายังขาดตกบกพร่องอะไรมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นดีกว่าหลงทางวิ่งออกไปข้างนอกจนภายในบอบช้ำและทรุดลง

คารวะอารีคุณทุก ๆ ท่าน

 สมณะฟ้าไท สมชาติโก

กฐาฬ้า

ประจําเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗

เดือนนี้เป็นเดือนแรกของการเข้าพรรษา ปี'๔๗ สมณะ คนวัด ญาติโยม ต่างร่วมกันตั้งตบะบำเพ็ญบารมีตามกรรมฐาน ตามอินทรีย์พละของแต่ละคน มีการตั้งชมรมตบะพรรษา เพื่อพัฒนาตนพัฒนาคน

การทำวัตรเช้า มีการแบ่งทำ ๓ ที่มีสมณะเถระมาทำวัตรที่ศาลาบรรพชน สมณะมัชฌิมะ และนวกะมาทำวัตรที่โบสถ์ดิน ส่วนญาติโยม คนวัด ชาวชุมชน มาทำวัตรที่ศาลาเสียงธรรม

เดือนนี้มีการปรับปรุงการประชุม เน้นให้ชุมชนเข้มแข็ง พึ่งตนเองให้ได้ มีการปรับการรับสมาชิกญาติธรรมกลุ่มกฐาฬ้าใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะของชุมชน ที่มีคนมาอยู่หนาแน่นขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างของสถาบันบุญนิยม

เหตุการณ์ทั่วไป

ทุกวันอาทิตย์ อ.๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) แสดงธรรมก่อนฉัน รายการ “อ.๑ คุยกับชาวภูผา”

ทุกวันจันทร์ ประชุมครู ที่ศาลาชาวปี
ทุกวันอังคาร อปรีหานิยธรรม (สมณะ)
ทุกวันพุธ พุทธัง

ทุกวันเสาร์ สมณะโปรดญาติธรรม จากชมรมผู้สูงอายุ ที่ลานนาอโศก

-ประชุมคนวัดที่ศาลาเสียงธรรม

ทุกวันอาทิตย์ สมณะโปรดญาติโยมกลุ่มภูผา ที่ชมร. ช.ม.

๑๐.๑ สมณะแก้วแก้ว สรณียโย (อ.๒) ไปหา

หมอที่คลินิก จ.เชียงใหม่ หมอให้รอดูอาการก่อน

จ.๒ สมณะ ๑๐ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย

อ.๑ มาร่วมงานครบรอบ ๑๒ ปี ของ ชมร.ช.ม. พ่อท่านเทศน์ให้พรจากบ้านราชฯ จากนั้นสมณะทุกรูปแสดงธรรม

พ.๔ สมณะสรณียโย ไปหาหมอที่ร.พ.มหาสาร เนื่องจากระบบประสาททำงานผิดปกติ ทำให้กล้ามเนื้อเกร็งตัว สาเหตุเกิดจากการทำงานใช้พลังงานเกิน หมอแนะนำให้พักผ่อนมากๆ

-สมณะเลื่อนฟ้า สัจเจเปโม สัตตาหะไปร่วมงานภราดรภาพ ชาบซึ่งใจ ที่สังฆสถานทักษิณอโศก

ศ.๖-ส.๗ สมณะเต็ดชาติ จิตตสันโต สมณะหินแก่น นมวังโส สัตตาหะไปงานอบรมกลุ่มพัฒนกิจที่วัดกลาง อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน

ศ.๖ สมณะธิรจิตโต (อ.๑) ประชุมคณะกรรมการชุมชน ที่ศาลาบรรพชน

พ.๑๑ ประชุมผู้ปกครอง น.ร.สส.ภ.

พ.๑๒ จัดงานวันแม่ โดยช่วงทำวัตรเช้า สมณะทุกรูปเวียนธรรม ก่อนฉัน อ.๑ แสดงธรรม จากนั้น น.ร.ระดับประถม มัธยม แสดงละครช่วงค่ำ ฉายภาพยนตร์ เรื่อง“มาตาที่รัก” ซึ่ง นร. สส.ภ. เขียนบทและแสดงเอง ฉายด้วยไฟฟ้าพลังน้ำ และจัดกิจกรรมกราบแม่ คุณแม่หลายท่านซาบซึ่งประทับใจ

ส.๑๔ ประชุมชุมชนภูผา มีสมณะเข้าร่วมประชุม ๘ รูป ชาวชุมชน คนวัด ๔๑ คน

ช่วงท้ายของการประชุม ได้สอบถามความรู้สึกของชาวชุมชน เพราะมีกระแสข่าวมาว่ามีความแตกแยกไม่อบอุ่น ปรากฏว่าทุกคนมีความรู้สึก และความเห็นร่วมกันว่า ชุมชนมีความอบอุ่น โดยส่วนใหญ่เห็นว่ามีความอบอุ่นและสามัคคีมากขึ้น

๑๖.๑๕,จ.๓๐ สมณะพึงพระปาติโมกข์
ที่โบสถ์ดิน

๑๖.๑๕ ประชุมกลุ่มญาติธรรมภูผาฯ ที่
ชมร. ช.ม. เลือกผู้รับใช้กลุ่ม นายวิสิทธิ์ แสงสร้อย
ได้รับเลือก

๑๖.๑๗ สมณะสรณีย์ และสมณะสัจใจเปโม
ไปพบแพทย์ที่ ร.พ.สวนดอก

-ผอ.บรรพต ดอกไม้แก้ว (หัวหน้า สนง.
พัฒนาพลังงานเขต ๑๐) กรมพลังงานทดแทน
และอนุรักษ์พลังงานทดแทน มาดูการใช้โซลา
เซลล์ และการทำกระแสไฟฟ้าจากพลังน้ำ

พฤ. ๑๙ นายอัครังค์ แสงสุริยจันทร์
นายร้อยแจ้ง จนดีจริง นายแก่นฟ้า แสนเมือง
น.ส.ปัทมาวดี กลสิกรรม มาดูสถานที่ตั้งสาขา
พรรคเพื่อฟ้าดิน และงาน คกร. ที่ชมร.ช.ม.

- ๑.๒ (สมณะแก้วกั้ว สรณีย์) สมณะหินแก่น
นมวังโส สามเณรชาวดี พุทธชาตินิยม ไป
อบรมนักเรียนป.๕ ป.๖ ของร.ร.ห้วยต้นนูน
ร.ร.วนาหลวง ร.ร.ปางคาม ณ ศูนย์อบรม
ขุนยวม จ.แม่ฮ่องสอน

๑๖.๑๗-๑๘ สมณะเทินธรรม จิรัสโส
สมณะถักบุญ อาจิตปุญญ์ สัตตาหะมาจาก
บ้านราชฯ เพื่อมาพบกับ ผอ.บรรพต ดอกไม้แก้ว
(หน.สพพ. ๑๐ เชียงใหม่)

พฤ.๑๙ สมณะลานบุญ วชิโร ไปหาหมอ
ที่ ร.พ.มหาราชฯ ซึ่งมีสมณะชูปดิน วิชชานันโต
ไปเป็นปัจฉาฯ

๑๖.๒๒ ประชุมคณะกรรมการ คกร.
มือ.๑ และปัจฉาฯ เป็นประธานที่ศาลาบรรพชน

จ.๒๓ นร.ม. ๔ จากสันติฯ จำนวน ๖ คน
มาเข้าคอร์สมหัศจรรย์

พ.๒๕ น.ศ.ปริยญาโท คณะปรัชญา
พุทธศาสนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มาขอ

สัมภาษณ์เรื่องระบบบุญนิยม จากสมณะเลื่อนฟ้า
สัจใจเปโม

ศ.๒๗ นร.ม.๒, ม.๓, ม.๔, ม.๖, จากลีมาฯ
จำนวน ๖ คน มาเข้าคอร์สมหัศจรรย์

๑๖.๒๙ สมณะเต็ดขาด จิตตสันโต และ
สมณะวิเชียร วิชโย เดินทางไปประชุมกลุ่ม
เชียงใหม่รายอโคก ณ ชุมชนดอยรายปลายฟ้า
จ.เชียงใหม่

ของฝากจากศาลาบรรพชน

อินดิกันให้มากขึ้น

ชั้นชมกันให้มากขึ้น

สังวรศีลให้มากขึ้น

เอาประโยชน์จากกิเลสให้มากขึ้น

พร้อมรับคำติให้มากขึ้น

สมณะไพฑูริย์ ไพฑูริย์

ทักษิณอโศก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗

ในช่วงเดือนแห่งวันแม่ฯ และเทศกาลเข้าพรรษาก็เวียนมาถึง บรรยากาศการเตรียมงานและระหว่างงานภราดรภาพฯ เป็นไปอย่างคึกคักอบอุ่น มีญาติธรรมจากชุมชนเครือข่ายชาวอโศกมาร่วมจากหลายแห่ง ทั้งจากภาคเหนือ อีสาน กลาง และภาคใต้ และน่าประทับใจมากคือมีพี่น้องเกษตรกรที่เคยเข้ารับการอบรมในหลักสูตร “สังฆธรรมชีวิต” มาร่วมงานกันอย่างอุ้นหนาฝาคั่ง พร้อมทั้งนำผลไม้ ผลิตภัณฑ์ชุมชนมาออกร้านในระบบบุญนิยมด้วย

เดือนนี้มีอะไร ?

อา.๑ “วันเข้าพรรษา” สมณะ ๕ รูป ทำพิธีอธิษฐาน “เข้าพรรษา” บอกระเบียบอาวาส และปรึกษาหารือกิจกรรม กิจกรรมต่างๆ ในช่วงเข้าพรรษา ตั้งแต่เวลา ๐๓.๐๐ - ๐๕.๔๕ น.

พ.๔ อบรมโครงการพัฒนาอาชีพแก้ไขปัญหา ความยากจนแก่เกษตรกร จำนวน ๕๐ คน จากอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง

พ.๕ ประชุมชาวชุมชน เตรียมพร้อมงานภราดรภาพฯ

ส.๗-อา.๘ งานภราดรภาพฯ ครั้งที่ ๔ ณ ชุมชนทักษิณอโศก อ.เมืองตรัง จ.ตรัง

จ.๙ “งานบุญรวมญาติธรรม” (แจกทานผลไม้) กลุ่มธรรมชาตอโศก อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร (สมณะร่วมงาน ๖ รูป)

พ.๑๒ ๑๒ สิงหาคมหาราชินี “วันแม่แห่งชาติ” รายการภาคทำวัตรเช้า สมณะ และชาวชุมชนทักษิณฯ จัดรายการ “เวียนธรรม

บูชาพระคุณแม่” เหตุการณ์บรรยากาศอบอุ่นซาบซึ่งประทับใจกันถ้วนหน้า

- ป้ายบูชาพระคุณแม่ด้วยการลงแรงทำนา

ศ.๑๓ สมณะเลื่อนลิว อรรถชิว สมณะพอแล้ว สมาหิโต ไปกิจกรรม “กลุ่มเพื่อนธรรมชาติไร้สารพิษ” ณ บ้านทับปริก อ.เมืองจ.กระบี่

ส.๑๔ สมณะดินดี สันตจิตโต สมณะพอแล้ว สมาหิโต ไปกิจกรรมอบรมธรรมที่ “สำนักงาน อธิบดีผู้พิพากษา ภาค ๙” ต.ทุ่งลุง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (สวนสายน้ำ) สัมมนาผู้พิพากษาสำนักงานศาลยุติธรรม ภาค ๙

พ.๑๕ ส.ดินดี สันตจิตโต ส.พอแล้ว สมาหิโต ไปกิจกรรม ติดตามประเมินผลหลักสูตร “สังฆธรรมชีวิต” รุ่นที่ ๓๐ ณ บ้านนาโหนด อ.สะบ้าย้อย จ.สงขลา

ศ.๒๐ กิจกรรม ติดตามประเมินผล “สังฆธรรมชีวิต” รุ่นที่ ๓๐ บ้านหว้าหลัง ต.สะทอน อ.นาทวี จ.สงขลา

พ.๒๕-อา.๒๙ อบรมหลักสูตร “เยาวชนคนรักสุขภาพ” รุ่นที่ ๑ จำนวน ๗๕ คน ณ ชุมชนทักษิณอโศก อ.เมืองตรัง จ.ตรัง

กิจกรรมในช่วงเข้าพรรษา

- ทุกวันอังคารสมณะร่วมประชุม “อภิปรายธรรม”

- ทุกวันพระ แรม ๑๔, ๑๕ ค่ำ และวันพระขึ้น ๑๕ ค่ำ เป็นวัน “อุโบสถปาติโมกข์”

- ทุกวันจันทร์ - อาทิตย์ (เว้นวันพุธ) สมณะหมุนเวียนสอนธรรมะ - ตรวจศีล - ฝึกฝนอบรม เจตสมณะ ในภาคทำวัตรเย็นตลอดพรรษา ชาวชุมชนทักษิณอโศก พากเพียรชวนชวาย อบอุ่น ร่าเริง เบิกบานในธรรมกันถ้วนหน้า

เสนาสนะ: (อาคารก่อสร้าง)

ในช่วงเข้าพรรษาได้ก่อสร้างอาคารแล้วเสร็จใหม่คือ

๑. อาคารโรงครัวใหม่ ถมพื้นที่คอนกรีตต่อปีกหลังคา ซ้าย-ขวา-ด้านหลังเรียบร้อย
๒. เรือนเพาะชำ

ศติธรรมสะกิดใจ ในช่วงเดือนนี้ ขอส่งท้ายด้วยบทสุภาษิต

* เวลาแต่ละวัน อย่าให้ผ่านไปเปล่าจะน้อยหรือมาก ก็ให้ทำอะไรบ้าง ??

* ที่ควรช้ำก็ช้ำ ที่ควรเร่งก็เร่ง ผลที่หมายจึงจะสำเร็จบริบูรณ์

 สมณะเสือนลือ อรรถาธิบาย

งานเกษตรภาพ ๙
ครั้งที่ ๔
เสาร์ที่๗-อาทิตย์ที่๘
สิงหาคม

สังบสถากับผาฟ้าน้ำ จ.ชัยภูมิ

ประจำปีเถื่อน(สิงหาคม ๒๕๔๗)

ถึงแม้พวกเราจะช่วยกันสร้างชุมชนเศรษฐกิจบุญนิยม มีการออกไปรณรงค์งดเหล้า งดอบายมุข ช่วงเข้าพรรษา กลับมาก็ช่วยกันสร้างบ้านดินได้เป็นหลังที่ ๑๓ บ้านในชุมชนฯ ๓๙ หลัง ที่ดินกองกลางรวมทุกแปลง ๑๗๖ ไร่ ที่นาปลูกข้าว ๖๑ ไร่ ที่พัก วัด บ้าน โรงเรียน สัมมาสิกขา ๓๐ ไร่ ไร่มะขามหวาน ๘๐ ไร่ งานที่จะต้องทำต่อไปคือการจัด ๕ ส. เก็บสะสมงานภายในให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นสถานที่ที่น่ารื่นรมย์ตลอดไป

เหตุการณ์สำคัญ

๑๑.๑ ชาวชุมชนหินผาฟ้า น้ำ และชุมชนเครือข่ายกิจกรรมไร่สารพิษ ไปร่วมรณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษา ณ ท้องสนามหลวง กทม.

๑๑.๒ สมณะ ๔ รูป พระอาคันตุกะ ๒ รูป ไปร่วมงานสถาปนกิจศพคุณแม่ทิพย์ ตอนตาเหล็ก ที่วัดป่าบ้านหนองปลา บ้านหนองวีวชน ต.โคกสะอาด อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ

๑๑.๓ ครูเจริญ ขวัญสำราญ ไปร่วมประชุมผู้บริหาร ร.ร.เอกชน ที่สพท.เขต ๒ อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ

-สมณะนี่กนบ ฉันทโส ไปร่วมติดตามประเมินผล ร่วมกับชาวชุมชนบูรพาอโศก ที่ ร.ร.วัดมณีโชติ บ้านแสงพัน อ.วังม่วง จ.สระบุรี

๑๑.๔ จัดรายการพระธรรมก่อนนอน บางวันเป็นธรรมะบนกระดานดำ โดยสมณะหมุนเวียนกันวันละรูป เพื่อให้การศึกษาแก่ญาติธรรมที่มาเข้าร่วมจำพรรษา

-สมณะ ๒ รูป (ส.โสรัจใจ และส.สุยัญโญ) ไปประชุมกลุ่มญาติธรรมเลไลย์อโศก กิ่งอ.เอราวัณ จ.เลย

๑๑.๖ สมณะ ๑ รูป ญาติธรรม ๔ คน ไปร่วมงานภราดรภาพซาบซึ้งใจ ที่ชุมชนทักษิณอโศก จ.ตรัง (๗-๘ ส.ค.๔๗) และงานบุญที่บ้านปากทรง อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร (๙ ส.ค.๔๗)

-สมณะตงดิน สุทธโร จาริกไปโปรดญาติธรรมกลุ่ม จ.หนองบัวลำภู

-คณะครู และนักเรียน ร.ร.สวนกล้วย หัวยั้งพิทยาคม จาก อ.ภูเวียง จ.ขอนแก่น มาเยี่ยมชมชุมชนหินผาฟ้า น้ำ ศึกษา.ร.วิถีพุทธ และชีวิตความเป็นอยู่ของชาวชุมชนฯ

๑๑.๗ ชาวชุมชนเตรียมจัดงานวันแม่ให้แก่เด็กนักเรียนสัมมาสิกขา

๑๑.๑๐ สมณะและชาวชุมชนหินผาฟ้า น้ำ และเด็กนักเรียนสัมมาสิกขาจัดงานวันแม่มีเด็กนักเรียนจาก.ร.นาหนองทุ่ม ๑๖๐ คน ร.ร.หนองไผ่ล้อม ๑๓ คน มาร่วมงานด้วย

๑๑.๑๑ สมณะและชาวชุมชน ไปร่วมงานวันแม่ที่ ร.ร.บ้านหนองไผ่ล้อม

-นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ๕๐ คน และเจ้าหน้าที่ รวมทั้งผู้ถูกคุมประพฤติ จำนวน ๓๕๔ คน มาปลูกต้นไม้ เนื่องในวันแม่ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี

๑๑.๑๒ ส.ส.ธีระยุทธ วานิชชัง และคณะ มาเยี่ยมเยียนชุมชนดินหนองแดนเหนือ

๑๑.๑๓ นักเรียนจากวิทยาลัยพยาบาล, วิทยาลัยสาธารณสุข สังกัดสถาบันพระบรมราชชนนี ๑๐ สถาบัน ในภาคอีสาน รวมคณะอาจารย์ และนักศึกษาพยาบาล อุดรธานี รวม ๔๙ คน มาศึกษาดูงานชุมชนดินหนองแดนเหนือ

-อบรมเยาวชน จำนวน ๑๐๙ คน จาก.ร.บ้านห้วยต้อน ร.ร.บ้านนาแก ร.ร.ชุมชนแก้งคร้อ จำนวน ๑๐๙ คน (๑๓-๑๗ ส.ค.๔๗)

-สมณะนี่กนบ ฉันทโส ไปร่วมอบรมเกษตรกรพันธุ์ใหม่ ที่สวนสำงฝั้น อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ

(๑๓-๑๗ ส.ค.๕๗)

ส.๑๔ คณะ สสส. ๓ คน จากกรุงเทพฯ มาพักค้างคืน ๑ คืน เพื่อติดตามประเมินผล และสังเกตการณ์งานอบรมเยาวชนของชุมชน

-ครูเจริญ ครูสุปรีดา เข้าอบรมการประกันคุณภาพ ร.ร.เอกชน ที่ สพท. เขต ๒ อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ

-ครูเจริญ ขวัญสำราญ ไปร่วมสัมมนาที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

-คณะสาธารณสุข จาก อ.พล ๖๐ คน จ.ขอนแก่น มาเยี่ยมชมชุมชน

-ชาวชุมชนไปร่วมงานฌาปนกิจศพ แม่ ม่านทอง วิญญาณสุข ที่วัดเขาน้อย

อา.๑๕ ดร.สมจิต จาก ร.พ.ศรีนครินทร์ จ.ขอนแก่น มาเป็นวิทยากรร่วมอบรมค่ายเยาวชน

พ.๑๙ จัดงานบุญขึ้นบ้านใหม่ หลังที่ ๓๘ ชื่อบ้านสุปราณี โดยมีคุณเพียรพรเป็นผู้ดูแล และเริ่มสร้างบ้านหินเหียง เป็นหลังที่ ๓๙ (บ้านพ่ออ่อนสีบุราณ) ในชุมชนหินผาฟ้าหน้า

ศ.๒๐ ที่มงาน กกต. จ.ชัยภูมิ มาประชุมร่วมกับพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขา จ.ชัยภูมิ เพื่อให้ความรู้อะไรเรื่องพรรคการเมืองกับการเลือกตั้ง และบทบาทหน้าที่ของสาขาพรรค

-สมณะนิกนบ ฉันทโส ไปร่วมประเมินผลกับชาวชุมชนบูรพาอโศก ที่บ้านวังดินสอ อ.กบินทร์บุรี จ.สระแก้ว และไปร่วมอบรมเยาวชน ๒๐๕ คน จาก ๑๕ โรงเรียนที่เกษตรกรรมธรรมชาติวังสมบูรณ์ (อาจารย์อนุศิษฐ์ อ่างศรีรัตนศิลป์) กิ่งอ.วังสมบูรณ์ จ.สระแก้ว

ส.๒๑ สมณะ ๒ รูป (ส.โสรัจโจ, ส.สุยัญโญ) ไปกิกิจกรรมที่ จ.ขอนแก่น

อา.๒๒ สมณะฉันทโส ไปร่วมอบรมเกษตรกรพันธุ์ใหม่ จำนวน ๑๒๖ คน จากอ.เมือง และอ.ปทุมราชวงศาที่สวนสำเภาอ.เมืองจ.อำนาจเจริญ

จ.๒๓ สมณะฉันทโส ไปออกรายการวิทยุชุมชนคนอำนาจ ส.อน. FM 94.5 MHz ที่บ้านปณิธาน ชุมชนเทพมงคลเหนือ อ.เมืองจ.อำนาจเจริญ และสวท. อำนาจเจริญ FM103.25 MHz, AM 1422 KHz

อ.๒๔ สมณะ เด็กนักเรียนสัมมาสิกขา และชาวชุมชนหินผาฟ้าหน้า ไปติดตามประเมินผลที่ ร.ร.บ้านห้วยต้อน อ.เมือง จ.ชัยภูมิ และไปช่วยกันเก็บเห็ดป่าMHz

พ.๒๖ สมณะแก่นผา สารูปไป พระชวานา (คุณวัฑโณ) และคณะ ไปชนไม้ยูคาลิปตัส มาสร้างบ้านดิน ที่ อ.เกษตรสมบูรณ์ จ.ชัยภูมิ

ส.๒๘ สมณะฉันทโส ไปร่วมอบรมวิทยากรกระบวนการทำแผนสุขภาพชุมชน ๔๖ คน จาก ๙ อำเภอ ที่ศูนย์ฝึกอบรมวังน้ำเขียว นครราชสีมา

จ.๓๐ เด็กนักเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าหน้า และชาวชุมชน ไปร่วมเดินรณรงค์งดเหล้า งดอบายมุขเข้าพรรษา ที่อ.แก่งคร้อ จ.ชัยภูมิ

ของฝาก จากปรัชญา คนอีसानว่า

เพื่อนซังโต อย่าโง่งงตอบ

เพื่อนชอบ อย่าฟ้าวว่าเพื่อนดีนำ

เพื่อนดีนำ อย่าฟ้าวว่าเพื่อนรังเกียจ

แปล: อย่าโกรธตอบบุคคลผู้โกรธ เมื่อผู้อื่นมาแสดงความรักความชอบ ก็อย่ารีบด่วนสรุปว่าเขาจะดีตลอดไป เมื่อเขาไม่ดีถึงก็อย่าด่วนสรุปหรือตั้งข้อรังเกียจ

 สมณะนิกนบ ฉันทโส

“ผลบุญของความสงบเยียบคือน การสวดมนต์
ไหว้พระ ผลบุญของการสวดมนต์ไหว้พระคือ
ศรัทธา

ผลบุญของศรัทธาคือความรักความเมตตา
ผลบุญของความรักความเมตตา คือ การบริการ
รับใช้ผู้อื่น” (แม่ชีเทเรซา)

สรุปรายงานการประชุม
 คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
 E-mail: thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ (๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗)
 -กรรมการขาดประชุม ๓ คน
 -ยกเลิกบางวาระก่อนรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗
 -รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือน เมษายน-กรกฎาคม ๒๕๕๗
 -โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.) และโรงเรียนสัมมาอาชีวสิกขาปฐมอโศก (สอ.ฐ.) เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการการศึกษาจากกระทรวงมาตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินหลักสูตร

การศึกษาของโรงเรียน
 -ธรรมสันติทันตกรรม สถิติผู้มารับบริการ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑๑๕ ราย
 -หน่วยงานบุญญาภิบาล จำนวนผู้มาใช้บริการระหว่างวันที่ ๑-๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ มีรายละเอียด ดังนี้
 -ใช้เครื่องกระตุ้นด้วยกระแสไฟฟ้าพลัง-แอมป์ ๑๑๓ ราย
 -กระตุ้นจุดที่ปวดด้วยไฟฟ้า ๑๔ ราย
 -จัดกระดูก ๒ ราย
 -เจาะเลือด ๑๐ ราย
 -วัดความดัน ๗ ราย
 -ตรวจทั่วไป ๑๓ ราย
 รวม ๑๕๙ ราย
 -การต่ออายุใบอนุญาตการใช้หน้าบาดาลอยู่ระหว่างรอหนังสือตอบรับจากสำนักงานควบคุมกิจการหน้าบาดาล
 -ให้พิจารณารายละเอียดของตราสารมูลนิธิธรรมสันติและข้อกฎหมายเกี่ยวกับการนำสถาบันบุญนิยมมาสังกัด
 -อนุมัติให้ทำหนังสือเพื่อขออนุญาตตัดไม้สักในที่ดินของมูลนิธิโฉนดเลขที่ ๙๗๑๖,๙๗๑๙, ๙๗๗๐,๙๗๗๑ อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี(พนาอโศก) เพื่อนำมาใช้ในกิจการของมูลนิธิ

-อนุมัติให้จัดพิมพ์หนังสือ “ลัจจะชีวิต” ในนามมูลนิธิธรรมสันติ

-ได้รับหนังสือจากสมาคมประสานงานองค์กรเอกชนเพื่อการสาธารณสุข(ประเทศไทย)

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการกองทัพอธรรมมูลนิธิ
email: ktf2524@doramail.com

ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ (๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗)

- กรรมการขาดประชุม ๔ คน
- รับรองรายงานครั้งที่ ๕/๒๕๕๗
- รับรองงบรายรับรายจ่ายประจำเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม ๒๕๕๗
- รถยนต์ทะเบียน 1ก-5258 ไปได้ไปชำระภาษีและแจ้งเลิกการใช้กับกรมการขนส่งแล้ว

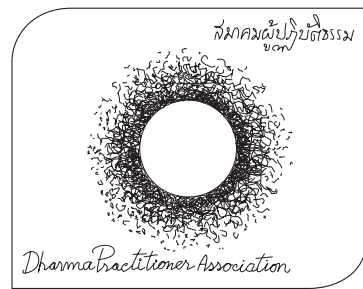
ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ (๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗)

- กรรมการขาดประชุม ๔ คน
- ชุมชนราชธานีโอศกประสบอุทกภัย ขณะนี้น้ำค่อยๆลดลงเป็นลำดับแล้ว
- กำหนดการประชุม ชมรมวิทยุชุมชน ระหว่างวันที่ ๔-๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ ชุมชนปทุมมอศก อ.เมือง นครปฐม

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันตือศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม
email : ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ (๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗)

- กรรมการขาดประชุม ๖ คน
- โรงสีสมาคม เจ้าหน้าที่โรงสีประสบอุบัติเหตุ และไม่มีบุคลากรมาทดแทน ที่ประชุมจึงแจ้งงดการสีข้าว

งานทะเบียนสมาคมฯจะเปิดบริการรับสมัครสมาชิก ต่ออายุ เปลี่ยนแปลงข้อมูล และรับบัตรสมาชิก ทุกวันอาทิตย์ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. หน้าห้องสื่อธรรมะ เริ่มวันอาทิตย์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

- ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม มีผู้มาร่วมงานวันแม่ประมาณ ๒๐๐ คน กำหนดจัดงานกินข้าวห้องวันอาทิตย์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗
- ชมรมมังสวิรัตติแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตือศก (ชมร.สตอ.) รวมครวักลางไว้ที่ชมรมฯ และมีผู้บริจาคเตาทำขนมครกจำนวน ๓๕ เตา ท่านผู้ใดมีความประสงค์กรุณาติดต่อ

ขอรับได้ที่ชมรมฯ

-ชมรมมั่งสรวีรติแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.) มีมติในเรื่องเงินใช้ประจำวันจาก ๔๐,๐๐๐ บาท เป็น ๗๐,๐๐๐ บาท ส่วนกิจกรรมอื่นๆ ดำเนินไปด้วยดี

-ชมรมมั่งสรวีรติแห่งประเทศไทย สาขา- จตุจักร(ชมร.กทม.) กิจกรรมดำเนินไปตามปกติ

-กลุ่มจันทอโคก พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น กลุ่มวังจันทร์พุกษา

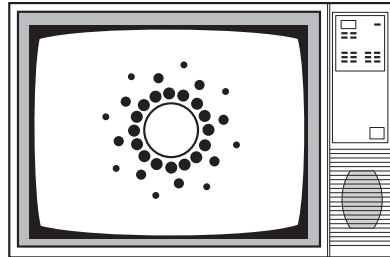
-ชมรมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม (นศ.ปธ.) และ สโมสรศิษย์เก่านักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมแห่งประเทศไทย (สศ.ปธ.)วันที่ ๒๖ - ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ จัดงาน “เปิดโลกธรรม” ครั้งที่ ๒ จัดนิทรรศการแบบเรียบง่าย เช่น สุขภาพ ๗ อ. วันอาสาฬหบูชา กสิกรรมไร้สารพิษ เป็นต้น แสดงผลิตภัณฑ์ของชุมชน นิมนต์สมณะจากพุทธสถาน สันติอโคก ตอบปัญหาและรับสมัครเพื่อนใหม่ จำนวน ๔๑ คน วันที่ ๒๙-๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗ รับเพื่อนใหม่ที่ชุมชนสีมาอโคก วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗ กำหนดจัดงาน “มิตรตรีม” ณ ดาดฟ้าอาคารตะวันายหนึ่ง ช.นมินทร์ ๔๔ บีงกุ่ม กรุงเทพฯ

- วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ นายสุชาติ ลีรคมสัน ทำสัญญาอนุญาตให้สมาคมใช้ที่ดิน โฉนดเลขที่ ๑๐๗๘๕๕ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม ๙๖ ตารางวา เพื่อใช้ในการปลูกผักไร้สารพิษ โดยจะไม่มีมีการปลูกสิ่งก่อสร้างใดๆบนที่ดินดังกล่าว ยกเว้นจะได้รับอนุญาตจากเจ้าของที่ดิน ในกรณี ที่เจ้าของที่ดินต้องการที่ดินคืน สมาคมฯยินดีคืน ให้ โดยขอให้เจ้าของแจ้งล่วงหน้าก่อน ๓ เดือน

สรุปรายงานการประชุมคณะ กรรมการธรรมที่ศน์สมาคม

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมที่ศน์สมาคม

ครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ (๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๗)

-กรรมการขาดประชุม ๔ คน

-จำนวนสมาชิกปัจจุบัน ๒,๙๗๐ คน

-หนังสือจำหน่ายดี ได้แก่ ฐิติที่ออกซ์,

ประสบการณ์ดีที่ออกซ์ เทปแผ่นซีดีและเอ็มพี ๓ จำหน่ายดี ได้แก่ เสียงปลุก เสียงปลง เสียงธรรม ทำน้ำเต้าหู้สุกิกฤต ผู้สละโลก พระอานนท์ พุทธอนุชา แสงเทียน บ้านดิน

-อนุมัติเงิน ๓๐,๐๐๐ บาทเพื่อส่งจองหนังสือ

“ลัจจะชีวิตสมณะโพธิรักษ์” จำนวน ๓๐ ชุด (ชุดละ ๔ เล่ม ราคา ๑,๐๐๐ บาท)

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๗ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันติอโคก ■

ถ้าจะเศร้าใดกถึงคนที่ตายไปแล้ว

ก็ควรจะเศร้าใดกถึงตนเองด้วย

ที่ตกอยู่ในอำนาจของตามตายตลอดเวลา

ต์ ฅญเญ อนุโสเจยย ยี ยี ๓๘๘ น วิษุชติ

อตุตทานมนุโสเจยย สทา มจจุวส ปตุต

อนนุโสเจยยชาดก ๒๗/๑๔๑

สรุปรายงานการประชุม
ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย
สาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.)

(๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๙ คน

-น.พ.พรหมมินทร์ เลิศสุริเดช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานและคณะให้เกียรติรับคำเชิญมารับประทานอาหารมังสวิรัต ขณะที่มา ร่วมเปิดงาน โครงการน้ำมันไบโอดีเซล ที่ปั้มน้ำมันบางจาก เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗

-ได้รับหนังสือนิทานบำเพ็ญธรรม จำนวน ๑๒๐ เล่มจากมูลนิธิวิริยธรรม เพื่อแจกลูกค้า

-กำหนดจัดงานทำบุญร้านครบรอบ ๑๒ ปี ในวันจันทร์ที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๗

รับโอวาทจาก *สมณะฉานบุญ วชิโร*

การพิจารณาเรื่องต่างๆให้พิจารณาร่วมกันอย่างไรก็ดี แม้เหตุผลดีอย่างไร หากมีอคติ มติออกมาย่อมไม่สมบูรณ์ ขาดการยอมรับ จึงขอให้กระทำเพื่อส่วนรวมจริงๆ ฝึกให้เพื่อให้ มิใช่ ให้เพื่อเอา

* สาขาหน้าสันตือโตก (ชมร.สตอ.)

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๗ คน

-อนุมัติให้ทำชั้นลอยเชื่อมระหว่างด้านหลังของชมรมและอาคารทาว์นเฮ้าส์ โดยรื้อบันไดอาคารทาว์นเฮ้าส์ และทูปฝ้าผนังกลางออก

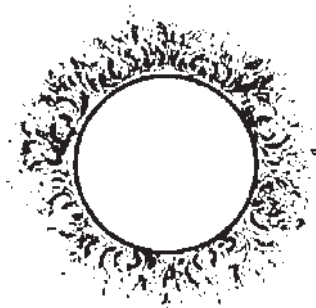
-ชมรมยังขาดแคลนบุคลากรดูแลหน้าร้าน ทำความสะอาดโต๊ะอาหาร การตัดอาหารบรรจุถุง ฯลฯ ขอให้ช่วยกัน

-ค่ารักษาสุขภาพของ น.ส.บุญนาค ชาญเชาวน์ เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท หากไม่เพียงพอสามารถขอให้ที่ประชุมพิจารณาช่วยเหลือเพิ่มเติม

-น.ส.ฟ้าดาว เสนอให้ชมรมปรับปรุงเทคนิคในการประกอบอาหาร และปรับปรุงรายการอาหารให้ดูน่ารับประทาน

สรุปโอวาทจาก*สมณะทักษิณ อาจิตบุญโญ* เน้นการถือศีลคู่กับการปฏิบัติงาน

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการบริษัท พลังบุญ จำกัด

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ (๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗)

-กรรมการขาดประชุม ๙ คน

-เรื่องการรณรงค์การใช้ถุงผ้าอยู่ระหว่างการติดต่อให้ตัดเย็บ

-เนื่องจาก บจ.ขอบคุณมีการปรับราคาสินค้าเพิ่ม ๓ % บริษัทจึงมีความจำเป็นต้องปรับราคาสินค้าตามความเป็นจริง

-จัดทำบอร์ดเพื่อแจ้งชนิดสินค้าต่างๆให้
ลูกค้าทราบ

-แนะนำกรรมการใหม่คือ นางสาวอุษณีย์
ชัยนาม อายุ ๕๐ ปี ทำงาน บจ.การบินไทย
ตำแหน่งผู้จัดการข้อตกลงพาณิชย์

-ได้ตรวจสอบแล้วว่ายาแก้ไอที่จำหน่ายใน
ร้านยาพลังบุญไม่มีสารเสพติด

-รับโอวาทจาก *สมณะธรรมทาบฟ้า
รวิวัฒน์* และ *สมณะชาบซัง สิริเดโช* ให้
ตั้งตนอยู่บนความลำบากกุศลธรรมเจริญยิ่ง
ต้องกล้าที่จะยอมรับและเปลี่ยนแปลง ผู้มี
สัมมาทิฐิถูกต้องตรงแล้วมีแต่ได้มรรคผล

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการ บริษัท แคชีวิต จำกัด

บริษัท แคชีวิต จำกัด
FOR LIFE CO., LTD.

ครั้งที่ ๔/๒๕๔๗ (๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๗)

-กรรมการขาดประชุม ๔ คน

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่าย และเงิน

กองทุน ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗

-ได้ติดต่อช่างเพื่อซ่อมอาคารทำการ และ
หลังคาหน้าร้านแล้ว

-ประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้าทราบถึงการงด
จำหน่ายน้ำผึ้ง

-ได้ดำเนินการซ่อมรถยนต์บางรายการได้แก่

เปลี่ยนยาง ๒ ล้อ ๓,๑๖๐ บาท ตั้งศูนย์ปรับ
ระดับ ๒๐๐ บาท ซ่อมเบรกมือ ๑,๑๐๐ บาท

-ให้ทุกคนเห็นความสำคัญของการรับ
โทรศัพท์ เพื่อให้ลูกค้าเกิดความรู้สึกที่ดี และ
ประทับใจในการสนทนา

-ตามที่บริษัทได้บริจาคเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
เพื่อสมทบสร้างอาคารพลาภิบาล ผลการ
ประกวดราคาในวงเงิน ๑๓.๕ ล้านบาท คือ
บริษัท ภัคดีพงศ์ก่อสร้าง จำกัด

-จำหน่ายสินค้าลดราคา ๓ % จากราคา
ปกติ ในช่วงงานอโศกรำลึก ระหว่างวันที่ ๙-๑๐
มิถุนายน ๒๕๔๗ และบริจาคเพื่อร่วมจัด
โรงบุญ ในวันอโศกรำลึก จำนวน ๕,๙๘๑ บาท

-พนักงานลาออก ๒ คน คือ นายรุ่งแสง
เจิดจิตกุล และ นายชายชาญ เต็มวรรตธรรม
และอนุมัติให้นายประสาน สอดจิตต์ พนักงาน
เข้ารับการประกันสังคม

-กรรมการร่วมกันวิเคราะห์ระบบเศรษฐกิจ
การเมือง สังคม และแง่คิดมุมมองด้านศาสนา
และแนวการทำงานที่มีผลกระทบต่อประชาชน
เพื่อให้ความรู้แก่พนักงาน และอาสาสมัคร

รับโอวาทจาก *สมณะธรรมทาบฟ้า
รวิวัฒน์* และ *สมณะเด็ดยักษ์ วิเศษโก*

ขออนุโมทนาที่มาสละแรงกาย แรงสติ
ปัญญา มาร่วมประชุม ได้รู้ทั้งธรรมะ เศรษฐกิจ
และเหตุการณ์บ้านเมือง

สาวสวยอาอหฺลออกให้คนโง่หลงได้
แต่สาวสองคนแสวงหาพระนิพพานไม่ได้เลย
อลั พาลสุส โมหาย โน จ ปารคเวลีโน

รัฐपालสูตร ๑๓/๓๓๓

สรุปรายงานการประชุม เครือข่ายองค์กรชาวโอตอก

□ กลุ่มภูผาฟ้าน้ำ (๑๘ กรกฎาคม)

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๓๑ คน
- เชิญชวนสมาชิกเวียนธรรมวันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษาในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗
- จัดงานรำลึกถึงคุณภูฟ้าในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ณ ชุมชนและ ชมร.ชม.
- ทุกวันจันทร์จัดรายการข่าวชุมชนคนกันเองในช่วงก่อนหั้น

-ให้นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ ย้ายสำเนาทะเบียนบ้านมายังชุมชนภูผาฟ้าน้ำ ณ บ้านเลขที่ ๓๑/๓ หมู่ที่ ๕ ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง เชียงใหม่ และกำหนดจัดงานวันแม่ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๗

-ชมรมผู้สูงอายุ ลานนาและบ้านเห็น รายงานกิจกรรม

-คณะผู้รับใช้ขอลาออกและเปิดใจเพื่อปรับโครงสร้างสถาบันบุญนิยม และกำหนดการเลือกตั้งคณะผู้รับใช้ในการประชุมครั้งต่อไป โดยแต่งตั้งผู้รักษาการแทนจำนวน ๔ คน จนกว่าจะเลือกตั้งใหม่

รับโอวาทจากสมณะเตีตชาต ขิตตสันโต และสมณะแก้วแก้ว ๗๗เมโย

□ กลุ่มปรามอโศก (๘ สิงหาคม ๒๕๔๗)

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๕ คน
- รายงานการเงินกองทุนปรามอโศก
- ยอดเงินที่นำส่งเพื่อร่วมบุญปฏิพัฑฒ

จำนวน ๒๕๑,๓๐๐ บาท

-จัดพิมพ์หนังสือ ๒๐ ปี กลุ่มปรามอโศก จำนวน ๘๐๐ เล่ม ราคาประมาณ ๔๓,๐๐๐ บาท โดยส่งบจ.ฟ้าอภัยพิมพ์ ส่วนยอดเงินลงขันที่ได้จากสมาชิก เพื่อใช้ในการนี้ จำนวน ๔๒,๗๐๐ บาท

-กำหนดจัดงาน ๒๐ ปีกลุ่มปรามอโศก ในวันที่ ๒๕-๒๖ กันยายน ๒๕๔๗ ณ สันติอโศกงบประมาณในการจัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตินางานนี้ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท

-กำหนดเลือกผู้รับใช้กลุ่มในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๗ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ บริเวณใต้ถุนโบสถ์

-กำหนดผู้รับผิดชอบในงานด้านต่างๆ

-ได้จัดพิมพ์ใบเสร็จรับเงินของกลุ่มเสร็จแล้ว โดยให้ใช้ฉบับเก่าอีก ๗ เล่มให้หมดก่อน

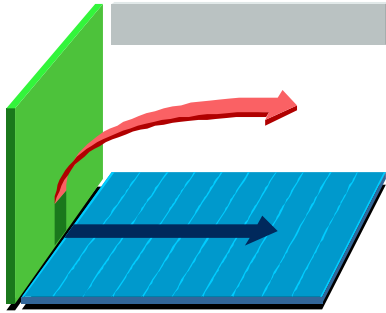
-ทำบุญครบรอบปีการจากไปของสมาชิกคือ นายอุทัย ทะสะโส ในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๗ ณ ปฐมอโศก อ.เมือง นครปฐม

-คุณสมสมัย นันตะโพก ญาติธรรมเก่าบริจาค แสตมป์ดวงละ ๓ บาท จำนวน ๑๐๐ ดวง ให้กลุ่มใช้ส่งเอกสารรายงาน

-สมาชิกตั้งบะเสริมเจโต

-รับโอวาทจากท่านสมณะตงเย็น สิติมุเต เน้นความสามัคคี การมีศีล

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗

ห้องเผยแพร่เทป

ทำวัตร

วิชาโลกุตระ สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน

ก่อนฉัน

ศีลและวิญญานมีจริงหรือไม่? สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน

ทรัพย์อันวิเศษในศาสนา " " ๑ ม้วน

ผู้อยู่เหนือกระแสสังคม " " ๑ ม้วน

ออกเนกขัมมะ ภาคพิสดาร สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน

อภิปราย

เชิญพิสูจน์มรรคผลในศาสนา สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน

☆☆☆

ธรรมปฏิกรรม

จดหมาย ๔๒๐ ฉบับ
 สิ่งตีพิมพ์ ๓๕ ฉบับ
 ตีพิมพ์ ๑๔ ชิ้น
 แสคมปัญญา ๑,๔๑๐ บาท

๕ ๕ ๕

ธรรมพิมพ์

ดอกหญ้า(น้ำเปลี่ยนชีวิต) ๓๑,๐๐๐ เล่ม

๕ ๕ ๕

สถิติธรรมโสต

	เทป	ซีดี	วิดีโอ	วีซีดี	mp 3	
ผู้มาติดต่อ	๖๗	๕	๔	๒๘	๑๕	ราย
จำนวนที่ยืม	๑,๖๓๒	๒๐	๑๒	๘๒	๒๐	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๗	-	๑	๑	-	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๔๘	๑๒	-	๑๕	๑๕	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๓๖

ชิ้น

๕ ๕ ๕

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออก ๕ ฉบับ

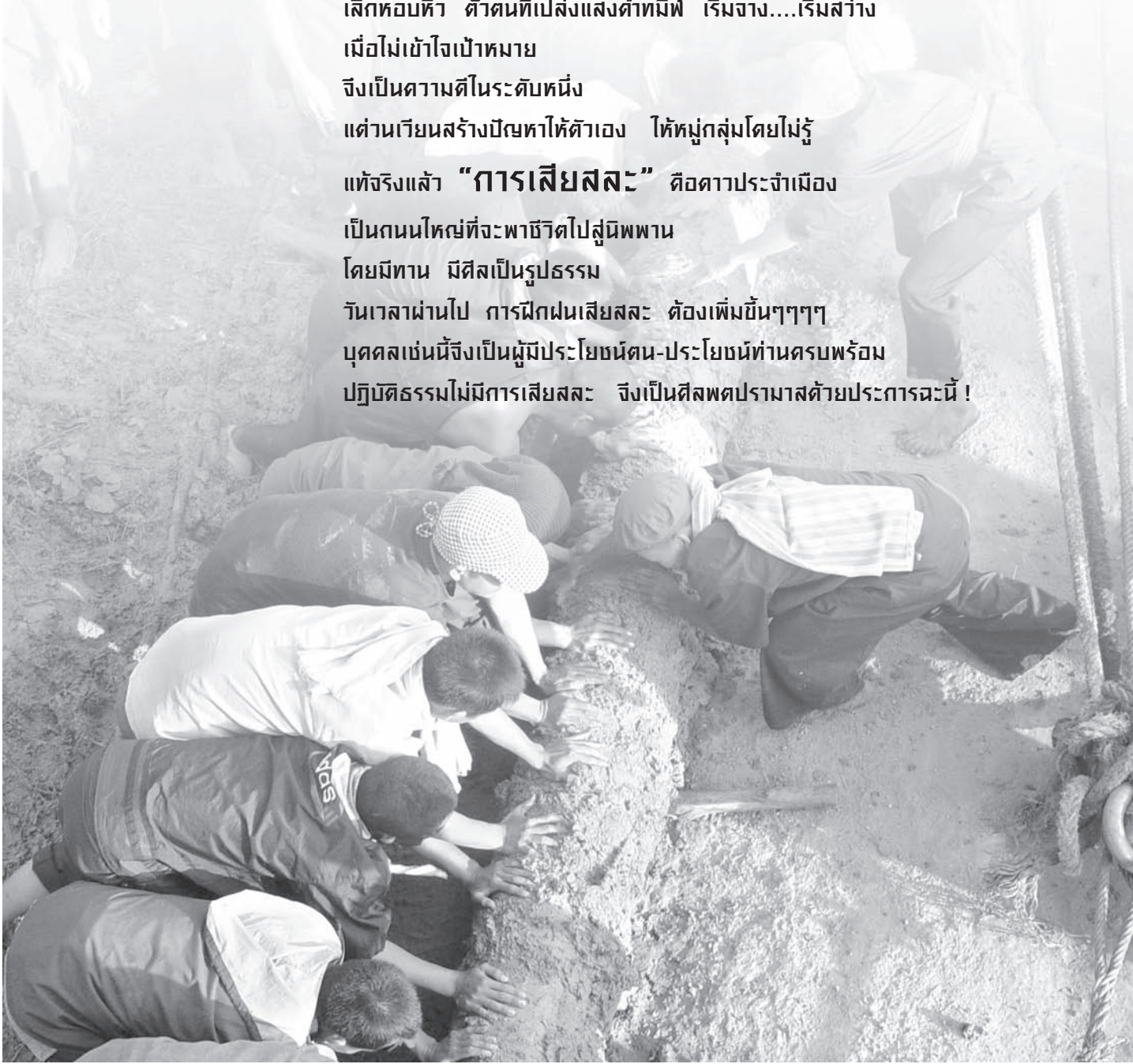
๕ ๕ ๕

ใต้ร่มเงาไม้

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหานักปฏิบัติธรรม

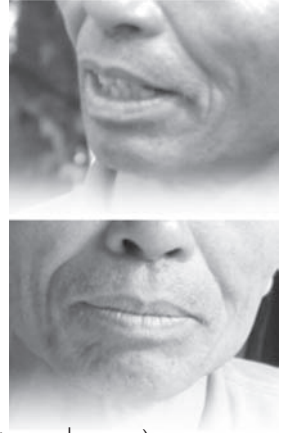
สารอศก ฉบับที่ ๑๒ ปีที่ ๒๔(๒๗)
ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗

※ ปฏิบัติธรรมต้องอาศัยทาน-ศีล เป็นตัวนำร่อง เป็นตัวบุกเบิก
ชีวิตมีรูปแบบ
แต่เนื้อแท้คือการเดินทาง
เดินทางเข้าสู่ “การหมดตัวหมดตน”
เพราะมีตนจึงหลงหอบหิ้ว
เลิกหอบหิ้ว ตัวตนที่เปล่งแสงตำทมิฬ เริ่มจาง....เริ่มสว่าง
เมื่อไม่เข้าใจเป้าหมาย
จึงเป็นความดีในระดับหนึ่ง
แต่ตนเวียนสร้างปัญหาให้ตัวเอง ให้หมูก่สุมโดยไม่รู้
แท้จริงแล้ว “การเสียสละ” คือดาวประจำเมือง
เป็นถนนใหญ่ที่จะพาชีวิตไปสู่นิพพาน
โดยมีทาน มีศีลเป็นรูปธรรม
วันเวลาผ่านไป การฝึกฝนเสียสละ ต้องเพิ่มขึ้นๆๆๆ
บุคคลเช่นนี้จึงเป็นผู้มีประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่านครบพร้อม
ปฏิบัติธรรมไม่มีการเสียสละ จึงเป็นศีลพดปรามาสด้วยประการฉะนี้ !

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง

๑. ทำให้รู้ดีขึ้น คิดดีขึ้น ปฏิบัติดีขึ้น
๒. มุมมองในด้านบุคคลอื่นเปลี่ยนไป
๓. เป็นห่วงสัตว์ร่วมโลกที่ยังลด ละ เลิกอบายมุขยังไม่ได้
๔. โกรธยากขึ้น โมโหยากขึ้น
๕. ไม่ฆ่าสัตว์ (ความจริงไม่ฆ่ามาประมาณ ๑๕ ปีแล้ว)
๖. ไม่เที่ยวยามวิกาล (ปี ๒๕๑๘-๒๕๒๘ เที่ยวทุกคืน)
๗. ไม่เคยนอนในที่นอนสูง (ปฏิบัติตามท่านจำลอง ตั้งแต่ปี ๒๕๓๐)
๘. พุดน้อยลง (ปกติพูดมาก)

◆ ดนัย เดชธำรงค์ (อ.เมือง จ.สมุทรปราการ)

“เดี๋ยวนี้กลายเป็นคนใจเย็น และปล่อยวางได้จริงๆ จิตใจเป็นสุขสงบ พิสูจน์ได้จากวัดความดันโลหิตครั้งใด ก็ได้ ๑๒๐/๘๐ ตั้งแต่สาวจนแก่ โรคภัยไข้เจ็บก็ไม่กล้ากราย เพราะการปล่อยวางทำให้เราไม่เครียด.....”

◆ วลลีย์ ชุมชัย (อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี)

คุณค่าของชีวิต

จากญาติธรรมสมนึก มัลย์ทอง (อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี)

“ช่วงนี้การปฏิบัติธรรมของผม กะพร่องกะแพรงครับ คงเป็นเพราะมัวแต่วุ่นวายกับเรื่องส่วนรวม ส่วนตัวเองเลยย่อหย่อน การประชุมกลุ่มญาติธรรมก็ไม่ได้ร่วมประชุมมา ๓-๔ เดือนแล้วครับ กำลังพยายามปรับปรุงแก้ไขตัวเอง ที่จริงแล้วชีวิตนี้ก็ไม่มียอะไรมาก ก็อยู่ได้ แล้วเกิดมาก็เพื่อเดินทางไปสู่ความดับไม่รู้จะตื่นนอน แยกล่าลาก ล่ายศกันเอาอะไรนั้ ก็จะทำกเพียงปฏิบัติไปสู่ทางที่ดียิ่งๆขึ้นไปครับ จะล้มลุกคลุกคลานก็จะสู้ครับ”

✍ ชีวิตคนเรา มักจะวุ่นวายแต่ผลประโยชน์ของตัวเอง วุ่นวายกับชีวิตตัวเองทั้งวันทั้งคืนแต่ธรรมะจะทำให้เราวุ่นวายกับตัวเองน้อยลง เวลาที่เหลือจะค่อยๆมอบให้กับผู้อื่น มีเวลา

ให้กับประโยชน์ท่านมากขึ้น

คนโลภก็-คนโลภตุตตะ สัตว์ส่วนทำให้ตัวเองกับคนอื่นจะมากน้อยต่างกัน
คนโลภตุตตะจึงเป็นผู้มีอายุยืน อายุยืนมีโชอายุเกิด แต่เป็นอายุแห่งการทำประโยชน์นั่นเอง
วันนี้พวกเราอายุกี่ปี? จู๊ย์ๆๆ

ปฏิบัติธรรมกับการอยู่ในครอบครัว

ธรรมะกับครอบครัว บางทีก็ไม่ใช่เรื่องง่าย

ตัวเองปฏิบัติ แต่คนรอบข้างไม่เอาด้วย จะทำอย่างไร?

บางบ้านเปิดศึกสงครามอิรัก-อเมริกา

บางบ้านอยู่กันอย่างโดดเดี่ยว เหมือนคนละโลก

ทั้งหมดนี้ นักปฏิบัติต้องรับผิชอบ!

ญาติธรรมสมพร หลุนบูชา (อ.ยางสีสุราช จ.มหาสารคาม) ก็เริ่มพบทางแก้ไขที่สวยงาม
“เครื่องครัดที่ตน ผ่อนปรนที่ท่านในบางเรื่อง การหยุดพูดของตนเองได้เห็นประโยชน์ของ
ส่วนรวม(ครอบครัว) บางครั้งการพูด ก็ไม่ใช่ทางออกของปัญหา”

✍️ สาธุๆ เคารพความคิดกันและกัน ไม่ทำตัวเป็นวัวลีมตีน ตัวเองก็เคยทำ พบเห็นคนทำก็
ทนไม่ได้ เกิดอารมณ์ฉุนเฉียว

ความดี ต้องเกิดที่สำนึก มีโช่มชื่นความคิด ดอกไม้จะบานต้องบานเอง แต่เราต่างหาก
ต้องมีจิตวิทยา “น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย” และ “ซ้าๆได้พริ้วสองเล่มงาม” จู๊ย์ๆๆ

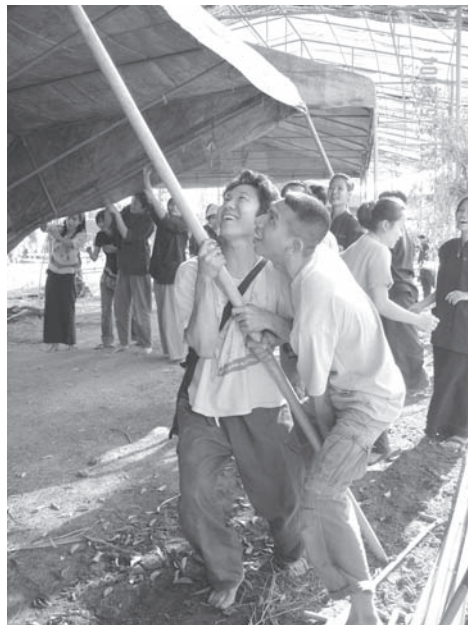

ชุมชนต้องการวังาน

“แม่เอิญฉาพวกเติกๆที่อายุยังน้อย เขาเข้าทำงานการกุศลเป็นหมู่กลุ่มกัน ได้ทำงานบุญงานกุศลร่วมกัน มีความสามัคคีกันดี น่ารักดี ถ้าหากแม่อายุน้อยกว่านี้อีกหน่อย คงจะไปร่วมอย่างแน่นอน”

✍️ ญาติธรรมศรีไกร ฐานะ เสียตายตัวเองที่แก่แล้ว ไม่อย่างนั้น จะมาเป็น “วังาน” ให้กับหมู่กลุ่ม ความจริงแล้ววันนี้ ทุกชุมชนต้องการสมาชิก มาอยู่อาศัย การสร้างเมืองโลกุตตระ จำเป็นต้องมีพลเมืองที่มากขึ้น

พ่อท่านประกาศแล้ว ไม่ต้องพร้อม แต่ให้เข้ามาเลย แล้วเมืองโลกุตตระ จะมีบทบาทช่วยเมืองโลกียะอย่างไร? โปรดติดตามภาค ๒ จุ้ยๆๆ

ทีวี...เทพบุตรชาตนาแห่งยุคไฮเทค

✍️ เราเคยดูหนังบางเรื่อง ตัวร้าย หน้าตาหล่อมาก แต่เต็มไปด้วยความชั่วร้าย ชีวิตจริงเราอาจจะคิดไม่ถึง ว่าเทพบุตรชาตนา ไม่ใช่แค่คนเดินดิน แต่เป็นสิ่งที่มาทางอากาศธาตุ มาอย่างเหนือเมฆ เป็นระดับชั้นฟ้า

จากญาติธรรม สุรศักดิ์ สุตะปัญญา (อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่) “สื่อทางทีวีนี้มาแรงพอควร ผมคิดว่าเยาวชนรุ่นใหม่ คงรับอิทธิพลจากสื่อโฆษณาจากทีวีมากอยู่พอควร จึงทำให้เยาวชนเปลี่ยนพฤติกรรมในการกิน ในการบริโภค”

ใครอีกที่รู้เท่าทันชาตนาเทพบุตรตัวนี้?

ทางแก้ไขที่ดีที่สุด จึงคือ“ลดดูทีวี” ถ้าเป็นไปได้ “อย่าดู” ดีที่สุด มิฉะนั้นแล้ว เราจะปกครองเด็กยาก เพราะมีคนคอยเลี่ยมสอน คอยยุแหย่อยู่ทุกวัน เด็กไม่เสียคนก็ให้รู้ไป จุ้ยๆๆ

ธรรมะพื้นฐาน

จากญาติธรรม มณีประภา สกุศลลักษณ์ (กิ่ง อ.โนนนารายณ์ จ.สุรินทร์)

“ศีล ๕ ตอนนี้มีเพียงข้อ ๔ ที่ขาดบ้าง นอกนั้นคิดว่ารักษาได้ และกำลังรับประทาน

๒ มือ พยายามไม่กินจุบจิบ ไม่แต่งหน้า ไม่ตัดเสื้อผ้าชุดใหม่ ทำให้รู้สึกได้เลยว่าประหยัด ไม่ยุ่งยาก ผมตัดสั้น (แต่ก่อนไว้ยาว) ทำให้ประหยัดทั้งยาสระผม และเวลาในการสระผม ที่พยายามทำทั้งหมด เพราะคิดว่าทำแล้วน่าจะดี ผลปรากฏว่าดีจริงๆ ไม่ได้ทำตามใคร เพราะเชื่อโดยยังไม่ได้ลองทำดู.....”

✍ ใครมาทางธรรม ก็ต้องเริ่มที่การลดตัวตน ที่หยาบใหญ่(ลักกายะ)แวนนี้ทั้งสิ้น ปฏิบัติธรรม จึงทำให้ชีวิตเป็น**นักประหยัด**ไปโดยปริยาย หลายนคนมาอยู่ที่วัด หรือชุมชน โดยที่ไม่ได้ฝึกลด “วัตถุ” ชุมชนจึงไม่เข้มแข็ง ก็ด้วยสาเหตุนี้ส่วนหนึ่ง

กินอย่างไม่สำรวม ข้าวของเครื่องใช้ฟุ่มเฟือย แล้วจะให้ธรรมะเจริญได้อย่างไร? จู้ยๆ

แก่นแท้ธรรมะอยู่ที่ไหน ?

“อ่านกลอนท่านเด่นตะวันแล้วน้ำตาไหล ถ้าตัวเปล่าคงจะรีบเข้ามา แต่ยั้งติดภาระอยู่อีกพัก ได้แต่ส่งลูกคนโตเข้ามาเรียน ก็ล้มลุกคลุกคลาน แต่ก็ประทับใจประคองจนถึงม. ๓ ปีนี้ ตกไปปีหนึ่ง ตอน ม.๑ ซ้ำ ๒ ปี ใจอยากจะมาอยู่กับลูก สมบัติอะไรก็ไม่มี ไม่น่าห่วง บ้านก็ไม่มี แต่คงยังไม่มี บุญพอ ตัดคนยังไม่ลง แต่ก็พยายามอยู่อย่างเสียสละ แบ่งปัน”

✍ ญาติธรรมวันเพ็ญ เพ็ชรกิจ (อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี) รายงานมาจากสนามรบ วิชาเป็นของมีจริง แต่เราก็ต้องอาศัยจังหวะด้วยปัญญาพลิก “วิกฤต” เป็น “โอกาส” เมื่อถลำไปมีครอบครัว และเห็นทุกขีในการมีเรือน ต่อแต่นี้ชีวิตคือการเสียสละ ทำหน้าที่ของครอบครัวให้สมบูรณ์ **อดกลั้น-อดทน-อภัย และรอคอย** ความดีเริ่มที่ทาน-ศีล แต่การเสียสละ คือสิ่งที่ต้องฝึกฝน บางคนปฏิบัติธรรม แต่ไม่เคยเสียสละ การลดตัวตนย่อมไม่มีทาง

วันนี้หลายคน **นึกว่าทำดี ถือศีลกินเจ** แต่เขาลืมสั่งสม“เสียสละ” เขาจึงวนเวียนอยู่กับ **ความเห็นแก่ตัวที่ซ่อนแฝง** จู้ยๆ

อยากรู้ว่าตัวเองบรรลุธรรมอ่านตรงนี้

มีญาติธรรมท่านหนึ่ง จดหมายรายงานสภาวะจิตมา จึงจกเห็นว่า มีรายละเอียดที่น่าจะ วิเคราะห์ต่อ ถึงหลักธรรมของศาสนาพุทธ

“ข้าพเจ้าจับแนวทางสร้างสัมมาสติสู่สัมมาสมาธิ ด้วยสัมมาวิญญานะ ไม่แหวะเวียน แม้จะ เทียวศึกษาวิธีปฏิบัติทุกสำนักของนานาพระอาจารย์ทั้งสิ้นในประเทศไทย จนบรรลุอสาวิกขณญาณ

กำจัดไวรัสสาหัส ตัวเป็นองค์รวมของอวัยวะทั้งปวงได้เวลาตีสองของวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ใช้เวลา ๔๒ ปี จึงสำเร็จ”

✍️ อาสวักขยญาณจริงหรือเทียม ดูได้จากผัสสะ ท่ามกลางมนุษย์ เพราะเหตุนี้ **กรรมแห่งการงาน จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะตรวจสอบจิตของเรา** ว่าแท้ที่จริงนั้น “หลุดพ้น” หรือ “เสื่อหลับ” กันแน่

ขั้นตอนการปฏิบัติธรรม จึงเริ่มจากหยาบไปหาละเอียด จัดการกับกิเลส(วัตถุ) แล้วจัดการกับตัณหา(อารมณ์) ต่อกี้อรอกอยการกระเพื่อม(อุปาทาน) หรือเศษที่หลงเหลือ โดยมี “ธรรมวิจย” สม่่าเสมอ จู๊ย์ๆๆ

ความลับของความโกรธ

จากญาติธรรมนงศ์นุช เขาชมภู (อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา)

“เริ่มรู้ตัวเองว่า ฉันกำลังโกรธนะ ฉันกำลังมีความสุข หรือมีความสุข แม้บางครั้งแก้ไขความโกรธไม่ได้ ก็ไม่แสดงออกมาทางกาย หรือวาจา เก็บมันไว้ในใจก่อน แล้วความโกรธมันจะค่อยๆ หายไปเอง”

✍️ สาธุ เมื่อชัดเจนแล้วว่า “ความโกรธ” เป็นเสื่อหลับ คนอื่นๆแค่ “เด็กเหย่เสื่อ” เราก็จะเริ่มมีสติให้ทัน

๑. หยุดกายกรรมที่แสดงออกซึ่งโกรธ แม้เล็กแม้น้อย
๒. หยุดวจีกรรมที่พูดออกมา เพราะความโกรธ
๓. หยุดความคิดที่นึกดำ นึกดำหนิ ใช้คำหยาบ กับคนที่มาเหย่เสื่อ (เช่น ไอ้.... อี....

ฯลฯ)

๔. แล้วพยายามหว่านล้อมตัวเอง ชักแม่น้ำทั้งห้า ให้ความโกรธลดลง (ธรรมวิจย) ทำวันนี้ได้วันนี้ ยิ่งนานเราก็ยิ่งเชี่ยวชาญ ครบ ๒ แสนครั้ง ก็บรรลุธรรม! จู๊ย์ๆๆ

✍️ **จิงจกส์**

☀️ **คติประจำใจวันนี้**

เครื่องตรางสอบมรรตผลอยู่ที่ผัสสะ

ไว้บุญนิยม สังคมอันตราย ฉบับนี้ขอนำบทความจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๗ คอลัมน์ เสาระทำเนียบ-ดิคองประชชน ฟาปลาวาต โดย ดร.เสรี วงษ์มณฑา เพื่อให้ผู้บริหารบ้านเมืองได้คิดทบทวน ดังนี้

ป.ปรีดา

email: porpreeda@chaiyo.com

แม้ข้อเสนอของกระทรวงการท่องเที่ยว ได้ลดภาษีสินค้าแบรนด์เนมเหลือ ๐% จะเจียบหายไป แต่เชื่อว่าจะไม่หวนกลับมาอีก วันนี้ รศ. ดร. เสรี วงษ์มณฑา นักการตลาดชื่อดังและผู้อำนวยการหลักสูตรการจัดการดุष्ฎิบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ส่งข้อคิดเห็นมา คอลัมน์นี้เพื่อร่วมด้วยช่วยเสนอ ดร.เสรี เขียน มาว่า

ดร.เสรี...ขอเถอะ อย่าทำ

“ความคิดที่จะสร้างประเทศไทยเป็นแดนสวรรค์ของการซื้อสินค้าที่หือดั่งแข่งกับฮ่องกงและสิงคโปร์นั้น ไม่น่าจะเป็นความคิดที่ถูกต้องตามหลักการตลาดและการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค เพราะฮ่องกงกับสิงคโปร์เขาครองตำแหน่งนี้มานานแล้ว ผู้บริโภคก็มองเขาอย่างนั้น นึกถึงประเทศทั้งสองอย่างนั้น ยากที่ประเทศอื่นจะมาแย่งชิงไปได้

ประเทศไทยไม่เคยถูกมองว่าเป็นเมืองที่ผู้คนจะเข้ามาซื้อสินค้าราคาแพงหรือพวที่ยี่ห้อดังทั้งหลาย นอกจากซื้อจากร้านค้าปลอดภาษีที่เขาได้สิทธิพิเศษเท่านั้น ส่วนการไปซื้อของตามห้างสรรพสินค้านั้น เขามีเป้าหมายซื้อสินค้าที่ถูกใจทั่วไปมากกว่าที่จะมองหาสินค้าที่หือดั่งที่เตรียมซื้อจากร้านปลอดภาษีหรือประเทศที่เขา มองเป็นแดนสวรรค์ สินค้าปลอดภาษีอย่างฮ่องกงและสิงคโปร์ บางคนอาจจะบอกว่าเราสามารถใช้กลยุทธ์ทางการตลาดสร้างประเทศไทยให้เข้าไปครองใจผู้บริโภคในฐานะให้เป็นประเทศที่น่าเข้ามาหาซื้อสินค้าที่หือดั่งได้

ก็อยากจะบอกว่าจงอย่าไปคิดว่าการตลาดเป็นยาวิเศษหรือสิ่งมหัศจรรย์ที่จะบันดาลได้ทุกอย่าง ถ้าสิ่งที่เราพยายามจะทำไม่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค เสียเงินเท่าใดก็ไม่เกิดประโยชน์ ในขณะที่เดียวกันคู่แข่งของเราที่เขาเคยครองใจผู้บริโภคอยู่ในตำแหน่งที่เราพยายามจะเข้าไป คงไม่ยอมอยู่เฉยเมื่อเราเริ่มการตลาดของเรา เขาจะต้องลุกขึ้นมาปกป้องจุดยืนของเขาด้วย ถ้าเราจะสร้างให้ได้

เราจะต้องใช้งบการตลาดสูงมาก (จนเกินความจำเป็น) และเราต้องไปฉีดยาสลบนักธุรกิจ ในฮ่องกงและสิงคโปร์เพื่อให้เขาหลับไปชั่วคราว จนเราแย่งตำแหน่งเขาได้สำเร็จก่อน ค่อยให้เขาตื่นขึ้นมา

ในเชิงเศรษฐกิจเราก็ไม่ควรทำ เพราะเรามีหน้าที่ช่วยทำให้สินค้าไทยเป็นที่นิยมของคนไทย และนักท่องเที่ยว เราไม่มีหน้าที่ไปช่วยทำให้สินค้าต่างชาติดังในกลุ่มคนไทยหรือไม่มีหน้าที่ช่วยขายสินค้าต่างชาติในขณะที่เราได้กำไรเพียงน้อยนิด สูญเสียเงินของประเทศมหาศาล การลดภาษีลงให้เป็น 0% นั้น เป็นการทำลายการคลังของประเทศ ทำให้ขาดดุลการค้า ทำให้คนไทยซื้อสินค้าต่างชาติที่ราคาแพงได้ง่ายขึ้นจนไม่นิยมสินค้าไทยด้วยกัน และถ้าต่างชาติเห็นว่าสินค้าต่างแดนราคาถูกก็ซื้อสินค้านั้นแทน จนไม่ซื้อสินค้าไทยกลับไป เราก็จะสูญเสียโอกาสในการส่งเสริมสินค้าไทย

บางคนจะบอกว่าอย่างไรเสียคนไทยก็ไปซื้อสินค้าพวกนี้ในต่างประเทศอยู่แล้ว ดังนั้นแทนที่จะให้ไปซื้อต่างประเทศก็ให้ซื้อในเมืองไทย เงินจะได้ไม่ไหลออก คิดอย่างนั้นได้อย่างไร การนำเข้ามายังในประเทศไทยด้วยการไม่เก็บภาษีนั่น จะทำให้ซื้อง่ายขึ้น ซื้อกันมากขึ้น ที่ขาดดุลการค้าอยู่แล้วก็จะยิ่งขาดดุลมากขึ้น การที่คนไทยซื้อในประเทศไทย ไม่ได้หมายความว่าเราไม่เสียเงินตราออกนอกประเทศก็คนที่สั่งเข้านั้นแหละเป็นคนขนเงินตราออกนอกประเทศแล้วมาทำกำไรกับคนไทย โดยที่ประเทศชาติไม่ได้อะไรเลย เพราะภาษี 0% และสินค้าไทยก็จะไม่สามารถแข่งขันกับใครเขาได้ ดังนั้นการพูดว่าให้คนไทยซื้อสินค้าในเมืองไทยดีกว่าไปซื้อเมืองนอก จึงถือเป็นตรรกวิทยาที่ใช้ไม่ได้

ร้านค้าปลอดภาษีในประเทศไทยยังต้องเสียภาษีให้รัฐ แต่ความคิดที่จะนำเข้าโดยให้ภาษีเป็น 0% นั้น ทำลายทั้งเศรษฐกิจ การคลังและสินค้าของไทย สร้างนิสัยนิยมสินค้าต่างประเทศซึ่งสวนทางกับนโยบายของรัฐบาล ใครก็ตามที่ดันทุรังจะผลักดันเสนอเรื่องนี้อีกเราจะขอ “กล่าวหา” ท่านดังนี้

ท่านเป็นคนไม่รักชาติ เป็นไทยแต่ตัว หัวใจเป็นทาส ท่านเป็นคนไม่สนองนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมสินค้าไทย ท่านมุ่งทำลายสินค้าไทย โดยการเอาสินค้าฝรั่งเข้ามาฆ่าสินค้าไทย ท่านทำให้คนไทยหลงใหลสินค้าฝรั่ง ด้วยการทำให้การหาซื้อสินค้าฝรั่งง่ายขึ้น ท่านมีวาระซ่อนเร้น ได้ประโยชน์ส่วนตนในการนำเสนอดังกล่าว ท่านคิดไม่รอบคอบ มองอะไรไม่ครบถ้วน มองแต่ประโยชน์ส่วนตน ท่านกำลังทำลายภาพลักษณ์โดยรวมของรัฐบาลในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน ท่านทำให้คนที่กำลังลังเลหันมาปักใจว่ามีการคอร์รัปชันเชิงนโยบายในรัฐบาลนี้ และท่านกำลังจะทำให้นายฯ ทักษิณต้องพลอยโดนกล่าวหาไปด้วย

หยุดคิด หยุดทำ หยุดเสนอ ได้แล้ว มันเป็นไปได้ ไม่ได้ ไม่ถูกต้อง ไม่สมควร อย่าเอาแต่ได้จนลืมความถูกต้องดีงาม ลืมสิ่งที่ควรทำ จนทำให้เสียภาพลักษณ์ของความโปร่งใสจริงในการพัฒนาประเทศเพื่อประชาชนของรัฐบาลชุดนี้ไป”

อ่านข้อคิดเห็นของ ดร.เสวี วงษ์มณฑาแล้ว ยังจะดันทุรังกันอีกก็ช่วยไม่ได้แล้วละโยม

หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์จริงจากชีวิต สามารถส่งมายังคอลัมน์นี้ หรือส่งมาทาง e-mail ข้างต้นได้

เก็บเล็กผสมน้อย

✍ กอไผ่

นักจิตวิทยาทำเอาวงการคนรักไดอารี่
ซ็อกไปตามๆกัน เมื่องานวิจัยล่าสุดระบุว่า
การบันทึกไดอารี่ เป็นสิ่งที่ทำลายสุขภาพ

ไดอารี่ ทำลายสุขภาพร้าย

ของตัวผู้บันทึกเอง ล้มความเชื่อเดิมที่ว่า การเขียนไดอารี่เป็นการระบายความเจ็บปวดที่ง่ายที่สุด

อีเลน ดันแคน นักจิตศาสตร์จากมหาวิทยาลัยกลาสโกว์ คาเลโดเนีย หน้าหน้าทีมวิจัยบอกว่า งาน
วิจัยชิ้นนี้ได้เปรียบเทียบสุขภาพของคนที่บันทึกไดอารี่เป็นประจำจำนวน ๙๔ คน กับคนที่ไม่ได้บันทึก
ไดอารี่เลย จำนวน ๔๑ คน โดยกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นนักศึกษาหมาวิทยาลัยสตาฟฟอร์ดไชร์ ซึ่งทุกคนจะต้อง
ตอบคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบันทึกไดอารี่ของพวกเขา และกรอกแบบสอบถามด้านสุขภาพด้วย

ทีมงานได้สอบถามความถี่ ระยะเวลาในการบันทึก อีกทั้งยังถามเรื่องการบันทึกอาการป่วยไข้ลง
ในไดอารี่ด้วย และจากสถิติที่พบ แสดงให้เห็นว่าคนบันทึกไดอารี่ มีคะแนนสุขภาพแยกว่าคนที่ไม่ได้บันทึก
โดยส่วนใหญ่จะมีอาการปวดศีรษะ

ดังนั้น ดันแคนจึงเชื่อว่าแทนที่การเขียนจะระบายความทุกข์ออกไป แต่กลายเป็นว่าคนเขียนยังต้อง
ทนทุกข์ต่อไป ซึ่งมันอาจจะเกิดมาจากการรำพึงรำพันอย่างซ้ำซากของตัวเอง ก็เป็นไปได้

อย่างไรก็ตาม เธอยอมรับว่าการทดลองครั้งนี้ ยังบอกไม่ได้ว่าระหว่างการเขียนไดอารี่ หรือปัญหา
ด้านสุขภาพอย่างไรกันเกิดขึ้นก่อนกัน แต่เธอจะหาคำตอบที่เหลือได้ในการทดลองครั้งต่อไปที่จะเริ่มในเร็ววันนี้

❖ จาก น.ส.พ.คม ชัด ลึก ๑๔ ก.ย. ๒๕๔๗

เบต้าแคโรทีน กับวิตามินเอ

เบต้าแคโรทีน เป็นโปรวิตามินเอที่ได้รับจากการกินผัก ผลไม้ โดยเฉพาะที่มีสีเหลือง
จัด แดงสด เช่น หัวแครอท มะละกอ ฟักทอง ยิ่งสีเข้ม ยิ่งมีปริมาณเบต้าแคโรทีนสูง เมื่อ
เบต้าแคโรทีนเข้าสู่ร่างกายจะถูกเปลี่ยนเป็นวิตามินเอในปริมาณเท่าที่ร่างกายต้องการ การ
รับประทานวิตามินเอ ในรูปแคโรทีนจะปลอดภัย ไม่เกิดการสะสมของวิตามินเอ เพียงแต่
ทำให้ตัวเหลือง ซึ่งไม่มีอันตราย เมื่อหยุดกินแคโรทีน อาการตัวเหลืองจะหายไป

ดังนั้น ผู้ที่จะกินวิตามินเอ เพื่อจุดประสงค์ใดๆก็ตาม ควรเลือกรับประทานแคโรทีน
จากธรรมชาติ จะปลอดภัยกว่ากินวิตามินเอแคปซูล ซึ่งหากกินมากเกินไปเกินกว่าปริมาณที่ร่างกาย
ต้องการ จะสะสมและก่อให้เกิดอันตรายได้

กญ. พุดชมพู ดันนากัย กลุ่มงานเภสัชกรรม
สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี (โรงพยาบาลเด็ก)

ฉบับนี้เป็นจดหมายจากสมาชิกเลขที่ ๒๓๓๗๗๐
คุณรัชชัย จ.ชัยภูมิ ได้เล่าประสบการณ์ในการดื่ม
ปัสสาวะ และได้ข้อสรุปกับตนเองว่าเป็นอย่างไร?
ซึ่งดิฉันเห็นว่าเป็นประโยชน์มากแก่ผู้เก่า และผู้ที่
สนใจที่จะลองดื่มใหม่ ต้องขอขอบคุณที่เสียสละ
เวลาเขียนรายงานมาให้ทราบนะคะ

ผู้เขียนเองมีความเห็นว่า การดื่มปัสสาวะนั้น ไม่ว่าจะดื่มในลักษณะใด รูปแบบไหน ไม่มี
อันตรายใดๆทั้งสิ้นค่ะ เพราะได้ทดลองมาหลากหลาย แม้กระทั่งดื่มน้ำปัสสาวะของผู้อื่น ที่มีข้อมูล
ว่าไม่เป็นผลดีเท่าไรนัก ผู้เขียนก็เคยทดลองดื่มมาแล้วค่ะ **แต่อยากจะทำให้ทุกท่านที่ดื่มเข้าใจ และ
ประมาณตนเองว่า ร่างกายของเราเหมาะสมแค่ไหน อย่างไร แล้วหาสมดุลให้ตัวเองค่ะ
เพราะแต่ละคนอาจจะไม่เท่ากัน** เช่น ดิฉันเองดื่มตอนแรกๆ ตอนเช้า มีเท่าไรดื่มหมด ต่อมาเห็น
ว่ามากเกินไป จึงลดลง จนสามารถหาความลงตัวของตัวเองได้ค่ะ ขอเชิญฟังประสบการณ์ของคุณ
รัชชัยได้เลยค่ะ

ในส่วนที่เกี่ยวกับการดื่มฉี่ กระผมมีประสบการณ์ว่า ถ้าเป็นฉี่ที่ทิ้งช่วงเวลานาน เช่น ฉี่ที่เพิ่ง
ตื่นนอน หรือฉี่ที่กลั้นไว้นาน หรือฉี่ที่ปล่อยหลังการใช้กำลังอย่างหนัก จะมีสีเข้ม และมีรสจัดตาม
อาหารที่รับประทาน (เปรี้ยว/เค็ม) จากการอ่านประสบการณ์ในหนังสือ บางท่านว่าต้องดื่มฉี่ตอน
ตื่นนอน จะได้สารอาหารมาก บางท่านว่าต้องดื่มก่อนนอน และดื่มตอนตื่นนอนในตอนเช้า กระผม
ลองมาแล้วทุกแบบ ได้สรุป (เฉพาะสำหรับตัวกระผมเอง)ว่า ฉี่ที่มีสีเข้ม และรสจัดนั้น รู้สึกไม่ค่อย
จะเป็นประโยชน์ต่อร่างกาย(ของกระผม) และรู้สึกดื่มแล้วลดทอนกำลังลง อาจเป็นเพราะรสจัด และ
มีของเสีย หรือมีพิษที่ร่างกายขับออกมามาก แต่หลังจากที่ฉี่มีสีเข้ม และรสจัด เพราะทิ้งช่วงนาน
หรือใช้กำลังมาก ให้ดื่มน้ำมากๆ เมื่อฉี่ครั้งต่อมาจะมีสีจางลง และมีรสหอมเหมือนดื่มน้ำมะพร้าว
และฉี่ตอนนี้กระผมว่าเป็นประโยชน์ต่อร่างกายดีมาก โดยเฉพาะโรคภูมิแพ้ โรคเจ็บคอ เสียงแห้ง
และทำให้ร่างกายสดชื่น กระผมเล่ามานี้ เพื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ผิดถูกประการใด คงแล้ว
แต่ประสบการณ์ของแต่ละคน

พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

• แม่น้ำ ลักขิตะ

“อย่าเอาตนไปเทียบเคียงกับคนอื่น”

“อย่าเอาตนไปเทียบเคียงกับคนอื่น
ซึ่งดีซึ่งเด่น ทำดีที่เราให้ถึงที่สุดเป็นพอ วุ่นวายกับ
ใครเขา เราไม่มีวันค้นพบความสุขในชีวิตแน่”

เป็นทุกข์ที่ใจเราก่อขึ้นเอง...คนเราชอบ
เอาตัวเองเป็นไม้บรรทัด ชอบเทียบเคียงวัด
คุณสมบัติของตน กับคนอื่นอยู่เรื่อยๆ หากเห็นว่า
เขาดีกว่าตน ก็เก็บมาคิดหม่นเศร้าในใจตัวเอง ดี
สู้เขาไม่ได้

คนโบราณพูดไว้ว่า...“แข่งอะไรแข่งได้
แต่เรื่องของบุญบารมีมันแข่งกันไม่ได้หรอกนาย”

พระพุทธเจ้าตรัสบอกไว้ *คนเราเวียนวนเกิดตายนับครั้งไม่ถ้วน หากนำกระดุกมากองรวม
กัน จะได้สูงใหญ่ยิ่งกว่าภูเขาเวฬุลบรรพตเสียอีก ด้วยเหตุนี้ บุญกรรมของแต่ละคนที่สั่งสมมา
จึงยากจะวัดค่ากันได้*

อย่าเอาตัวเองไปวัดค่ากับใครเขาเลย ทุกข์ใจเสียเปล่า
หันกลับมาวัดค่าตัวเราดีกว่า อดีตกับปัจจุบัน ค่าความสามารถเราเพิ่มขึ้นหรือลดลง
ความสุขของชีวิตอยู่ตรงนี้ กับการได้พัฒนาตัวเอง แข่งเอาชนะตัวเอง **ไม่จำเป็นว่าต้อง
เก่งเหนือใคร เก่งเหนือใจตนให้ได้นับว่าประเสริฐแล้ว**

วุ่นวายจับผิดคนอื่นเขาไปทำไมกัน ?

*ข้อบกพร่องในตัวเรายังแก้ไม่หมด ทำตัวเองให้ดีกว่าคนอื่นค่อยสรรเสริญคนอื่นไม่ดีกว่าหรือ
นาเรายังไม่เสร็จใจคิดไปทำนาคนอื่น จับผิดเขาใจเราล้มแผ้วผาย แบบนี้เหมือนทำธุรกิจบุญขาดทุน
ล่มจม ดีไม่เกิด ซ้ำจิตเป็นอกุศลมัวหมองอีกต่างหาก เก็บมาอึดอัดขัดเคืองกับเรื่องไม่เป็นเรื่อง
เพียงเขาไม่ตีสมใจเรา ทำใจให้ทุกข์เพราะถือสาทั้งที่ไม่เกี่ยวกับเราเสียด้วยซ้ำไป*

เราจะรู้สึกชีวิตเบาสบายขึ้นเยอะ หากจะไม่แบกเรื่องราวของคนอื่นไว้บนบ่า

หันมาเอาภาระตัวเองให้มากจะดีกว่า จับผิดตัวเองให้ทัน แล้วแก้ไขเสียใหม่

ความสุขแท้จริงอยู่ตรงน้อยที่เรารู้จักตัวเองเป็นอย่างดี และปรับปรุงตัวเองให้เจริญอยู่เสมอ

